

Giới thiệu Hệ Thống Trải Nghiệm

Người có muốn tự thưởng thức hệ thống trải nghiệm các tác phẩm truyện tranh khoa huyền nổi tiếng?

Hãy đến với hệ thống trải nghiệm.

Tự thân tham gia vào các tình tiết trong truyện và hồi đoái các vật phẩm hỗ trợ từ hệ thống.

*Lưu ý:

- Đây là truyện YY, tự sướng, bạn đọc nào thích thì xem, không thì thôi. Đừng chê bai ý tưởng. Chê cách viết thì được. Cảm ơn nhiều.

- Nếu chỗ nào xuất hiện tình huống không đúng ý bạn thì...đành chịu. Ý của mình mà. Hehe.

Truyện cùng loại mang tên Mạo Bài Đại Anh Hùng sẽ là tác phẩm tiếp theo kết nối cảm xúc bạn đọc.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Hệ Thống

Tên: Phạm Linh.

Tuổi: 25.

Ngày sinh: 12/07. Chòm sao: Cự Giải.

Quốc tịch: Việt Nam.

Nhóm máu: AB.

Tính cách: Lạnh lùng, hướng nội.

Sở thích: nhà sưu tầm tiền bạc. Đọc truyện trên mạng.

Ghét: (không rõ)

Thông tin thêm: con nhà khá giả. Hai mươi lăm năm sinh hoạt vô vị và bình thường. Còn zin. Muốn giữ “trình tiết” đến năm ba mươi tuổi.

“Ta nói có chính xác không.”

Một người nam nhân ăn vận rất phong cách. Toàn thân màu trắng. Áo vest trắng, quần tây trắng, cà-vạt trắng, giày da trắng. Ngay cả làn da cũng trắng nốt.

Cũng may người này đang đứng trong một không gian tối om mới nổi bật lên thể.

Hiện giờ Phạm Linh đang đứng trước mặt người nam nhân kia, và hắn không biết mình đang ở đâu.

Chỉ mới cách đây ba mươi phút, Phạm Linh còn đang làm việc trong văn phòng thì đúng một cái...hắn đã ở trước mặt người nam nhân này.

Phạm Linh trong lòng hơi kinh hãi nhưng ngoài mặt vẫn lạnh lùng nhìn người trước mắt. Hắn nói:

“Ông là ai?”

“Khụ.” Người nam nhân ho một tiếng. “Ta đâu có già đến thế.” Nhưng nhìn ánh mắt nghi hoặc của Phạm Linh, người này chợt dạ “Được rồi, e hèm. Người không thắc mắc gì sao?”

“Tại sao tôi ở đây?” Phạm Linh hỏi

Người đàn ông vung tay một cái, không gian biến đổi. Sáng sủa hơn và xuất hiện một bộ bàn ghế sa-lông ở giữa hai người. “Ngồi đi đã.”

Phạm Linh trừng mắt nhìn cảnh xuất hiện trước mắt mình, không thể tin được. Tuy rất kinh ngạc nhưng hắn vẫn ngồi xuống chờ câu trả lời.

“Người cứ gọi ta là thần được rồi.” Người nam nhân cầm lấy ly trà trên bàn nhấp một ngụm.

“Hả?” Phạm Linh sững sốt. Hắn vừa nghe cái gì cơ. “Thần? Ông là thần?”

“Ừm.” Người này gạt đầu, có ông vẻ rất hài lòng trước biểu hiện của Phạm Linh.

“Vậy ông là thần?” Phạm Linh hỏi lại.

“Đúng.”

“Vậy ông đã sống rất lâu?”

“Ừm... đúng.”

“Vậy là lão già.” Phạm Linh nói khiến Thần phun hết trà trong miệng. May, Phạm Linh ngồi chếch hướng với lão Thần này.

“Khụ khụ... người gọi ta là gì cơ?” Lão Thần không tin vào lỗ tai của mình trừng lớn mắt hỏi lại.

“Lão già Thần.” Phạm Linh lạnh nhạt đáp.

“Người...” Lão Thần tức quá là tức. Từ trước tới nay có ai dám gọi gã là lão già cơ chứ. Thế mà thằng nhóc con này dám... .

“Vậy lão già ông có định nói cho tôi biết chuyện gì đang xảy ra với tôi hay không?” Phạm Linh không để ý lão Thần này mà nói ra nghi hoặc của mình.

Lão Thần trừng mắt nhìn Phạm Linh. Cuối cùng lão cũng chịu thua thu hồi ánh mắt, đáp “Đây là không gian ta tạo ra. Người được ta đưa đến đây để tham gia hội nghị các vị thần.”

“Hội nghị các vị thần?”

“Đúng. Đây là lễ hội dành cho các vị thần và các ứng cử viên của họ.” Lão Thần nhắm mắt nói “Cứ mỗi mười thiên nguyên lịch, tính theo thời gian của các người là mười tí ti năm, vua của các vị thần sẽ đứng ra tổ chức một lễ hội. Trong lễ hội này sẽ gồm hai phần: Thần chiến và Nhân chiến.”

Lão Thần nhấp một ngụm trà rồi nói tiếp “Thần chiến là trận tranh đấu giữa các vị thần còn Nhân chiến là trận tranh đấu giữa các ứng cử viên. Kết thúc của hai phần Thần chiến và Nhân chiến sẽ chọn ra năm người đạt thứ hạng cao nhất của mỗi phần để trao giải. Năm vị thần xếp hạng đầu sẽ được vua của các vị thần ban cho một sức mạnh cùng chức vị mới cao hơn hẳn các thần còn lại, và năm người ứng cử viên xếp hạng cao nhất sẽ được thay thế vào năm vị trí của các vị thần đó. Đó là giải thưởng.” Nói xong lão Thần nhìn Phạm Linh “Người là ứng cử viên ta chọn.”

Phạm Linh rung động hồi lâu. Là người của thế kỷ hai mươi mốt, hắn từ trước tới nay không hề tin vào mấy chuyện thần ma quỷ quái, dù có lên mạng đọc mấy truyện viết về nội dung như vậy cũng chỉ là giải trí mà thôi. Thế nhưng bây giờ có người lại nói Thần thực sự tồn tại và hắn có cơ hội được làm Thần.

Tâm trạng của Phạm Linh hiện giờ rất phức tạp. Lý trí nói với hắn tất cả chỉ là viễn vông nhưng sâu trong tiềm thức bản năng lại mách bảo hãy tin vào những gì nghe được.

Lão Thần ngồi nhâm nhi ly trà quan sát phản ứng của Phạm Linh. Lão biết hắn cần có chút thời gian tiếp nhận mấy chuyện này.

Hồi lâu, Phạm Linh ngẩng đầu lên. Trong đôi mắt hoàn toàn thanh tịnh cùng lạnh nhạt “Tôi cần phải làm gì?”

Lão Thần gạt đầu tán thưởng, thông suốt rất nhanh. Rất tốt. Lão đặt ly trà xuống “Trước tiên người cần đạt được sức mạnh để chiến đấu với các ứng cử viên khác giống như người.”

Phạm Linh gạt đầu.

Lão Thần nói tiếp “Mỗi vị thần đều sẽ có cách riêng đào tạo ứng cử viên của họ. Mà cách của ta là hệ thống trải nghiệm.”

“Cái gì cơ?” Phạm Linh không nghe rõ.

“Hệ thống trải nghiệm.” Lão Thần cười đáp lại.

“Hệ thống trải nghiệm?”

“Đúng. Hệ thống trải nghiệm.”

“Nó là cái thứ quái gì?”

Chương 2: Thông Tin Hệ Thống

Lão Thần bình thần ngồi trên ghế sa-lông trả lời cho Phạm Linh “Hệ thống trải nghiệm của ta, giống như một chương trình giúp cho ứng cử viên tạo ra hoặc xuyên qua các thế giới khác mà trong ký ức của ứng cử viên có lưu lại. Ví dụ như người đã xem qua bộ phim hay truyện Thần Điều Đại Hiệp. Hệ thống sẽ đưa người vào thế giới võ hiệp này để người mặc sức tung hoành trong đó. Đến khi nào người cảm thấy đủ thì hệ thống sẽ đưa người trở về đây và chọn một thế giới khác để tiếp tục.”

“Vậy tóm lại là tôi trở thành người xuyên việt.” Phạm Linh nói.

“Cũng có thể nói như vậy.” Lão Thần không phản đối ý của Phạm Linh. “Mà ta phải nhắc nhở người. Dù người có là ứng cử viên của ta nhưng trong quá trình ‘lăn lộn’ ở các thế giới khác thì người vẫn có thể chết như thường. Cho nên người nên cẩn thận một chút. Ta không muốn phí sức tìm một ứng cử viên khác thay thế người đâu. Thời gian không có nhiều. Ta rất là bận rộn.”

Phạm Linh gật đầu.

“Vậy được rồi. Bây giờ người hãy làm quen với hệ thống và khởi hành đi. Nhớ. Cố gắng trở nên mạnh hơn đây.” Lão Thần đứng dậy vỗ vỗ vai Phạm Linh cười nói.

Phạm Linh nhìn lão già Thần này, hần nói “Rốt cuộc ông là vị thần gì vậy?”

Lão Thần nghe câu hỏi của hần tức thì ngẩng cao đầu, mũi có thể đụng tới trời cao “Ha ha ha, ta ư? Chức vị của ta cũng không có gì ghê gớm lắm. Chỉ là sức mạnh đứng đầu tất cả các vị thần đồng lứa mà thôi. He he he he.”

Phạm Linh thâm khinh bi lão già thần này. Quá tự ki. Hần không tin lão già này lại có địa vị cao như vậy, cùng lắm là nằm sàng sàng tâm trung mà thôi.

Cũng khó trách Phạm Linh nghĩ như vậy. Ai bảo tính cách lão già này không đứng đắn làm chi.

Thần sức mạnh tự ki một hồi rồi vẫy tay chạm vào trán Phạm Linh “Đây là hệ thống trải nghiệm. Sử dụng cho tốt đây. Ta phải đi đây, tạm biệt. Thành thạo ta sẽ trở lại nhìn xem người rèn luyện đến đâu.”

Vù.

Thần sức mạnh nói đi là đi. Phạm Linh chỉ thấy vụt một cái đã không còn thấy bóng dáng gì của lão già thần ấy nữa.

Cũng không để ý đến lão già thần này, Phạm Linh tập trung tìm hiểu cái hệ thống trải nghiệm mà lão già ấy đưa cho hần.

Phạm Linh kêu lên “Hệ thống?”

“Vâng, thưa chủ nhân. Chủ nhân có gì phân phó?” Âm thanh máy móc vang lên, truyền vào tai Phạm Linh khiến hần hơi giật mình.

Bình tĩnh lại, Phạm Linh nói với hệ thống “Nói qua thông tin về hệ thống trải nghiệm cho ta biết.”

“Vâng, thưa chủ nhân.” Âm thanh máy móc vang lên “Hệ thống trải nghiệm do Thần sức mạnh, vị thần quyền năng và đầy lòng vị tha, nhân từ, sẵn sàng giúp đỡ các vị thần khác mà chẳng hề từ nan...(lược bỏ 3000 từ)...”

“Cái lão già thần chết tiết này.” Phạm Linh mặt đen hơn đít nồi. Cái hệ thống này bị lão thần sức mạnh đưa một ló điều tâng bốc lão lên mây. Hần bực mình quát “Nói ý chính đi.”

“Vâng thưa chủ nhân.” Âm thanh máy móc đáp lại “Hệ thống trải nghiệm gồm có các mục chính như: du hành qua các thế giới, vật phẩm hỗ trợ và trò chơi máy mần.”

“Mục du hành qua các thế giới là hệ thống giúp chủ nhân đi vào các thế giới khác. Trong đó, các thế giới này được tạo ra nguyên bản như những gì chủ nhân đã đọc qua trong các tiểu thuyết, truyện tranh trên trần gian. Hoặc chủ nhân cũng có thể tạo ra một thế giới hỗn hợp thông qua hệ thống và tự bản thân đi vào trong đó để trải nghiệm. Lưu ý cho chủ nhân: khi đang du hành trong các thế giới thì chủ nhân không thể tương tác được với hệ thống, mọi việc phải dựa vào chính bản thân của chủ nhân.”

“Mục vật phẩm hỗ trợ là mục chủ nhân lựa chọn những vật phẩm có sẵn trong hệ thống để hỗ trợ chủ nhân tăng lên thực lực chính bản thân. Mà chủ nhân muốn hỏi đôiai các vật phẩm thì cần phải có điểm trải nghiệm. Điểm trải nghiệm, chủ nhân có thể đạt được trong các thế giới chủ nhân xuyên qua.

Mỗi khi chủ nhân hoàn thành một lần ‘lăn lộn’ trong một thế giới thì hệ thống sẽ tính điểm trải nghiệm cho chủ nhân.”

“Mục trò chơi có thưởng là mục chủ nhân có thể đạt được ngẫu nhiên một vật phẩm có giá trị trong hệ thống, nhưng chủ nhân cần trả một số điểm tương ứng khá lớn. Và trong mục này dựa vào trị số may mắn của chủ nhân.”

Phạm Linh nghe hệ thống trình bày xong thì lâm vào trầm tư. Hắn không ngờ cái hệ thống này lại ngon như vậy, y hệt như một trò chơi online lúc trước hắn từng chơi qua.

“Hệ thống, cho ta xem mục vật phẩm hỗ trợ.” Phạm Linh quyết định xem mục này trước.

“Vâng thưa chủ nhân.” Hệ thống đáp lại.

Tích tích tích.

Trước mặt Phạm Linh hiện lên một danh sách các vật phẩm hỗ trợ của hệ thống. Hắn nhìn mà mờ hết cả mắt.

Trong này phân ra nhiều danh mục khác nhau: huyết thống, vũ khí, vũ kỹ, công pháp,... Hừ, có cả thuốc tráng dương. Ôi khi thật. Không lẽ lão già thần sức mạnh kia bị bất lực nên phải dùng thuốc tráng dương, chà, mang tiếng thần sức mạnh mà bị bệnh bất lực thì hơi bị... hắc hắc hắc. Phạm Linh nghĩ xấu xa.

Phạm Linh đang nhìn vào danh sách các vật phẩm hỗ trợ. Đúng lúc này âm thanh của hệ thống vang lên.

Số từ: 1123

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Tẩy Tủy? Và Hệ Thống Bị Lỗi?

“Chủ nhân lần đầu dùng hệ thống được tặng 1000 điểm trải nghiệm và một lọ Tẩy Tủy Dịch.”

Phạm Linh im lặng. Sao giống quà tân thủ trong game online quá vậy. Chắc, thôi kệ. Có thì nhận thôi. “Hệ thống, Tẩy Tủy Dịch tác dụng và cách sử dụng như thế nào?”

“Tẩy Tủy Dịch là một loại dịch thể, khi uống vào sẽ thay đổi, nâng cao tư chất của người sử dụng. Ngoài ra còn có Tẩy Tủy Đan, Tẩy Tủy Cao tác dụng cũng tương tự. Tẩy Tủy chỉ có tác dụng một lần duy nhất.”

“Tức là nếu ta dùng một Tẩy Tủy Dịch thì về sau có dùng lần nữa cũng không có tác dụng hả?” Phạm Linh nói.

“Đúng vậy chủ nhân.”

Nhận được đáp án từ hệ thống, Phạm Linh ngồi xuống. Mở nắp lọ Tẩy Tủy Dịch và uống vào.

Ừc. Phù.

Mùi vị cũng không tệ. Hô.

Sau khi uống vào năm giây, Phạm Linh cảm thấy cơ thể ngứa ngáy, rồi từ từ chuyển sang đau đớn.

AAAAAAAAA.

Không thể chịu đựng được, Phạm Linh co quắp gào thét khàn cổ họng. Cảm giác đau đớn thấu tận tâm can kéo dài 15 phút. Sau đó cơ thể hắn bắt đầu tiết ra những chất dịch đen xì, hôi thối. Chúng là những tạp chất có hại cho cơ thể bị bài trừ ra ngoài sau khi dùng Tẩy Tủy Dịch.

20 phút. Phạm Linh bị bao phủ hoàn toàn bởi đồng tạp chất hôi thối kia. Hắn mở miệng phun phì phì “Hệ thống mau giúp ta tắm rửa sạch sẽ.”

“Vâng thưa chủ nhân.”

Ào.

Một dòng nước xuất hiện giữa không gian trên đầu Phạm Linh xối vào người hắn. Dòng nước mát mẻ cuốn trôi tất cả tạp chất trên người hắn và biến mất trong không gian vô tận.

Vù.

Một cơn gió thổi qua làm khô quần áo của Phạm Linh. Đứng dậy, hắn lắc lắc người. Ừm. Trải qua lần tẩy tẩy vừa rồi, cơ thể hắn có một chút biến đổi. Da trắng hơn, các bắp thịt săn chắc và cơ bắp đàn hồi hơn. Đẹp trai hơn. Cơ thể còn có mùi hương nhàn nhạt như có như không rất dễ chịu, chả bù cho cái mùi khó ngửi khi này.

Phạm Linh rất hài lòng với tác dụng của Tẩy Tủy Dịch. Nếu không phải chỉ có tác dụng một lần duy nhất thì hắn muốn dùng thêm mấy chục lọ nữa.

Lắc lắc đầu bỏ ý tưởng viễn vông qua một bên, Phạm Linh nhìn vào danh sách các vật phẩm hồi đoái của hệ thống.

Chọn mục công pháp, Phạm Linh nhìn qua một lượt. Ấy da, điểm cần đổi quá cao đi: 10000, 50000, 100000, 1000000...Ài, hắn còn nghèo lắm. Chuyển sang các công pháp dưới 1000 điểm. Đang quan sát danh mục, Phạm Linh chợt nhớ hắn không biết cấp độ mình cần tu luyện để đạt yêu cầu của lão già thần sức mạnh.

“Hệ thống. Ta cần phải đạt đến mức độ nào mới đủ yêu cầu của thần sức mạnh.”

“Thần sức mạnh đã đưa ra thang cấp độ cho chủ nhân để dễ dàng tham cứu. Mời chủ nhân xem.”

Ting.

Trước mặt Phạm Linh xuất hiện một biểu đồ phân chia cấp độ:

Cấp 0 – 19: Phẩm nhân.

Cấp 20 - 39: Thoát cảnh.

Cấp 40 – 59: Siêu việt giả.

Cấp 60 – 79: Bán tiên nhân.

Cấp 80 – 89: Tiên nhân.

Cấp 90 – 99: Bán thần.

Cấp 100: Thần cảnh.

“Khi chủ nhân tu luyện đến cấp 100 thì có thể đủ sức tham dự hội nghị các vị thần và tham gia tranh đấu trong phần Nhân chiến.”

Phạm Linh nhìn biểu đồ phân cấp độ, nói “Này hệ thống. Mấy cái cấp 0 – 100 là thứ gì vậy?”

“Thưa chủ nhân, các cấp độ từ 0 đến 100 là thang đo mức rèn luyện của chủ nhân. Đây là do chính thần sức mạnh quy định.”

“À. Vậy hiện giờ ta đang ở cấp độ nào?” Phạm Linh tò mò hỏi.

“Mời chủ nhân xem thông tin bản thân.”

Ting.

Trước mắt Phạm Linh lại xuất hiện một bảng khác. Trên đó ghi các thông tin cơ bản của hắn:

Tên: Phạm Linh.

Tuổi: 25.

Ngày sinh: 12/07. Chòm sao: Cự Giải.

Quốc tịch: Việt Nam.

Nhóm máu: AB.

Tính cách: Lạnh lùng, hướng nội.

Sở thích: nhà sư tử tam tiền bạc. Đọc truyện trên mạng.

Ghét: (không rõ)

Thông tin thêm: con nhà khá giả. Hai mươi lăm năm sinh hoạt vô vị và bình thường. Còn zin. Muốn giữ “trinh tiết” đến năm ba mươi tuổi.

Cấp độ: 0. (Phạm nhân)

EXP: 0.00%

STR: 15 (sức mạnh, phòng thủ vật lý)

AGI: 15 (nhạy bén)

INT: 15 (trí lực, phép thuật)

VIT: 15 (sinh lực)

LUX: ??? (may mắn)

Công pháp: (chưa có)

Huyết thống: (chưa có)

Vật phẩm đang sử dụng: (chưa có)

Điểm trải nghiệm: 1000.

Nhìn cái bảng thông tin này Phạm Linh không nói nên lời. Gì đây, hẳn thành nhân vật game rồi à, có thanh cấp độ thì cũng thôi đi, còn dần thêm mấy cái thanh exp, str, agi, int, vit nữa chứ. Cái lão già thần chết bầm. Khoan đã, Phạm Linh chú ý đến thanh LUX. Nó không hiện trị số gì mà chỉ có mấy dấu chấm hỏi. Hắn thắc mắc “Này hệ thống, thanh LUX sao không hiện gì hết vậy?”

“Thưa chủ nhân, LUX là trị số may mắn của chủ nhân. Thông qua kiểm tra của hệ thống thì thanh này là một bí ẩn không xác định được.”

“Hả? Thế là thế nào?” Phạm Linh đầu hiện dấu hỏi

“Hệ thống không biết thưa chủ nhân.”

Phạm Linh lâm vào trầm tư. Không lẽ hệ thống xảy ra lỗi gì ư? Không phải. Đây là do lão già thần sức mạnh tạo nên thì sao lại mắc phải lỗi gì chứ, như vậy đâu có lợi cho việc rèn luyện ứng cử viên của lão. Hừm. Thôi kệ, để lần sau gặp lão hỏi cũng được.

Số từ: 1126

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Hack?

“Hệ thống, mở mục trò chơi có thưởng” Phạm Linh nói.

“Vâng thưa chủ nhân.”

Bảng danh mục lập tức đổi thành một bảng khác trước mắt hắn. Trên bảng này có một vòng xoay và một dấu mũi tên. Y như trò chơi chiếc nón kỳ diệu hắn hay xem trên kênh VTV3 vậy.

Trong bảng vòng tròn chia ra làm 10 phần đều nhau, mà hết 5 phần lại là ô: Chúc bạn may mắn lần sau. 5 ô này nằm xen kẽ giữa 5 ô còn lại. Xem ra tỉ lệ nhận quà là 5:5, cũng không tệ lắm

Nhìn qua các ô giải thưởng: thưởng 50,000 điểm trải nghiệm; một thanh kiếm cao cấp; huyết thống vua cương thi; một lọ kinh nghiệm tăng cấp (cao); công pháp đỉnh cấp Tiên thiên hỗn độn quyết.

Mỗi lượt quay tốn 1000 điểm trải nghiệm

Phạm Linh trầm tư, hẳn có nên sử dụng một lượt quay hay không. Ngay lúc Phạm Linh đang do dự, hệ thống lên tiếng.

“Chủ nhân lần đầu vào mục trò chơi có thưởng, được tặng một lượt quay miễn phí.”

Lại quà tân thủ nhưng Phạm Linh lại thờ phào. Nếu hắn sử dụng 1000 điểm cho một lượt quay thì hắn sẽ rất tiếc, dù gì đi nữa hắn cũng có rất nhiều ý định sử dụng 1000 điểm này.

“Bắt đầu lượt quay đi.” Phạm Linh nói với hệ thống.

Ting.

Vòng tròn bắt đầu quay tít tấp. Phạm Linh nhìn chăm chăm, chờ đợi kết quả. Có tới một nửa là trượt nên hắn hơi hồi hộp.

Đing.

Mũi tên đã chỉ vào một ô phần thưởng. Phù. May quá.

“Chủ nhân được tặng 50,000 điểm trải nghiệm từ lượt quay miễn phí.”

“Chủ nhân hiện có 51,000 điểm trải nghiệm.”

Phạm Linh nhìn vào vòng xoay, ô phần thưởng 50,000 điểm trải nghiệm từ từ biến mất và thay vào đó là công pháp Ngự thú quyết. Hừm, hắn không thích cái công pháp này cho lắm.

Chuyển sang mục đổi vật phẩm, Phạm Linh đổi một chiếc nhẫn không gian độ rộng 3m giá 2000 điểm. Sau này đi vào các thế giới thì đỡ phải mang đồ theo công kênh.

Trong tay Phạm Linh xuất hiện một chiếc nhẫn màu đen, hắn đeo vào ngón trỏ trái.

Nhìn lên bảng danh mục, Phạm Linh tiếp tục đổi một công pháp tu luyện giá 20,000 điểm, Thiên hợp địa pháp quyết.

Tiếp tục đổi một dị năng đặc biệt giá 30,000 điểm, dị năng cường hóa. Để có thể đổi được dị năng này Phạm Linh đã phải nợ hệ thống 1000 điểm. Hệ thống cho phép hắn nợ điểm để đổi vật phẩm nhưng không được vượt quá 5000 điểm.

“Thông tin cá nhân.” Phạm Linh nói với hệ thống.

Ting.

Tên: Phạm Linh.

Tuổi: 25.

Ngày sinh: 12/07. Chòm sao: Cự Giải.

Quốc tịch: Việt Nam.

Nhóm máu: AB.

Tính cách: Lạnh lùng, hướng nội.

Sở thích: nhà sưu tầm tiền bạc. Đọc truyện trên mạng.

Ghét: (không rõ)

Thông tin thêm: con nhà khá giả. Hai mươi lăm năm sinh hoạt vô vị và bình thường. Còn zin. Muốn giữ “trinh tiết” đến năm ba mươi tuổi.

Cấp độ: 0. (Phàm nhân)

EXP: 0.00%

STR: 15 (sức mạnh, phòng thủ vật lý)

AGI: 15 (nhanh nhẹn)

INT: 15 (trí lực, phép thuật)

VIT: 15 (sinh lực)

LUX: ??? (may mắn)

Công pháp: Thiên hợp địa pháp quyết.

Huyết thống: (chưa có)

Khả năng đặc biệt: Cường hóa (sơ thành)

Vật phẩm đang sử dụng: nhẫn không gian (thấp)

Điểm trải nghiệm: - 1000.

Phạm Linh nhìn vào phần giải thích của dị năng: Cường hóa.

‘Cường hóa, khả năng đặc biệt cho phép người sử dụng nâng cao sức mạnh, tốc độ, trí lực, sinh lực, phép thuật, trọng lượng, khả năng chịu đựng, v.v... lên vài lần hay vài ngàn lần theo ý muốn. Sau khi sử dụng dị năng, cơ thể sẽ lâm vào trạng thái suy yếu và tùy theo mục đích cường hóa mà phần suy yếu sẽ khác nhau. Khi ở trạng thái suy yếu, người sử dụng không thể tiếp tục sử dụng dị năng cường hóa. Mức độ suy yếu là 5 lần so với mức cường hóa trước đó. Khi ở cấp thấp, dị năng cường hóa chỉ có thể nâng cao một năng lực của người sử dụng. Cấp bậc của dị năng cường hóa là: sơ thành, tiểu thành, đại thành, viên mãn và đỉnh cấp.’

Đây là một dị năng rất tốt dù phần suy yếu làm hần hơi ngán nhưng không sao, nếu tăng cường năng lực toàn diện lên một cấp độ cao thì phần suy yếu này hoàn toàn không thành vấn đề.

“Hệ thống, bây giờ ta muốn tu luyện thì làm thế nào?” Đây là vấn đề Phạm Linh muốn biết. Mặc dù đã có công pháp đổi từ hệ thống nhưng hần mới chân ướt chân ráo, hoàn toàn mù tịt về vấn đề này.

“Chủ nhân muốn tu luyện hay rèn luyện bản thân có thể sử dụng phòng không thời gian mà thần sức mạnh đã chuẩn bị sẵn. Thời gian trong căn phòng này chậm hơn thế giới bên ngoài là một năm, tức chủ nhân tu luyện trong đó một năm thì bên ngoài mới chỉ qua một ngày mà thôi.”

Phạm Linh kinh ngạc, không ngờ lão già thần còn chuẩn bị thứ tốt như thế cho hần. Hần hơi hơi cảm kích lão già ấy. Nhưng câu tiếp theo của hệ thống khiến hần khinh bỉ lão già thần ấy ngay lập tức.

“Chủ nhân muốn vào phòng tu luyện chỉ cần trả 10,000 điểm trải nghiệm là được một lần sử dụng.”

“Cái XXXXX.” Phạm Linh nóng máu. Bây giờ hần còn đang nợ hệ thống 1000 điểm còn chưa trả đào đâu ra 10,000 điểm. Quả nhiên lão già thần không phải thứ tốt.

“Chủ nhân lần đầu mở phòng tu luyện không thời gian, được sử dụng 1 lần miễn phí.”

Phạm Linh thở dài, xem ra quà tân thủ cũng rất tốt. Hần không do dự mà sử dụng phòng tu luyện không thời gian.

Đing Đing.

Vừa bước vào thì âm thanh của hệ thống vang lên và câu tiếp theo khiến hần vừa mừng vừa bất đắc dĩ.

“Chủ nhân lần đầu sử dụng phòng tu luyện không thời gian được tặng trạng thái nhân đôi kinh nghiệm sử dụng trong 3 tháng.”

“Chủ nhân lần đầu sử dụng phòng tu luyện không thời gian được tặng event thời gian vàng. Trong event thời gian vàng thì kinh nghiệm và thuộc tính của chủ nhân được nhân đôi. Event kéo dài sáu tháng tính từ bây giờ. Chúc chủ nhân vui vẻ.”

Phạm Linh mặt đen lại, có cả nhân đôi kinh nghiệm lẫn event thời gian vàng nữa. Chắc, cái lão già thần chết tiệt biến hần thành nhân vật game. Mà thôi mà thôi, ít ra mấy cái quà tân thủ này cũng giúp đỡ hần chút chút.

Ngồi xếp bằng xuống, tinh thần dựa theo lộ tuyến đã ghi trên công pháp Thiên hợp địa pháp quyết. Phạm Linh bắt đầu lần tu luyện đầu tiên của mình.

Trong khi tu luyện dựa theo lộ tuyến của Thiên hợp địa pháp quyết, Phạm Linh phát hiện trong cơ thể hần xuất hiện một tia khí lưu. Mới đầu hần tưởng đây là chân khí xuất hiện khi tu luyện như đã ghi trên công pháp. Nhưng sau đó hần kinh hãi phát hiện tia khí lưu này không chịu sự điều khiển của mình mà tự động chạy khắp cơ thể. Mà điều kì lạ là tia khí lưu này đi đến đâu kinh mạch của hần tự mở rộng đến đấy.

Dần dần, Phạm Linh cảm thấy tia khí lưu không hề có ác ý gì nên cũng mặc kệ nó. Dù gì thì tia khí lưu kia cũng trợ giúp hần một phần. Hần định thần tu luyện Thiên hợp địa pháp quyết.

Ầm.

Mới bắt đầu cảm ứng khí trong không gian xung quanh thì bỗng một loạt linh khí ồ ạt tràn vào cơ thể hần. Sợ hãi, Phạm Linh không ngờ tới tình hình như vậy.

Theo như trên công pháp có ghi thì đầu tiên hần sẽ cảm ứng lấy sự tồn tại của linh khí trong không gian, giai đoạn này gọi là khi cảm. Sau đó, hần sẽ từ từ dẫn dắt linh khí tiến vào thể nội và tụ hợp tại đan điền. Tiếp theo, linh khí trong đan điền sẽ di chuyển qua các kinh mạch và trở về lại đan điền. Một vòng như vậy gọi là một chu thiên, mà linh khí sau khi qua các kinh mạch sẽ bị luyện hóa trở nên tinh khiết hơn, chất lượng hơn. Kể từ đó, đan điền dần dần tiếp nhận những tia linh khí mới, vận chuyển các chu thiên và nén xúc lại. Đến một giai đoạn đan điền không thể nén được nữa thì đó là bình cảnh. Chỉ cần đột phát bình cảnh tức là đã hoàn thành một cấp độ tu luyện. Cấp độ này không phải cấp độ của hệ thống mà là cấp độ của người tu chân.

Thế nhưng tình huống hiện giờ của Phạm Linh lại khác biệt hoàn toàn so với ghi chép. Linh khí ồ ạt tràn vào thể nội rồi di chuyển nhanh chóng qua các kinh mạch và trở về đan điền. Cứ thế mà vận hành không cần Phạm Linh động chạm gì cả, tất cả hoàn toàn tự động.

Cơ thể của Phạm Linh cũng không cảm thấy khó chịu chỗ nào cả, trái lại hần cảm thấy rất thoải mái là đằng khác. Phạm Linh phát hiện nguyên nhân mọi chuyện là do tia khí lưu kỳ dị đang di chuyển trong kinh mạch kia. Không biết tia khí lưu này là gì mà lại khiến cơ thể hần không tuân theo tu luyện bình thường.

Ngẫm nghĩ một lát, Phạm Linh cũng không để ý. Cơ thể hần không có chuyện gì mà tu vi còn tăng lên thì quan tâm làm gì, miễn không có hại là được rồi.

Vì chuyện tu luyện đã có tia khí lưu kia đảm nhận nên Phạm Linh quay sang tập luyện dị năng cường hóa mới có được. Hần phải rèn luyện bản thân trở nên mạnh mẽ hơn mới chịu đựng được thời kỳ suy yếu sau khi sử dụng dị năng chứ.

Tuy nhiên, khi Phạm Linh sử dụng dị năng lại phát hiện một việc lạ. Dị năng này hoàn toàn không có thời kỳ suy yếu, hay nói chính xác hơn là hần không cảm thấy không khỏe khi dùng sử dụng dị năng cường hóa.

Chuyện gì nữa đây? Không lẽ là lỗi nên hệ thống đưa cho hần bản dị năng không có tác dụng phụ. Chắc không đâu, ngay cả phòng tu luyện không thời gian mà hệ thống còn đòi 10,000 điểm cơ mà.

Chợt, Phạm Linh nhìn vào tia khí lưu đang di chuyển trong kinh mạch của hần. Là do thứ này giờ trò sao? Hừm.

“Hệ thống, thông tin cá nhân.” Phạm Linh quyết định kiểm tra xem.

Ting.

Tên: Phạm Linh.

Tuổi: 25.

Ngày sinh: 12/07. Chòm sao: Cự Giải.

Quốc tịch: Việt Nam.

Nhóm máu: AB.

Tính cách: Lạnh lùng, hướng nội.

Sở thích: nhà sư, tầm tiền bạc. Đọc truyện trên mạng.

Ghét: (không rõ)

Thông tin thêm: con nhà khá giả. Hai mươi lăm năm sinh hoạt vô vị và bình thường. Còn zin. Muốn giữ “trình tiết” đến năm ba mươi tuổi.

Cấp độ: 9. (Phàm nhân)

EXP: 56.65%

STR: 37 (sức mạnh, phòng thủ vật lý)

AGI: 37 (nhanh nhẹn)

INT: 38 (trí lực, phép thuật)

VIT: 38 (sinh lực)

LUX: ??? (may mắn)

Công pháp: Thiên hợp địa pháp quyết.

Huyết thống: (chưa có)

Khả năng đặc biệt: Cường hóa (sơ thành)

Vật phẩm đang sử dụng: nhẫn không gian (thấp)

Điểm trải nghiệm: - 1000.

“Hử?” Phạm Linh kinh ngạc, mới đó mà đã lên cấp 9 rồi sao, có hack không thể. Mà hắn để ý thấy thanh EXP đang liên tục tăng lên nhanh chóng.

Đing.

“Chúc mừng chủ nhân lên cấp 10. Nhận được 1000 điểm trải nghiệm”

Đing.

“Chúc mừng chủ nhân tăng cấp dị năng cường hóa thành công. Tiểu thành. Nhận được trạng thái giảm trừ suy yếu ba phần.”

Tên: Phạm Linh.

Tuổi: 25.

Ngày sinh: 12/07. Chòm sao: Cự Giải.

Quốc tịch: Việt Nam

Nhóm máu: AB.

Tính cách: Lạnh lùng, hướng nội.

Sở thích: nhà sư, tắm tiền bạc. Đọc truyện trên mạng.

Ghét: (không rõ)

Thông tin thêm: con nhà khá giả. Hai mươi lăm năm sinh hoạt vô vị và bình thường. Còn zin. Muốn giữ “trinh tiết” đến năm ba mươi tuổi.

Cấp độ: 10. (Phạm nhân)

EXP: 10.00%

STR: 39 (sức mạnh, phòng thủ vật lý)

AGI: 39 (nhanh nhẹn)

INT: 41 (trí lực, phép thuật)

VIT: 41 (sinh lực)

LUX: ??? (may mắn)

Công pháp: Thiên hợp địa pháp quyết.

Huyết thống: (chưa có)

Khả năng đặc biệt: Cường hóa (tiểu thành) *giảm suy yếu ba thành*

Vật phẩm đang sử dụng: nhẫn không gian (thấp)

Điểm trải nghiệm: 0.

“Đỡ quá, không còn nợ hệ thống điểm trải nghiệm nữa. Xem ra mình nên biết ơn cái tia khí lưu kỳ dị kia.” Phạm Linh nhìn vào bảng thông tin nói thầm “Thôi tập trung rèn luyện dị năng.”

Vậy là Phạm Linh lao đầu vào rèn luyện dị năng cường hóa để thích ứng hơn mỗi khi sử dụng. Còn việc tu luyện thì đã có tia khí lưu kia tự vận hành rồi.

Số từ: 2526

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Thế Giới Du Hành Đầu Tiên

Đing.

“Chúc mừng chủ nhân tăng cấp 20 tiến vào cấp độ mới. Thưởng 2000 điểm trải nghiệm.”

“Chủ nhân tăng cấp dị năng cường hóa đạt viên mãn. Nhận trạng thái giảm suy yếu bảy thành.”

“Chúc mừng chủ nhân tiến vào cấp độ Thoát cảnh. Thưởng một lần quay may mắn miễn phí.”

Âm thanh thông báo của hệ thống vang lên sau khi Phạm Linh tu luyện trong phòng không thời gian một năm.

“Hệ thống, thông tin cá nhân.” Phạm Linh nói.

Ting.

Tên: Phạm Linh.

Tuổi: 25.

(phần thông tin dưới mình lược bỏ nhé)

...

Cấp độ: 20. (Thoát cảnh)

EXP: 3.65%

STR: 59 (sức mạnh, phòng thủ vật lý)

AGI: 59 (nhẹ nhàng)

INT: 71 (trí lực, phép thuật)

VIT: 71 (sinh lực)

LUX: ??? (may mắn)

Công pháp: Thiên hợp địa pháp quyết.

Huyết thống: (chưa có)

Khả năng đặc biệt: Cường hóa (viên mãn) *giảm suy yếu 7 thành*

Vật phẩm đang sử dụng: nhẫn không gian (thấp)

Điểm trải nghiệm: 2000.

Nhìn vào bốn thuộc tính STR, AGI, INT, VIT Phạm Linh thắc mắc “Hệ thống, tại sao bốn thuộc tính của ta lại có chỉ số chênh lệch như vậy? Ta nhớ lúc mới đầu bốn thuộc tính này ngang nhau cơ mà.”

“Thưa chủ nhân, khi mới tiếp nhận hệ thống thì bốn thuộc tính STR, AGI, INT, VIT của chủ nhân rất thấp và không đồng đều. Chỉ sau khi chủ nhân dùng Tẩy Tủy Dịch cải tạo cơ thể thì bốn thuộc tính này được nâng cao và phân bố đều nhau. Sau đó, mỗi khi chủ nhân tu luyện tăng một cấp thì sẽ có được mười điểm thuộc tính tự do cộng đều vào bốn thuộc tính trên. Nhưng do chủ nhân tu luyện công pháp và dị năng cường hóa nên hai thuộc tính INT và VIT được ưu tiên cộng hơn hai thuộc tính còn lại.”

“Vậy nếu ta có thêm dị năng/công pháp khác thuộc loại hình tốc độ hay sức mạnh nữa thì mới được phân bố đều?”

“Đúng vậy thưa chủ nhân.”

“Ừm ta đã hiểu.” Phạm Linh gật đầu “Hệ thống, mở mục trò chơi có thưởng.”

Ting

Trước mắt Phạm Linh xuất hiện bảng trò chơi quay số.

Một năm vừa qua, Phạm Linh hầu như là tu luyện mỗi ngày nên hẳn cảm thấy chán quá rồi, hết rèn luyện dĩ năng lại tới quan sát tu vi bản thân. Ngay khi hệ thống thưởng cho hẳn một lần quay miễn phí thì hẳn không chần chờ mà mở mục này ngay.

Bây giờ 5 ô phần thưởng khác với lúc lần đầu tiên Phạm Linh chơi. Trong đó hẳn chú ý tới nhất là ô công pháp cao cấp Âm dương hỗn độn quyết. Một năm, Phạm Linh đã tu luyện công pháp Thiên Hợp Địa pháp quyết đến đỉnh phong, dù sao công pháp này cũng chỉ là sơ cấp nên tu luyện nhẹ nhàng. Bây giờ cái hẳn cần là một công pháp khác cao cấp hơn, và Âm dương hỗn độn quyết là thích hợp. Nghe tên là thấy máu chó rồi.

Bốn ô phần thưởng còn lại Phạm Linh cũng xem qua nhưng không phải thứ hẳn thích cho lắm, mặc dù giá bốn thứ đó trên hệ thống cao ngất ngưởng.

“Bắt đầu.” Phạm Linh nói.

Vù vù.

Bảng trò chơi bắt đầu quay mòng mòng. Phạm Linh hồi hộp nhìn chăm chăm, lòng thầm nói: công pháp cao cấp! công pháp cao cấp! công pháp cao cấp! công pháp cao cấp!

Ting

“Chúc mừng chủ nhân quay số nhận được vũ khí từ sắc: Phệ hồn kiếm.”

Phạm Linh thất vọng, âm thầm chửi thề, không ngờ chỉ số LUX của hẳn lại thấp như vậy, nhìn nó chỉ là mấy dấu hỏi tuông cao lắm, ai dè. Hài, thôi có thanh kiếm từ sắc xem như tạm tạm vậy.

Vũ khí được hệ thống phân ra bảy cấp dựa theo màu sắc: trắng, xanh lục, xanh lam, tím, cam, đỏ và hoàng kim. Trong đó màu trắng là cùi bắp nhất, có như không. Màu hoàng kim cao nhất, chỉ số và thuộc tính ần rất nhiều nhưng giá của nó thì trời ơi đất hỡi. Phạm Linh xem chỉ thấy thèm mà thôi.

Nhận lấy thanh Phệ hồn kiếm, Phạm Linh nói “Kiểm tra thông tin.”

Tên: Phệ hồn kiếm

Cấp bậc: từ sắc.

Thông tin: Thuộc tính tà ác, là khắc tinh của linh hồn, có thể hấp thu linh hồn để gia tăng sức mạnh cho kiếm. Hấp thụ càng nhiều linh hồn, kiếm càng mạnh.

Thuộc tính cộng thêm: INT + 30 điểm

Thuộc tính ần: Thôn phệ linh hồn. (một linh hồn bị thôn phệ được cộng thêm 1 điểm INT)

“Cũng được đấy chứ.” Phạm Linh nhìn vào bảng thông tin của Phệ hồn kiếm, nói “Thanh kiếm này thích hợp để giết người nhỉ?”. Quyết định dung thanh kiếm này, Phạm Linh xác nhận quyền ở hữu. Việc xác nhận quyền sở hữu cũng rất đơn giản, chạm nhẹ hai lần vào vật cần sở hữu sẽ hiện lên thông báo, và chỉ việc chạm vào ô ‘Đồng ý’ là xong. Phạm Linh cũng đã tiếp nhận cái nhân vật game thủ của mình rồi nên không có cảm xúc gì đặc biệt.

“Hệ thống, thông tin cá nhân.”

Ting

Tên: Phạm Linh.

Tuổi: 25.

....

Cấp độ: 20. (Thoát cảnh)

EXP: 3.65%

STR: 59 (sức mạnh, phòng thủ vật lý)

AGI: 59 (nhẹ nhàng)

INT: 71 (+30) (trí lực, phép thuật)

VIT: 71 (sinh lực)

LUX: ??? (may mắn)

Công pháp: Thiên hợp địa pháp quyết.

Huyết thống: (chưa có)

Khả năng đặc biệt: Cường hóa (viên mãn) *giảm suy yếu 7 thành*

Vật phẩm đang sử dụng: nhẫn không gian (thấp)

Trang bị: Phệ hồn kiếm (tử sắc)

Điểm trải nghiệm: 2000.

Chà, điểm INT được cộng thêm 30 điểm nên nó thành thuộc tính cao nhất rồi. Có vẻ Phạm Linh đã thành một ma pháp sư chẳng. Ha ha ha.

E hèm, không đùa nữa.

Phạm Linh nói với hệ thống “Hệ thống, mở mục Du hành.”

Ting.

“Chủ nhân lần đầu sử dụng Du hành, được thưởng một lần miễn phí chọn thế giới cần du hành.”

Phải nói thêm về cái mục Du hành này. Trước khi xuyên qua thế giới khác thì hệ thống sẽ tự chọn ra ba thế giới khác nhau và chọn ngẫu nhiên một trong ba thế giới đó. Phạm Linh cũng có thể tự bản thân chọn một thế giới theo ý mình, tất nhiên là phải trả cho hệ thống một số điểm tương xứng rồi.

“Ba thế giới đã được chọn: Mavel, Đấu Phá Thương Khung và Thần Điều đại hiệp. Mời chủ nhân lựa chọn thế giới cần du hành.”

Phạm Linh suy nghĩ một lát rồi quyết định chọn Đấu Phá Thương Khung. Nói sao thì hắn cũng đọc truyện này nhiều nhất và thích thế giới này nhất.

“Đấu Phá Thương Khung.” Phạm Linh nói.

“Xác nhận du hành.”

“Bắt đầu trong...3...2...1. Du hành.”

Số từ: 1322

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Tiêu Gia. Cấp Bậc Đấu Linh

Phạm Linh cảm thấy trước mắt đột nhiên sáng choang, hắn theo bản năng nhắm mắt lại. Khi mở mắt ra thì hắn phát hiện mình đang đứng trong một căn phòng giống như trong mấy bộ phim cổ trang Trung Hoa. Nhìn lại bản thân, Phạm Linh cười khò. Hắn hiện giờ chỉ là một đứa trẻ mười lăm tuổi, kém hẳn mười tuổi so với tuổi thực của hắn.

Trước khi du hành thì hệ thống đã truyền vào não Phạm Linh thông tin người mà hắn trở thành.

Người này tên Tiêu Hàn, một đệ tử phổ thông của Tiêu gia tại Ô Thần Thành. Tiêu Hàn mồ côi cha mẹ từ nhỏ, được Tiêu gia nuôi nấng nhưng vì thiên phú bình thường nên không quá coi trọng, chỉ cung cấp tài nguyên vừa đủ để bồi dưỡng. Hiện nay, Tiêu Hàn có tu vi Lục đoạn đấu khí, cũng xem như đứng ở tầm khá khá trong các đệ tử đồng trang lứa. Do mồ côi cha mẹ nên Tiêu Hàn thiếu tình thương từ nhỏ, thường tự nhốt mình trong phòng, ít tiếp xúc với ai. Do đó Tiêu Hàn cũng không có bạn bè nhiều, có chăng chỉ là vài người nói sơ qua vài câu, gần như là người dưng.

Phạm Linh đọc thông tin của Tiêu Hàn, hắn thầm nói “Hệ thống cũng tạo ra một nhân vật đủ thảm thương đấy chứ.” Rồi hắn cũng không để ý nhiều mà

ngồi xuống, tập trung tinh thần. Hắn cần thích ứng với lực lượng mới ở thế giới đầu khí này.

Thế giới này, tu luyện giả dựa vào đầu khí và được chia ra làm mười cấp khác biệt: đầu giả, đầu sư, đại đầu sư, đầu linh, đầu vương, đầu hoàng, đầu tông, đầu tôn, đầu thánh và đầu đế. Mỗi cấp lại chia ra làm chín cấp nhỏ gọi từ nhất tinh đến cửu tinh. Trong đó, tu luyện giả tu luyện đến đại đầu sư có thể hình thành một áo giáp bằng đầu khí bảo vệ cơ thể, đầu vương và đầu hoàng có thể tạo ra cánh bằng đầu khí để phi hành, đầu tông trở lên trực tiếp ngự không phi hành. Đầu đế hiện nay không có. Đỉnh cấp chỉ là đầu thánh mà thôi.

Ở thế giới này, tu luyện giả không chỉ tu luyện không mà còn có các chức nghiệp khác, mà chức nghiệp được xem trọng nhất là Luyện dược sư. Lý do ư? Luyện dược sư có thể xem như là một bác sĩ cứu mệnh cộng với chức năng giúp người tăng thực lực nhanh nhất. Do đó, luyện dược sư có địa vị rất cao. Luyện dược sư được chia ra làm chín phẩm, gọi từ nhất phẩm tới cửu phẩm.

(có thể đọc lại Đầu Phá Thương Khung để biết thêm chi tiết.)

Phạm Linh ngồi định thần một hồi nhưng hắn cảm thấy cơ thể hắn có gì đó hơi khác biệt. Đường như tu vi không phải là lực đoạn đầu khí. Phạm Linh đã từng xem qua truyện này rồi nên biết tu luyện giả khi chưa thành đầu giả thì đầu khí rất mỏng manh và không thể phục hồi nếu đầu khí sử dụng hết. Nhưng trong cơ thể hắn đầu khí lại rất hùng hồn, hơn nữa đầu khí lại được cất giữ ở đan điền và liên tục được bổ sung. “Đây là chuyện gì xảy ra?”

“Đó là do cấp độ của chủ nhân trong hệ thống.”

Âm thanh của hệ thống đột ngột vang lên khiến Phạm Linh giật thót. Hắn đơ người ra một lát rồi vội vàng hỏi “Hệ thống, không phải ta không tương tác được với người sao?”

“Hoàn toàn tương tác được thưa chủ nhân.”

“Vậy tại sao lúc trước người nói...” Phạm Linh ngốc ra rồi. Khi trước hệ thống còn nói khi đang du hành thì không thể tương tác với nó, bây giờ lại nói có thể. Thế là thế nào?

“Do thần sức mạnh tự biên soạn thông tin của hệ thống nên hệ thống chỉ nói đúng những gì thần sức mạnh đã ghi.”

“Cái lão già thần chết bầm này.” Phạm Linh nguyên rủa thần sức mạnh. Được rồi, có thể tương tác với hệ thống trong khi du hành là tốt rồi. “Vậy hệ thống, chuyện gì đang xảy ra với ta vậy? Ta cảm thấy tu vi của mình không phải là lực đoạn của thế giới này.”

“Vâng, tu vi của chủ nhân hiện giờ là nhị tinh đầu linh. Cứ mỗi năm cấp trong hệ thống thì tương ứng với một cấp lớn trong thế giới này, nên tính toán hiện giờ chủ nhân có tu vi nhị tinh đầu linh.”

Nghe hệ thống giải thích, Phạm Linh hiểu ra. Lúc trước hắn cứ tưởng cấp độ của hệ thống chỉ để tượng trưng thôi chứ, không ngờ nó còn ảnh hưởng tới cả tu vi trong thế giới này.

Phạm Linh gật đầu “Ừm, vậy ta có thể dựa theo công pháp Thiên hợp địa pháp quyết được chứ?”

“Không thưa chủ nhân. Chỉ có công pháp cao cấp trở lên mới có thể tự do tu luyện trong các thế giới, còn lại đều không có tác dụng.”

Công pháp của hệ thống được chia ra làm sơ cấp, trung cấp, cao cấp, đỉnh cấp và truyền thuyết.

“À, vậy sao.” Phạm Linh hơi thất vọng, nhưng không lâu sau hắn phần chấn trở lại. Không phải chỉ là công pháp thôi sao, đổi từ hệ thống là được. “Hệ thống, ta có thể kiếm điểm trải nghiệm ở đâu trong thế giới này?” Đây là điều Phạm Linh muốn biết nhất.

“Tất cả vật có giá trị mà chủ nhân đạt được trong thế giới Đầu Phá Thương Khung đều có thể đổi thành điểm trải nghiệm. Ngoài ra, chủ nhân còn có thể làm các nhiệm vụ ẩn từ hệ thống để đổi lấy phần thưởng. Nhiệm vụ ẩn sẽ được kích hoạt khi chủ nhân đạt được điều kiện yêu cầu.”

“Tốt.” Phạm Linh cao hứng, ít ra là có thể kiếm điểm trải nghiệm. Hắn thực sự rất mong chờ thời gian sắp tới.

Số từ: 1100

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Tiêu Viêm

Phạm Linh không nghĩ lung tung nữa mà tập trung tinh thần, bắt đầu thích ứng với lực lượng mới này, với tu vi Đầu Linh nhị tinh thì hắn có thể xem là người mạnh nhất ở Tiêu gia này. Tộc trưởng Tiêu Chiến cũng chỉ là Đại Đầu Sư mà thôi.

Nhắc tới Tiêu Chiến thì Phạm Linh tò mò không biết cái tên Tiêu Viêm hiện giờ thế nào, gã có phải đã mất hết tu vi hay chưa hay là vẫn còn nhỏ chưa

lớn. Chắc, để hôm nào hần phải gặp nhân vật chính này một lần mới được.

Đầu khí trong kinh mạch bắt đầu vận chuyển, chúng di chuyển nhanh chóng rồi quay về đan điền. Hử? Phạm Linh phát hiện trong kinh mạch của mình không ngờ vẫn có một tia khí lưu kỳ lạ kia.

Tia khí lưu kia chạy loạn trong kinh mạch hần, nếu không phải trước đó hần chứng kiến tác dụng đề thăng đẳng cấp của nó thì chắc kinh hần chết mất. Dù sao thì trong người mà có thứ mình không điều khiển được cũng không thoải mái gì.

Phạm Linh để ý thấy đầu khí liên tục tăng trưởng, tích lũy lên theo tia khí lưu kia di chuyển. Không lẽ đây là hack cấp trong truyền thuyết? Vậy thì tốt quá rồi, hắc hắc. Phạm Linh lòng hơi mừng thầm. Kệ đi, miễn nó không có hại là được rồi.

Sau một thời gian thì hần cũng làm quen được với sức mạnh này, kế tiếp hần rất mong chờ đạt tới Đẩu Vương. Lúc đó hần có thể bay lượn trên không trung. Loài người luôn mơ ước được thỏa thích bay lượn trên trời như chim mào.

Mở cửa bước ra ngoài. Ánh mặt trời chiếu thẳng vào mắt khiến Phạm Linh hơi choáng, dùng một lát thích ứng rồi quan sát cảnh vật xung quanh. Nơi ở của Tiêu Hàn cũng bình thường. Từ bây giờ Phạm Linh sẽ là Tiêu Hàn trong thế giới Đẩu Phá Thương Khung.

“Tiêu Hàn.” Âm thanh từ một người trung niên gọi khiến hần tỉnh lại từ trong trầm tư. Theo như ký ức thì đây là Tiêu Trung, một nô bộc có địa vị trong Tiêu gia. Mọi đệ tử Tiêu gia đều gọi Tiêu Trung là Tiêu thúc, và tính cách người này rất nghiêm khắc nhưng tốt bụng.

“Tiêu thúc, có chuyện gì không?” Tiêu Hàn đáp lại.

“Sao ngươi còn ở đây? Hôm nay là ngày trắc thí, ngươi mau đến diễn võ trường mau lên.” Tiêu thúc nhắc nhở hần.

“À, ta quên mất. Đa tạ Tiêu thúc.” Tiêu Hàn ra về giật mình, nói. Rồi hần vội chạy đi để lại Tiêu Trung với ánh mắt nghi hoặc.

Tiêu Trung không biết tại sao Tiêu Hàn hôm nay lại có biểu hiện hôm nay, bình thường thẳng thóc này nghe xong rồi gật đầu một cái rồi quay đi, không mất một lời. Bây giờ nó lại cảm ơn gã, đã vậy còn nở nụ cười nữa. Kỳ lạ. Tiêu Trung cũng không biết Tiêu Hàn đã không phải Tiêu Hàn của ngày hôm qua.

Tiêu Hàn bây giờ đang rào bước đến diễn võ trường. Đến nơi, hần đã thấy mọi người tụ tập đông đủ, chúng đệ tử đứng dưới lời đài trò chuyện. Trên tháp cao thì tộc trưởng và các vị trưởng lão ngồi quan sát, thì thoảng nhận xét khi có đệ tử ưu tú.

Trên lời đài có dựng một tấm bia đá. Tấm bia này là vật để kiểm tra hay đo cấp độ đầu khí của chúng đệ tử, chỉ cần truyền đầu khí vào là trên mặt tấm bia đá sẽ hiện chữ báo cấp độ bản thân.

Một vị trọng tài đứng ngay bên tấm bia hô tên từng đệ tử và ghi chép thông tin.

“Tiêu Hàn.” Trọng tài hô tên của Tiêu Hàn. Đã đến lượt của hần, may mà hần được Tiêu thúc nhắc nhở chứ không thì có chút phiền toái.

Tiêu Hàn nhảy lên lời đài, đặt tay vào tấm bia và truyền chút đầu khí. Tấm bia đá chậm rãi hiện lên mấy chữ.

“Đầu chi lực, lục đoạn. Tiêu Hàn, đầu lực lục đoạn, trung cấp.” Vị trọng tài nhìn bia đá, hô lên, tay thì ghi vào sổ.

Ở dưới lời đài có vài tiếng xì xào.

Lục đoạn đầu khí cũng xem như tư chất khá khá. Việc không chế đầu khí hiện ra thực lực cỡ này thì quá dễ với Tiêu Hàn hần, tu vi của hần hiện giờ là cao nhất tại đây nên chả ai phát hiện điều bất thường gì cả.

Tiêu Hàn lui xuống và ngồi dưới một gốc cây. Mọi người nhìn lướt qua hần nhưng không ai đến bắt chuyện cả. Tính cách lạnh lùng, bài xích người ngoài của hần khiến mọi người không đến gần. Tiêu Hàn cũng không để ý đến bọn họ, hần chỉ chú ý đến một người. Một thiếu niên tóc đen, khuôn mặt treo nụ cười mỉm nhưng ẩn trong mắt là nỗi buồn cùng một chút khát vọng. Tiêu Hàn đoán chắc đây là nhân vật chính, người từ thời hiện đại xuyên qua đến thế giới này, thiên tài văn lạc – Tiêu Viêm, và cũng là biểu đệ của Tiêu Hàn.

Nhìn Tiêu Viêm đang ngồi ngâm cọng cỏ trong miệng, dáng vẻ bất cần đời, Tiêu Hàn mỉm cười, hần coi như được diện kiến nhân vật chính rồi a.

“Tiêu Viêm.” Vị trọng tài hô.

Tiêu Viêm đứng lên và đi tới, bắt thang leo lên lời đài. Mọi người trào phúng, cười cợt hần. Tiêu Hàn thì thấy trong mắt Tiêu Viêm cát chứa đầy bất đắc dĩ.

“Đầu lực, tam đoạn.”

“Tiêu Viêm, đầu lực, tam đoạn! Cấp bậc: cấp thấp.” vị trọng tài ngửa khí hồ hững hồ lên và ghi chép vào sổ.

Bên dưới lại một trận trào phúng.

“Ba đoạn? Hắc hắc, quả nhiên không ngoài dự đoán của ta, ‘Thiên tài’ này một năm rồi vẫn dậm chân tại chỗ a!”

“Ai, phé vật này thật sự làm mất hết cả mặt mũi gia tộc.”

“Nếu tộc trưởng không phải phụ thân của hần. Loại phé vật này sớm đã bị đuổi khỏi gia tộc, tự sinh tự diệt rồi, làm gì còn có cơ hội ở gia tộc ăn không uống không.”

“Ai..., thiên tài thiếu niên năm đó của Ô Thần thành, tại sao hôm nay lại lạc phách thành bộ dáng này cơ chứ?”

“Ai mà biết được? Có lẽ do làm việc gì đó trái với lương tâm, làm thần linh nổi giận đó mà...”

Chung quanh truyền đến cười nhạo cùng thanh âm tiếu hận, truyền vào trong tai của Tiêu Viêm, tựa như một chiếc dao nhọn hung hăng đâm vào tim hần, khiến hô hấp của Tiêu Viêm trở nên có chút dồn dập.

Tiêu Hàn thu hết tất cả vào tầm mắt, cười một cái. Hần đọc truyện và lúc đọc đoạn này đều tức thay cho nhân vật chính, nhưng hiện giờ hần lại thấy rất bình thường, thậm chí có chút thú vị.

Tiêu Hàn đứng dậy rồi xoay người rời đi, đoạn sau hần đã biết trước và không có hứng thú để xem.

Chuyện tiếp theo là tới lượt Tiêu Mị rồi Tiêu Huân Nhi, và cảnh quán quýt của hai nhân vật chính. Không có gì hay.

Rời đi diễn võ trường, Tiêu Hàn đi ra ngoài định kiếm một nơi nào đó để tu luyện. Ba tháng sau có một lần kiểm tra nữa và ai 16 tuổi mà không đủ tiêu chuẩn thì bị loại và địa vị sẽ tụt dốc không phanh. Dù rằng Tiêu Hàn dư sức qua cầu nhưng việc tăng tiến tu vi thì không khi nào dư cả. Có thực lực mới có quyền mà.

Số từ: 1413

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Tăng Cấp

Muốn tăng cấp nhanh nhất thì phải vào Ma thú sơn mạch, nhưng từ Ô Thần Thành muốn vào đó thì không phải ngày một ngày hai. Cho nên Tiêu Hàn quyết định rèn luyện trong một khu rừng ngay cạnh Ô Thần Thành, mặc dù không tốt như Ma thú sơn mạch nhưng ma thú cũng không ít, nhất là từ nhất cấp tới tam cấp đình.

Quyết định như vậy, Tiêu Hàn chuẩn bị một ít đồ các nhân rồi xách gói lên đường tu luyện. Trong khoảng thời gian này nhân vật chính sẽ có sự thay đổi nghiêng trời lệch đất. Bị hôn thê tương lai tới cửa từ hôn, hẹn ước ba năm tái chiến, nhận Được lão làm sư phụ, tu vi tăng lên vùn vụt như điều gặp gió, âm thầm trợ giúp Tiêu gia,... mà những chuyện đó Tiêu Hàn không quan tâm lắm. Hần chỉ quan tâm những chuyện sau khi Tiêu Viêm rời khỏi Tiêu gia mà thôi.

Tiêu Hàn đi sâu vào một ngọn núi, đào một hang động làm chỗ tạm trú. Sinh hoạt trong rừng của hần bắt đầu từ đây.

Thời gian thấm thoát trôi qua.

Tiêu Hàn hiện giờ đang ngồi xếp bằng trước cửa động, tu vi hiện giờ của hần là Đấu Vương nhất tinh. Hần chỉ dùng ba tháng đã đề thăng từ Đấu Linh nhị tinh đến Đấu Vương nhất tinh, tốc độ phải nói là khủng bố. Điều này cũng dễ hiểu thôi, nhất là với một người có hệ thống ăn gian như hần.

Ba tháng, Tiêu Hàn lập sát ma thú lấy ma hạch để đổi điểm trải nghiệm, từ đó hần đổi những lọ kinh nghiệm từ hệ thống và uống vào, tăng cấp. Vì vậy ba tháng này, Tiêu Hàn thực sự giống như một game thủ đánh quái cây cấp siêng năng ngày qua ngày không ngừng nghỉ.

Ma hạch của ma thú được hệ thống trả giá như sau: ma hạch cấp một được 10 điểm; cấp hai được 50 điểm; cấp ba được 250 điểm; cấp bốn được 1,500 điểm; cấp năm được 6,500 điểm; cấp sáu 31,500 điểm; cấp bảy 160,000 điểm; cấp tám 800,000 điểm; cấp chín 4,000,000 điểm và cấp mười 20,000,000 điểm.

Tiêu Hàn qua ba tháng giết được 1756 ma thú cấp một, 624 ma thú cấp hai, 245 ma thú cấp ba và 6 con ma thú cấp bốn. Tổng cộng 119010 điểm, thêm 2000 điểm còn dư thì hần có 121010 điểm. Hần mua mười hai lọ kinh nghiệm trung cấp, mỗi lọ khi uống vào trực tiếp tăng lên một tinh. Tiêu Hàn sau khi dùng đến lọ thứ tám thì hiệu quả giảm đi, nên bốn lọ còn lại chỉ đủ để hần đột phá tăng lên Đấu Vương nhất tinh đình. Bây giờ hần còn lại vền vẹn 1010 điểm mà thôi, nhưng tu vi tăng tiến như vậy cũng không uống.

“Hệ thống, thông tin cá nhân.” Tiêu Hàn nói với hệ thống.

Ting.

Tên: Phạm Linh.

Tuổi: 25.

...

Cấp độ: 21. (Thoát cảnh)

EXP: 3.65%

STR: 61(sức mạnh, phòng thủ vật lý)

AGI: 61(nhanh nhẹn)

INT: 74(+30) (trí lực, phép thuật)

VIT: 74(sinh lực)

LUX: ??? (may mắn)

Công pháp: Thiên hợp địa pháp quyết.

Huyết thống: (chưa có)

Khả năng đặc biệt: Cường hóa (viên mãn) *giảm suy yếu 7 thành*

Vật phẩm đang sử dụng: nhẫn không gian (thấp)

Trang bị: Phệ hồn kiếm (tử sắc)

Điểm trải nghiệm: 1010.

Thế giới đang du hành: Đấu Phá Thương Khung.

Tu vi: Đấu Vương nhất tinh.

Công pháp: (chưa có)

Đấu kỹ: (chưa có)

Vũ khí: (chưa có)

Nghề nghiệp phụ: (chưa có)

“Hệ thống, tại sao tu vi của ta là Đấu Vương mà trong hệ thống chỉ là hai mươi mốt thôi? Không phải năm cấp trong hệ thống bằng một giai thế giới Đấu Phá Thương Khung hay sao?” Tiêu Hàn thắc mắc khi nhìn vào cấp độ hiện giờ của mình trên hệ thống.

“Hoán đổi cấp độ không phải hai chiều mà một chiều thừa chủ nhân. Từ hệ thống sang Đấu Phá thì tỉ lệ là 5:1, nhưng từ Đấu Phá sang hệ thống thì chỉ là 1:1 mà thôi.”

Tiêu Hàn nghe hệ thống giải thích thì thất vọng, đồng thời chửi thầm lão già thần sức mạnh, chính lão ấy đặt ra quy định chứ ai. Nếu lão mà nương tay một tí thì hắn đỡ vất vả rồi.

Lắc lắc đầu bỏ hết ý không đầu, Tiêu Hàn đứng dậy vận người vài cái. Cũng nên trở về rồi, kỳ kiểm tra tu vi của Tiêu gia cũng sắp tới rồi, hắn cũng muốn xem xem Tiêu Viêm hiện giờ đã thoát khỏi danh phế vật hay chưa.

Nhìn lại chỗ ở thời gian qua của hắn, Tiêu Hàn hít một hơi rồi xoay người rời đi. Hiện giờ hắn đã là Đấu Vương có thể phi hành được rồi. Mở ra đôi cánh bằng đấu khí, Tiêu Hàn cất mình bay lên không trung, hắn rất thích thú với việc bay trên trời này. Ước mơ có thể bay trên trời của nhân loại đã được hắn thực hiện. Tâm tình vui vẻ hướng về Tiêu gia ở Ô Thánh Thành. Sau khi hắn rời đi thì ma thú trong khu rừng này mừng phát khóc, cuối cùng tên sát thần cũng đã rời đi rồi, đa tạ thú thần hiển linh.

Ba tháng thời gian, trong chớp mắt đã vội vàng đi qua hơn một nửa, mà khoảng cách đến nghi thức trưởng thành cũng chỉ còn gần một tháng.

Trước lúc cử hành nghi thức trưởng thành một tháng, tất cả mọi người, đều cần tham gia một cuộc kiểm tra, tác dụng cuộc kiểm tra, tự nhiên là loại trừ

ra người có đầu khí không hợp cách, tộc nhân có trên thất đoạn đầu khí sau khi hoàn thành xong nghi thức trưởng thành, có thể đạt được tư cách tiến vào đầu khí các tìm kiếm công pháp, mà tộc nhân có dưới thất đoạn, lại không có quyền lợi này, nghi thức trưởng thành qua đi, sẽ bị phân về các sản nghiệp của gia tộc, ngày sau trừ phi biểu hiện kiệt xuất hoặc tốc độ tu luyện vượt qua các tộc nhân ưu tú khác, nếu không rất khó trở lại thành nội bộ gia tộc.

Số từ: 1137

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Vẫn Lạc Thiên Tài

Huấn luyện trường làm bằng đá xanh thật lớn, trong đó tập trung khoảng hơn một trăm thiếu niên thiếu nữ, trập trập ồn ào âm thanh. Giữa huấn luyện trường, dựng một tấm bia đá đen dùng để trắc nghiệm rất lớn, loại bia đá trắc nghiệm này, cũng chỉ có một ít gia tộc có thực lực mới có tư cách trang bị giá trị xa xỉ, bên cạnh bia đá đen, như cũ vẫn là vị trắc thí viên lạnh lùng của năm trước. Trên đài cao bên trái huấn luyện trường, đang ngồi là một ít nhân sĩ nội bộ trong gia tộc, tại chính giữa, là tộc trưởng Tiêu Chiến cùng ba vị trưởng lão.

Bên trong quảng trường, là các thiếu niên thiếu nữ đang sớm chờ được kiểm tra, đang bồn chồn đứng thẳng, một ít người ưu tú biểu hiện bình thường, trên mặt vẫn chưa có nhiều ít khăn trương gị, một ít người thiên phú bình thường hoặc quá thấp, lại là vẻ mặt bàng hoàng cùng rối loạn.

Tiêu Hàn trở về Tiêu gia từ hôm qua, và hiện giờ hắn đang đứng dựa vào một thân cây, mắt nhìn một đôi bạn trẻ đang trò chuyện tình tứ. Không ai khác là Tiêu Viêm và Huân Nhi. Phải nói Huân Nhi rất đẹp, thân hình mảnh khảnh lý tưởng cùng tư chất tuyệt luân khiến biết bao nam đệ tử đắm say, nhưng đáng tiếc bông hoa nhài lại cắm bãi cứt trâu. Đây là tiếng lòng của mọi người.

Tiêu Hàn cũng thường thức nhan sắc của Huân Nhi, nhưng hắn chỉ là thường thức, ngoài ra không còn gì khác. Một phần vì tính cách của hắn, phần khác do tinh thần được cường hóa bởi dị năng nên hắn không mấy xao động.

Nói về dị năng cường hóa của Tiêu Hàn, ba tháng qua hắn không ngừng rèn luyện và kết quả cũng rất khả quan, tuy nhiên đẳng cấp vẫn dậm chân tại chỗ, không chút tiến triển, có chăng chỉ là độ thành thực càng cao. Hiện giờ Tiêu Hàn có thể mọi lúc sử dụng dị năng để gia tăng mọi phương diện, khi nào cảm thấy hơi mệt thì hắn sẽ dừng lại nghỉ một chút lại tiếp tục. Cứ như vậy, cơ thể lẫn tinh thần sẽ luôn luôn ở trong tình trạng luyện tập, không sợ thụt lùi.

"Tiêu Mị: Đấu lực, 8 cấp, cao cấp!" Trắc nghiệm viên liếc mắt tấm bia đá màu đen, lạnh lùng khẽ gật đầu, trầm giọng công bố. Nghe thanh âm trắc nghiệm viên, Tiêu Mị thở dài nhẹ nhõm một hơi. Ngay sau đó, khuôn mặt nhỏ nhắn vênh lên kiêu ngạo, một năm thời gian, đem đầu khí tăng từ cấp 7 lên cấp 8, loại này tiến độ, thành tích như thế trong gia tộc cũng không nhiều, cũng khó trách Tiêu Mị cảm thấy vừa lòng. Trắc nghiệm viên thanh âm truyền ra, khiến cho một trận dao động tại giữa sân huấn luyện, từng đạo ánh mắt hâm mộ, bắn thẳng đến hướng Tiêu Mị.

Tiêu Hàn cũng nhìn lên Tiêu Mị, đối với nhân vật phụ này hắn cũng không hứng thú nhiều lắm.

"Tiêu Huân Nhi."

Tiếp theo là tới nữ chính, Tiêu Hàn nhìn cô bé này cười với Tiêu Viêm rồi lên huấn luyện tràng. Thầm nói: "Xem ra cũng chỉ có Tiêu Viêm mới có thể sở hữu nữ nhân này. Tên này cũng có phúc lắm."

"Huân Nhi tiểu thư, nhất tinh đầu giả!" Có chút rung động trước bốn chữ to kim quang phát sáng, trắc nghiệm viên nhin không được sợ hãi lắc lắc đầu than, quát lớn.

"Mười lăm tuổi đầu giả... Thực không hổ..." Nghe trắc nghiệm viên công bố, trên đài cao Tiêu Chiến kinh hi hít vào một hơi, lời nói cuối cùng cũng mơ hồ vang đến. Ba vị trưởng lão khẽ gật đầu, đồng dạng là thần tình rung động, tuy nhiên khoảng cách này năm đó Tiêu Viêm mười hai tuổi thành tựu còn có một ít chênh lệch, chẳng qua, tốc độ tu luyện loại này, cũng có thể nói là quái thai.

Giữa sân Huấn luyện, mọi người đang trầm trồ về Tiêu Mị, cũng là bị bốn chữ kim quang trên tấm bia đá kia làm cho hoa mắt, ánh mắt dời đi, nhìn cô gái thanh nhã đang đứng cạnh tấm bia đá, trong lòng không khỏi hiện lên những ý nghĩ đồi bại, mười lăm tuổi trở thành một gã Nhất tinh đầu giả, như vậy chói mắt quang hoàn, căn bản không có thể tưởng được sự siêu việt.

Tiêu Hàn cũng hơi gật đầu, tư chất quả nhiên tuyệt luân, không hổ là con cháu Cổ tộc có huyết thống cao nhất tiếp cận tổ tiên.

Qua vài người nữa, có người vui mừng, có người lại âm ảm sầu lo. Đến lượt Tiêu Hàn, hắn bước lên huấn luyện tràng, áp chế thực lực và truyền một tia đầu khí vào tấm bia đá.

"Tiêu Hàn, đấu lực thất đoạn, cao cấp."

Tinh thần không gọn sóng, Tiêu Hàn quay về lại gốc cây chờ màn kế tiếp.

"Tiêu Viêm!" Trắc nghiệm viên ánh mắt có chút phức tạp nhìn một cái danh ngạch cuối cùng.

"Tiêu Viêm ca ca, tới phiên ngươi..." Bàn tay mềm mại nhỏ bé nhẹ nhàng nắm lấy tay Tiêu Viêm, Huân Nhi nhẹ giọng. Khẽ ngẩng đầu, Tiêu Viêm mở đôi mắt khép hờ, ánh mắt tại huấn luyện trường đào qua một vòng, từng ánh mắt chờ mong tai họa đến với hắn lóe lên làm hắn nhin không được nhẹ giọng cười lạnh.

Chậm rãi đứng lên, Tiêu Viêm quay đầu lại, phóng tầm mắt nhìn Tiêu Chiến trên đài cao, mỉm cười. Nhìn con mình đang tới, đang mỉm cười nhìn mình, Tiêu Chiến vui mừng gật gật đầu, một tay nâng chung trà lên, nhẹ nhàng tựa vào ghế phía sau. Thầm hít một hơi, Tiêu Viêm đạp bước tới tấm bia đá, ánh mắt bỗng nhiên phát ra một cổ thần thái làm những tiếng cười nhạo của tộc nhân phía dưới xấu hổ trụ miệng.

Tại hiện trường ánh mắt phức tạp nhìn chăm chú Tiêu Viêm đi tới Tấm bia đá. Nhìn hắc sam thiếu niên trước mặt, trắc nghiệm viên trong lòng khẽ thở dài một hơi, năm đó, Tiêu Viêm sáng tạo kỳ tích, là hắn là người thứ nhất chứng kiến, mà ba năm sau, thiên tài từng bước bước vắn lạc, cũng là hắn chính mắt chứng kiến, hôm nay qua đi, nếu không có kỳ tích phát sinh, đây là ngày cuối cùng thiếu niên đó một lần ở gia tộc tiến hành trắc nghiệm... dưới các ánh mắt gât gao nhìn chăm chú Tiêu Viêm trong ngực chậm rãi phập phồng, bàn tay từ từ đưa ra, đặt phía trên tấm bia đá lạnh lẽo.

Toàn bộ ánh mắt giờ phút này đều tập trung vào tấm bia đá, bọn họ rõ ràng, lần này kiểm tra, có lẽ lần cuối cùng của người từng làm rung động Ô Thần Thành. Tấm bia đá thoảng im lặng, một lát lúc sau, cường quang xạ phóng! Phía trên tấm bia đá, cực đại chữ màu vàng, làm toàn bộ trái tim ở đây đều là tại chốc lát đình chỉ nhảy dựng lên, tất nhiên là ngoại trừ Tiêu Hàn đã biết trước kết quả.

"Đầu lực..... thất đoạn!"

Số từ: 1313

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trái Nghiệm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Huyết Thống Cương Thi

Cả trường yên tĩnh hẳn so với bình thường. Trong sân mọi người khiếp sợ nhìn phía trên tấm bia đá khắc năm chữ to, khuôn mặt biểu tình cực kỳ phản kích, một lúc sau, dồn dập hô hấp, giống như bánh xe chuyển động, toàn trường nhất thời hô lên.

Trên đài cao, chén trà trong tay Tiêu Chiến, trực tiếp bị bóp nát thành bột phấn, nước trà pha lẫn bột phấn, theo bàn tay tích tích đáp đáp rơi xuống dưới.

"Thất đoạn... Viêm nhi ngươi thực làm được!" Hai mắt nhìn vào tấm hắc thạch, lại nhìn hắc sam thiếu niên, trong mắt Tiêu Chiến thoảng có chút ướt át, hắn trong lòng biết rằng, để đạt được thành tựu này, thiếu niên đã phải nỗ lực, cố gắng thế nào... Ngồi bên cạnh Tiêu Chiến, ba vị trưởng lão thần tình không thể tin được, một năm trước mới là tam đoạn đầu khí, hiện tại biến thành thất đoạn? Loại tốc độ này... làm cho người ta sợ hãi!

Theo Tiêu Viêm lui xuống, giữa sân vẫn rất yên tĩnh.

"Khụ..." Trên đài cao, thần tình xuân phong đắc ý, Tiêu Chiến đứng dậy, ho khan một tiếng. "Trắc nghiệm đã xong, phía dưới, tiếp theo cử hành khiêu chiến, người có đủ tư cách có quyền lợi hưởng tới đồng bạn phát ra một lần khiêu chiến, nhớ kỷ cơ hội chỉ có một lần!" Tiêu Chiến cười nói.

Nghe vậy, giữa sân huấn luyện có chút loạn lên, kém một cấp bậc là có thể đủ tư cách, nhất thời những mục quang nóng bỏng hướng tới đám đồng bạn có đủ tư cách để khiêu chiến.

Mà đối mặt với từng đạo ánh mắt tràn ngập tính khiêu khích phía đối diện, nhóm đồng bạn này lại khinh thường giơ tay lên đầu, lục đoạn cùng với thất đoạn, căn bản là hai cấp bậc cách biệt, nếu không có gì đặc thù ngoài ý muốn, một gã có lục đoạn đầu khí rất khó có khả năng đã bại đối thủ có thất đoạn đầu khí.

Đối với điểm này, những người có thực lực lục đoạn đầu khí thập phần rõ ràng, nhưng đối với cơ hội này cho dù thành hay không thành, đều muốn liều mạng thử một lần.

Trong lúc nhất thời, giữa sân không khí có chút quái dị, từng đạo mục quang nóng cháy đảo qua những đồng bạn đủ tư cách, tất cả mọi người đều âm thầm lựa chọn đối thủ tốt nhất để ứng phó.

Tiêu Hàn cũng không để ý mấy chuyện này, lẳng lặng ngồi xuống nahứm mắt dưỡng thần.

Kịch bản tiếp theo cũng y như cốt truyện, Tiêu Viêm và Tiêu Khắc lên đài và kết quả Tiêu Viêm nhẹ nhàng thắng lợi. Đến đây, ai cũng không còn hoài nghi Tiêu Viêm còn là phệ vật mà chân chính đã đoạt lại danh hiệu thiên tài ngày xưa.

Sau khi tộc trưởng ra lệnh giải tán, Tiêu Hàn theo đám đồng rồi khỏi nơi này. Hắn trở về phòng của mình và nằm lên giường, tinh thần tập trung tương tác

với hệ thống.

Mới vừa nãy, sau khi Tiêu Hàn lui xuống huấn luyện tràng thì âm thanh của hệ thống vang lên

“Nhiệm vụ ẩn đã hoàn thành: Chủ nhân đạt được tư cách tham gia lễ trưởng thành. Thưởng 500 điểm trải nghiệm cũng một lượt quay trò chơi miễn phí.”

Đối với cái nhiệm vụ này thì Tiêu Hàn không biết nên vui hay nên mừng. Với tu vi Đấu Vương nhị tinh mà không qua được lần kiểm tra này thì hắn nên đập đầu vào móng tự sát cho rồi. Nhưng nếu không phải ngay từ đầu tu vi hắn đã là Đấu Linh rồi tiến hành săn giết ma thu đổi kinh nghiệm thì không biết Tiêu Hàn hắn có tiến cấp nhanh như vậy không.

“Chắc, thôi kệ đi, dù gì cũng qua rồi suy nghĩ nhiều chi cho mệt.” Tiêu Hàn lắc đầu rồi không quan tâm đến chuyện khác mà tập trung vào mục trò chơi quay vòng của hệ thống.

Một bảng tròn hiện lên trước mắt Tiêu Hàn. Phần thưởng lần này kém hơn mấy lần trước, theo như điểm đổi từ hệ thống là vậy, nhưng hắn chỉ để ý đến một cái thôi là 10 lọ kinh nghiệm cao cấp, tương đương với một triệu điểm nếu đổi từ hệ thống. Nếu dùng hết mười lọ kinh nghiệm này chắc chắn thực lực của hắn sẽ nhảy vọt lên Đấu Hoàng, và từ đây, hắn chính thức bước chân vào hàng ngũ cường giả trên đại lục, mặc dù là cường giả tầng chót. Nhưng nếu đặt ở Ô Thần Thành thì tu vi như thế, Tiêu Hàn không cần lo lắng gì nữa.

Thèm muốn mười lọ kinh nghiệm cao cấp, Tiêu Hàn sử dụng lần quay miễn phí. “Quay!”

Vù vù.

Bảng tròn quay vù vù.

Chấp tay cầu nguyện chư vị thánh thần, trừ lão già thần sức mạnh chết bầm kia ra, mong các vị hiền linh phù hộ cho con được như ý. Sau này con xin báo đáp sau.

Lòng cầu nguyện của Tiêu Hàn dường như đã được một vị thần đáp ứng, và có lẽ người đó là thần sức mạnh. Cho nên khi bảng tròn dừng lại, Tiêu Hàn xúc động chửi một trận lão già thần chết toi. Còn cái chỉ số may mắn LUX nữa, mi không hiện số có phải là quá thấp nên xấu hổ không đi ra không. Hừ hừ.

Chỉ thấy kim chỉ không phải ô mười lọ kinh nghiệm cao cấp mà là ô huyết thống cương thi cao cấp.

Tiêu Hàn mặt sầm mi khổ cũng chỉ chốc lát rồi cũng bình thường trở lại, ưu điểm của hắn là cái gì không được cũng không miễn cưỡng, tự nhiên mới tốt.

Vì vậy, Tiêu Hàn lập tức tra thông tin huyết thống cương thi từ hệ thống.

“Cương thi, sinh vật của thế giới tử vong. Do được hồi sinh từ sinh vật đã chết nên chúng không có cảm xúc, cảm giác của sinh vật sống. Sức mạnh của cương thi chỉ bằng một phần mười so với lúc còn sống trên thế giới, bù lại độ phòng ngự lại tăng cao vài lần (nếu là cương thi cao cấp trở lên) và sức mạnh của chúng là vô tận không bao giờ cạn kiệt, trừ khi kẻ triệu hồi chúng chết hay kiệt sức.”

Tiêu Hàn nhìn thông tin từ hệ thống, hắn rơi vào trầm tư. Nói như vậy thì nếu hắn dung hợp huyết thống cương thi này thì cơ thể hắn không bao giờ suy yếu, đồng thời độ phòng ngự lại nâng cao. Vậy không lẽ kết hợp với cái dị năng cường hóa của hắn thì... nghĩ tới đây, Tiêu Hàn liền kích động.

Nếu cả hai kết hợp thì chẳng phải nói dị năng cường hóa của hắn đã loại bỏ được tác dụng phụ rồi sao. Từ đó, hắn có thể mọi lúc đều sử dụng được dị năng mà không cần nghỉ ngơi hồi phục. Quá tuyệt.

Dù không được mười lọ kinh nghiệm cao cấp nhưng có cái huyết thống cương thi cao cấp này cũng không tệ. Hắc hắc. Xem ra mình đã trách lầm chỉ số may mắn LUX rồi, còn lão già thần sức mạnh thì... đáng đời lão, ai bảo lão hại hắn khổ cực làm chi. Nếu ngay từ đầu lão cho hắn sức mạnh thông thiên triệt địa thì Tiêu Hàn hắn kính lão còn không kịp.

Bỏ qua mấy chuyện tầm phào, Tiêu Hàn quyết định dung hợp huyết thống cương thi đã nhận được.

“Xác nhận dung hợp huyết thống cương thi cao cấp?” Âm thanh hệ thống vang lên.

“Xác nhận.” Tiêu Hàn gật đầu.

“Đã xác nhận. Vui lòng chờ giây lát, hệ thống sẽ dung hợp huyết thống cương thi cho chủ nhân trong...3...2...1...DUNG HỢP.”

Phụt.

Tiêu Hàn đột ngột phun ra một ngụm máu tươi lên sàn nhà. Khuôn mặt hắn tái nhợt và co rúm lại, hắn cảm thấy máu trong người mình như bị đun sôi lên và sẽ chảy hết ra ngoài. Mắt bắt đầu hoa lên, hắn đã nhìn không rõ mọi thứ. Không ngờ kích hoạt huyết thống lại thống khổ như vậy.

“Đã dung hợp 50%...”

“Đã dung hợp 60%...”

“Đã dung hợp 70%...”

...

Âm thanh hệ thống vang lên từng đợt báo cáo trạng thái dung hợp huyết thống. Nhưng càng ngày Tiêu Hàn càng cảm thấy thống khổ cực độ và hấn sắp tới giới hạn của mình.

“Đã dung hợp 90%...”

Lúc này, Tiêu Hàn hấn đã tới cực hạn không thể chịu nổi nữa. Gần như hấn sắp buông tha thì tia khí lưu kỳ dị kia bắt đầu chạy ra khỏi đan điền và như nổi điên lên, nó chạy phóng qua tất cả các kinh mạch của hấn.

Dần dần, Tiêu Hàn cảm giác thống khổ từ từ giảm đi, đến một lúc sau, hấn cảm thấy cơ thể không những không thống khổ mà lại rất thoải mái.

“Đã dung hợp 100%.”

Đing.

“Chúc mừng chủ nhân dung hợp thành công huyết thống cương thi.”

“Chủ nhân dung hợp thành công huyết thống cương thi, dị năng cường hóa tăng cấp, đạt đỉnh cấp. Nhận được trạng thái suy yếu giảm chín phần.”

“Chủ nhân kích hoạt huyết thống cương thi thành công. Các trạng thái có hại bị hủy bỏ.”

Quả nhiên không ngoài dự đoán của Tiêu Hàn, trạng thái suy yếu đã không còn, không những vậy các trạng thái có hại bị hủy bỏ tức là hấn đã bách độc bất xâm, sinh lực lại dồi dào, sinh lý mạnh mẽ không mệt mỏi. Khả khả khả.

Số từ: 1764

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Làm Quen Với Tiêu Viêm

“May mắn may mắn, xem tí là đi luôn rồi.” Tiêu Hàn thở phào một hơi, lau đi những giọt mồ hôi trên trán. Hấn hoàn toàn không ngờ được tia khí lưu kia lại cứu hấn một mạng, xem ra tác dụng của nó không chỉ là giúp hấn tự động tu luyện. Càng ngày càng bí ẩn nha.

Tinh thần Tiêu Hàn tập trung quan sát tia khí lưu kỳ dị đang ở trong đan điền của hấn, hấn càng ngày càng tò mò không biết nó là thứ gì.

Đúng lúc này dị biến nảy sinh.

Tia khí lưu kỳ dị đột nhiên chạy loạn trong đan điền hấn khiến hấn hoảng sợ không biết phát sinh chuyện gì. Rồi từ một góc nào đó trong đan điền chạy ra một tia khí lưu nữa hợp với tia khí lưu cũ. Kích cỡ tia khí lưu bành trướng lên gấp ba, tốc độ hấp thu đầu khi tăng lên một khoảng lớn.

Tiêu Hàn trở mắt nhìn cảnh trước mắt. Tóm lại là cái quái gì đang xảy ra. Hỏi hệ thống thì chỉ nhận được một câu.

“Hệ thống không biết thưa chủ nhân.”

Tiêu Hàn bó tay rồi. Cũng mặc kệ cái tia khí lưu kia bây giờ đang trong kinh mạch của hấn, Tiêu Hàn nói với hệ thống, “Thông tin bản thân.”

Ting.

Tên: Phạm Linh.

Tuổi: 25.

...

Cấp độ: 21. (Thoát cảnh)

EXP: 85.32%

STR: 61(+10%)(sức mạnh, phòng thủ vật lý)

AGI: 61(nhanh nhẹn)

INT: 74(+30) (trí lực, phép thuật)

VIT: 74(sinh lực)

LUX: ??? (may mắn)

Công pháp: Thiên hợp địa pháp quyết.

Huyết thống: Cương thi (cao cấp) *tăng STR lên 10%*

Khả năng đặc biệt: Cường hóa (đỉnh cấp) *giảm suy yếu 9 thành (hủy bỏ)*

Vật phẩm đang sử dụng: nhẫn không gian (thấp)

Trang bị: Phệ hồn kiếm (tử sắc)

Điểm trải nghiệm: 1510.

Thế giới đang du hành: Đấu Phá Thương Khung.

Tu vi: Đấu Vương nhị tinh.

Công pháp: (chưa có)

Đấu kỹ: (chưa có)

Vũ khí: (chưa có)

Nghề nghiệp phụ: (chưa có)

Một tháng, Tiêu Hàn đề thăng tu vi lên tam tinh Đấu Vương, tất cả công lao đều nhờ vào tia khí lưu kỳ dị đang di chuyển trong kinh mạch của hắn, giúp hắn lúc nào cũng ở trong trạng thái tu luyện.

Mà qua một tháng này lễ trưởng thành cũng tới.

Một gia tộc muốn không suy bại, quan trọng nhất, chính là phải duy trì được sức sống, mà ngọn nguồn của sức sống, đó chính là thế hệ trẻ của gia tộc, bọn họ chính là dòng máu mới của gia tộc, có bọn họ, gia tộc mới có thể phát triển không ngừng.

Bởi vậy, nghi thức trưởng thành đối với mỗi một gia tộc đều hết sức quan trọng, mà Tiêu gia, cũng không ngoại lệ. Là một trong ba đại gia tộc ở Ô Thần thành, nghi thức thành nhân của Tiêu gia tự nhiên là rất được các thế lực trong thành chú ý tới, một vài thế lực, thậm chí còn trực tiếp yêu cầu tham dự lễ cử hành nghi thức này.

Lúc này đây, Tiêu Hàn đang ngồi xếp bằng dưới gốc cây lớn trong huấn luyện tràng, mắt quan sát mọi người nhưng tinh thần thì đang nghe hệ thống nói.

“Kích hoạt nhiệm vụ: Trong lễ trưởng thành, chủ nhân phải khiêu chiến Tiêu Viêm và cho nhân vật chính ăn hành. Lưu ý: chủ nhân không được chiến thắng trong lần khiêu chiến này. Phần thưởng: 5000 điểm trải nghiệm. Thất bại: trừ 2000 điểm trải nghiệm”

Tiêu Hàn mặt nhăn lại. Cái nhiệm vụ quái gì đây, cho Tiêu Viêm ăn hành nhưng không được thắng, thế ta phải làm thế nào? Lần lượt hỏi thăm tổ tông chín mươi chín đời của lão già thần sức mạnh, nếu không phải lão tạo ra cái hệ thống này thì làm gì có cái nhiệm vụ như thế này.

Thờ dài, dù muốn dù không, Tiêu Hàn vẫn phải hoàn thành nhiệm vụ này. Hiện giờ hắn đang nghèo, nếu mà trừ 2000 điểm thì thành con nợ mất rồi.

Lắc lắc đầu, Tiêu Hàn tiếp nhận nhiệm vụ và tiếp tục quan sát diễn biến của cốt truyện.

Tiêu Viêm hiện giờ đang “trò chuyện vui vẻ” với Tiêu Ngọc, là biểu tỷ của gã.

Tiêu Ngọc, một mỹ nhân a, đáng tiếc, yêu ai không yêu lại đi yêu Tiêu Viêm, để rồi sau này đau khổ vì huyết thống gia tộc cản trở.

Tiêu Hàn quan sát vị mỹ nữ này, ừm, hắn đang do dự có nên thu nữ nhân này hậu phương của hắn hay không? Nói sao thì, Tiêu Hàn cũng mới chỉ hai mươi lăm, không tính một năm tu luyện trong hệ thống, tuổi trẻ nhiệt huyết, có mộng tưởng mỹ nhân bầu bạn là bình thường.

Nhưng hiện giờ Tiêu Hàn đang sử dụng dị năng cường hóa trí lực, định lực nên sự miễn dịch với mỹ nữ tăng đáng kể, bên cạnh đó, tính cách của hắn lại không thích ồn ào. Mỹ nữ, rất ồn ào và sẽ có những rắc rối không cần thiết.

Hừm. . .khó quyết định a.

“Chắc, thôi kệ, tới đâu thì tới. Mọi chuyện cứ thuận theo tự nhiên mới tốt.” Tiêu Hàn nói.

Đã như vậy, Tiêu Hàn cũng không để ý nhiều nữa mà đứng lên đi về phía Tiêu Viêm. Sau này sẽ có nhiều dịp tiếp xúc với nhân vật chính, cho nên lúc này nên làm quen trước, đỡ sau này khỏi phải giới thiệu lại.

“Tiêu Viêm” Tiêu Hàn lên tiếng gọi.

Cả ba người Tiêu Viêm, Huân Nhi và Tiêu Ngọc đồng thời nhìn sang.

Không quen.

Đây là cảm giác đầu tiên của ba người.

Tiêu Viêm nói “Ngươi gọi ta?”

“Không gọi ngươi không lẽ ta gọi chó à.” Tiêu Hàn thầm chửi nhưng ngoài mặt vẫn lạnh nhạt “Đúng. Ta là Tiêu Hàn. Trước tiên ta muốn làm quen với ngươi, sau đó là muốn khiêu chiến ngươi sau khi trắc thí.” Tiêu Hàn trực tiếp đi vào vấn đề.

Tiêu Viêm nhìn vào mắt của Tiêu Hàn nhưng gần cảm thấy người này không có ác ý, có chăng chỉ là thấy thú vị khi gặp gã. “Được, ta đồng ý khiêu chiến.”

“Tốt.” Tiêu Hàn gật đầu rồi nhìn lướt qua hai người nữ bên cạnh, nhẹ gật đầu và rời đi.

Huân Nhi cảm giác người tên Tiêu Hàn này có điều gì đó rất lạ nhưng không biết đó là gì. Tiêu Ngọc thì không biết đang suy nghĩ điều gì.

“Tiêu Viêm ca ca, người này không đơn giản.” Huân Nhi nói với Tiêu Viêm

“Ừm, ta cũng nghĩ vậy.” Tiêu Viêm gật đầu đồng ý.

Số từ: 1256

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trái Nghiệm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Khiêu Chiến

Trắc thí đã bắt đầu.

Tiêu Hàn đang đứng dưới huấn luyện tràng nhìn cảnh tượng thú vị đang diễn ra.

Cao cao trên một đài, tấm bia đá chột phóng ra quang mang, dòng chữ to màu vàng, như rồng bay phượng múa hiện ra:

"Đấu khí : bát đoạn!"

Yên tĩnh, toàn trường yên tĩnh!

Sau khi hơi ngẩn người, tất cả ánh mắt đều dừng trên tấm bia vừa lóe kim quang kia. Trong khu của khách quý, không ngừng có tiếng chén trà rơi vỡ, đại biểu của các thế lực trong Ô Thản thành, giờ phút này, đều tròn mắt há hốc mồm, thần sắc không thể tin.

Mục đích đến lần này của họ, là muốn xác định sự thực Tiêu Viêm có thật sự giống như lời đồn, trong một năm tăng lên bốn đoạn đấu khí không.

Mà tình huống ở đây biểu hiện ra, không chỉ làm bọn họ xác nhận được tính chân thật lời đồn, hơn nữa, còn vượt qua dự kiến của họ rất nhiều.

Một năm bốn đoạn đấu khí? Bây giờ hình như đã biến thành một năm năm đoạn đấu khí... Loại tốc độ tu luyện này, trong lòng mọi người, có duy nhất hai chữ để hình dung: Kinh khủng!

"Tiêu gia lần này phát tài rồi..." Trong khu khách quý, mọi người đều hít một hơi khí lạnh, trong lòng lăm lăm nói, một người tộc nhân trong một năm liên tục tăng lên năm đoạn đấu khí, có thể tưởng tượng, tiền đồ sẽ sáng lạn như thế nào.

"Theo tốc độ tu luyện thế này, có lẽ... Không chừng mấy chục năm sau, Tiêu gia sẽ có một siêu cấp cường giả có cấp bậc Đấu Hoàng." Trong khu khách quý, mọi người nhìn nhau, trong lòng đều không hẹn mà cùng hiện lên một ý niệm đáng sợ trong đầu.

Đấu Hoàng.

Chỉ cần bất kỳ một tiểu gia tộc nào ở Gia Mã đế quốc xuất hiện một cường giả cấp bậc đấu hoàng, vậy gia tộc này, bất kể nó thế nào, địa vị đều sẽ tăng lên, đến lúc đó, cho dù là tam đại gia tộc của Gia Mã đế quốc, cũng không dám đắc tội, dù sao, cường giả cấp bậc đấu hoàng, bên trong đế quốc, cũng chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay, hơn nữa, mỗi người bọn họ đều có được thực lực dồi dào non lấp bể, lấy một địch vạn, không có một đế quốc nào sẽ dễ dàng đắc tội với một cường giả đấu hoàng!

Hơn ba trăm năm trước, đấu hoàng cường giả duy nhất của Gia Mã đế quốc, vì các nước bên cạnh phát động chiến tranh, làm những thân nhân của hắn chết, mà nổi giận, hắn đơn thương độc mã đồ sát một vạn quân thiết kỵ tinh nhuệ của đối phương, lần đồ sát đó, máu chảy thành sông, hung danh hiển hách, làm các nước khác chấn động.

Từ đó về sau, các đế quốc trên đấu khí đại lục, rất ít lựa chọn đắc tội một cường giả đấu hoàng! Bởi vậy, có thể thấy được, cường giả cấp bậc đấu hoàng, trên mảnh đại lục này, thật cùng có có bao nhiêu hung hãn.

Cũng vì vậy, khi mọi người nhìn thấy thiên phú mà Tiêu Viêm biểu hiện ra, đều là cực kỳ đổ kị với Tiêu gia.

Trung tâm của đài cao. Tiêu Chiến cũng bị mấy chữ to màu vàng trên tấm bia đâm vào mắt có chút phát tê, thật lâu sau, mới chậm rãi thở ra một hơi, đem ánh mắt vui mừng nhìn về phía thiếu niên mặc áo đen đứng trong sân, khẽ cười nói: "Việc đứng nhất ta làm trong cuộc đời này, chỉ sợ là không gây ra khoảng cách gì giữa Viêm nhi và phụ thân như ta a..."

Làm phụ thân của Tiêu Viêm, Tiêu Chiến phi thường hiểu rõ tính cách của hắn, hắn bây giờ vẫn còn nhớ, đứa con mới sinh ra không lâu của mình năm đó, lạnh lùng bao nhiêu với mình, ánh mắt lạnh như băng kia, giống như đang nhìn một người lạ lẫm, mà không phải thân sinh phụ thân của hắn.

Nhưng hoàn hảo, cỗ lạnh lùng năm đó, dưới sự quan tâm và sủng ái phát ra từ nội tâm của Tiêu Chiến, chậm rãi bị hòa tan... Nhớ đến chiến tranh lạnh của mình và tiểu gia hỏa trước đây, khóe miệng Tiêu Chiến hiện ra tiểu ý ôn hòa.

Tiêu Hàn cười nhạt, đấu lực bát đoạn, tương lai cường giả Đấu Hoàng? Hắc, hiện giờ đang có cường giả Đấu Vương đang ở trong Tiêu gia đây này.

Sau đó, tộc trưởng tuyên bố kết thúc nghi thức trắc thí, chuyển sang nghi thức Tiêu Viêm nhận một lần khiêu chiến.

Tiêu Hàn nhìn chị em Tiêu Ngọc và Tiêu Ninh đang thì thầm to nhỏ với nhau, hắn thừa biết Tiêu Ngọc sẽ đưa cho Tiêu Ninh một viên 'Tăng khí tán', và Tiêu Ninh sẽ lên khiêu chiến với Tiêu Viêm. Nhưng Tiêu Hàn sẽ để chuyện đó xảy ra sao, tất nhiên là không, hắn phải hoàn thành nhiệm vụ của hệ thống đưa ra, mặc kệ nhân vật phụ Tiêu Ninh kia.

"Ta lên." Tiêu Hàn giờ tay nói to.

Hai chị em Tiêu Ngọc và Tiêu Ninh sửng sốt một lát. Tiêu Ninh không ngờ có người lại giành với gã, tức khí gã định bước lên ngăn cản nhưng Tiêu Ngọc đã chặn gã lại không cho gã hành động hồ đồ.

Tiêu Hàn nhảy lên lôi đài, đứng đối diện với Tiêu Viêm, hắn nói "Chào Tiêu Viêm."

"Chào... Tiêu Hàn." Tiêu Viêm đáp lại.

Tộc trưởng và các vị trưởng lão cũng không nhận biết Tiêu Hàn. Biết làm sao được, trước đây hắn đâu có thành tích gì nổi bật cộng thêm tính tình lạnh như băng, ít giao thiệp nên hầu như không ai biết đến hắn.

Nhị trưởng lão nói "Tiêu Hàn khiêu chiến. Tiêu Viêm ngươi có chấp nhận không?"

"Chấp nhận." Tiêu Viêm gật đầu.

"Vậy thì bắt đầu nghi thức khiêu chiến." Nhị trưởng lão phát tay.

Số từ: 1111

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trái Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Đấu Khí Các

"Nhường người ra tay trước." Tiêu Hàn lạnh nhạt nói.

“Vậy ta không khách sáo.” Tiêu Viêm cười “Huyền giai đấu kỹ: Hấp chương.”

Bàn tay phải Tiêu Viêm mở ra, chợt nắm chặt lại, một cổ hấp lực hùng mãnh, bắn ra từ bàn tay. Tiêu Hàn cười nhạt, hắn vẫn đứng vững trên đất bất chấp lực hút từ Tiêu Viêm. Cái lực hút nhỏ bé này chả thấm gì với hắn.

Tiêu Viêm kinh ngạc không ngờ Tiêu Hàn lại chống được Hấp chương, phải biết hiện giờ tu vi của gã là bát đoạn đấu khí, cao hơn Tiêu Hàn một đoạn. (Tiêu Hàn chỉ thể hiện thực lực bản thân là thất đoạn đấu khí.)

Tiêu Hàn nhìn sự kinh ngạc trên mặt của Tiêu Viêm, hắn đậm chân tung người tới. Tay phải hình đám tiên thẳng ngực Tiêu Viêm.

Tiêu Viêm định thần lại, chậm rãi thở một hơi, lộ tuyến vận chuyển đấu khí trong người, chợt biến đổi: "Huyền giai đấu kỹ: Xuy hóa chương!"

Theo tiếng quát trong lòng, lực đẩy cường mãnh, lại theo bàn tay của Tiêu Viêm phun ra.

Phanh.

Hai cổ lực lượng va vào nhau tạo nên tiếng vang. Hai thân ảnh trực tiếp lùi về sau, hơi thở gấp gáp, dường như cả hai cũng bị ảnh hưởng chút ít.

Trên đài cao, tộc trưởng và các trưởng lão kinh ngạc nhìn cảnh này, không ngờ Tiêu Hàn lại đánh ngang với Tiêu Viêm dù thực lực thua kém.

“Ngươi rất mạnh.” Tiêu Viêm mặt nghiêm túc nói.

Tiêu Hàn không nói gì. Hắn đã kiềm nén đấu khí rất lớn mới có kết quả hòa nhau như vậy.

Sau đó, cả hai người lao vào nhau đấm đá liên hồi. Tiêu Viêm liên tục sử dụng Xuy hóa chương, trong khi đó Tiêu Hàn chỉ sử dụng lực lượng đơn thuần. Điều này cũng không trách Tiêu Hàn được, ai bảo hiện giờ hắn không có một đấu kỹ nào chi, mà cho dù không có đấu kỹ thì hắn cũng rất thoải mái bán hành cho Tiêu Viêm. Thực lực vượt xa chính là lý do.

Một hồi, Tiêu Viêm cảm thấy không ổn. Cho dù gã đánh ở góc độ nào thì Tiêu Hàn vẫn cản lại được, không những thế, sức mạnh người này nảy giờ không hề suy giảm, còn gã thì đã dần đuối sức. Phải sử dụng một chiêu kia.

Tiêu Viêm lợi dụng sơ hở vừa xuất hiện của Tiêu Hàn, miệng quát “Bát cực băng.”

Phanh.

Tiêu Hàn bị Tiêu Viêm đánh trúng vào sườn trái, miệng học máu bay ra khỏi lời đài, nhưng hắn gượng người đứng vững trên đất. Tay khẽ lau tia máu trên khóe miệng, nói “Ta thua.” Rồi hắn xoay người rời đi.

Mọi người đều nhường ra một lối đi cho hắn. Trải qua trận chiến vừa rồi, Tiêu Hàn hẳn đã tạo được một chút danh tiếng.

Tiêu Viêm không hề vui mừng khi Nhị trưởng lão tuyên bố gã là người thắng cuộc, gã cảm giác “sơ hở” vừa rồi là do Tiêu Hàn cố ý tạo ra.

Đing.

“Chủ nhân hoàn thành nhiệm vụ: Khiêu chiến Tiêu Viêm. Thưởng 5000 điểm trải nghiệm.”

“Có thể chứ.” Tiêu Hàn khoe miệng cong lên, không uổng công hắn áp chế sức mạnh để đánh nhau với Tiêu Viêm và lựa chọn thua cuộc lúc thích hợp.

Vì Tiêu Hàn cũng đã qua nghi thức trắc thí với kết quả thất đoạn đấu khí, nên hắn có thể về sớm.

Trở về phòng của mình, Tiêu Hàn nằm xuống giường, vừa mới nhắm mắt thì âm thanh của hệ thống vang lên khiến hắn chú ý.

Đing.

“Chúc mừng chủ nhân lên cấp 22.”

Ầm.

Tu vi của hắn trực tiếp tăng vọt một khoảng từ Đấu Vương nhị tinh lên Đấu Vương tứ tinh.

Năm cấp trong hệ thống bằng một giai trong ĐPTK, suy ra một cấp của hệ thống tương ứng với hai tinh trong ĐPTK.

Hô.

Tiêu Hàn vui vẻ thở ra một hơi, xem ra cấp độ trong hệ thống cũng có lợi đó chứ, nếu cứ tăng cấp đều đều thì chẳng mấy chốc tu vi của hắn sẽ là đỉnh cao cho mà xem. Mà thôi, chuyện khác cứ để sau, bây giờ phải đi ngủ cái đã, hắc hắc.

Tiêu Hàn một giấc ngủ này kéo dài tới hai ngày.

Hai ngày sau, ngày các đệ tử có tu vi trên thất đoạn được một cơ hội tiến vào Đấu khí các của gia tộc để chọn cho mình công pháp phù hợp.

Tiêu Hàn cùng đội ngũ đứng nhìn kích thích của Đấu khí các, lòng trầm trở kinh thần.

“Quy củ khi tiến vào Đấu khí các ta đã nói qua rất nhiều lần, bây giờ cũng không cần nhắc lại nữa, tóm lại, tiến vào trong đấu khí các, mỗi người có thể ở đó trong vòng hai canh giờ là phải đi ra! Còn nữa, mỗi người chỉ có thể mang theo một loại đấu khí công pháp phù hợp với thuộc tính của bản thân, không thể ... cầm nhiều loại, nếu có người muốn giấu trộm công pháp, nếu bị phát hiện sẽ bị tước bỏ tư cách học đấu khí công pháp đã đạt được, cho nên các ngươi hãy chú ý!”

Đứng ở phía trên đài cao, Tiêu Chiến ánh mắt oai nghiêm nhìn về một nhóm nam tử nữ tử ở phía dưới, vẻ mặt nghiêm túc nói.

"Rồi!" đông đảo thiếu niên hưng phấn lớn tiếng trả lời, ánh mắt nóng bỏng nhìn lầu các to lớn kia. Nếu có thể học tốt một loại công pháp đấu khí, là làm cho chính mình có thể vượt lên trên người khác, điều này chính là điều mà tất cả tộc nhân... mong chờ trong lòng nhất.

"Nếu tất cả đều nhớ quy định rồi, thì bắt đầu đi!"

Tiêu Chiến hài lòng gật đầu, từng bước lùi ra phía sau, hiện ra một chiếc cột đá to lớn đứng sừng sững trước đại môn. Hai bên cột, cách chừng một thước là hai bệ đá, trên mỗi bệ đều có gắn một viên thủy tinh cầu trong suốt.

Phát phát tay, phía sau hai vị hộ vệ vang lên những tiếng kèn kẹt trầm muộn, chậm rãi mở cựa môn màu đen ra.

"Khi phán đoán thuộc tính của bản thân rồi, mà khi tiến vào trong đó phải nhớ kỹ, sau khi tiến vào, dựa theo thuộc tính của bản thân mà đi vào thông đạo cho đúng, không được đi nhầm!" Gật đầu, Tiêu Chiến quay về phía đám người nói, ý bảo có thể bắt đầu.

Nhìn Tiêu Chiến gật đầu, gã thanh niên đi đầu vẻ mặt đầy hưng phấn đi tới, hai tay sờ sờ trên thủy tinh cầu, một luồng sáng màu xanh nhạt phóng ra.

"Phong thuộc tính, được, đi vào thôi!" Hờ hững liếc mắt nhìn thủy tinh cầu một cái, Tiêu Chiến gật đầu cười nói.

Có người dẫn đầu vào, nhất thời mọi người dưới đài không ngừng được, cả đám vội vàng kéo tới, tại thủy tinh cầu tìm ra thuộc tính của bản thân, tranh nhau tiến vào đấu khí các.

Tiêu Hàn bước lên, tay đặt trên thủy tinh cầu, truyền vào một ít đấu khí, một luồng ánh sáng màu lam đậm phát ra chói mắt.

“Thủy thuộc tính thuần nhất, rất tốt, vào đi thôi!” Tiêu Chiến hơi dừng lại trên người Tiêu Hàn rồi gật đầu.

Số từ: 1368

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Vơ Vét

Bước vào trong Đấu khí các, Tiêu Hàn nhanh chân bước vào chỗ sâu nhất. Hắn phải nhanh chóng “vơ vét” càng nhiều công pháp trong Đấu khí các càng tốt.

Hệ thống quy đổi số điểm với các cấp độ của công pháp như sau: Hoàng giai là 50, 100, 200 tương ứng sơ, trung và cao cấp; Huyền giai là 1000, 5000, 10000; Địa giai là 50000, 100000, 500000; Thiên giai là 1000000, 5000000, 10000000.

Hiện tại trong Đấu khí các chỉ có công pháp Huyền giai trung cấp là cao nhất mà thôi, và đó cũng là đấu kỹ mà tộc trưởng Tiêu Chiến tu luyện.

Dùng tốc độ nhanh nhất, Tiêu Hàn đến trước một căn phòng được phong ấn bằng một bức màn năng lượng, và người nào muốn lấy được công pháp trong đó thì phải phá bức màn năng lượng ấy đi.

Tiêu Hàn nhìn bức màn năng lượng trước mắt, hắn cười xòa một cái rồi bước qua luôn, bức màn năng lượng không một chút gợn sóng. Tu vi của hắn là Đấu Vương, còn bức màn năng lượng này cao nhất cũng chỉ là Đại Đấu Sư đỉnh, kém tới ba giai, làm sao gây khó khăn cho hắn được.

Tiêu Hàn đi vào căn phòng, trên chiếc kệ bằng đá cẩm thạch có đặt một quyển trục công pháp, trên mặt có ghi mấy chữ: Huyền giai trung cấp: Cuồng Sư Nộ Cương. Quả nhiên là công pháp cao nhất của Tiêu gia.

Tiêu Hàn nhanh tay lẹ mắt xem qua một lượt công pháp này và đổi cho hệ thống. Hệ thống sẽ ghi lại từng từ từng chữ trong công pháp và trả cho hắn số điểm tương ứng.

Cứ thế, trong hai canh giờ (bốn tiếng đồng hồ), Tiêu Hàn đã xem qua một quyển Huyền giai trung cấp là Cuồng Sur Nộ Cương, 10 quyển Huyền giai sơ cấp, 54 quyển hoàng giai cao cấp, 178 quyển hoàng giai trung cấp và 356 quyển hoàng giai sơ cấp; hần quy đôi tổng cộng được 61,400 điểm.

Tiêu Hàn cũng không động đến số điểm này, hần lấy một quyển trực Hoàng giai cao cấp thuộc tính thủy làm tượng trưng cầm ra ngoài.

Vì hần di chuyển với tốc độ rất nhanh nên mọi người trong Đấu khí các không nhìn thấy thân ảnh, cho nên cũng không ai cảm thấy có khác thường, nếu biết chắc xảy ra hỗn loạn qua.

Đến gần cửa đại môn, thấy bên cạnh đại môn là hơn mười danh hộ vệ gác cửa với diện mục lạnh lùng, ngồi ngay ngắn trên ghế dựa tại chính giữa đại môn sắc mặt lạnh lùng không thay đổi là một lão giả, trong tay đang cầm bút cùng với một quyển sổ thật dày.

Lúc này trước mặt lão giả có không ít tộc nhân, mỗi tộc nhân đều lấy ra đấu khí công pháp mà mình tìm kiếm được, hướng lão giả để đăng ký, bên cạnh mười danh hộ vệ sắc mặt lạnh lùng quan sát ở kế bên.

Đây chính là quy định của đấu khí các, trước khi tiến vào đấu khí các, Tiêu Hàn và mọi người đều đã biết quy định này, cho nên việc đăng ký cũng không xảy ra việc gì ngoài ý muốn.

Đấu khí các là nơi cất giữ công pháp do hơn mười thế hệ Tiêu Gia lao khổ thu thập và đoạt được, mấy công pháp này đối với Tiêu Gia mà nói chính là căn cơ của Tiêu Gia tại Ô Thần Thành, cho nên gia tộc đối với việc bảo hộ công pháp rất là nghiêm khắc.

Đấu khí công pháp mà Tiêu Hàn cùng mọi người tìm kiếm được là quyển trực được chế tạo từ một loại vật liệu đặc thù, đó chính là mặc trúc sở chủ, loại trúc mặc này đặc thù ở chỗ chia làm từ thể và mẫu thể, mẫu thể có thể cảm ứng được từ thể trong vòng mấy chục thước, dùng loại vật liệu này tạo thành quyển trực đích đấu khí công pháp, như vậy chỉ cần tộc trưởng trong tay nắm giữ mẫu thể, như vậy trong phạm vi giám trắc của mẫu thể là có thể cảm ứng được đấu khí công pháp.

Khả năng giám trắc của mẫu thể vừa vặn với diện tích mà Tiêu Gia bao quát, cho nên, mấy quyển trực công pháp này, chỉ cần một khi rời khỏi Tiêu Gia là sẽ dễ dàng bị phát hiện, đương nhiên, điều này cũng không phải tuyệt đối, một số người có thực lực cường đại, có thể mạnh mẽ cắt đứt loại cảm ứng này, chẳng qua đối với cấp bậc cường giả loại này, ai lại để ý đến số hoàng giai công pháp này.

Đứng đằng sau đội ngũ, qua một lát thời gian rút cuộc, cuối cùng cũng đến phiên Tiêu Hàn, đi ra phía trước, từ trong lòng lấy ra công pháp quyển trực, hướng lão giả đăng ký.

Cầm công pháp đăng ký một lúc, lão giả đưa trở lại cho Tiêu Hàn, nhàn nhạt nhắc nhở: “Quy củ hần là người cũng biết? Công pháp không thể mang ra ngoài gia tộc, nếu vi phạm sẽ bị trọng phạt! Một năm sau người phải trả lại công pháp! Không được để có chút nào hư tổn.”

Tiêu Hàn gật đầu. Hần có trong tay tất cả công pháp của Tiêu gia, thích cái nào thì luyện cái đó, cầm quyển này chỉ là tượng trưng, nếu không phải không muốn gây sự chú ý thì hần chả thèm mà đụng vào.

Sau khi lựa chọn xong đấu khí công pháp, cả gia tộc bỗng nhiên trầm lặng, những tộc nhân có đấu khí dưới thất đoạn bắt đầu lục tục rời khỏi gia tộc, phân về các sản nghiệp của gia tộc, còn những tộc nhân đạt từ thất đoạn đấu khí trở nên, sau khi tìm kiếm được đấu khí công pháp cũng bắt đầu khổ tu, dùng tốc độ nhanh nhất có thể để tu luyện đấu khí công pháp.

Tiếp đến là những ngày tĩnh lặng, hai tháng thời gian, cơ hồ giống như nước chảy bình thường, theo khe hở lặng lẽ trôi qua, làm cho người ta khó có thể phát hiện.

Mặt trời chiếu rọi trên cao, ánh nắng nóng cháy tỏa ra từ mặt trời, nhiệt khí nhẹ nhẹ tỏa ra như hỏa lò, làm cho tầm mắt của con người thoáng có chút vẩn vơ, méo mó, uốn cong.

Số từ: 1139

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Nửa Năm

Trong hai tháng vừa rồi, Tiêu Hàn cũng từ Đấu Vương tứ tinh thăng lên ngũ tinh, tốc độ phải nói là không thể tin được. Nhưng hần có tia khí lưu kỳ dị giúp hần tự tu luyện mọi lúc mọi nơi, hiệu quả to lớn thì chuyện này cũng không có gì đáng kinh ngạc.

Tiêu Hàn cũng thăm nhớ lại cốt truyện chính, hình như nửa năm nữa là Già Nam học viện tuyển sinh. Hần đã quyết định sẽ đi vào Già Nam học viện xem dị hỏa Vãn Lạc Tâm Viêm nó có hình dáng như thế nào, tiện thể xúc tiến quan hệ với Tiêu Viêm, hần chắc chắn nếu ở cạnh Tiêu Viêm thì sẽ có nhiều nhiệm vụ từ hệ thống cho hần làm kiếm điểm trải nghiệm.

Già Nam học viện, đấu khí học phủ nổi tiếng của đấu khí đại lục, kỳ thật thực lực đã rất hùng hậu, vượt xa thường nhân tưởng tượng, nghe nói muốn trở thành một đạo sư trong Già Nam học viện, ít nhất phải là một đại đấu sư, nếu so sánh về thực lực, sợ rằng ngay cả Vân Lam tông cũng phải yếu hơn vài phần.

Tại đấu khí đại lục, học viện và tông phái có chút khác nhau, gia nhập tông phái, sẽ phải chịu một số hạn chế, sau này làm việc, cũng sẽ đại biểu cho tông môn, mà học viện lại khác, sau khi tốt nghiệp, thì sẽ không có quan hệ gì mang tính cưỡng chế từ học viện nữa.

Tuy nói là như thế, nhưng con người dù sao cũng không phải sinh vật không có cảm tình, trong hoàn cảnh ở học viện, đệ tử rất dễ bồi dưỡng ra một loại tình cảm với nó, lúc tốt nghiệp, loại tình cảm mơ hồ này, sẽ làm rất nhiều người nguyện ý hỗ trợ học viện một số việc trong khả năng có thể.

Một người trợ giúp, có lẽ sẽ không có tác dụng gì, nhưng nếu ngàn vạn người mà nói, uy hiếp lực tạo thành, lại là tương đối đáng sợ... Mà việc này, đúng là mục đích của tất cả các học viện.

Tiến vào học viện, là cách tốt nhất để có được đấu kỹ cùng công pháp, tại loại học phủ có cấp bậc như Già Nam học viện, nếu có biểu hiện kiệt xuất hoặc được một số vị đạo sư xem trúng, nói không chừng còn có thể xông một số cao giai công pháp cùng đấu kỹ, mà có hai thứ này, khoảng cách trở thành cường giả, sẽ gần hơn rất nhiều.

Công pháp, đấu kỹ, đan dược, là ba loại đồ vật có nhiều hấp dẫn lực nhất, Già Nam học viện lại chiếm cứ hai thứ, bởi vậy trong lòng vô số người trên đại lục, chỉ cần tiến vào Già Nam học viện, cơ bản mà nói là không cần quan tâm đến tiền đồ sau này, mỗi đệ tử thuận lợi tốt nghiệp khỏi Già Nam học viện, đều sẽ được các thế lực khắp nơi nhanh chân cướp đoạt, tiền đồ có thể nói là một mảnh quang minh.

Bởi vậy, hàng năm đều có vô số thanh niên, nghĩ tất cả các biện pháp để tiến vào Già Nam học viện.

Song, Già Nam học viện thật sự là một địa phương tốt, nhưng yêu cầu trúng tuyển của nó, lại là cực kỳ nghiêm khắc, trước mười tám tuổi, phải đạt tới bát đoạn đấu khí!

Giới hạn trúng tuyển nghiêm khắc, cũng làm tất cả những người thiên phú không đủ, ngăn cách ngoài cửa, cho nên, người có thể tiến vào Già Nam học viện, không một ai không phải người có thiên phú cao.

Dù muốn đi vào Già Nam học viện cũng phải nửa năm nữa mới được, do đó, Tiêu Hàn quyết định tiến vào rừng rậm rèn luyện cũng như kiếm ít điểm trong nửa năm, rồi mới tham gia tuyển sinh.

Vậy là Tiêu Hàn lại tiến vào khu rừng bên cạnh Ô Thần Thành, gây tai họa cho đám ma thú ở đây.

Thời gian thấm thoát thoi đưa.

Nửa năm cũng đi qua nhanh chóng. Tiêu Hàn bây giờ đang ngụ tại hang động mà hắn đã tạo ra khi trước. Và cũng trong nửa năm này, hắn đã liệt sát ma thú, thu lấy ma hạch, tìm kiếm được liệu cùng tài bảo đồ điểm từ hệ thống, tổng cộng trong nửa năm hắn kiếm được 366290 điểm trải nghiệm.

Tu vi trong nửa năm cũng tăng lên được một tinh, từ Đấu Vương ngũ tinh lên Đấu Vương lục tinh, tốc độ tăng trưởng vẫn đều đều như khiến người ta lộn ruột như vậy.

“Hệ thống, thông tin cá nhân.” Tiêu Hàn nói.

Ting.

Tên: Phạm Linh.

Tuổi: 25.

...

Cấp độ: 22. (Thoát cảnh)

EXP: 56.32%

STR: 63(+10%)(sức mạnh, phòng thủ vật lý)

AGI: 63(nhanh nhẹn)

INT: 77(+30) (trí lực, phép thuật)

VIT: 77(sinh lực)

LUX: ??? (may mắn)

Công pháp: Thiên hợp địa pháp quyết.

Huyệt thống: Cương thi (cao cấp) *tăng STR lên 10%*

Khả năng đặc biệt: Cường hóa (đỉnh cấp) *giảm suy yếu 9 thành (hủy bỏ)*

Vật phẩm đang sử dụng: nhẫn không gian (thấp)

Trang bị: Phệ hồn kiếm (tử sắc)

Điểm trải nghiệm: 433,200.

Thế giới đang du hành: Đấu Phá Thương Khung.

Tu vi: Đấu Vương lục tinh.

Thuộc tính: Thủy.

Công pháp: (chưa có)

Đấu kỹ: (chưa có)

Vũ khí: (chưa có)

Nghề nghiệp phụ: (chưa có)

“Ừm, cũng không có gì thay đổi nhiều. Mà cũng gần tới ngày tuyển sinh của Già Nam học viện rồi nhỉ? Phải trở về thôi.” Tiêu Hàn tự nói trong lòng.

Ô Thần Thành.

Trong nửa năm, Tiêu gia cũng xảy ra không ít chuyện nhưng đều vượt qua được, tất cả cũng nhờ Tiêu Viêm âm thầm giúp Tiêu gia vượt qua sóng gió.

Mọi chuyện cũng trở về như cũ cho tới một ngày, một sự kiện diễn ra, Già Nam học viện chiêu sinh.

Số từ: 1112

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Già Nam Học Viện Chiêu Sinh

Là một trong những học viện cao cấp nổi tiếng trên đấu khí đại lục, Già Nam học viện cơ hồ là mơ ước của tất cả thanh niên, chỉ cần có thể vào được học viện, tiền đồ ngày sau, cơ hồ là sẽ một mảnh bằng phẳng, không những có thể hành diện áo gấm về nhà, hơn nữa còn là đối tượng khiến các thế lực khác tranh đoạt.

Già Nam học viện tạo lạc tại vị trí phụ cận nơi giao tiếp giữa Gia Mã đế quốc và hai đại đế quốc khác, tại nơi này Già Nam học viện nghiêm nhiên biến thành một tiểu quốc gia, dựa theo lẽ thường mà nói, đối với nơi bị tam đại đế quốc vây kẹp lại biểu hiện ra vị trí trung lập, ắt hẳn tam đại đế quốc sẽ không dễ yên bởi vì không thể đảm bảo được thế lực này không bị đối thủ của mình mượn sức, vì thế đối với phòng ngự của đế quốc thì đây là một nguy cơ.

Đương nhiên, điều này chỉ xảy ra đối với các thế lực nhược tiểu bị vây kẹp, còn đối với thế lực mà thực lực đủ để cùng tam đại đế quốc tranh phong, tam đại đế quốc ngược lại đành phải an tĩnh đành chỉ lại hết thảy ý nghĩ, do đó đành phải để Già Nam học viện giống như một cự long chiếm cứ vùng phụ cận đế quốc, ai cũng không dám trêu vào.

Mà trải qua nhiều năm phát triển, Già Nam học viện bây giờ đã trở thành cao cấp học viện nổi tiếng trên đấu khí đại lục, hơn nữa lại cùng với hoàng thất của tam đại đế quốc có quan hệ ngầm, cũng làm cho thanh danh của học viện ngày càng tăng lên trong lòng dân chúng tại tam đại đế quốc.

Với thế "Thủy hòa bất dung" của tam đại đế quốc mà có thể an tĩnh hòa bình trong gần trăm năm nay, đại bộ phận nguyên nhân trong đó là do Già Nam học viện âm thầm kiềm chế.

Với đủ loại yếu tố thuận lợi như vậy khiến cho Già Nam học viện tại tam đại đế quốc uy danh càng thêm cường thịnh, mà mỗi năm Già Nam học viện đều

xuất đi đại lượng đạo sư , ở bên trong tam đại đế quốc thu nhận những đệ tử có thiên phú tu luyện xuất sắc.

Đối với cử động này của Già Nam học viện, hoàng thất của tam đại đế quốc , đều cùng không hận mà đều nhất trí đồng ý, dù sao học viện cũng không phải tông phái, học viện cũng không có ước thúc quá lớn , sau khi tốt nghiệp đại bộ phận học viên đều lựa chọn quay về quốc gia của mình, đối với loại cơ hội gián tiếp làm tăng thực lực quốc gia này , hoàng thất tam đại đế quốc nếu đầu óc không quá ngu dốt, tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

Vài ngày tới, đạo sư của Già Nam học viện chiêu sinh sẽ tới Ô Thần Thành, cho nên Ô Thần Thành hiện tại mọi sự chú ý lúc trước dồn vào sự giao phong giữa hai đại gia tộc nay chuyển sang sự kiện Già Nam học viện chiêu sinh. Chính vì cử động này khiến cho gần đây vẫn bị vây bởi sự chú ý đích Tiêu Viêm lặng lẽ thờ dài một hơi.

Già Nam học viện chiêu sinh, chú trọng chính là thiên phú tu luyện. Mà có thân phận địa vị mà thiên phú không đủ, tự thân chung không dễ dàng vào được, đương nhiên, điều này cũng không phải là tuyệt đối, nếu như sau lưng người có một thế lực to lớn làm chỗ dựa, cùng với nếu người bỏ ra một khoản học phí to lớn cống hiến cho học viện, Già Nam học viện cũng sẽ không bỏ qua người mà không thu nhận.

Bởi vì Già Nam học viện chiêu sinh không nhìn vào địa vị. Cho nên hiện tại trong Ô Thần Thành tất cả thiếu niên còn trẻ không kể là tiểu khát cái hay tiểu thâu nhi trong lòng tràn ngập mong chờ chiêu sinh đạo sư đến. Chỉ cần bọn họ có thể may mắn vượt qua kiểm tra thì sau này sẽ có thể thoát ly khỏi nghề nghiệp đề tiện lúc trước mà trở thành một đầu già được người tôn trọng.

Dưới bầu không khí kích thích này, không khí tại Ô Thần Thành quả thực so với ngày lễ tết còn muốn náo nhiệt hơn. Mỗi ngày khi cửa thành mở, đều có không ít đôi mắt chăm chú nhìn.

Lần này đội ngũ chiêu sinh dừng lại tại Ô Thần Thành, bất quá bọn họ còn phụ trách chiêu sinh trong phạm vi phụ cận xung quanh Ô Thần Thành bao gồm mấy thành thị gần đó nữa, cho nên, ngày thứ hai khi đám người Tiêu Viêm chạy tới chiêu sinh, chỗ chiêu sinh là một khoảng sân rộng , thế nhưng bây giờ cơ hồ đông người đến nỗi không nhìn thấy người cuối cùng , không khỏi khiến cho mọi người choáng váng.

Trên khoảng sân rộng lớn, những âm thanh ồn ào không ngớt vang lên , vô số người trẻ tuổi liều mạng chen chúc tiến vào, nếu không phải hai bên bờ , có quân đội của thành phủ chủ duy trì trật tự, sợ rằng đám người này đã sớm kích động, không để ý tới gì mà vọt đi vào.

Lặng lặng nhìn biển người kia, một lúc lâu sau, Tiêu Viêm khẽ thở dài một hơi, vẻ mặt buồn bực lác đác, xem tình hình này , hôm nay đừng có nghĩ tới việc thuận lợi thông qua kiểm tra.

Số từ: 1016

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Đánh

Tiêu Hàn lúc này đang đi theo phía sau đám người Tiêu Viêm, hẳn biết Tiêu Ngọc sẽ dẫn mọi người thông qua cửa sau nên hẳn không rời đám người Tiêu Viêm nửa bước. Không thấy người xếp hàng chờ chiêu sinh đông hơn kiến kia sao, đợi tới lượt chắc cổ dài như rắn rồi. Mà đám người Tiêu Viêm cũng không để ý nhiều đến hắn, dù cho họ có đuổi thì hắn cũng mặt dày mà đi theo.

Mấy người đi theo Tiêu Ngọc cứ như vậy vòng qua khoảng sân rộng nửa vòng, cuối cùng tại phía tây khoảng sân dừng lại, nơi này chính là phía sau khoảng sân, quân đội trang bị vũ trang hạng nặng đứng ở đây thành hai ba tầng, hàn quang tỏa ra từ vũ khí, dưới ánh mặt trời phản xạ quang mang chói mắt.

Con người quét tảo qua phòng vệ sâm nghiêm ở đây, Tiêu Ngọc đối với Tiêu Viêm mấy người dẫn dò một tiếng. Sau đó tự thân tiến lên , từ trong lòng móc ra một khối bài tử màu xanh biếc. Cùng một trưởng quan quân đội nói chuyện với nhau một hồi lâu, lúc sau mới hướng đám người Tiêu Viêm phát phát tay, ý bảo họ lại đây.

Trung niên quan nhân ánh mắt có chút âm lệ đảo qua đám người Tiêu Viêm mấy lượt. Sau một lúc lâu, mới vung bàn tay quát: "Cho phép qua!".

Nghe trung niên quan nhân quát ra lệnh, những quân nhân thân mặc thiết giáp vừa vặn để lộ ra một thông đạo nhỏ. Hướng về trung niên quan nhân cười cười cảm kích Tiêu Ngọc đem bài tử nhận lại, đối với đám người Tiêu Viêm đặc ý hắt cằm, sau đó theo trung niên quan quân kia dẫn đầu đi vào.

Đi phía sau Tiêu Ngọc, Tiêu Viêm mấy người cũng tiếp bước tiến vào thông đạo. Vừa mới bước vào trong, mọi người đều cảm thấy da tay có chút phát lạnh. Đám binh lính chung quanh mặt không đổi sắc, trên thân thể mơ hồ tán phát ra mùi máu tanh khiến cho đám người Tiêu Viêm chưa bao giờ trải qua loại trận địa này cơ hồ cảm thấy hô hấp có chút cấp bách. Tiêu Hàn nhàn nhạt nhìn lướt qua đám binh lính này, khỏe miệng hơi có chút cong lên.

Ngắn ngủi chỉ có hơn mười bước khoảng cách , đối với mấy người mà nói lại như trăm ngàn bước khó có thể dễ dàng bước đi. Bước tới bước cuối cùng, mọi người phát hiện ra trong lòng bàn tay mình ướt đầm mồ hôi lạnh. Tiêu Hàn cũng giả bộ biểu hiện tương tự, hẳn không muốn bản thân là khác loại gây sự chú ý.

Khuôn mặt cười có chút trở nên trắng bạch, Tiêu Ngọc đối với trung niên quan nhân oán trách cười khổ nói: "Kha học trưởng, ngươi cố ý thử thách chúng ta làm gì?".

"A, đây là Nhược Lâm đạo sư phân phó nếu muốn chạy cửa sau, tự nhiên phải chịu chút khảo nghiệm, các ngươi cũng không sai, kẻ dưới tay ta từng đều đã ôm thi thể ngủ chung, nếu thiếu định lực, chỉ đi nửa đường sẽ bị hù dọa cho tê liệt" Trên khuôn mặt đồ dẫn của trung niên quan nhân thoáng hiện lên ý cười, ánh mắt tại trên đám người Tiêu Ngọc đảo qua, cuối cùng dừng lại trên sắc mặt bình thản của Huân Nhi cùng với Tiêu Viêm, nhãn đồng hiện lên chút than thở: "Xem ra Nhược Lâm đạo sư lần này có lẽ thu được một ít đệ tử không tồi?".

Tức giận nhìn trung niên quan quân, khoát tay áo, Tiêu Ngọc lôi kéo Tiêu Mị cùng với Tiêu Trữ gót chân như đã nhũn ra, bước nhanh tiến vào khoảng sân rộng bên trong.

Bước tới giữa sân, một đại trường bông màu xanh biếc được dựng tại một khoảng trống hiện ra trong tầm mắt, ở chỗ này, Tiêu Viêm mấy người đã có thể thấy được bên trong không ít người tập nập đi lại, tại mấy thông đạo ngẫu nhiên phát hiện mấy nam nữ thiếu niên vượt qua kiểm tra, vẻ mặt hưng phấn tiến vào bên trong sân.

Sau khi tới nơi đây, Tiêu Hàn liền tách khỏi đám Tiêu Viêm, chọn một góc cây và ngồi xuống, hoàn toàn mặc kệ những chuyện nhốn nháo của Tiêu Ngọc và đám nữ sinh trước mắt.

Lát sau, một thanh niên tên La Bố xuất hiện và bắt đầu lấy cớ quy củ của học viện đối với tân sinh, gây chuyện với Tiêu Viêm. Sau đó, một đồng bạn nữa của La Bố, tên Qua Lạt cũng tiến tới nhập hội, khiêu khích.

Ngay lúc Tiêu Viêm định hành Qua Lạt một trận thì một cơn gió thổi qua gã.

Phanh. Phanh.

Qua Lạt cùng La Bố trực tiếp nằm trong hai hố to chằng chịt vết nứt trên đất. Hai tên này mắt trắng dã, miệng sùi bọt mép, cơ thể co giật, rất đáng thương.

Mọi người kinh sợ nhìn người ra tay.

Tiêu Viêm cũng trừng to mắt nhìn Tiêu Hàn, miệng gã nói nhỏ “Ngươi đã mạnh hơn nữa rồi sao.”

Tiêu Hàn lạnh nhạt nhìn hai con chó chết nằm trong hai hố trước mặt, miệng nói “Đã thông qua quy củ chưa?”

Mọi người trầm mặc. Tiêu Ngọc tay che miệng ngọc không thốt nên lời. Huân Nhi mắt nhìn Tiêu Hàn, trầm tư không biết đang suy nghĩ cái gì.

Tiêu Hàn nhìn quanh một lượt rồi trở lại gốc cây ngồi xuống. Tinh thần đang lắng nghe hệ thống.

Đing.

“Chủ nhân hoàn thành nhiệm vụ: Đánh La Bố và Qua Lạt. Thưởng 1000 điểm.”

Tiêu Hàn lúc này đã nhận được nhiệm vụ từ hệ thống, thế nên hắn mới ra tay trước Tiêu Viêm, chứ nếu không thì hắn việc gì phải làm vậy, ngồi xem “phim” không vui sao.

Số từ: 1067

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trái Nghiệm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Nhược Lâm Đạo Sư

"A a, tiểu tử kia thiên phú quả thật không tồi, lần này ta tựa hồ nhặt được bảo vật ah" Thanh âm nữ nhân đột ngột vang lên, ôn nhu đến mức làm người say đắm, giọng nói quanh quẩn đầu đây. “Đưa La Bố và Qua Lạt đồng học đi chữa thương đi thôi.”

Trước cửa lều vải, chỉ thấy một nữ nhân thân mặc lục y đang đứng đó mỉm cười, hé ra một khuôn mặt xinh đẹp động lòng, sóng mắt lưu chuyển nhìn mọi người với ánh mắt nhu hòa, tựa như làn nước nhẹ nhàng chảy qua, làm cho người ta không nhận được phải say đắm ngắm nhìn.

Nữ nhân nhìn qua tuổi có lẽ chỉ hơn đám người Tiêu Ngọc một ít, nhưng dáng người đầy đặn của nàng lại phát ra một cỗ thành thực mê người theo năm tháng, loại phong tình vạn chủng này, không phải những thiếu nữ ngây thơ như Tiêu Ngọc có thể so bì.

Nữ nhân đối diện, dùng cái khái niệm nữ nhân như thủy, chính là có thể hướng tới giải thích triệt để.

"Nhược Lâm đạo sư, hi hi, Ngọc nhi cứ tưởng người đã nghỉ ngơi rồi".

Nhìn thấy nữ nhân trước lầu vải, Tiêu Ngọc vui mừng lẫn sợ hãi kêu lên một tiếng, rồi chạy về phía nữ nhân, hai tay ôm lấy vòng eo của nàng .

"Aa, Ngọc Nhi, ngày nghỉ có thoải mái không?" Ôm Tiêu Ngọc trong lòng, người được gọi là Nhược Lâm đạo sư ôn nhu cười hỏi.

"Cũng không tệ lắm." Cười cười nói, Tiêu Ngọc nhẹ nhàng dựa vào vành tai của Nhược Lâm đạo sư, nhẹ giọng trêu tức: "Đạo sư càng ngày càng ôn nhu, cứ như vậy, nếu sau này có nam nhân nào bị Đạo sư coi trọng, sợ rằng sẽ bị cái ôn nhu này bắt đi mất". Khuôn mặt của nàng có chút ửng đỏ, Nhược Lâm Đạo sư bất đắc dĩ lắc đầu.

Súng ai vỗ vỗ đầu Tiêu Ngọc, chợt thấy Tiêu Viêm trong đám người liền ôn nhu hỏi : "Người này là người đưa đến phải không? Nhìn rất không tồi đấy?".

"Hi .. hi, Đương nhiên là vậy." Kiều ngạo ưỡn ngực lên, Tiêu Ngọc hung hăng liếc La Bố đang nằm bất tỉnh kia một cái, rồi cáo trạng hắn với đạo sư: "Tên kia càng ngày càng kiêu ngạo".

"Ai bảo người cố ý kích thích hắn, tâm tư của hắn không phải người không biết, người trước mặt hắn cố ý thân mật với nam nhân khác, Hắn không làm khó mới lạ đó." Nhược Lâm Đạo sư bất đắc dĩ nói.

"Như thế chỉ càng làm ta cảm thấy chán ghét hắn mà thôi." Tiêu Ngọc bĩu môi nói.

Lắc đầu, Nhược lâm buông Tiêu Ngọc ra, chậm rãi tiến đến, đối mặt với mấy chục tân sinh nói : "Các vị bạn học, tất cả đều vào đi."

Nghe thấy nàng mở miệng nói chuyện, các tân sinh đang phơi nắng ngoài trời nhất thời mừng rỡ, vội vã ngồi dậy đi đến, chạt vật chen nhau nhau vào trong lầu vải.

Không thể không nói, mặc dù đối với những người mới này có chút không có nhân tính, bất quá cũng có hiệu quả, ít nhất hiện tại tân sinh đi vào lầu vải, kiêu ngạo lúc trước đều có chút thu liễm. Một đám đều lui vào trong góc lầu, con người không ngừng đảo xung quanh.

Nhược Lâm đạo sư trong ánh mắt mang theo một chút cười, nhu hòa nhìn mọi người, cuối cùng dừng lại trên người Tiêu Hàn cùng Tiêu Viêm, mỉm cười, nhẹ giọng nói: "Tình tình của La Bố cũng không quá xấu, lúc trước trong lòng hắn có chút lửa giận mà thôi, cho nên có hơi lỗ mãng, Hai người không nên trách hắn."

"Aa, Đạo Sư nói đùa rồi, ta đây là người lương thiện, làm sao dám trách tội La Bố học trưởng." Tiêu Viêm lắc lắc đầu "ngại ngùng" nói.

Tiêu Hàn không đáp lại, chỉ lạnh lùng đứng đó, nhưng trong lòng đang thầm nói “Xi, dù cho hắn không khiêu khích thì ta cũng đánh hắn, ai bảo hắn là nhiệm vụ của hệ thống làm chi.”

Con người nhìn chằm chằm vào thiếu niên đang cười, Nhược Lâm đạo sư chớp chớp đôi lông mi dài, trong lòng mơ hồ có loại dự cảm, mình làm đạo sư nhiều năm như vậy, hình như đã đụng phải tên đệ tử đầu sất. Còn đối với Tiêu Hàn, nàng lại thấy thiếu niên mặt lạnh tanh này là dạng người không nói mà làm, rất siêng năng nhưng cũng nguy hiểm không kém.

Suy nghĩ miên man một lúc, Nhược Lâm Đạo sư lắc đầu, phân phó hai nam đệ tử ra ngoài đem hai tên bị đánh ngất xỉu đưa vào, cúi đầu nhìn qua thương thế, đôi lông mày khẽ nhíu lại, có chút oán tránh nhìn Tiêu Hàn.

Đôi lông mày nhíu lại như suy nghĩ, Nhược Lâm đạo sư đưa ngọc thủ của mình lên, cầm lấy bàn tay của hai gã bị thương, làm cho bọn nam sinh vừa ghen ghét vừa đổ kị .

Nương theo cánh tay, là một đoàn thủy lam nhân nhặt đi vào cơ thể, thay hấn chữa trị đầu khí đang rối loạn cùng kinh mạch đã bị Tiêu Hàn đánh trọng thương trước đó .

Đầu khí thuộc thủy tính, tại phân loại các loại đầu khí thì được xếp vào loại ôn nhu nhất, trong trường hợp bị thương mà không có đan dược, Thủy tính chính là lựa chọn thích hợp nhất. Cho nên Thủy tính đầu khí được xưng là chữa thương được, rất nhiều dong binh đoàn đều bắt buộc phải có Thủy tính đầu khí . Dù sao khi đồng bạn bị thương, thì chỉ có Thủy tính, và Mộc tính đầu khí mới có thể chữa được.

Được Nhược Lâm đạo sư dùng đầu khí chữa trị, Qua Lật và La Bố sau một lúc rên rỉ rồi tỉnh lại, vừa mở mắt ra thì thấy Nhược Lâm đạo sư đang mỉm cười đứng bên cạnh, trong nhãn đồng hai người toát lên vẻ say mê và ái mộ, chợt xấu hổ đứng lên, con mắt nhìn qua Tiêu Hàn còn mang nét sợ hãi.

"Hai người không sao chứ" Buông tay ra, Nhược Lâm ôn nhu hỏi.

"Đa tạ đạo sư." Qua Lật và La Bố cảm kích gật gật đầu .

"Không có việc gì là tốt rồi" Nhược Lâm bước vào lầu, ưu nhã nhồi xuống ghế, ánh mắt nhìn các tân sinh, bàn tay trắng nõn đưa lên, giới chỉ trên ngón tay loé lên, một quyền trục da dê màu xanh và một chiếc bút đã xuất hiện trong tay.

Ánh mắt nhìn lên, Nhược Lâm đạo sư biếng nhác cười nói: "Các vị đồng học, chúc mừng các người đã thông qua, hiện tại xem như đã tiến vào cửa của Già Nam học viện, bất quá học viện muốn phân loại năng lực của các người, cho nên ta muốn biết đích xác thực lực của các người. "

"Bát đoạn đầu khí, tiềm lực giá trị thuộc về cấp F, đây là tiêu chuẩn của Già Nam Học Viện."

"Cửu đoạn đầu khí, tiềm lực giá trị thuộc về cấp E".

"Nhất tinh đầu giả, cấp D, nhị tinh đầu giả cấp C, như thế tính lên đến cấp cao nhất. Còn lại là ngũ tinh đầu giả thuộc về cấp S, đều có giới hạn là dưới hai mươi tuổi . "

"Aa ! S cấp, tân sinh tiềm lực, mười năm qua Giả Nam học viện cũng chỉ có một trường hợp mà thôi, tiểu yêu nữ đó tại học viện có chút khó lường".

Che đôi môi đỏ mọng nhẹ nhàng cười, đôi lông mi đen nhánh của Nhược Lâm chớp chớp: "Ta không quá hy vọng xa vời có kẻ quái vật giống tiểu yêu nữ kia, nhưng bất quá có được cấp B, hoặc cấp C là đã thỏa mãn rồi."

Nói đến chỗ này ánh mắt Nhược Lâm như có như không nhìn về phía hai người Tiêu Viêm và Huân Nhi, vì nàng cảm giác được tất cả mọi người trong cái lều vải này, chỉ có hai người bọn họ là mình nhìn không thấu, hơn nữa nàng chắc chắn hai người này ít nhất là không thấp hơn cấp C. À, còn có cả Tiêu Hàn nữa.

Kỳ thật không chỉ có nàng, mà tất cả mọi người trong cái lều vải này đều muốn biết, vì đã kiến thức qua khi Tiêu Hàn đánh tên kia, bọn họ đều muốn biết tên biến thái này rốt cuộc có cấp độ bao nhiêu?

"Tốt lắm, bắt đầu đi, phía bên trái trước tiên, báo danh đi, tên, cấp bậc." Bàn tay cầm chiếc bút, Nhược Lâm mỉm cười nói.

Nhìn thấy đăng ký sắp bắt đầu, trong đám người Tiêu Ngọc bắt đầu xếp hàng ngồi xuống.

"Này, Ngọc Nhi, tên Tiêu Viêm của ngươi, là cấp bậc mấy a?" Cùng Tiêu Ngọc tùm quanh một chỗ, vài tiểu nữ sinh tò mò hỏi thăm.

Nghe vậy, Tiêu Ngọc khẽ nhủ cặp mày lá liễu trầm ngâm một chút, nàng cũng không có gặp qua Tiêu Viêm lúc khảo thí cấp bậc, cho nên cũng không dám nói bừa, miễn cho lúc đó lại sai lầm, lại làm cho Tiêu Viêm hổ thẹn. Hiện tại trong lòng Tiêu Ngọc cũng không biết tại sao lại muốn tốt cho Tiêu Viêm, ngược lại trước kia Tiêu Viêm càng không có mặt mũi, thì nàng càng cao hứng.

Thoáng chần chờ một lát, Tiêu Ngọc mới miễn cưỡng có đáp án: "Ta nghĩ, hẳn có thể đạt tới cấp C, hoặc cấp B rồi."

"Oa! Vậy cũng không tồi rồi, xem ra hẳn là một trong những người có thiên phú của Giả Nam Học Viện rồi, chúng ta trước kia được đánh giá cũng chỉ là cấp D mà thôi" Nghe vậy có mấy nữ sinh có chút hâm mộ nói.

Tiêu Ngọc khẽ cười, cũng không nhắc lại, đem ánh mắt dời qua cuộc kiểm tra đầu khí trong lều.

"Hắc Nham, cửu đoạn đầu khí, hai mươi tuổi"

Ở phía hàng bên trái, một gã thanh niên da ngăm đen, khuôn mặt thoáng đỏ lên, đi đến báo danh.

Mỉm cười gật đầu, Nhược Lâm Đạo sư nhanh chóng nhớ kỹ tư liệu của người này, chiếc môi đỏ mọng khẽ nói: "cấp E".

"Lâm Đốn, bát đoạn đầu khí, 19 tuổi"

"F cấp"

"Khả Lập, cửu đoạn đầu khí, mười bảy tuổi"

"E cấp".

Đồng thời, bên ngoài có mấy tân sinh đang tranh nhau để đến lượt mình, nhưng có các vị học trưởng nghiêm khắc, đành phải ngay ngắn đứng vào hàng, đợi đến lượt mình báo tư liệu.

Qua gần hai mươi người báo cấp, đại đa số đều là dưới đầu giả, trong đó cũng có một số, có cửu đoạn đầu khí, nhưng tấn cấp lên đầu giả thất bại mà phải tụt xuống bát đoạn đầu khí.

Còn một người nữa là đến phiên của Tiêu Viêm, bất quá cũng là một người mười bảy tuổi, đạt tới nhất tinh đầu giả, như tính toán thì gã đạt cấp D, cho dù như thế cũng đã làm cho Nhược Lâm vui sướng, mười bảy tuổi đạt tới nhất tinh đầu giả cũng coi như là không tồi.

Người đứng ở trước mặt Tiêu Viêm lúc này báo số liệu xong, ở trong lều vải mọi ánh mắt đều tập trung lên người hắn, thiếu niên lúc này vì chờ đợi mà ánh mắt mơ màng muốn ngủ.

"Tiêu Viêm ca ca, tới phiên của ngươi." Huân Nhi bên cạnh thấy Tiêu Viêm ánh mắt mờ màng, nên mới nhắc hắn, làm cho hắn khôi phục thần trí.

Số từ: 2124

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Tiềm Lực Khủng Bó

"Nga" Tiêu Viêm lấy lại tinh thần, vội sờ bên khóe miệng xem có dính nước miếng không, ánh mắt nhìn lên phía trên, chỉ thấy vị Nhược Lâm Đạo Sư xinh đẹp khóe miệng như đang cười nhìn chăm chăm vào hắn. Cười ngượng một cái, hắn bẽ bẽ ngón tay, lộ ra hàm răng trắng muốt nói: "Ta có thể không bằng vị Tiểu yêu nữ mà Nhược Lâm Đạo Sư nói, ta đã tính đi tính lại, hơn nữa chính mình lặp đi lặp lại suy nghĩ một chútTựa hồ chỉ miễn cưỡng xem như A cấp đi."

"Ách..." Tiêu Viêm vừa nói những lời như kiểu tiếc hận bật thốt lên, trước là tiếng xì xào bàn tán, sau đó là một mảng yên tĩnh.

Trong góc, La bố khuôn mặt như bất động, hắn không nghĩ tới, tên này nhìn qua cũng chỉ mười sáu, mười bảy thôi, vậy mà cấp bậc đã ngang với mình.

Bên cạnh La Bố, khuôn mặt Qua Lạt thoáng trắng bệch, vẻ mặt khổ sở, lại thêm một người này giả trư ăn thịt hổ.

"Ngọc nhi.....Ngươi, ngươi không phải chỉ nói hắn cấp B hoặc cấp C thôi sao? Như thế nào lại trở thành A cấp? Già Nam Học Viện, mỗi lần chiêu sinh, đệ tử có tiềm lực A cấp, cũng không qua một trăm người a." Khẽ liếc mắt nhìn Tiêu Viêm, vài nữ sinh lăm bắm nói.

Ánh mắt gắt gao nhìn khuôn mặt thanh tú của thiếu niên trước mặt, Tiêu Ngọc bất đắc dĩ thở dài một hơi, lăm bắm: "Ta làm sao mà biết người này càng ngày càng dị thường như thế".

"A cấp" Ánh mắt kinh ngạc chớp chớp, một lát sau, Nhược Lâm Đạo Sư mới nhoen miệng cười, nụ cười ấy làm cho người ta tâm động không thôi.

"Ta đã nói lần này đoạt được.....bảo, xem ra...quả nhiên không giả." Giống như cô gái bình thường, Nhược Lâm khẽ trừng mắt lên, khuôn mặt toát lên vẻ phong tình, làm cho không ít nam tử trong lều khuôn mặt sáng lên.

Tiêu Viêm sờ sờ cái mũi, bên cạnh đột nhiên truyền đến thanh âm của Huân Nhi: "Tiêu Viêm ca ca, ngươi lại vừa làm náo động rồi?".

"Ta biết muội so với ta vẫn mạnh hơn, vậy S cấp sợ rằng đến phiên muội đi" Tiêu Viêm đảo cặp mắt tránh dã, tức giận nói.

"Ách, Muội đây báo giả được không a?" Nhìn mọi người chưa hết vẻ khiếp sợ, Huân Nhi lên cầm gấu áo của Tiêu Viêm, len lén hỏi.

"Vẫn là phải báo chân thật đi, ta chẳng lẽ lại đi ăn dấm chua của ngươi ? Làm cho học viện biết một ít tiềm lực giá trị, để sau này muội phát triển cũng tốt hơn, mặc dù, muội sau này có lẽ cũng không ở lại nơi đó" Tiêu Viêm nhún vai, cười nói. Nói xong, gã bỗng liếc sang Tiêu Hàn đang nhắm mắt đứng ở đằng xa.

Mở cái miệng nhỏ nhắn ra, gãi gãi đầu, cười duyên nói: "Vậy thì nghe lời Tiêu Viêm ca ca" Vừa nói vừa bước khễ lên trước vài bước, cô gái nhẹ nhàng nói: "Tiêu Huân nhi, lục tính đầu già....tuổi...mười sáu đi...."

Ở phía trên, chủ khảo vừa mới chuẩn bị bút ghi chép, cổ tay liền cứng ngắc, lần đầu tiên khuôn mặt ôn nhu hiện lên vẻ kinh sợ.

Cô gái vừa lên tiếng, cả lều lâm vào một mảng lặng ngắt. Ánh mắt của mọi người ngốc trệ, nhìn cô gái đứng cạnh Tiêu Viêm đang nở nụ cười lạnh nhạt, vừa mới rồi còn chưa hết kinh hoàng về việc Tiêu Viêm mang lại, lại bị một quả búa tạ nện vào đầu.

Lục tính đầu già mười... sáu tuổi, loại tiềm lực này, tựa như đã vượt qua giới hạn của S cấp, loại thiên phú này, so với học viện tiểu yêu nữ kia còn mạnh hơn rất nhiều.

Nhìn trong lều không có tiếng động, Tiêu Viêm bất đắc dĩ cười khổ, Huân Nhi báo ra sự thật, cũng nằm ngoài dự kiến của hắn, hiện tại là ngũ tính cấp bậc, nhưng không nghĩ tới thiếu nữ này khủng bố như thế, tiềm lực đã vượt qua siêu cấp S, loại tốc độ tu luyện biến thái này, chính gã cũng cảm thấy kinh ngạc. Gã lại liếc Tiêu Hàn, lòng càng tò mò, không biết thực lực người này là cỡ nào, có phải là ngang ngửa Huân Nhi ? Nếu vậy thì ..

Trong lều vài, nghe Huân Nhi nói, Tiêu Ngọc tròn mắt há hốc miệng. Ở trong Tộc, nàng chưa gặp qua Huân Nhi ra tay, cho nên cũng không rõ thực lực của nàng lắm, hơn nữa Huân Nhi thân phận thần bí, cũng không ai nói qua cho nàng, Trong mắt nàng Huân Nhi là một trong những người được gia tộc bồi dưỡng, thiên phú tuyệt hảo, nhưng thiên phú đến mức này thì phải nói ..

".... Ài, tiểu yêu nữ trong học viện, cuối cùng cũng có đối thủ.." Cười khò lắc đầu, Tiêu Ngọc lăm bắm một mình.

Đoạn tiếp theo, Huân Nhi khiêm tốn nói bản thân vẫn chưa bằng người nào đó, ánh mắt thì liếc lấy Tiêu Viêm

Mọi người thấy ánh mắt của Huân Nhi thì tra hỏi chuyện gì, Tiêu Viêm bất đắc dĩ kể lại quá khứ thiên tài thành phế vật rồi trở lại thiên tài của gã. Mọi người lại một phen kinh sợ.

Nhược Lâm đạo sư thở dài, ôn nhu nói: "Không nghĩ tới ngươi là một tên tiểu tử khủng bố như vậy, nếu Huân Nhi không nói, lần này thực để cho ngươi thoát được rồi."

Thầy Nhực Lâm Đạo sư cười nhẹ nhìn chăm chăm vào mình, Tiêu Viêm Bất đắc dĩ giơ tay. Khuôn mặt già vờ hung tợn liếc nhìn Huân Nhi một bên đang che miệng cười.

Bây giờ chỉ còn mỗi Tiêu Hàn hấn là chưa báo danh. Tất cả ánh mắt đều đổ dồn trên người hấn khiến hấn hơi nổi da gà.

Nhực Lâm đạo sư giọng vẫn cứ ôn nhu, mỉm cười nói “Người cuối cùng nào!”

Tiêu Viêm ngưng thần nhìn Tiêu Hàn, gã thực sự muốn biết thực lực chân chính của người này. Cả Huân Nhi cũng nghĩ như vậy, ngay từ đầu nàng đã không thể nhìn thấu người tên Tiêu Hàn này, à, ngoại trừ Tiêu Viêm ca ca của nàng.

Tiêu Hàn bước ra khỏi bóng râm, tiến tới trước mặt Nhực Lâm, giọng lạnh nhạt.

“Tiêu Hàn, mười sáu tuổi...(dừng một chút)...cửu tinh đầu già.”

Oanh.

Con mắt tất cả mọi người trừng lớn. Nhực Lâm đạo sư kinh ngạc bật người đứng dậy. Tiêu Viêm ánh mắt ngưng tụ lại, khuôn mặt lại cười khở, thiên phú của người này quá khủng bố rồi. Mặt nhỏ đáng yêu của Huân Nhi hơi co lại, lòng thầm nghĩ “Thiên phú thật sự khủng khiếp.”, ngay cả bản thân nàng cũng không bì kịp. Những người còn lại cũng biểu hiện tương tự.

Nhực Lâm đạo sư miệng hơi run “Người...người nói...thật?”

Tiêu Hàn trong lòng đang cười to “Ha ha ha, nếu tất cả biết thực sự ta đã là Đấu Vương lục tinh thì sẽ có biểu hiện thế nào nữa đây.” Nhưng ngoài mặt vẫn lạnh nhạt gật đầu.

Hô.

Những người ở đây đều hít một hơi lạnh.

Quái vật.

Đây là suy nghĩ của mọi người khi nhận được cái gật đầu xác nhận của Tiêu Hàn.

Phải qua một lúc lâu thì bầu không khí mới lắng xuống.

Số từ: 1377

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Xin Nghỉ

"Aa ! Đăng ký hôm nay tạm thời chấm dứt, chúng ta còn lưu lại chỗ này bảy ngày, Hôm nay tân sinh đăng ký, xin chúc mừng các người bây giờ đã là thành viên chính thức của Già Nam Học Viện. Hy vọng trong bảy ngày này đem hết các việc an bài, bảy ngày sau Đội xe phi hành của Già Nam Học Viện sẽ đến Ô Thân Thành, Đến lúc đó chúng ta sẽ đi thẳng tới học viện". Đem tám da dê cắt, Lâm đạo sư ôn nhu cười nói.

Nghe vậy, người trong lều vài nhát thời mừng rỡ.

Tới đây, Tiêu Hàn mỉm cười, cũng tới đoạn Tiêu Viêm xin nghỉ rồi.

Quả nhiên, Tiêu Viêm liền nói với Nhực Lâm đạo sư về vấn đề xin nghỉ một năm của gã.

Trải qua giằng co, cò kè mặc cả, Tiêu Viêm cũng được phép nghỉ nhưng với điều kiện là phải tiếp được hai mươi chiêu của Nhực Lâm đạo sư.

Đương nhiên, Tiêu Viêm đồng ý, và chặt vật qua được với sự giúp đỡ của Dược lão.

"Hắc hắc, đa tạ Nhực Lâm đạo sư thành toàn ." Nghe vậy, Tiêu Viêm trong lòng nặng nề thờ dài một hơi, trên khuôn mặt tràn ngập mừng rỡ.

"Ai, người khác đều mong ước có thể ở tại học viện càng lâu càng tốt, người cái tên tiểu quái vật lại muốn xin nghỉ dài như vậy, thật sự là làm cho người ta đau đầu, sau khi quay về học viện, vì cái kì nghỉ này của người mà ta còn phải bận rộn một trận đây." Nhìn Tiêu Viêm bộ dáng hưng phấn, Nhực Lâm đạo sư cười khở nói.

Tiêu Viêm xấu hổ cười cười, nhưng vẫn bảo trì trầm mặc, cái loại sự tình này hấn cũng không nghĩ muốn nhiều lời.

"Tốt lắm, hôm nay chiều sinh đến đây chấm dứt đi, còn lại bảy ngày thời gian, chúng ta vẫn sẽ tiếp tục chiều sinh." Nhìn Tiêu Viêm không có ý giải thích, Nhưộc Lâm đạo sư đành bắt đầu đi lắc đầu, thu hồi trường tiên, ôn nhu nói.

Tiêu Viêm có chút gât gât đầu. Tới hiện tại, tảng đá lớn trong lòng rốt cuộc cũng đã buông đi, hiện tại mọi việc ở Ô Thần Thành không sai biệt lắm đều đã giải quyết, chỉ cần chuẩn bị hai ba ngày, hẳn đã có thể yên tâm tùy theo được lão mà xuất môn du hành lịch lãm.

Ngay lúc này, Tiêu Hàn đi tới "Nhưộc Lâm đạo sư, ta cũng muốn xin nghỉ một năm."

Mọi người im lặng, hôm nay là ngày gì vậy, thiên tài đều đồng loạt xin nghỉ.

Nhưộc Lâm đạo sư tức giận. "Không được."

Đùa sao, Tiêu Viêm được phép vì tu vi của hắn mới chỉ tứ tinh, học viện không thiếu học viên tiềm lực cấp A nên có thể cho qua, nhưng đối với học viên tiềm lực siêu siêu cấp S lại là điều khác. Phải biết học viện hiện giờ chỉ có mỗi 'tiểu yêu nữ' và Huân Nhi là tiềm lực cấp S, mà Tiêu Hàn lại vượt xa bọn họ nhiều.

Tiêu Hàn cũng không bắt ngờ "Vậy ta sẽ tiếp năm mươi chiêu từ đạo sư! Nếu như vậy còn không được thì thôi vậy, ta cũng không cần tiến vào học viện." Hắn bắt chước kiểu mặt cả từ Tiêu Viêm.

"Người đang uy hiếp ta?" Nhưộc Lâm đạo sư mặt ngọc tức giận.

"Đúng, ta đang uy hiếp đạo sư." Tiêu Hàn gât đầu.

Bầu không khí lại trở nên căng thẳng, mọi người hết nhìn Tiêu Hàn rồi chuyển sang Nhưộc Lâm đạo sư.

"Được rồi, ta sẽ không nương tay!" Nhưộc Lâm đạo sư cuối cùng thờ dài đáp ứng.

"Cám ơn đạo sư." Tiêu Hàn gât đầu.

Vậy là mọi người lại quan sát tiếp một trận đánh nữa, Tiêu Viêm cũng đứng quan sát Tiêu Hàn.

"Huyền giai trung cấp đầu kỳ: Thủy mạn đà la?" Nhưộc Lâm đạo sư ngay từ đầu đã xuất ra tuyệt kỹ, có thể thấy nàng quyết tâm không cho Tiêu Hàn rời đi.

Tiêu Hàn nhìn con rắn hình thành từ nước đang lao tới, phong áp đang ép chặt vào cơ thể hắn.

Ngay từ đầu Tiêu Hàn đã áp chế thực lực xuống còn Cửu tinh đầu giả, hắn muốn mượn Nhưộc Lâm đạo sư để rèn luyện cho mình. Dù sao, hắn cũng mới chỉ có tu luyện chứ chưa thực sự giao đấu với bất kì ai, lúc trước đánh với Tiêu Viêm chỉ là hoàn thành nhiệm vụ hệ thống thôi. Cho nên bây giờ là cơ hội tốt để hắn học tập.

Ngay lúc thủy xà chuẩn bị đụng vào đầu, Tiêu Hàn khẽ nhích người tránh thoát, hắn đã phải mở ra thực lực chân chính để phá giải phong áp. Nói gì thì nói, học tập thì học tập nhưng cũng phải tiếp được năm mươi chiêu của Nhưộc Lâm đạo sư. Hắn muốn nghỉ một năm để tăng tu vi lên, ở trong học viện Già Nam thì không tự do cho lắm, nên hắn phải tranh thủ.

Tránh thoát thủy xà, Tiêu Hàn lại áp chế thực lực trở lại cửu tinh đầu giả, tiếp tục học tập, không để cho bất kỳ ai phát hiện.

Mọi người thấy Tiêu Hàn tránh được ngay gang tác đều kinh ngạc, ngay cả Nhưộc Lâm đạo sư cũng vậy, phải biết nàng không hề nương tay như lúc nãy đánh với Tiêu Viêm, vậy mà người tân sinh này lại có thể tránh được.

Dù kinh ngạc nhưng Nhưộc Lâm đạo sư vẫn tiếp tục xuất chiêu, nàng phải ngăn cản Tiêu Hàn, không để hắn nghỉ phép được.

Tiêu Hàn dùng Nhưộc Lâm đạo sư làm vật rèn luyện bản thân. Trải qua hai mươi tám chiêu, hắn đã cảm thấy thực lực của mình có một chút xao động, đột phá không còn xa nữa.

"Hoàng giai cao cấp: Thủy đạn." Tiêu Hàn sau khi né được một chiêu của Nhưộc Lâm đạo sư, liền phản kích lại.

"Tả lực thủy kính!"

Theo tiếng quát nhẹ của Nhưộc Lâm đạo sư, trong lòng bàn tay lam sắc đầu khí mạnh mẽ tuôn ra, cuối cùng tại trước người hình thành một cái lam sắc thủy kính hình trứng.

Tả lực thủy kính, một loại phòng hộ đầu kỳ phải do người tu tập thủy tính đầu khí mới có thể nắm giữ, cấp bậc cũng không cao, chỉ là hoàng bậc cao cấp mà thôi, bất quá lại cực kì thực dụng. Trên đầu khí đại lục có rất nhiều cường giả tinh thông thủy tính đầu khí, phần lớn cũng có thể đầu khí bản thân mạnh mẽ ngưng tụ thủy kính có hiệu quả tả lực kì dị.

Thủy kính dày chừng nửa thước, ánh mặt trời chiếu vào bị phản xạ, bắn ra quang mang hai màu xanh đỏ.

Oanh.

Thủy đạn đụng trúng thủy kính thì vỡ tan, không chút tổn thương Nhược Lâm.

“A a, không ngờ tới người cũng là thủy thuộc tính.” Nhược Lâm đạo sư ôn nhu cười cười.

Tiêu Hàn không đáp lời mà liên tục thi triển Thủy đạn.

Hiện giờ hắn chỉ biết mỗi chiêu này mà thôi, đây là sơ suất của hắn, vì mãi rèn luyện dị năng và tu luyện nên quên mất học công pháp khác. Mới tới hôm qua hắn mới học một chút nên uy lực không lớn lắm.

Oanh. Oanh. Oanh...

Nhược Lâm đứng trong thủy kính nhìn Tiêu Hàn thi triển đấu kỹ, nòng chờ hắn thi triển một lần cuối rồi quát “Thủy mạn đà la.”

Một con thủy xà chui lên và lao tới tấn công Tiêu Hàn vừa dùng thi triển Thủy đạn.

Cảm nhận một chút phong áp từ thủy xà, Tiêu Hàn nhận thấy đấu khí của mình đã bắt đầu sôi sục vận chuyển. Thoi cơ đột phá đã tới.

Ầm

Không thèm tránh con thủy xà, Tiêu Hàn nhắm mắt cảm nhận đấu khí bản thân.

Mọi người xung quanh, lúc này mới cảm giác đấu khí có chút xung động, lòng khiếp sợ “Hắn đột phá?”

Nhược Lâm đạo sư dùng tay lại, mắt trừng lớn nhìn Tiêu Hàn, nòng không ngờ được Tiêu Hàn lại đột phá ngay trong chiến đấu.

Phù phù... oanh oanh oanh. Vũ.

Đấu Vương thất tỉnh.

Tiêu Hàn dựa vào phong áp của thủy xà thành công đột phá từ lục tinh Đấu Vương lên thất tinh Đấu Vương, bên ngoài thì biểu hiện cửu tinh đấu giả lên nhất tinh đấu sư.

Quái vật.

Đây là tiếng lòng của mọi người sau khi nhìn cảnh này, mười sáu tuổi nhất tinh đấu sư, đặt ở bất cứ đâu cũng là báu vật cho các môn phái tranh đoạt, tư chất cỡ này quả thật rất khủng khiếp. Huân Nhi có huyết thống Đấu đế Cổ tộc cũng mới là lục tinh đấu giả.

Tiêu Hàn đứng lên vận động một chút, rồi hắn hướng Nhược Lâm đạo sư nói “Năm mươi chiêu cũng đã qua, hắn ta đã được phép rồi chứ.”

“Việc này...” Nhược Lâm đạo sư rất khó xử, học viện mà biết nàng để một yêu nghiệt mười sáu tuổi nhất tinh đấu sư nghỉ chắc chắn sẽ xử phạt nàng.

“Nhược Lâm đạo sư yên tâm, học viện có trách phạt thì đạo sư cứ nói đó là ý của ta.” Tiêu Hàn đọc được suy nghĩ của Nhược Lâm, hắn nói “Sau này học viện có xử phạt thì ta sẽ chịu hoàn toàn.”

Thờ dài, Nhược Lâm đạo sư ảo não “Được rồi, ta cho phép người nghỉ một năm. Nhưng...” nói đến đây, Nhược Lâm đạo sư giọng cứng rắn “...sau một năm mà người không tới học viện thì đừng trách ta vô tình.”

“Đã biết.” Tiêu Hàn gật đầu biểu thị đồng ý.

Rồi hắn đi ra ngoài trở lại Tiêu gia, hắn cần trả lại công pháp Thủy đạn và thu xếp vài thứ trước khi lên đường. Còn sự việc oanh động mọi người sau khi hắn đi thì hắn chẳng quan tâm.

Số từ: 1849

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trái Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Một Năm Trong Ma Thú Sơn Mạch

Tiêu Hàn sau khi lén lút rời khỏi Tiêu gia, về phần tại sao hắn lại lén lút, cũng do hắn không muốn phiền toái. Sau khi trở về thì chắc chắn đám người Tiêu Viêm sẽ nói với trưởng bối bọn họ, do đó, lũ người này sẽ đi tìm hắn, huyền thoại đủ chuyện, bla bla bla... vì thế, hắn mới phải lén lút trả lại công pháp

và rời đi.

Tiêu Hàn bắt đầu chạy ra ngoại ô của Ô Thần Thành, nơi đây là phần tiếp giáp với Ma thú sơn mạch, hẳn cũng không như Tiêu Viêm gia nhập một đội ngũ dong binh, thực lực của hắn đủ để sinh tồn ở đây, ít nhất là phần phía đông ma thú sơn mạch.

Hắn tìm một vách núi và đào một cái hang làm nơi trú ngụ, công việc cũng không nặng nhọc gì so với Đấu Vương thất tinh, loáng một cái là xong.

Tiêu Hàn đứng ở cửa động, thực lực bản thân được giải phóng, hướng mắt nhìn về phía xa chân trời.

Âm

Một đầu ma thú tứ giai bị đánh bay, Tiêu Hàn dùng Phệ hồn kiếm thu lấy linh hồn của con ma thú xấu số, rồi moi từ trong người nó ma hạch.

“Cũng đã bảy tháng rồi.” Tiêu Hàn ngồi xuống một tảng đá, thì thào.

Bảy tháng đã trôi qua kể từ lúc Tiêu Hàn đến ma thú sơn mạch này.

Trong thời gian này, Tiêu Hàn đã giết không biết bao nhiêu là ma thú từ ngũ giai trở xuống. Khi mới bắt đầu, hắn không dùng vũ khí mà sử dụng nắm đấm của mình, sau đó hắn mới sực nhớ bản thân có một thanh Phệ hồn kiếm bấy lâu vẫn để trong không gian giới chỉ và cái giới chỉ này đã phủ bụi trên ngón tay hắn từ đó đến nay.

Hơi xấu hổ, Tiêu Hàn lấy thanh Phệ hồn kiếm ra và bắt đầu làm quen với nó. Trải qua tập luyện và thu gặt nhiều sinh mạng, hắn cũng đã quen thuộc với thanh Phệ hồn kiếm này, từ đó, nó chính thức trở thành vũ khí tùy thân của hắn.

Bảy tháng, số sinh mạng chết dưới Phệ hồn kiếm đã vượt qua con số một nghìn, số điểm INT cộng thêm mỗi lần thôn phệ một linh hồn cũng tới số một nghìn. Con số này không tiếp tục tăng lên nữa khi Tiêu Hàn giết ma thú, nên hắn cho rằng Phệ hồn kiếm đã đến giới hạn của nó, tuy vậy, số điểm INT một ngàn cộng thêm khi sử dụng Phệ hồn kiếm phải nói là nhiều khủng bố. Bây giờ, hắn có thể ung dung đùa giỡn một con ma thú ngũ giai đỉnh phong mà không tốn chút sức.

Trong thời gian này, Tiêu Hàn cũng dồi số thiên tài địa bảo cộng với ma hạch hắn kiếm được lấy điểm từ hệ thống, từ đó, hắn dồi lấy những lọ kinh nghiệm cao cấp, cao hơn một đẳng cấp so với những lọ kinh nghiệm lần trước hắn dùng.

Dùng hết tất cả lọ kinh nghiệm mà Tiêu Hàn đã dồi được từ hệ thống, tu vi của hắn đề thăng lên Đấu Hoàng.

Khi Tiêu Hàn lên được Đấu Hoàng thì cấp độ trong hệ thống của hắn cũng được tăng một cấp, từ cấp 22 thành 23. Một giai trong Đấu Phá đồ được một cấp trong hệ thống này.

Tiến vào Đấu Hoàng, Tiêu Hàn xem như đã bước chân vào hàng cao thủ ở thế giới này. Lúc này, hắn có thể thoải mái diệt sát ma thú mà không cần sử dụng tới Phệ hồn kiếm.

Mà khi hắn bước chân vào Đấu Hoàng thì hắn cũng dùng hết bảy tháng, con ma thú tứ giai vừa rồi là vật thí nghiệm sức mạnh mới của hắn.

Phải nói thêm, trong bảy tháng này, Tiêu Hàn cũng có nhìn thấy Tiêu Viêm vài lần nhưng hắn không hiện thân, chỉ âm thầm quan sát gã mà thôi. Thực lực của nhân vật chính hiện giờ Đấu Sư.

Sinh hoạt ở trong khu vực phía đông ma thú sơn mạch, Tiêu Hàn cũng đã có lần gặp được bá chủ nơi đây, Từ Tinh Dục Sư vương và đứa con của nó. Lúc ấy, hắn còn là Đấu Vương nên chỉ dám đứng đằng xa mà quan sát.

Hắn cũng được chiêm ngưỡng trận đánh giữa tông chủ Vân Lam tông - Vân Vận và Từ Tinh Dục Sư vương. Phải nói trận đấu hết sức hoành tráng, nếu không phải hắn không có máy quay phim thì chắc hắn sẽ thu lại và sao ra vài bản bán kiếm tiền, hắc hắc, đáng tiếc khi đó hắn lại hết điểm trải nghiệm mới đau chứ.

Xem xong trận chiến đó, Tiêu Hàn mới ý thức được cấp bậc Đấu Hoàng có bao nhiêu mạnh mẽ, và sự quan trọng của đấu kỹ tới mức nào. Trước kia, hắn không tập luyện đấu kỹ vì cho rằng bản thân mạnh mẽ là đủ, nhưng khi xem qua trận chiến giữa Vân Vận và Từ Tinh Dục Sư vương, hắn mới thay đổi quan điểm của mình.

Vân Vận vào lúc cuối cùng đã dùng hết sức thi triển một chiêu đấu kỹ mạnh mẽ, mà nếu Từ Tinh Dục Sư vương không né tránh kịp thì chắc đầu đã lia khỏi cổ chứ không phải là cái sừng được xem là vật cứng nhất trên người của nó. Qua đó, có thể thấy được mức độ hữu dụng của đấu kỹ.

Tiêu Hàn đã bỏ ra một số điểm khá khá để dồi một bộ đấu kỹ Địa giai cao cấp: Thủy pháo thần công cùng một bộ Huyền giai cao cấp: Băng khí hợp sát.

+Thủy pháo thần công, tạo ra một luồng nước cực đại, di chuyển với tốc độ kinh người tạo ra lực phá hoại kinh khủng. Thực lực Đấu Vương trở lên mới thi triển được.

+Băng khí hợp sát, tạo ra một quả cầu băng khí lạnh và ném nó vào đối thủ, khi chạm vào người sẽ đông đối thủ thành băng trong tích tắc.

Với hai đầu kỹ này cũng đủ cho Tiêu Hàn sử dụng, đặc biệt là chiêu Thủy pháo thần công kia, uy lực rất khủng bố. Hắn đã thi triển thử và tận mắt chứng kiến một đầu ngũ giai đình phong bị banh xác ngay lập tức, khi đó hắn mới chỉ là Đầu Vương cứu giai.

Số từ: 1161

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Chiến Tử Tinh Dực Sư Vương

Qua thêm hai tháng nữa, Tiêu Hàn cấp tốc thu hoạch ma hạch ma thú, đòi lấy những lọ kinh nghiệm cao cấp nâng cao thực lực. Đến hiện giờ, hắn đã vững vàng ở Đầu Hoàng ngũ tinh. Tốc độ tăng tiến rất khủng bố, Tiêu Viêm mà biết được chắc chắn muốn đập đầu tự tử vì ghen tỵ, gãi mắt gần ba năm trời mới bò lên được Đại Đầu Sư, thế mà người này...

Bỏ qua chuyện đó, Tiêu Hàn lúc này đang chuẩn bị kỹ càng cho lần thực hiện nhiệm vụ của hệ thống: giết Tử Tinh Dực Sư vương.

Nhiệm vụ này được hệ thống đưa ra khi Tiêu Hàn lần đầu tiên nhìn thấy Tử Tinh Dực Sư vương, tức cách đây hai tháng, cũng may thời gian để hoàn thành nhiệm vụ là trong vòng ba tháng chứ nếu mà bắt hắn ngay lúc đó chiến Tử Tinh Dực Sư vương, thì chắc chắn hắn chỉ có chết.

Mọi thứ đã chuẩn bị đầy đủ, Phệ hồn kiếm giắt bên hông, bên trong Phệ hồn kiếm chứa hơn nghìn linh hồn ma thú bị Phệ hồn kiếm cất giữ. Đây là một chức năng mở rộng khi Phệ hồn kiếm có điểm cộng thêm INT đạt tới 1000.

Sau khi mở chức năng này, mỗi khi Tiêu Hàn giết một con ma thú thì Phệ hồn kiếm sẽ hút lấy linh hồn của nó và cất giữ trong thanh kiếm. Còn mục đích của việc cất giữ này là để tạo một kỹ năng đặc trưng của Phệ hồn kiếm: Bạo hồn.

Bạo hồn, là kỹ năng mà Phệ hồn kiếm thả ra một linh hồn nó đang cất giữ trong người, linh hồn được thả ra sẽ tấn công mục tiêu chỉ định. Nếu mục tiêu bị diệt thì linh hồn sẽ trở về lại Phệ hồn kiếm, còn mục tiêu quá mạnh thì linh hồn sẽ tự bạo gây thương tổn mục tiêu.

Xuất phát.

Tiêu Hàn mở ra đôi cánh đầu khí, tiến về hang động của Tử Tinh Dực Sư vương.

Lúc cách hang động khoảng vài chục cây số, âm thanh thét gào của Tử Tinh Dực Sư vương vang vọng khắp trời.

“Kẻ nào dám xâm phạm lãnh địa của bốn vương?”

Vù vù.

Một đầu ma thú phóng lên cao.

Ánh mắt Tiêu Hàn quét về phía cự đại ma thú ở trên không trung, ma thú này hình thể khổng lồ có hơn bảy, tám mét, toàn thân lại bao trùm một tầng kết tinh màu tím, ánh nắng chiếu rọi làm quang hoa bắn ra tứ phía, có chút chói mắt.

Đầu của ma thú là một đầu sư tử sắc diện dữ tợn, nhãn đồng phát ra tử quang xen lẫn ánh huyết hồng kì dị, miệng rộng đầy răng nanh, trên đầu còn có một chiếc sừng xoắn màu hồng với từng luồng tử sắc hoà điểm lượn lờ vây quanh, chiếc sừng này đã bị Vân Vận chặt đứt một nửa. Trên thân sư tử khổng lồ mọc ra một đôi cánh màu tím, mỗi lần vỗ cánh, đoàn đoàn hỏa diễm màu tím nhạt phô thiên cái địa mà cuốn ra, bốn trảo trắng kiện đồng dạng cũng là được bao phủ bởi tử sắc tinh thể, mỗi một lần đập hạ đều làm không gian chấn động, lực lượng to lớn khó mà tưởng tượng được.

“Nhân loại, tại sao quấy rầy bốn vương nghỉ ngơi?” Trên bầu trời, cự đại tử tinh dực sư vương đột nhiên dùng tiếng người quát to.

“Ta muốn lấy ma hạch của ngươi.” Tiêu Hàn mở miệng, đây là sự kính trọng đối với bá chủ phía đông của ma thú sơn mạch, chứ bình thường hắn thèm mà nói câu nào, lao vào đánh luôn.

“Gào. Nhân loại, ngươi không phải kẻ đầu tiên muốn ma hạch của bốn vương, ngươi có biết kết cục của những kẻ này không?” Tử Tinh Dực Sư vương cười to.

“Chết chứ gì. Mà ngươi nói nhiều quá, đánh thì đánh ẹ đi.” Tiêu Hàn hơi mất kiên nhẫn.

“Nhân loại, bốn vương sẽ phan thây của ngươi cho con của ta dùng bữa.”

Tiêu Hàn chỉ hừ lạnh. Hắn không đáp lại, rút Phệ hồn kiếm ra và lao tới.

“Một thanh kiếm đáng sợ.” Đây là đánh giá của Từ Tinh Dục Sư vương khi nhìn thấy Phệ hồn kiếm, nhưng nó không sợ mà vung trào, ý định tạt chết con gián to gan kia.

“Phong trầm.” Tiêu Hàn vung Phệ hồn kiếm tạo ra chấn động không khí lan đến Từ Tinh Dục Sư vương.

Dù hình thái của nó không giống nhưng kệ đi, dù sao Tiêu Hàn cũng chỉ gọi bậy mà thôi, trong tay hắn chỉ có ba đầu kỹ nên lúc này hắn chỉ dùng lực lượng đơn thuần của bản thân.

Từ Tinh Dục Sư vương nhìn làn sóng chấn động, khinh thường né tránh, nó chẳng quan tâm đến con gió yếu ớt này.

Àm

Trái với suy nghĩ của Từ Tinh Dục Sư vương, cái con gió yếu ớt lại đẩy lùi nó văng xa tít tắp. Mặt Từ Tinh Dục Sư vương nhăn nhúm lại vì đau đớn khi con gió kia đánh vào người nó.

Thực lực của Tiêu Hàn là Đấu Hoàng ngũ tinh, chưa kể đến điểm INT hơn một nghìn khi sử dụng Phệ hồn kiếm, vì thế những đòn tấn công phi vật lý có tác dụng rất lớn. Nếu Từ Tinh Dục Sư vương không cẩn thận đối phó chắc chắn nó sẽ chết không kịp ngáp.

Từ Tinh Dục Sư vương gầm rống giận dữ. “Nhân loại khá lắm, đã thương được bản vương xem như người có bản lĩnh, người đã thành công chọc giận ta.”

Theo tiếng sư ngâm, từ tinh trên thân thể sư vương quang mang đại thịnh, từ sắc hoá diễm mãnh liệt trong nháy mắt từ thân thể bùng ra rồi lượn lờ bốc lên, cuối cùng hội tụ thành từ sắc hoá trụ thật lớn thẳng đến tận trời, nhiệt độ cao khủng khiếp.

Tiêu Hàn không để vào mắt cái nhiệt độ cao khủng khiếp kia, Phệ hồn kiếm rung lên.

“Bạo hồn.”

Hàng loạt linh hồn phóng ra từ Phệ hồn kiếm, lao tới tấn công Từ Tinh Dục Sư vương.

"Hừ!" Nhìn đám linh hồn cuốn đến, Từ Tinh dục sư vương phát ra một tiếng gầm rống, hai cánh rung lên, từ sắc hoá trụ rộng hai ba trượng phía trên đỉnh đầu tách ra rồi hướng đám linh hồn mà đánh tới.

"Oanh!" Một tiếng như sấm rền đột ngột nổ vang trên bầu trời.

Đám linh hồn bị diệt sạch. Điểm yếu của linh hồn là lửa, cộng thêm những linh hồn này khi còn sống chỉ là ma thú ngũ giai là cao nhất, cho nên không làm nên chuyện gì đã hồn phi phách tán.

“Băng khí hợp sát.” Đúng lúc Từ Tinh Dục Sư vương lơ là sau đòn vừa rồi, Tiêu Hàn xuất hiện ngay bên cạnh nó, tay hắn đang cầm một quả cầu được tạo ra bởi hàn khí cô đặc. Hắn đánh mạnh vào người Từ Tinh Dục Sư vương.

Cờ-rắc.

Một mảnh da thịt của Từ Tinh Dục Sư vương bị đóng băng ngay lập tức.

Tiêu Hàn thừa cơ chém một nhát lên vùng bị đóng băng kia.

Rắc.

Băng vỡ thịt tan.

Từng mảng thịt bị đông cứng là tả roi xuống. Từ Tinh Dục Sư vương gào thét đau đớn, nó không ngờ nhân loại này lại đánh lên bất ngờ.

Từ Tinh Dục Sư vương đồng tử hàn quang đại thịnh, chưởng trào cực lớn hướng Tiêu Hàn bổ xuống tạo nên một cỗ tử mang cực kì diễm lệ, không khí nơi chưởng trào đi qua dễ dàng bị xé rách, một tiếng rít bén nhọn chói tai vang vọng khắp trời.

Tiêu Hàn không đối kháng mà cấp tốc vung kiếm tạo ra một con gió cực lớn làm lực đẩy lui lại.

Àm

Từ Tinh Dục Sư vương vô huyệt nhưng nó không đuổi theo được, vết thương quá nặng khiến tốc độ của nó giảm xuống.

“Nhân loại đáng chết.” Một tiếng sư ngâm mơ hồ mang theo phần nộ từ trong miệng phát ra, từ quang trên thân thể Từ Tinh Dục Sư vương ngày càng thịnh, chỉ trong chốc lát, quang mang mãnh liệt mơ hồ đã át đi ánh trời chiều nơi chân trời.

Nhìn trên bầu trời Từ Tinh Dục Sư vương thân thể phát ra từ quang mãnh liệt, phía dưới ma thú vây xem đều đột nhiên hoảng sợ thối lui.

Từ sắc quang hoa bao phủ cả một phiên thiên địa, trải qua một hồi đột nhiên co rút nhanh, chỉ trong nháy mắt từ hoa đầy trời đều bị áp súc thành từ sắc

quang trụ cỡ gần nửa thước.

Đạo thâm tử sắc quang trụ như thiểm điện bắn ra, tốc độ cực kì khủng bố, cơ hồ giống như loé lên, vền vền loé lên hai cái là đã xuất hiện không xa trước người Tiêu Hàn.

"Tử tinh phong ấn!" Lúc tử quang loé lên, tiếng rít gào trầm thấp của Tử Tinh Dực Sư vương cũng không ngừng quanh quẩn trong sơn mạch.

Nháy mắt lúc thâm tử sắc quang trụ xuất hiện, Tiêu Hàn sắc mặt không đổi, bình chân như vại đón nhận tử sắc quang trụ.

Phụp.

Tử sắc quang trụ đi vào cơ thể của Tiêu Hàn, Tử Tinh Dực Sư vương thấy đã đắc thủ thân thể khổng lồ ngay lập tức hiện đến trước người Tiêu Hàn, nắm chiếc móng màu tím sắc bén bật ra, hung ác vạch lên ngực của hắn.

Roẹt.

Vết thương sâu hoắm nhìn thấy xương xuất hiện trên ngực Tiêu Hàn, hắn không ngờ Tử Tinh Dực Sư vương đã bị thương nặng vậy mà còn có thể di chuyển nhanh như thế, quả thật hắn đã hơi lơ là, kết quả nhận vết thương khủng bố này.

Nhưng cũng nhờ vậy mà Tiêu Hàn bị đánh bay ra xa thoát khỏi tầm tấn công của Tử Tinh Dực Sư vương.

"Bạo hồn." Tiêu Hàn quát lớn trong lúc bị đánh bay.

Từng đám linh hồn phóng ra khỏi Phệ hồn kiếm xuất hiện xung quanh Tử Tinh Dực Sư vương.

"Bạo cho ta." Tiêu Hàn hét lớn.

Ầm Ầm Ầm...

Từng âm thanh bạo tạc xuất hiện.

Tử Tinh Dực Sư vương bị lực bạo tạc khiến vết thương trở nên nặng thêm, di chuyển càng khó khăn chứ đừng nói thoát khỏi những vụ nổ này, nó cũng không thể ngờ được tuyệt chiêu phong ấn của mình lại không có hiệu quả với Tiêu Hàn. Tử Tinh Dực Sư vương càng ngày càng khốn đốn giữa đám linh hồn tự bạo, nhưng chưa chết được, thực lực Đấu Hoàng không phải đùa chơi.

Tiêu Hàn cố định cơ thể, mặc kệ vết thương chảy máu rất nhiều, hai tay hắn hợp lại phía trước, từng dòng đầu khí khổng lồ tràn vào giữa hai tay tạo nên một xoáy nước, từ trung tâm xoáy nước bắn ra một luồng nước cực mạnh.

"Đại giai đấu kỹ: Thủy pháo thần công." Tiêu Hàn quát to.

Vút.

Luồng nước chỉ trong tích tắc đã xuất hiện ngay trước mặt Tử Tinh Dực Sư vương. Nó cảm thấy nguy cơ mãnh liệt từ đòn tấn công này và muốn tránh thoát nhưng đã quá muộn.

Oanh.

Thân thể Tử Tinh Dực Sư vương phân liệt sau khi trúng chiêu Thủy pháo thần công, những bộ phận còn lại rơi xuống mặt đất tạo nên những chấn động lớn.

Đing

"Nhiệm vụ giết Tử Tinh Dực Sư vương hoàn thành. Thưởng 50,000 điểm trải nghiệm và một lần quay miễn phí."

Tiêu Hàn cố sức lê thân thể xuống lấy ma hạch của Tử Tinh Dực Sư vương, đồng thời dùng Phệ hồn kiếm hút linh hồn của Tử Tinh Dực Sư vương và giữ trong đó.

Xong tất cả, hắn vội vàng rời khỏi chỗ này, đi vào hang động của Tử Tinh Dực Sư vương, kết liễu luôn Tử Tinh Dực Sư vương con.

Tiêu Hàn quyết định ở lại đây dưỡng thương, nơi đây là "nhà" của Tử Tinh Dực Sư vương nên nó còn sót lại khí tức của bá chủ, đồng thời hắn suy nghĩ lại trận chiến lúc này.

Hắn hơi thờ phào, cảm thấy may mắn, may mắn vì hắn có huyết thống cương thi hủy bỏ các trạng thái xấu, vì thể phong ấn của Tử Tinh Dực Sư vương không có tác dụng lên hắn. Nếu không bây giờ hắn đã là mồi ngon cho con ma thú.

Số từ: 2314

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Thăng Cấp Liên Hồi

Qua ba ngày điều dưỡng, vết thương do Tử Tinh Dực Sư gây ra cũng lành hẳn, điều này cũng nhờ vào huyết thống cương thi hồi phục nhanh hơn bình thường.

“Hệ thống, mở trò chơi quay thưởng!” Tiêu Hàn ngồi trên một tảng đá, nói.

Ting.

Một bảng trong xuất hiện trước mặt Tiêu Hàn. Đột nhiên, đồng tử hắn mở to.

Một lọ kinh nghiệm đẳng cấp truyền thuyết.

Thứ này lại có thể xuất hiện trong bảng trò chơi này, Tiêu Hàn tưởng chỉ có vật phẩm đẳng cấp cao cấp trở xuống thôi chứ, hắn hơi run rẩy hỏi “Hệ thống, tại... tại sao lại có phần thưởng là lọ kinh nghiệm đẳng cấp truyền thuyết?”

“Chủ nhân chắc đã quên, trò chơi này là dựa vào may mắn của chủ nhân quyết định. Do đó, phần thưởng này cũng là ngẫu nhiên được hệ thống chọn ra và chủ nhân may mắn đã gặp được trong lần quay này.”

“Nói vậy là bất cứ vật gì trong hệ thống cũng có thể xuất hiện trong mục trò chơi này?”

“Đúng vậy thưa chủ nhân.” Hệ thống xác nhận.

Tiêu Hàn hơi kích động, vậy nếu hắn quay trúng lọ kinh nghiệm truyền thuyết kia và sử dụng nó thì... ực, cấp độ của hắn sẽ lên như điều gặp gió.

“Quay!” Tiêu Hàn không chờ được nữa.

Lạch cạch. Lạch cạch...

Tiếng động phát ra từ bảng trò chơi khiến Tiêu Hàn như muốn vỡ òa vì hồi hộp.

Chấp tay lại, hắn cao giọng “Con lạy chín phương trời, mười phương phật, tổ tiên đại nhân, các vị tiên nhân, thần phật, cả lão già thần sức mạnh kia nữa... xin hãy phù hộ độ trì cho con trúng phần thưởng như ý, con xin đội ơn và sẽ cúng... chuỗi hảo hạng cho các ngài dùng hàng ngày.”

Lạch cạch, lạch cạch... Cạch.

Âm thanh dừng lại của kim chỉ khiến tim Tiêu Hàn như ngừng đập, hắn run rẩy, mắt từ từ nhìn kết quả.

Đing.

“Chúc mừng chủ nhân quay thưởng nhận được lọ kinh nghiệm truyền thuyết.”

“A..a..a..a..a..a...” Tiêu Hàn há hốc mồm, ngón tay run run chỉ vào bảng trò chơi...

Lát sau hắn mới nhảy cẫng lên, miệng liên tục ha ha cười to, tóc tai bù xù, tay chân múa loạn cả lên, nhìn qua cứ như thằng điên. Đám ma thú ở gần nghe tiếng cười man dại ấy cứ nổi da gà cả lên.

Chúng ta có thể thông cảm, cứ tưởng tượng một gã ăn mày bỗng dưng nhặt được một tờ vé số trúng độc đắc thì chắc chắn cũng có biểu hiện tương tự hoặc hơn nữa. Vì thế, trường hợp của Tiêu Hàn là bình thường, ừm, bình thường.

Điên loạn trong phút chốc, Tiêu Hàn bình tĩnh lại, ổn định tinh thần đang bay bổng đâu đâu, hắn nói “Mau mau đưa ta phần thưởng.”

Trên tay Tiêu Hàn xuất hiện một vòng sáng, và từ trong đó xuất hiện một chiếc lọ thủy tinh đựng thứ nước màu hoàng kim phát sáng chói mắt.

Tay còn hơi run mở nắp lọ, đưa lên miệng uống. ực ực... vị ngon tuyệt.

Àm.

Thực lực của Tiêu Hàn đột nhiên tăng lên khủng bố.

Đầu Hoàng lục tinh.

...

Đấu Hoàng cửu tinh.

Đấu Tông nhất tinh.

...

Đấu Tông ngũ tinh.

...

Đấu Tông cửu tinh.

Đấu Tôn nhất tinh.

...

Đấu Tôn ngũ tinh.

...

Đấu Tôn bát tinh.

Đấu Tôn cửu tinh.

Đến cửu tinh Đấu Tôn đỉnh phong thì dừng hẳn, Tiêu Hàn cảm nhận sức mạnh kinh khủng đang tràn ngập trong cơ thể, dường như nhấc chân nhấc tay đều tràn đầy tinh hỷ diệt.

“Đây là thực lực của Đấu Tôn sao?”

Đúng lúc này âm thanh của hệ thống vang lên.

“Chúc mừng chủ nhân tiến vào Siêu việt giả. Thưởng 10,000 điểm trải nghiệm.”

“STR đạt giá trị 100, nhận trạng thái: 'tỉ lệ 20% nhất kích tất sát'”

“AGI đạt giá trị 100, nhận trạng thái: 'dịch chuyển đến bất cứ đâu trong tầm mắt, sử dụng được 10 lần/ngày’”

“INT đạt giá trị 100, nhận trạng thái: 'Tỉ lệ 1% lấy tu vi đối phương cộng cho mình’”

“VIT đạt giá trị 100, nhận trạng thái: 'hồi phục sức khỏe, thể lực trong 60s'.”

“Hử?” Tiêu Hàn nghi hoặc không biết chuyện gì xảy ra “Hệ thống, thông tin bản thân.”

Ting

Tên: Phạm Linh.

Tuổi: 25.

...

Cấp độ: 43. (Siêu việt giả)

EXP: 85.32%

STR: 105(+10%) *'tỉ lệ 20% nhất kích tất sát'*

AGI: 105 *'dịch chuyển đến bất cứ đâu trong tầm mắt, sử dụng được 10 lần/ngày'*

INT: 140(+1000) *'tỉ lệ 1% lấy tu vi kẻ địch cộng cho mình'*

VIT: 140 *'hồi phục sức khỏe, thể lực trong 60s'*

LUX: ??? (may mắn)

Công pháp: Thiên hợp địa pháp quyết.

Huyết thống: Cương thi (cao cấp) *tăng STR lên 10%*

Khả năng đặc biệt: Cường hóa (đỉnh cấp) *giảm suy yếu 9 thành (hủy bỏ)*

Vật phẩm đang sử dụng: nhẫn không gian (thấp)

Trang bị: Phệ hồn kiếm (tử sắc)

Điểm trải nghiệm: 640,000.

Thế giới đang du hành: Đấu Phá Thương Khung.

Tu vi: Đấu Tôn đỉnh.

Thuộc tính: Thủy.

Công pháp: (chưa có)

Đấu kỹ: Hoàng giai cao cấp: Thủy đạn.

Huyền giai cao cấp: Băng khí hợp sát.

Địa giai trung cấp: Thủy pháo thần công.

Vũ khí: (chưa có)

Nghề nghiệp phụ: (chưa có)

Cảnh giới linh hồn: Đế cảnh.

“Ặc, cấp độ 43 cơ à?” Tiêu Hàn bất ngờ “Hệ thống, vậy là sao? Lúc trước ta sử dụng lọ kinh nghiệm đâu có như vậy.”

“Thưa chủ nhân, những lọ kinh nghiệm có cấp độ trên đỉnh cấp thì có thể tăng lên cấp độ trong hệ thống lần tu vi trong những thế giới du hành, không những vậy mà các đặc tính khác cũng được tăng lên tương ứng.”

“Vậy là một mũi tên trúng nhiều con chim đó hả?”

“Có thể nói như vậy thưa chủ nhân.”

“Ừm, ta đã biết.” Tiêu Hàn gật đầu.

Hắn nhìn những trạng thái xuất hiện sau các chỉ số STR, AGI, INT và VIT mà trố mắt, những trạng thái này thật...thật...thật tuyệt vời.

Nhất kích tất sát, vậy là hắn có thể giết những kẻ có thực lực cao hơn hắn nhiều, 20% nghĩa là xác suất xuất hiện là một phần năm.

Tỉ lệ 1% lấy tu vi đối phương cộng cho mình, giống Bắc Minh Thần Công của Tiêu Dao phái trong Thiên Long Bát Bộ quá nhỉ, mà tỉ lệ nhỏ quá hắn cũng không quan tâm.

Rồi cái hồi phục thể lực lần sức khỏe trong 60s, nghĩa là hắn chiến đấu không biết mệt ư?

Dịch chuyển tức thời đến những nơi mắt nhìn thấy được, dùng ám sát rất là tuyệt nha. Phốc bên này, phốc bên kia, đối thủ không biết người ở đâu mà lần. Nếu có kỹ năng này khi đấu với Tử Tinh Dục Sư vương thì hắn đâu có chịu vết thương nặng như vậy chứ.

Lúc này, trong đan điền của Tiêu Hàn, tia khí lưu kỳ dị kia đang di chuyển vòng tròn, rồi không biết từ chỗ nào, những tia khí lưu kỳ dị xuất hiện hợp với tia khí lưu có sẵn kia. Từng đoàn từng đoàn khí lưu kỳ dị xuất hiện, dung hợp một dòng khí lưu kỳ dị di chuyển càng nhanh trong kinh mạch của hắn, nhưng hắn lại không biết những điều này.

Tiêu Hàn hưng phấn ra khỏi hang động dùng thử kỹ năng dịch chuyển tức thời.

Chiu...chiu...chiu...

Quá tuyệt.

Trong nháy mắt hắn có thể xuất hiện bất cứ đâu, bất cứ nơi nào trong tầm nhìn của hắn.

Sử dụng kỹ năng này năm lần thì Tiêu Hàn dừng lại, phải chờ lại để đề phòng chứ, mỗi ngày chỉ xài được có mười lần thôi, hơi ít, nhưng có là rất ngon rồi.

“Cũng đã đến lúc tới học viện Già Nam.” Tiêu Hàn đứng thẳng trên ngọn cây hướng mắt về phương xa.

Số từ: 1541

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trái Nghiệm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Hắc Giác Vực

Thân ảnh Tiêu Hàn đứng trên không trung, tà áo bay phất phới. Đôi mắt nhắm lại cảm nhận phương hướng, hiện nay thực lực của hắn là Đẩu Tôn đỉnh, chỉ cần một cơ duyên là có thể đột phá lên Đẩu Thánh, không cần phải qua giai đoạn trung gian Bán Thánh.

Ở Đẩu Tôn cũng đã có thể sử dụng được sự rung động của không gian, nhưng người khác cần phải học hỏi, cảm nhận rất lâu mới có thể vận dụng được, Tiêu Hàn thì không cần, hắn có phần mềm hack cấp cực kỳ lợi hại là hệ thống trái nghiệm, do đó, chỉ cần hắn đạt được cảnh giới yêu cầu thì sẽ sử dụng được tất cả thủ đoạn của cảnh giới đó, chả phải mất công lĩnh ngộ làm gì, đây cũng xem như là ưu đãi của hệ thống dành cho hắn.

Cảm nhận không gian rung động một hồi, Tiêu Hàn cũng xác định được phương hướng cần đi, cánh tay vung lên tạo ra khe nứt không gian rồi chui vào không gian loạn lưu.

Không gian loạn lưu, tốc độ chảy của không gian loạn lưu cực nhanh, không màu không dấu vết khó có thể phát hiện. Không gian loạn lưu có lớn có nhỏ, lớn nhất có thể đạt tới hơn mười thước, nhỏ nhất lại chỉ lớn bằng cổ tay. Không gian loạn lưu có lực cắt xé rất mạnh, cho dù là cỗ bảo cũng khó mà chống đỡ. Tuy nhiên bình thường không gian loạn lưu sẽ không di chuyển phạm vi lớn, cơ bản đều là đột ngột xuất hiện hoặc biến mất, phần lớn là ở tại chỗ không di chuyển.

Muốn di chuyển trong không gian loạn lưu cần thực lực Đẩu Tôn, đã lĩnh ngộ được một ít pháp tắc không gian nên có thể đối phó với một ít dòng chảy của không gian loạn lưu, tuy vậy đối với những dòng chảy lớn thì chỉ có thể tránh đi mà thôi. Hoặc một cách khác là dùng bảo vật được tạo ra đặc biệt để di chuyển trong vùng không gian loạn lưu này.

Tiêu Hàn đã tới Đẩu Tôn đỉnh nên hắn không sợ hãi, trực tiếp đi vào vùng không gian loạn lưu, cách này có độ nguy hiểm cao nhưng nhanh hơn di chuyển thông thường nhiều. Dù sao, đối với Tiêu Hàn thì hắn không quan tâm chút nguy hiểm đó, gặp dòng chảy lớn thì chỉ việc thoát ra trước khi nó đến là xong thôi, hắc, hoặc là dùng dịch chuyển tức thời còn năm lần sử dụng kia kia. Xời, hắn có nhiều biện pháp bảo vệ tính mạng cơ mà.

Ở trong này cũng không có gì đẹp hay bảo vật gì đáng nói, nên Tiêu Hàn cấp tốc đến nơi đã xác định trước, ở trong này lâu không tốt lắm, dù hắn có nhiều biện pháp bảo vệ nhưng ở đời ai biết trước được chứ ngờ.

Xoẹt.

Tiêu Hàn chui ra khỏi không gian loạn lưu, mắt nhìn xuống địa điểm mình đang đứng.

Một dải bình nguyên màu tối đen, giống như một đạo hắc tuyến ngăn cách với thế giới bên ngoài, hoàn toàn phân biệt rõ ràng, mà theo như trí nhớ của Tiêu Hàn trong chính truyện Đẩu Phá thì đây là Hắc Vực đại bình nguyên. "Hắc Vực đại bình nguyên" đó chính là cánh cửa của "Hắc Giác Vực".

Bước vào nơi này, như vậy đó là tiến nhập vào một thế giới khác hẳn bên ngoài.

"Hắc Giác Vực", một khối bởi vì hỗn loạn mà tạo nên một đặc thù địa vực bao quanh Già Nam học viện, mặc dù trên đại lục rất nhiều người không hiểu vì cái gì Già Nam học viện vẫn như cũ sừng sững tồn tại trong khu vực hỗn loạn này, cứ như vậy, sự khác biệt hoàn toàn giữa bầu không khí an tĩnh trong học viện và hỗn loạn ngoài học viện làm cho người ta cảm thấy nghi hoặc, bất quá bất kể như thế nào, tồn tại đó là chân lý.

Tuy rằng nhiều năm trôi qua, trải qua đủ loại áp chế, "Hắc Giác Vực" vẫn như cũ phát triển với tốc độ làm cho người ta trợn mắt há mồm, dần dần ngày càng hình thành và hoàn thiện một siêu cường đặc tính riêng biệt, điều này cũng làm cho rất nhiều thế lực có tâm muốn áp chế nơi này đều cảm thấy vô lực.

Phạm vi của "Hắc Giác Vực" ngày càng lan rộng, hơn nữa trải qua mấy năm gần đây khuếch trương, cơ hồ nghiễm nhiên trở thành một tiểu quốc gia phân biệt, chẳng qua cùng với đế quốc có một chỗ duy nhất khác nhau. Đế quốc thì có tầng lớp lãnh đạo cai trị, còn ở nơi này đều là mạnh ai người đó chiến lĩnh một lãnh địa riêng, đủ loại thế lực đều là vì tự thân tự lợi, không ngừng tranh đoạt, giết chóc hỗn loạn, năm bè bảy mảng, bất quá cũng bởi vì như thế

mà "Hắc Giác Vực" mới có thể tồn tại ở nơi vị trí trung tâm của cả đại lục phát triển lớn mạnh, nói cách khác, chỉ sợ không có bất cứ thế lực nào có đủ thực lực cường đại để có thể tạo thành uy hiếp đối với nơi này.

Bất quá tuy rằng "Hắc Giác Vực" hỗn loạn nổi tiếng đại lục, nhưng từ nơi này luôn có các loại cao giai công pháp, đấu kỹ, đan dược cùng vô số kì vật, những thứ này đã hấp dẫn rất nhiều cường giả trên đại lục tìm tới, dù sao bất kể như thế nào, những loại đồ vật như thế cũng đều làm cho bất kỳ ai thèm đồ con mắt, nếu có thể có được một quyển cao cấp công pháp so với công pháp của bản thân đang tu luyện cao hơn, đó chính là có thể làm cho bọn họ tiến thêm rất xa trên con đường cường giả, cho dù là tiến thêm một bước, đối với cường giả mà nói, sự hấp dẫn vẫn là trí mạng.

Bởi vậy, "Hắc Giác Vực" giống như là một bảo tàng không đáy, vô số kỳ bảo trải qua các con đường đều đổ về đây, sau đó được đấu giá với những cái giá trên trời, khiến cho vô số người cạnh tranh cướp đoạt.

Tiêu Hàn không dừng lại ở Hắc Vực đại bình nguyên lâu mà lập tức tiến vào Hắc Giác Vực. Nơi đây rất hỗn loạn, cũng rất thích hợp cho tội phạm, Tiêu Hàn cũng rất thích nơi đây, lý do, hắn có thể hiện ngang giết người thu lấy linh hồn những kẻ đổ bổ sung vào Phệ hồn kiếm. Trải qua trận chiến với Tử Tinh Dực Sư vương thì linh hồn trong Phệ hồn kiếm không còn một phần năm, do đó, hắn phải nhanh chóng bổ sung số lượng linh hồn, sau này còn có cái mà chơi đùa chứ, mà Hắc Giác Vực lại quá thích hợp.

Tiêu Hàn mỉm cười lạnh lẽo bước vào Hắc Giác Vực. Hắn sẽ ở nơi này hai mươi ngày, cũng tạm đủ rồi, ở lâu cũng không quá tốt, hắn phải thực hiện ước hẹn của hắn với Già Nam học viện, cũng đã nghỉ gần một năm rồi, hắn không phải kẻ thích thất hứa như Tiêu Viêm đâu.

Số từ: 1314

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Chấp Pháp Đội

Hắc Giác Vực, nửa tháng này giống như tu la địa ngục, người người sợ hãi.

Bởi vì nửa tháng trước đột nhiên xuất hiện một người bí ẩn, vừa vào Hắc Giác Vực đã ngang nhiên chém giết mười tên quấy rối, sau đó, người này còn tiếp tục chém giết nhiều người nữa, hoàn toàn không kiêng kỵ điều gì.

Các cao thủ từ Đấu Vương trở xuống gặp mặt người này đều không còn mạng trở về, mà hể Đấu Hoàng xuất trận thì người này lại biến mất dạng. Sau một thời gian, người trong Hắc Giác Vực gọi người bí ẩn này là Huyết sát tu la vương, theo phỏng đoán thì tu vi có lẽ là Đấu Vương đỉnh, hành tung vừa bí ẩn mà vừa công khai.

Huyết sát tu la vương bình thường đều đi dạo trên các con đường của Hắc Giác Vực, gặp ai không vừa mắt, lập tức rút thanh kiếm quý dị màu tím giết người, khi giết xong còn hiện ngang tiếp tục đi dạo tìm kiếm mục tiêu khác, đến khi Đấu Hoàng tới nơi thì người này liền trốn mất. Điều này khiến người trong Hắc Giác Vực ăn không ngon, ngủ không yên, tâm trạng nom nớp lo sợ sẽ gặp phải tên sát tinh kia.

Năm ngày sau, Tiêu Hàn đang đứng trên đỉnh triền núi nhỏ, ánh mắt hắn trông về phía xa, vừa vận nhìn thấy bên dưới hai tòa cự sơn có một cái trấn nhỏ như ẩn như hiện.

Nhìn cái trấn nhỏ kia, Tiêu Hàn bất chấp cả người phong trần, lao nhanh xuống triền núi, sau đó nhanh chóng đi vào đường lớn dẫn đến cái trấn nhỏ kia.

Trên con đường lớn này, có không ít người đi đường, những người này rõ ràng là từ trong Hắc Giác vực đi tới, Tiêu Hàn để ý trong cơ thể những người này có chứa một chút khí tức hung lệ, bất quá trên khuôn mặt lại không có lấy nửa điểm sát khí. Loại sát khí ẩn nấp trong nội tâm này không phải tự nhiên hình thành, ngược lại là bị áp bức mạnh mẽ, bởi vậy, biểu tình của những người qua đường này có chút quái dị.

Tiêu Hàn hiện giờ cũng không phát ra khí tức của Đấu Tôn cũng như sát khí kinh thiên khi còn ở trong Hắc Giác Vực, hắn biết nơi đây là đầu và tại đây không thể làm càn, mặc dù thực lực của hắn rất siêu việt nhưng hắn đến đây không phải gây rối.

Theo con đường lớn hai bên cây cối xanh um này đi đến gần tòa trấn nhỏ kia, bầu không khí hỗn loạn trong Hắc Giác vực quả thật hoàn toàn bị ngăn cách ra ngoài.

Khoảng mười phút sau, Tiêu Hàn đứng ở cửa trấn nhỏ, ngẩng đầu liếc mắt đến tám biển trên cổng thôn, cái tên bình thường đến dân dã, nếu đặt ở bên trong Hắc Giác vực, hẳn ngày hôm sau đã bị san bằng.

"Hòa Bình trấn", đây là cái trấn nhỏ đầu tiên từ Hắc Giác vực tiến vào Già Nam học viện.

Đứng ở cửa trấn nhỏ, Tiêu Hàn vừa muốn bước vào trong trấn, bỗng nhiên cảm giác được thanh âm chung quanh chợt im lặng đi rất nhiều, có chút tò mò quay đầu lại, phát hiện một ít người từ Hắc Giác vực tới sắc mặt trắng bệch, chân tay run rẩy nhìn một cây đại thụ không xa ở bên phải cửa trấn.

Đại thụ màu tối đen, tán cây vươn ra bốn phương tám hướng, giương nanh múa vuốt, ở dưới ánh trời chiều, lộ ra một chút âm lãnh nhàn nhạt, ánh mặt

chậm rãi đảo qua trên cây, Tiêu Hàn hơi mỉm cười nhàn nhạt. Chỉ thấy trên nhánh cây kia có một ít thi thể xen kẽ bên trong, gió nhẹ lướt qua, lác lác lác lác, phát ra thanh âm làm người khác sồn tóc gáy.

"Đây là 'Tử Linh thụ' sao!" Tiêu Hàn cười khê nhìn đại thụ kia.

Hơi thở âm trầm thâm thấu từ gốc Tử Linh thụ quý dị kia ra, làm cho những người chung quanh cửa trấn nhỏ có chút phát lạnh. Ở trong Hắc Giác vực, thanh danh gốc Tử Linh thụ này, cơ hồ đã đạt đến tình trạng làm cho người khác nghe đến đã sợ mất mật, rất nhiều người lẫn lộn trong Hắc Giác vực hơi lâu một tí vĩnh viễn cũng không thể quên được một lần Hắc Giác vực cùng Già Nam học viện huyết chiến, nguyên nhân gây ra trường huyết chiến năm đó, đã không có nhiều người đi tìm hiểu lắm, mà họ chỉ biết, đó là sau trường huyết chiến kia, thi thể hai gã đấu vương cùng một gã đấu hoàng, vĩnh viễn bị treo lên gốc Tử Linh thụ này.

Phạm vi chung quanh Già Nam học viện, là một mảnh đất yên tĩnh, không màng thế sự, không cường giả Hắc Giác vực nào dám mang theo thần tình sát khí xông vào trấn nhỏ, cho dù ngẫu nhiên có vài lần rối loạn, những kẻ gây rối, không đến một giờ sau đã trở thành một khối thi thể bị cấm trên Tử Linh thụ.

Suốt những năm này, ác danh Tử Linh thụ cơ hồ lan tràn đến toàn bộ Hắc Giác vực, bởi vậy, cho dù là đám cùng hung cực ác cũng rất ít kẻ có dám lượng tiến vào. Đối với bọn hắn, đây là phần mộ địa a.

Ngay lúc Tiêu Hàn đặt chân vào trong trấn, hắn nhận thấy được một đạo dao động kỳ dị quét qua người mình.

Không có quá để ý tới đạo dao động kỳ dị kia, Tiêu Hàn ngừng đầu nhìn ngã tư đường trấn nhỏ. Trên đường phố, có không ít người đi đường, hai bên đường phố xuất hiện các loại tiểu quán, một ít tiểu hải tử chạy qua chạy lại ở ngã tư đường đùa giỡn vui chơi. Một bầu không khí an tường hòa hợp này, cùng với Hắc Giác vực, cơ hồ là hai loại biểu hiện hoàn toàn bất đồng.

Ở ngã tư đường này, người đi đường tự nhiên cũng phát hiện ra Tiêu Hàn từ trấn môn đi vào, tuy trong mắt có một chút cảnh giác, bắt quả cũng không có phản ứng hoảng sợ quá mức.

Ánh mắt đảo qua đường phố, Tiêu Hàn vừa muốn tiến lên, trong lòng khẽ động, ngừng đầu nhìn về hướng đình của đồng phòng ốc ở trấn nhỏ, lại nhìn thấy hơn mười cái bóng, như vượn như hầu mạnh mẽ xẹt qua, hướng về phía trấn môn.

Sau một lát, hơn mười đạo nhân ảnh thoáng hiện tại đại môn của trấn nhỏ, ánh mắt đảo qua đám người Tiêu Hàn, trong đó một gã trung niên nhân đầu lĩnh nhàn nhạt nói: "Phàm là người tiến vào Hòa Bình trấn, phải khai báo ra thân phận, danh tính, nếu không sẽ trực tiếp bị đuổi ra ngoài."

Ánh mắt lướt qua người mười đạo nhân ảnh, Tiêu Hàn phát hiện, ngoại trừ vị trung niên nhân đầu lĩnh kia ra, còn có hơn mười vị, nam có, nữ có, bắt quả đều có chút còn trẻ, xem diện mạo cũng vào khoảng hai mươi đến hai ba.

Những người trẻ tuổi này đều mặc một loại quần áo màu lam nhạt, tại trên ngực áo còn mang theo một quả huy chương xanh thẫm, trên huy chương có điêu khắc một thanh chủy thủ dính một chút máu đỏ.

Lúc này, hơn mười người trẻ tuổi với ánh mắt nhàn nhạt mang vẻ bài xích, nhìn chằm chằm đám người Tiêu Hàn.

"Mặt khác, sau khi báo ra thân phận, tên tuổi, đem khóa đan dược này ăn vào a." Trung niên nhân vung tay lên, một lọ đan dược màu đỏ nhạt xuất hiện trong lòng bàn tay, hắn tùy ý nhìn sắc mặt đám người Hắc Giác vực có chút biến hóa, lạnh lùng nói: "Yên tâm, đây cũng không phải là độc dược gì, chính là một loại thuốc được học viện chế thuốc hệ luyện chế ra, là một loại đan dược có thể cảm ứng sát khí, nếu nội tâm các ngươi trong trấn nhỏ có tồn tại sát khí, đan dược này sẽ theo người các ngươi mà tản mát ra hồng quang, chấp pháp đội chúng ta sẽ theo hồng quang mà tìm kiếm các ngươi. Mà các ngươi cũng biết Già Nam học viện chúng ta sẽ đối phó với những người đó như thế nào rồi đấy. Khi các ngươi định rời đi trấn nhỏ, có thể đến trung tâm giải dược để lĩnh giải dược, bắt quả khi giải dược đến tay, sẽ có một đội chấp pháp giám sát các ngươi rời đi trấn nhỏ."

Nghe được những lời này của trung niên nhân, mọi người ở cửa trấn không khỏi sắc mặt khẽ biến, lấy cái loại lưỡi đao thường xuyên liếm máu, thần kinh mẫn cảm, làm sao có thể đi nuốt một ít loại đan dược không rõ đây. Đó chẳng phải là đem tính mệnh mình giao vào tay kẻ khác sao?

Nhưng ngay khi một ít kẻ kiêu ngạo nhìn không được muốn lên tiếng phản đối, hơn mười người nam nữ phía sau trung niên nhân nhất thời hô một tiếng, chỉnh tề rút ra trường kiếm bên hông, nhan sắc đầu khí khác nhau từ cơ thể bọn họ thẩm thấu ra, cuối cùng mũi kiếm chỉ hướng cửa trấn, một lời không hợp liền trực tiếp động thủ đuổi đi.

"Quy củ hòa bình trấn luôn như thế, nếu không tuân theo, không cần vào a. Bằng không, trái với quy củ, không chừng trên Tử Linh thụ lại nhiều thêm một vài thứ a." Trung niên nhân khoanh tay đạm mạc nói, lời vừa dứt, một cổ hơi thở mạnh mẽ chậm rãi từ trong cơ thể thẩm thấu ra.

"Thực lực người này ít nhất đã ngoài thất tinh đại đấu sư..." Cảm ứng được cỗ khí thế của trung niên nhân kia, Tiêu Hàn thấp giọng lẩm bẩm.

Nhìn thấy bộ dáng đối phương không chút buông lỏng, mọi người tại cửa trấn không nhìn được, trên khuôn mặt có chút khí thế hung ác, bắt quả, khi khóe mắt bọn hắn liếc về Tử Linh thụ phía sau, cả người rung mình lên, khí thế hung ác vừa mới tụ lại đã tan thành mây khói, cắn chặt răng, một ít người tuy vẫn không cam lòng nhưng vẫn nuốt phục đan dược, còn lại bắt đầu đi lui ra ngoài.

Trừ những người thối lui, những người còn lại tuy không muốn, nhưng vẫn phải đi vào, sau đó hướng trung niên nhân báo danh tự, lĩnh một quả đan dược màu hồng, trước mặt chấp pháp nuốt xuống.

Nhìn những người này ngoan ngoãn nuốt đan dược vào, sắc mặt đạm mạc của trung niên nhân mới hơi hòa hoãn lại, bắt quả tựa hồ như hắn không thích

người Hắc Giác vực lắm, nên thủy chung cũng không lộ vẻ hòa nhã gì.

"Nếu là đệ tử, có thể không uống thứ này được không?" Ngay khi trung niên nhân theo thói quen đem đan dược đưa đến trước mặt một người trẻ tuổi, người phía sau đột nhiên hỏi tới.

"Ách?" Nghe được lời này, hơn mười người chấp pháp đội chung quanh, nhất thời đem ánh mắt kinh ngạc nhìn lại đây, nhìn gương mặt trẻ tuổi thanh tú kia, trung niên nhân thần tình hoà nghi, nói: "Người nói người là đệ tử của bốn viện?"

"Lúc trước sau khi qua trắc thí chiêu sinh của học viện, ta xin phép nghỉ một thời gian ngắn, cho nên chỉ có thể tự mình đi tới." Tiêu Hàn nói.

"Người tự mình xuyên qua Hắc Giác vực đến đây?" Nghe vậy, trung niên nhân nhất thời sùng sốt, thần tình kinh ngạc. Phải biết rằng, học viên tân sinh, đều ở bên ngoài Hắc Giác vực, sau đó sẽ được người do học viện phái đến hộ tống lại đây. Dù sao, tại địa phương hỗn loạn chuyên ăn tươi nuốt sống nhau kia, một tân sinh mới ra đời, chỉ sợ còn chưa đến được cả đại thảo nguyên Hắc Vực, đã bị vô số ám đạo giải quyết.

Đối với ánh mắt kinh ngạc của trung niên nhân này và hơn mười người nam nữ trẻ tuổi, Tiêu Hàn lạnh nhạt gật.

Nhìn thấy Tiêu Hàn gật đầu, kinh ngạc trong ánh mắt của trung niên nhân lại đậm hơn nhiều, ánh mắt đảo qua người Tiêu Hàn, nói: "Bảo tên, tuổi, chiêu sinh đạo sư."

"Tiêu Hàn, mười bảy tuổi, đạo sư Nhược Lâm" Tiêu Hàn vẫn giọng lạnh nhạt.

"Mười bảy tuổi? bảy tuổi lại dám một mình đi ngang qua Hắc Giác vực, tiểu tử, mặc kệ lời của người nói là thật hay giả, sự quyết đoán của người, thật sự là lần đầu tiên ta thấy." Trung niên nhân phát phát tay, vừa muốn phân phó mấy người ở sau tra hồ sơ, một gã thanh niên đang nhíu mày đau khổ suy tư cái gì đó, sắc mặt lại bỗng nhiên biến đổi, thất thanh nói: "Tiêu Hàn? Chẳng lẽ người là một trong hai tên người Gia Mã đế quốc, xin phép nghỉ một năm?"

Thanh niên thất thanh làm cho mọi người chung quanh sùng sốt, chợt thần tình đều giật mình, đem ánh mắt có chút quái dị hướng về phía Tiêu Hàn, hai kẻ còn chưa tiến vào trường học đã trực tiếp xin phép nghỉ một năm, sớm đã làm cho toàn bộ học viện nghe đến thanh danh của bọn hắn.

Tất nhiên, thanh danh của Tiêu Viêm tại Già Nam học viện có thể "xâm nhập lòng người" như vậy, tự nhiên là không khỏi có ít nhiều can hệ đến Huân nhi... còn Tiêu Hàn, là tư chất kinh người của hắn rồi.

Nghe được lời nói của gã thanh niên, Tiêu Hàn gật đầu "Nếu trong học viện không có ai khác đến từ Ô Thần Thanh và xin nghỉ một năm vậy thì chắc hẳn đó là ta."

"Trước tiên người theo chúng ta đến phòng làm việc để tra hồ sơ đã, nếu lời người nói không sai, thì cũng không phải phục dụng thứ này. Đúng rồi, ta gọi là Hoắc Đức, là đội trưởng Già Nam học viện chấp pháp tiểu đội hai, cũng là một gã hoàng giai đạo sư của học viện." Lúc Tiêu Hàn nói ra tên Ô Thần Thành, trung niên nhân cũng đã tin vài phần, bất quá vì đề chắc chắn hơn, hắn cũng mang theo Tiêu Hàn đến phòng làm việc của hắn trong trấn.

"Hoắc Đức đạo sư." Mỉm cười tiếp đón, nhìn thấy Hoắc Đức gật đầu, Tiêu Hàn từ giữa những ánh mắt khác thường của mười đội viên trong chấp pháp đội đi theo Hoắc Đức.

"Hắc, người này thật sự là cái tên Tiêu Hàn kia sao?" Không xa không gần thì theo phía sau Hoắc Đức, hơn mười học viện chấp pháp đội kia nhìn theo bóng dáng Tiêu Hàn, không khỏi trao đổi khe khẽ với nhau.

"Thoạt nhìn hắn cũng không giả a, nhưng cũng không phải rất mạnh a."

"Cũng đừng nhìn Tiêu Hàn nhỏ tuổi thế mà khinh, hắn có thể một thân một mình xông vào Hắc Giác vực, hơn nữa an toàn tới đây, đủ để nói lên một số chuyện, ít nhất, hiện tại, nếu là chúng ta lưu lại trong Hắc Giác vực mười ngày nửa tháng, ta không dám cam đoan mình có thể lành lặn mà trở về." Một gã thanh niên bộ dáng bình thường, nhìn chằm chằm bóng dáng Tiêu Hàn, liếc mắt nhìn một đồng bạn, nhàn nhạt nói.

Vị thanh niên có khuôn mặt bình thường này tựa hồ trong chấp pháp đội có uy vọng không nhỏ, bởi vậy, vừa nghe thấy những lời này của hắn, những chấp pháp đội viên khác đều ngẩn ra, yên lặng gật gật đầu. Làm việc tại cái trấn đầu tiên tiếp xúc với Hắc Giác vực, ngày thường bọn họ có thể thấy được những kẻ điên trong Hắc Giác vực.

"Xin phép liền một năm, người kia cũng thật là kì lạ a, ta nghĩ, đoạn thời gian sau này trong học viện, có lẽ sẽ có rất nhiều chuyện đáng xem a. Không biết có bao nhiêu người đang chờ đợi hắn để xem thử Tiêu Hàn mà Nhược Lâm đạo sư cả ngày nhắc tới đến tột cùng có thần thông gì." Ôm song chương trước ngực, thanh niên nhẹ giọng lầm bầm.

Số từ: 2961

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Thay Mặt Tiêu Viêm Nghỉ Thêm Một Năm

"Hắc, đúng thật là một trong hai cái tên tân sinh xin phép được nghỉ học một năm." Trong một căn phòng rộng rãi, Hoắc Đức trong tay đang cầm hai tập hồ sơ, ở phía trên một tập hồ sơ, có tấm ảnh của Tiêu Viêm, tập còn lại có ảnh của Tiêu Hàn, tuy rằng tấm ảnh này đã có từ năm trước đây, trên khuôn mặt Tiêu Hàn vẫn còn thoáng mang theo vài phần ngây ngô, bất quá hình dáng đại khái, cùng Tiêu Hàn trước mặt giống nhau như đúc.

Khép lại tập hồ sơ trên tay, trên khuôn mặt Hoắc Đức mới lộ ra một nụ cười chân tình, vỗ vỗ vai Tiêu Hàn, có chút thâm ý cười nói: "Tiêu tử kia, quả không đơn giản a, trong hồ sơ có nói tâm hồn một năm trước, người vẹn vẹn chỉ là cửu tinh đầu giả, nhưng hôm nay, chỉ sợ ít nhất cũng đã đạt tới cấp bậc đại đầu sư a?"

Nghe được lời này của Hoắc Đức, các chấp pháp hội viên ở trong phòng này bỗng chốc ngẩn ra, đem những ánh mắt tràn đầy kinh ngạc hướng về phía Tiêu Hàn, một năm thời gian, từ cửu tinh đầu giả tấn giai thành đại đầu sư, cái loại tốc độ thể này thực sự cũng là rất biến thái a.

Tiêu Hàn khẽ cười, không hề phủ nhận. Thực lực hiện tại hẳn thể hiện ra là Đại Đầu Sư cửu tinh.

"Người bây giờ đang tính vào trong học viện sao?" Hoắc Đức cười hỏi.

Tiêu Hàn gật đầu.

"Cầm theo nó, người mới có đủ tư cách tiến vào." Hoắc Đức từ trong nạp giới lấy ra một khối huy chương xanh thẫm, đưa cho Tiêu Hàn, sau đó giống như chợt nhớ ra cái gì, quay đầu hướng đến các chấp pháp đội viên ở trong phòng cười hỏi: "Đúng rồi, ngày mai tựa hồ là ngày diễn ra nội viện tuyển bạt tái phái không?"

"Đúng vậy, Hoắc Đức phó đội trưởng." Một gã đội viên vội vàng trả lời.

Trầm ngâm nói: "Hiện tại sắc trời cũng đã tối rồi. Bất quá ta thấy người đang vội vã muốn tiến vào học viện. Nên ta cũng sẽ không giữ chân người nữa. Bất quá ở bên ngoài Già Nam học viện. Còn có một mảng rừng rậm nguyên thủy rất lớn. Nơi đó có đông đảo cao giai ma thú. Ban đêm mà đi qua đó sẽ rất nguy hiểm, ta có thể cho phép người cười sư thú trực tiếp chạy tới Già Nam thành. Có được không?"

****Lời tác giả: dành cho những bạn chưa biết, Sư thú có hình dạng nửa người trên là đại bang, nửa người sau của sư tử, còn khó tưởng tượng thì con sư thú có hình dạng giống con Bàng Mã trong Harry Potter í.****

"Vậy thì đa tạ Hoắc Đức đạo sư." Nghe được lời này Tiêu Hàn vui vẻ nói. Mặc dù hẳn có thể tự đi được nhưng khi đó có thể lộ thực lực chân chính của hắn, dù hắn không để ý nhiều đến chuyện bị bại lộ nhưng giả heo ăn cỏ rất là kích thích nha, nên bây giờ tên Hoắc Đức này giúp đỡ thì không còn gì bằng.

"Ha ha. Không có gì."

Hoắc Đức cười cười. Bộ dạng hiện tại của hắn so với bộ dạng lạnh lùng mà lúc trước hắn bày ra ở trước cửa trấn hoàn toàn không phù hợp. Hắn phát phát tay gọi một nam một nữ chấp pháp đội viên. Sau đó phân phó để cho hai người đi ra ngoài chuẩn bị.

Tiêu Hàn hướng về phía Hoắc Đức chấp tay, chợt nghe được ở bên ngoài vang lên tiếng gầm nhẹ của sư thú, Tiêu Hàn cũng không hề chần chừ, xoay người bước nhanh ra khỏi phòng, nhìn thấy ở ngã tư đường đối diện đã có một con sư thú to lớn xuất hiện ở đó, lúc này, một nam một nữ ở trên lưng sư thú hướng về phía Tiêu Hàn cười nói: "Tiêu Hàn học đệ, lên đây đi, chúng ta sẽ hộ tống người đến Già Nam thành."

"Đa tạ hai vị." Tiêu Hàn gật đầu, mũi chân điểm nhẹ lên mặt đất, thân hình mạnh mẽ nhảy lên, khi hai chân vừa chạm đến lưng sư thú thì chợt như được dính chặt lại trên đó, thân hình không nghiêng ngả một chút nào.

Nhìn thấy Tiêu Hàn thân hình không hề lắc lư, hai người ở trên lưng sư thú khuôn mặt hiện lên một chút kinh ngạc, phải biết rằng, lông của sư thú ẩm ướt một cách kỳ dị, một số người lần đầu tiên cười lên nó, chỉ có thể ngồi vào vị trí do con người tạo ra, mới có thể ổn định được thân hình, mà Tiêu Hàn, lại hoàn toàn dựa vào bản thân, đem thân thể bảo trì thăng bằng, một chiêu đó cho dù là hai người bọn hắn cũng không có khả năng thực hiện một cách nhẹ nhàng như vậy.

"Phó đội trưởng nói quả nhiên không sai, Tiêu Hàn này, quả thực là có chút bản sự." Hai người trong lòng than thở một tiếng. Hướng về phía đám người Hoắc Đức vừa đi ra khỏi phòng ồ ồ vỗ vỗ tay, sau đó trong trong miệng kêu nhẹ một tiếng, nhất thời, sư thú đang phủ phục trên mặt đất đôi cánh rung lên, thân thể thật lớn lượng vòng bay lên.

Phi hành ước chừng gần một đêm, đương nhiên, đó cũng là đã tính thêm cả ba giờ nghỉ ngơi dưỡng sức ở trên đường, hôm sau khi sắc trời tờ mờ sáng, một tia sáng rạng đông, mọc lên từ cuối chân trời, đem màn đêm hắc ám xua đi.

Lúc này, Tiêu Hàn đang nhắm mắt ngưng thần, bỗng nhiên cảm ứng mở mắt, nhìn về hướng về nơi xa xôi, ở đó hình dáng thành thị khổng lồ có thể làm cho người ta liú lười, chậm rãi xuất hiện trong màn sương.

"Đó là Già Nam thành sao?"

Cho dù nhìn từ trên trời xuống, cũng vẫn không thể đem toàn bộ tòa thành thị này thu vào trong mắt, bởi vậy có thể thấy, diện tích tòa thành thị này, khổng lồ đến mức nào.

"Ha ha, Tiêu Hàn học đệ, đợi đến khi chúng ta hạ cánh xuống bãi đáp trong thành, đến lúc đó, ngươi phải tự mình đi đến học viện nha, bởi vì, nhân viên chấp pháp đội thường trực như chúng ta cũng không thể rời khỏi Hòa Bình trấn quá lâu." Nam nhân viên chấp pháp đội kia quay đầu, hướng Tiêu Hàn cười nói.

"Đa tạ hai vị học trưởng." Tiêu Viêm gật đầu cảm tạ nói.

"Không cần khách sáo." Nam nhân viên lại lần nữa phát ra một tiếng kêu khẽ, sư thứu nhất thời gầm nhẹ một tiếng, đôi cánh chấn động, hướng thành thị không lồ kia đáp xuống.

Già Nam thành, tại nơi sư thứu đáp xuống, Tiêu Hàn ngẩng đầu nhìn sư thứu đang chậm rãi bay lên bầu trời, thở ra một hơi, xoay người bước đi.

Rời khỏi bãi đáp, đường phố rộng rãi tràn ngập cửa hàng xuất hiện trong tầm mắt của Tiêu Hàn, dòng người đông đúc qua lại như mắc cửi ở ngã tư đường kia, lượng người đông đến như vậy, cho dù so sánh với đế đô của Gia Mã đế quốc cũng chỉ có hơn chứ không có kém, không hổ là học viện có lịch sử lâu đời nhất đại lục a, chỉ riêng cái danh hiệu này, hẳn cũng đủ để hấp dẫn không ít người tới nơi đây.

Dừng lại ở ngã tư đường một lúc, sau đó Tiêu Hàn dựa theo lộ tuyến mà thành viên chấp pháp đội kia đã chỉ dẫn đi tới, sau khi đi dạo ở trong thành thị hơn nửa canh giờ, Tiêu Hàn rốt cuộc có chút bất đắc dĩ dừng cước bộ, nhìn trước mặt vẫn là đường phố nhìn không thấy điểm kết thúc, hẳn nhin không được cười khổ nói: "Thành thị gì mà lại lớn đến như vậy?"

Thờ dài một hơi, cuối cùng hẳn cũng không vội vàng, chậm rãi rảo bước đi về phía Già Nam học viện ở trung tâm của thành thị.

Chậm rãi hành tẩu qua các ngã tư đường, cảm thụ không khí bình thường của thành thị, Tiêu Hàn trong lòng thoải mái, nơi này thực sự khác xa Hắc Giác vực.

Lại đi qua một dãy phố, ở phía xa, Tiêu Hàn tựa hồ đã có thể thấy mờ mờ hình bóng của tòa học viện cổ kính. Hẳn gia tăng cước bộ chạy đi.

Là sự kiện hàng năm lớn nhất của Già Nam học viện, cái gọi là tuyển bạt tái kia, hiển nhiên là được mọi người cực kỳ chú ý, hơn nữa, ở trong các lần tuyển bạt tái này, các nhân vật phong vân trong học viện, đều sẽ lộ diện, những người này hầu hết là những thần tượng ở trong lòng của các nam nữ học viên, dẫn đến tuyển bạt tái có một lực hấp dẫn cực lớn.

Bởi vậy, tuy rằng học viện đã sớm chuẩn bị một cái quảng trường lớn nhất trong học viện để sử dụng, nhưng trên khán đài vẫn đầy áp khán giả, vô số học viên của Già Nam học viện, đang ngồi trên ghế của khán đài, từ trên đài liếc mắt một cái có thể thấy, toàn bộ đều là đầu người đông nghìn nghịt cùng với tiếng ồn ào vang đến tận trời.

Quảng trường khổng lồ này có dạng hình tròn, ở xung quanh quảng trường là những dãy khán đài dày đặc, ở giữa quảng trường nổi lên một giác đầu trảng, biến khán giả ở trên khán đài xung quang giác đầu trảng, chỉ cần liếc mắt một cái là có thể thấy rõ ràng toàn bộ quảng trường.

Vào lúc này trên giác đầu trảng, hai đạo thân ảnh, một nam một nữ, vị trí lần lượt thay đổi, song chương tiếp xúc phát ra dao động đầu khí hung mãnh, làm cho khán đài xung quanh thường xuyên bộc phát ra những âm thanh sợ hãi, bất quá, hơn nửa ánh mắt trên khán đài, rõ ràng đều tập trung trên thân ảnh xinh đẹp mặc thanh y, thân thể mềm mại liên tục chớp động, nhẹ nhàng phiêu dật.

Hai đạo thân ảnh lại một lần nữa giao thủ rồi tách ra, thanh y thân ảnh xinh đẹp nhanh hơn một chút, song chương kim quang chọi đại thịnh, bắn ra một đạo ánh sáng, chuẩn xác bắn vào ngực của thanh niên đối thủ, kinh khí mạnh mẽ, trực tiếp đem người đó chấn văng ra khỏi vòng chiến.

"Học trưởng, đa tạ!" Thiếu nữ sau khi nhất kích lui địch mỉm cười, hướng về phía nam tử bộ dáng có chút anh tuấn kia khom người một cái theo đúng tiêu chuẩn lễ tiết.

"Huân Nhi học muội không hổ là đệ tử có tiềm lực nhất trong tuyển bạt tái lần này, ta thua." Tuy rằng bị đánh bại, nhưng tên nam tử anh tuấn kia vẫn cười cười, ánh mắt nhìn thật sâu thanh y thiếu nữ xinh đẹp tựa như thanh liên làm cho lòng người mê đắm kia, rồi tiêu sái rời đi.

"Trận này Huân Nhi chiến thắng."

Nghe được tiếng quát của trọng tài vang lên, thanh y thiếu nữ lúc này mới xoay người, rời khỏi quyết đầu trảng.

"Huân Nhi, thật là giỏi!" Sau khi thanh y thiếu nữ xuống đài, ở một nơi trên khán đài, một nữ tử bỗng hướng về phía nàng phát phát tay, cười nói.

"Nhược Lâm đạo sư." Không hề chú ý đến những ánh mắt nóng bỏng đang phóng tới từ xung quanh, Huân Nhi tiến vào khán đài được an trí một cách đặc thù, cười dài hô lên một tiếng nhìn về phía một đám nữ tử ở bên cạnh khán đài, mỉm cười nói: "Tiêu Ngọc biểu tỷ."

"Tiêu ny tử thực sự là càng ngày càng lợi hại, đến ngay cả Mạc Văn cũng bị ngươi đánh bại, xem ra lần này ngươi nhất định có thể tiến vào nội viện." Một nữ tử xinh đẹp mặc bộ đồng phục tím nhạt, cười cười đi tới, khi nàng bước đi, rất nhiều ánh mắt nguyên bản đang tập trung trên người Huân Nhi, phải cấp tốc chuyển hướng sang cặp chân dài thon thả mượt mà bị bó sát trong ống quần của nàng. Đồ quả thực là một đôi chân dài mẽ người đầy dụ hoặc.

"Hy vọng là như vậy." Huân Nhi khẽ cười, sau khi cùng Tiêu Ngọc và chúng nữ ở phía sau chào hỏi, liền kéo tay Tiêu Ngọc đến bên cạnh Nhược Lâm đạo sư ngồi xuống, thấp giọng nói cười.

"Tiêu Ngọc biểu tỹ, tại sao Tiêu Viêm ca ca còn chưa tới?" Huân Nhi liếc liếc mắt nhìn về phía Tiêu Ngọc hỏi. Tuy rằng nhìn nàng tựa như không có lo lắng gì, nhưng trong ánh mắt lại mơ hồ mang theo một chút lo âu.

"Ân." Nghe vậy, Tiêu Ngọc cũng chỉ biết thờ dài một tiếng, ngọc thủ nắm chặt, thấp giọng mắng một tiếng: "Cũng không biết cái tên kia đến tột cùng là đang làm cái gì? Cũng đã một năm rồi mà còn chưa tới!"

"Hắn hẳn là không lâu nữa sẽ tới." Huân Nhi khẽ cắn đôi môi đỏ mọng, nói.

"Ta cũng cũng hi vọng như vậy a. Bất quá hôm nay đã là ngày tuyển bạt tái bắt đầu, hẳn nếu vẫn tiếp tục vắng mặt, vậy thì đạo sư sẽ..." Tiêu Ngọc cười khổ 1 tiếng.

Trong lúc hai người đang cúi đầu thì thảo, thì ở bên trong quảng trường, đã trải qua ba trận đấu, mà khi trận đấu thứ tư bắt đầu, một gã nam tử nhanh chóng lên đài, trường thương trong tay mạnh mẽ chống xuống đất, ánh mắt nóng bỏng ẩn chứa tính chất xâm chiếm, không chút nào che dấu quết tới chỗ Huân Nhi.

"Huyền giai tam ban Tiểu Băng, đấu với Hoàng giai nhị ban Tiêu Viêm."

Theo thanh âm trọng tài hô lên, nhất thời, quảng trường đang huyền ảo đột nhiên im lặng, vô số ánh mắt, đều hướng về phương vị của Hoàng giai ban hai, trong hai năm này, cái tên Tiêu Viêm này, sớm đã bị đệ tử, thậm chí cả đạo sư của Già Nam học viện ghi nhớ rất kỹ, dù sao, từ khi Già Nam học viện được sáng lập tới nay, lần đầu tiên mới gặp cái loại đệ tử trực tiếp xin nghỉ học một năm như hắn.

Quảng trường an tĩnh lại, cũng làm cho Huân Nhi và Tiêu Ngọc khẩn trương hẳn lên, liếc mắt nhìn nhau một cái, đều thấy trong mắt đối phương hiện ra một chút lo âu.

"Tiêu Viêm sao một chút can đảm mà cũng không có, không dám thò đầu ra, khiến cho một nữ hài tử phải thừa nhận những lời chỉ trích không cần thiết như vậy, tên này, thực sự không được."

Ở một vị trí trên khán đài, một bạch y thanh niên, lắc lắc đầu, nhàn nhạt nói: "Hắn không xứng với Huân Nhi."

"Tiêu Viêm hiện đang bận chút việc riêng không thể rút ra để tới học viện đúng hẹn, ta thay mặt Tiêu Viêm xin lỗi đồng thời xin phép học viện cho phép Tiêu Viêm nghỉ thêm một năm, năm sau chắc chắn Tiêu Viêm sẽ đến đúng hẹn."

Âm thanh phát ra từ một thân ảnh mới xuất hiện tại quảng trường, ánh mắt mọi người đều đổ dồn trên thân hình người này.

Số từ: 2814

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Thi Đấu. Một Đám

"Là hắn." Nhưộc Lâm đạo sư nhìn kỹ người mới đến thốt lên.

Đám người Huân Nhi cũng nhận ra người này, không ai khác chính là Tiêu Hàn.

"Lam can! Quy củ của học viện sao có thể đùa giỡn bằng mấy lời đơn giản như vậy được." một lão giả râu tóc bạc trắng ngồi ở bên cạnh hồng y thiếu nữ trong một chỗ khán đài không khỏi tức giận nói.

"Nếu học viện đuổi Tiêu Viêm, ta chắc chắn Huân Nhi sẽ rời khỏi học viện ngay lập tức, ta nói có đúng không Huân Nhi biểu muội?" Tiêu Hàn khuôn mặt bình tĩnh không chút xao động.

Huân Nhi nghe lời này của Tiêu Hàn lập tức đứng dậy "Đúng vậy! Không có Tiêu Viêm ca ca, ta cũng không còn hứng thú tiếp tục học ở đây nữa."

Quảng trường xôn xao.

Lão nhân kia khuôn mặt tức giận, không nói nên lời. Huân Nhi là hạt giống tốt nhất trong đám tân sinh, nếu mất đi hạt giống này không biết bao giờ mới tìm được một cái khác. Suy nghĩ một chút, lão mới thờ dài "Được rồi, ta đồng ý cho Tiêu Viêm nghỉ thêm một năm nữa, nhưng một năm sau hắn còn không đến, chắc chắn sẽ bị đuổi khỏi học viện."

Tiêu Hàn gật gù đầu chấp nhận. Hắn vừa định đi lên chỗ Nhưộc Lâm đạo sư chào một tiếng thì lão nhân tóc bạc kia nói "Mà ngươi người này là ai?"

"A quên mất, ta xin tự giới thiệu ta là Tiêu Hàn, biểu ca của Tiêu Viêm và Huân Nhi, mặc dù không thân thiết cho lắm." Tiêu Hàn vội trấn bất đắc dĩ nói.

“Tiêu Hàn?”

Tiêu Hàn vừa khai báo danh tính thì quảng trường vốn yên tĩnh lại lần nữa xôn xao.

Đây là kẻ có tư chất vượt lên cả Huân Nhi ư?

“Ngươi là Tiêu Hàn?” Lão nhân tóc bạc bất ngờ

“Đứng!” Tiêu Hàn gật đầu.

Tất cả mọi người trong quảng trường đều hướng mắt về Nhựt Lâm đạo sư chờ xác nhận, nàng là người tuyển sinh lúc đó nên biết rõ.

Nhựt Lâm đạo sư cảm nhận tất cả ánh mắt hướng về nàng thì hơi ớn lạnh một chút, nàng hơi nhăn nhó gật đầu xác nhận.

Nhận được xác nhận của Nhựt Lâm đạo sư, mọi ánh mắt lại đổ dồn lên người Tiêu Hàn xem thử người này có chỗ nào khác biệt mà Nhựt Lâm đạo sư lại hay nhắc đến hần đến thế.

Trước tất cả ánh mắt, Tiêu Hàn vẫn bình thản, lúc trước hần đối diện hàng trăm đôi mắt đầy sát khí của ma thú còn chưa biến sắc nói gì đến mấy đôi mắt đầy ghen này. Xi.

“Tốt, người hãy chờ đợi lượt thi đấu đi.” Lão nhân kia quan sát Tiêu Hàn không chút bối rối khi đối mặt với hàng trăm ánh mắt, thán tán thường nói.

Tiêu Hàn nhẹ nhàng tung người đáp lên các vách tường tiến tới chỗ Nhựt Lâm đạo sư.

“Nhựt Lâm đạo sư, đã lâu không gặp. Cả Huân Nhi nữa, càng ngày càng xinh đẹp. Và...à, Tiêu Ngọc tốt!” Tiêu Hàn đứng trước mặt đám người Nhựt Lâm đạo sư, hần chào đạo sư, khen Huân Nhi mà mặt không cảm xúc, đến Tiêu Ngọc thì hơi dừng lại vì hần suýt quên mất đây là ai.

Nhựt Lâm đạo sư khẽ cười “Cuối cùng ngươi cũng đến, ta còn tưởng ngươi giống như tên Tiêu Viêm kia chứ!”

“Tiêu Viêm chỉ là bất đắc dĩ mới không đến được, mong Nhựt Lâm đạo sư đừng trách hần.” Tiêu Hàn “tốt bụng” giải thích giùm Tiêu Viêm.

Nhựt Lâm lắc đầu không nói.

“Tiêu Viêm ca ca hiện giờ đang ở đâu?” Huân Nhi vội vàng hỏi Tiêu Hàn.

“Hần ư?” Tiêu Hàn nhìn Huân Nhi rồi nhìn mọi người, hần mỉm cười đầy bí ẩn, nhẹ giọng “Ta cũng không biết nữa.”

“Hà?” Bốn miệng ngọc đồng loạt mở ra, Huân Nhi, Tiêu Ngọc, Nhựt Lâm đạo sư và một thiếu nữ nữa, Tiêu Hàn nhìn hơi quen mắt nhưng không nhớ đây là ai.

“Ngươi...không biết! Vậy tại sao ngươi lại xin phép thay cho Tiêu Viêm nghỉ một năm nữa?” Nhựt Lâm đạo sư khuôn mặt hơi tức giận, nếu Tiêu Hàn không đưa ra lời giải thích hợp lý thì nàng sẽ phạt hần thật nặng.

“Ta cũng chỉ là bất đắc dĩ mà thôi.” Tiêu Hàn hơi thở dài “Nửa năm trước ta có nhìn thấy Tiêu Viêm một lần, lúc đó hần còn đang trong ma thú sơn mạch rèn luyện, kể từ đó ta không còn thấy hần nữa. Sở dĩ ta xin phép cho hần vì lúc này, khi đến lượt hần lên lời đài, ta đã quan sát kỹ, Tiêu Viêm hoàn toàn không có mặt, vì thế ta mới mạo muội tiến lên giúp hần. Mà cho dù ta không làm vậy thì Huân Nhi biểu muội cũng sẽ xin cho hần thôi.”

Mọi người im lặng. Huân Nhi thì hơi trầm ngâm.

Nhựt Lâm đạo sư thở dài “Được rồi được rồi, chuyện cũng đã xảy ra, trách ngươi cũng không được gì, ngươi nên chuẩn bị đến lượt ngươi lên lời đài đi thôi.”

“Vâng.” Tiêu Hàn gật đầu.

"Huyền giai tứ ban Lôi Phàm, đấu với Hoàng giai nhị ban Tiêu Hàn."

Cũng đến lượt của Tiêu Hàn hần rồi. Dưới ánh nhìn của mọi người, hần phi thân xuống lời đài, chân dẫm trên sàn, thân hình thẳng tắp sừng sững.

Đối diện hần là một thanh niên hơi chút đẹp trai, mũi hơi huếch lên cao, giọng kiêu ngạo “Ngươi là Tiêu Hàn, tư chất tuyệt luân mà mọi người vẫn hay nói.”

Tiêu Hàn không đáp lời, hần lười trả lời với mấy kẻ như thế này.

Lôi Phàm thấy Tiêu Hàn không thèm trả lời mình tức thì nổi giận “Giỏi lắm, tưởng tư chất cao là ngon lắm sao, lát nữa ta sẽ cho ngươi đẹp mặt.”

Bắt đầu. Trọng tài ra hiệu bắt đầu trận đấu.

Rầm.

Quảng trường lập tức im lặng nhìn cảnh tượng trên lời đài.

Lôi Phàm lúc này còn huênh hoang thì lúc này đây như con chó chết nằm sùi bọt mép trong một cái hố sâu hoắm, chung quanh hố đầy vết rạn nứt.

Tiêu Hàn đứng trên miệng hố, khẽ phẩy tay rồi lui khỏi lời đài.

Vị trọng tài bất ngờ đến không nói nên lời, mọi người trong quảng trường cũng như vậy, hoàn toàn không ngờ trận đấu lại diễn ra nhanh như vậy.

Mọi người chỉ thấy Tiêu Hàn đâm một đâm vào người Lôi Phàm thì đã kết thúc với cảnh tượng như vậy.

“Lôi Phàm không còn khả năng chiến đấu, Tiêu Hàn thắng!” Lát sau, trọng tài mới phục hồi tinh thần, tuyên bố.

“Không ngờ người này lại mạnh như vậy, xem ra một năm vừa rồi hắn cũng tiến bộ không ít.” Nhược Lâm đạo sư thấp giọng.

Số từ: 1290

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Một Năm Tại Học Viện Già Nam

Tiêu Hàn đánh xong liền trở về bên Nhược Lâm đạo sư, hắn ngồi bệch xuống đất, mắt nhắm lại, người khác không biết còn tưởng hắn đang dưỡng thần.

Lúc này đây, Tiêu Hàn đang trao đổi với hệ thống, bởi vì mới vừa rồi hệ thống mới thông báo một nhiệm vụ ẩn đã hoàn thành.

“Chủ nhân hoàn thành nhiệm vụ ẩn: Đánh bại một đối thủ trong tuyển bạt tái của học viện Già Nam. Thưởng 500 điểm trải nghiệm.”

“Hệ thống, mở mục đối vật phẩm.” Tiêu Hàn mở miệng nói.

Ting.

Trước mặt hắn xuất hiện một bảng đối vật phẩm.

Tiêu Hàn mở sang danh sách kỹ năng bị động. Đây là hắn đột nhiên nghĩ đến khi đánh với tên Lôi Phàm, nếu hắn có những kỹ năng bị động, tức những kỹ năng tự động thì triển khai được một điều kiện nhất định, vậy thì khi hắn có những kỹ năng bị động trâu bò thì đầu cần hắn tự ra tay, tùy tiện quơ quơ ngón tay cũng đủ kết liễu đối phương rồi.

Liếc mắt nhìn danh sách các kỹ năng, Tiêu Hàn không biết nên chọn cái nào: kháng vật lý, kháng phép thuật, kháng hòa, kháng..., tăng tốc độ 10%, phản lại tấn công, vô hiệu hóa tấn công, v.v...

Nhiều kỹ năng quá, hắn nhìn mà hoa cả mắt. Ô, có cả kỹ năng hấp dẫn nữa chứ: Hấp dẫn. Khi đến gần một đối tượng khác phái, có tỉ lệ 10% (30%/50%/70%) khiến đối tượng bị cuốn hút và trở thành tình lữ. Một kỹ năng trong mơ của những các FA, nhưng hắn không cần, ít nhất là bây giờ thì chưa.

Nhìn tới nhưng kỹ năng khác, cuối cùng Tiêu Hàn quyết định đổi một kỹ năng giá 500,000 điểm trải nghiệm: kháng phép thuật tuyệt đối. Các đòn tấn công phép thuật khi đánh lên người trang bị kỹ năng này có tỉ lệ 50% vô hiệu hóa đòn tấn công.

Đổi kỹ năng này, Tiêu Hàn còn lại 130,500 điểm.

Hắn đổi tiếp một kỹ năng nữa giá 100,000 điểm: tăng cường 10% tất cả các hiệu ứng bị động.

Như vậy, tất cả những kỹ năng bị động của hắn đều tăng lên 10% khi có được kỹ năng này.

“Hệ thống, thông tin bản thân.” Tiêu Hàn tắt bảng đối vật phẩm, nói. Hắn muốn kiểm tra lại thông tin của mình.

Ting.

Tên: Phạm Linh.

Tuổi: 25.

...

Cấp độ: 43. (Thoát cảnh)

EXP: 89.32%

STR: 105(+20%)

AGI: 105

INT: 140(+1000)

VIT: 140

LUX: ??? (may mắn)

Công pháp: Thiên hợp địa pháp quyết.

Huyết thống: Cương thi (cao cấp) *tăng STR lên 20%*

Khả năng đặc biệt: Cường hóa (đỉnh cấp) *giảm suy yếu 9 thành (hủy bỏ)*

Kỹ năng bị động: *tỉ lệ 20% nhất kích tất sát*

'địch chuyển đến bất cứ đâu trong tầm mắt, sử dụng được 11 lần/ngày'

'tỉ lệ 11% lấy tu vi kẻ địch cộng cho mình'

'hồi phục sức khỏe, thể lực trong 54s'

'kháng phép thuật tuyệt đối.' 60% vô hiệu hóa đòn tấn công phép thuật

'tăng cường 10% tất cả các hiệu ứng bị động'

Vật phẩm đang sử dụng: nhẫn không gian (thấp)

Trang bị: Phệ hồn kiếm (tử sắc)

Điểm trải nghiệm: 30,500.

Thế giới đang du hành: Đấu Phá Thương Khung.

Tu vi: Đấu Tôn đỉnh.

Thuộc tính: Thủy.

Công pháp: (chưa có)

Đấu kỹ: Hoàng giai cao cấp: Thủy đạn.

Huyền giai cao cấp: Băng khí hợp sát.

Địa giai trung cấp: Thủy pháo thần công.

Vũ khí: (chưa có)

Nghề nghiệp phụ: (chưa có)

Cảnh giới linh hồn: Đế cảnh.

“Tốt, tăng lên rất đáng kể!” Tiêu Hàn hài lòng với trạng thái bây giờ, đặc biệt là trạng thái lấy tu vi đối phương cộng cho mình đã tăng lên 11%, tức đánh khoảng mười lần thì có một lần thành công, vậy là được rồi. Hắc.

Lui tinh thần thoát khỏi hệ thống, Tiêu Hàn đứng lên bất ngờ khiến đám người Nhược Lâm đạo sư giật mình.

Nhược Lâm đạo sư ôn nhu nói “Ngươi sao vậy?”

“Không có gì!” Tiêu Hàn lắc lắc đầu “À, hiện tại thì phòng của ta ở đâu vậy, ta cần nghỉ ngơi một lát.”

“Vậy ta sẽ bảo người dẫn người đến phòng của ngươi.” Nhược Lâm đạo sư gật đầu

“Đa tạ!” Tiêu Hàn lạnh nhạt “À tiện thể ta nói trước với đạo sư. Hôm sau nếu ta có lượt đấu, phiền đạo sư thông báo ta không tham gia.”

“Hả? Tại sao?” Nhược Lâm đạo sư kinh ngạc

“Ở đây không có ai là đối thủ của ta, ta cũng không rảnh để tham gia, thả tu luyện tăng lên thực lực còn hơn phí thời gian ở đây. Mặt khác, năm sau Tiêu Viêm sẽ đến, ta muốn đấu một trận với hắn.” Tiêu Hàn giải thích.

“Tu vi của ngươi hiện tại là...” Nhược Lâm đạo sư tò mò

Tiêu Hàn không đáp nhưng bản thân thả ra khí tức “chân chính” của mình, Đại Đấu Sư cửu giai đỉnh phong.

Mọi người trong quảng trường đều cảm nhận được cỗ khí thế bá đạo của Tiêu Hàn, âm thầm hít một hơi lạnh, ngay cả Huân Nhi được cho là mạnh nhất trong đám tân sinh cũng không đạt tới mức độ như vậy thì dù biết Tiêu Hàn mạnh đến mức nào. Bây giờ không ai còn hoài nghi về hắn nữa, cũng bớt được vài chuyện phiền phức.

Nhược Lâm đạo sư khiếp sợ nhìn Tiêu Hàn, miệng hơi co quắp “Đại Đấu Sư đỉnh... không ngờ ngươi đã mạnh tới mức này. Ài, hậu sinh khả úy a.”

“Nếu không còn chuyện gì thì ta xin cáo từ.” Tiêu Hàn lạnh nhạt nói.

Xong, hắn quay lưng đi để lại đám người còn ngẩn ngơ chưa tỉnh lại. Lão nhân tóc bạc sau phút bất ngờ, lão liền mừng rỡ, học viện vậy là có thêm một hạt giống siêu tốt nữa rồi.

Được một học viên dẫn tới phòng của mình, Tiêu Hàn đi vào trong, nhảy lên giường và ngủ một giấc thật ngon, hoàn toàn không biết bên ngoài đang xôn xao vì hắn.

Thời gian thấm thoát thoi đưa, một năm trôi qua nhanh chóng.

Tiêu Hàn hiện giờ đang đứng trong sân trước phòng của mình, mặt hướng lên trời đón lấy ánh nắng bình minh ấm áp.

Khẽ hít một hơi thật sâu, sáng khoái, sau đó, hắn thở mạnh ra.

Phù.

Tiếp tục vài lần như thế, Tiêu Hàn mới trở vào phòng ăn chút đồ lót dạ buổi sáng.

Bây giờ, thực lực của hắn biểu hiện là Đấu Linh, nhưng do hắn ít giao thiệp với ai, kể cả Nhược Lâm đạo sư thường tới chỗ hắn cũng không biết được, bọn họ vẫn nghĩ thực lực của hắn là Đại Đấu Sư đỉnh. Nhưng như vậy cũng không có ai dám đến khiêu chiến với hắn, thực lực Đại Đấu Sư đỉnh vẫn là cao nhất hiện tại trong đám học viên ngoại viện.

Đang nhai một cái bánh bao, Tiêu Hàn suy nghĩ “Cũng đến lúc nhân vật chính xuất đầu rồi, lần học viện tuyển bạt tái này sẽ thú vị không ít a.”

Số từ: 1350

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Tiêu Viêm Đã Đến

"Học trưởng, đa tạ!" Thiếu nữ sau khi nhất kích lui địch mỉm cười, hướng về phía nam tử bộ dáng có chút anh tuấn kia khom người một cái theo đúng tiêu chuẩn lễ tiết.

"Huân Nhi học muội không hổ là đệ tử có tiềm lực nhất trong tuyển bạt tái lần này, ta thua." Tuy rằng bị đánh bại, nhưng tên nam tử anh tuấn kia vẫn cười cười, ánh mắt nhìn thật sâu thanh y thiếu nữ xinh đẹp tựa như thanh liên làm cho lòng người mê đắm kia, rồi tiêu sái rời đi.

"Trận này Huân Nhi chiến thắng."

Nghe được tiếng quát của trọng tài vang lên, thanh y thiếu nữ lúc này mới xoay người, rồi khỏi quyết đấu tràng.

"Huân Nhi, thật là giỏi!" Sau khi thanh y thiếu nữ xuống đài, ở một nơi trên khán đài, một nữ tử bỗng hướng về phía nàng phát phát tay, cười nói.

"Nhược Lâm đạo sư." Không hề chú ý đến những ánh mắt nóng bỏng đang phóng tới từ xung quanh, Huân Nhi tiến vào khán đài được an trí một cách đặc thù, cười dài hô lên một tiếng nhìn về phía một đám nữ tử ở bên cạnh khán đài, mỉm cười nói: "Tiêu Ngọc biểu tỷ."

"Tiểu nữ tử thực sự là càng ngày càng lợi hại, đến ngay cả Mạc Văn cũng bị người đánh bại, xem ra lần này người nhất định có thể tiến vào nội viện." Một nữ tử xinh đẹp mặc bộ đồng phục tím nhạt, cười cười đi tới, khi nàng bước đi, rất nhiều ánh mắt nguyên bản đang tập trung trên người Huân Nhi, phải cấp tốc chuyển hướng sang cặp chân dài thon thả mượt mà bị bó sát trong ống quần của nàng. Đó quả thực là một đôi chân dài mê người đầy dụ hoặc.

"Hy vọng là như vậy." Huân Nhi khẽ cười, sau khi cùng Tiêu Ngọc và chúng nữ ở phía sau chào hỏi, liền kéo tay Tiêu Ngọc đến bên cạnh Nhược Lâm đạo sư ngồi xuống, thấp giọng nói cười.

"Tiêu Ngọc biểu tỷ, tại sao Tiêu Viêm ca ca còn chưa tới?" Huân Nhi liếc liếc mắt nhìn về phía Tiêu Ngọc hỏi. Tuy rằng nhìn nàng tựa như không có lo lắng gì, nhưng trong ánh mắt lại mơ hồ mang theo một chút lo âu.

"Àn." Nghe vậy, Tiêu Ngọc cũng chỉ biết thờ dài một tiếng, ngọc thủ nắm chặt, thấp giọng mắng một tiếng: "Cũng không biết cái tên kia đến tới cùng là đang làm cái gì, lúc trước hẳn chỉ xin nghỉ một năm, vậy mà hiện giờ đã hơn hai năm rồi mà vẫn chưa chịu tới."

"Hắn hẳn là không lâu nữa sẽ tới." Huân Nhi khẽ cắn đôi môi đỏ mọng, nói.

"Ta cũng cũng hi vọng như vậy a. Bất quá hôm nay đã là ngày tuyển bạt tái bắt đầu, hẳn nếu vẫn tiếp tục vắng mặt, vậy thì đạo sư sẽ..." Tiêu Ngọc cười khổ 1 tiếng. Nàng liếc sang Tiêu Hàn đang đứng nhắm mắt trong một góc kia, thờ dài "Hy vọng người nói đúng, nếu không... ài"

Trong lúc hai người đang cúi đầu thì thảo, thì ở bên trong quảng trường, đã trải qua ba trận đấu, mà khi trận đấu thứ tư bắt đầu, một gã nam tử nhanh chóng lên đài, trường thương trong tay mạnh mẽ chống xuống đất, ánh mắt nóng bỏng ẩn chứa tính chất xâm chiếm, không chút nào che dấu quét tới chỗ Huân Nhi.

"Huyền giai tam ban Tiểu Băng, đấu với Hoàng giai nhị ban Tiêu Viêm."

Theo thanh âm trọng tài hô lên, nhất thời, quảng trường đang huyền ảo đột nhiên im lặng, vô số ánh mắt, đều hướng về phương vị của Hoàng giai ban hai, trong hai năm này, cái tên Tiêu Viêm này, sớm đã bị đệ tử, thậm chí cả đạo sư của Già Nam học viện ghi nhớ rất kỹ, dù sao, từ khi Già Nam học viện được sáng lập tới nay, lần đầu tiên mới gặp cái loại đệ tử trực tiếp xin nghỉ học hai năm như hắn.

Đương nhiên, còn một nguyên nhân khác, chính là trong lần nội viện tuyển bạt tái năm ngoái, tên kia chính là người duy nhất vắng mặt, cho nên, hiện là lại nghe được cái tên này, tất cả mọi người đều đem ánh mắt hướng về phía Huân Nhi các nàng, bởi vì Huân Nhi ở trong học viện biểu hiện xuất sắc, làm cho nàng có một số lượng người theo đuổi cực kỳ đông đảo, nhưng mà hai năm nay, lại không có bất luận kẻ nào có thể khiến nàng rung động, duy nhất chỉ có một cái tên Tiêu Viêm ca ca là được nàng nhắc đến nhiều nhất, mà cái cách xưng hô vô cùng thân thiết này của nàng, tự nhiên là khiến cho cái tên Tiêu Viêm chưa bao giờ lộ mặt này, trở thành công địch của tất cả mọi người.

Đối mặt với vô số đạo ánh mắt đang bắn tới kia, chiếc chán tron bóng của Nhược Lâm đạo sư nhin không được xuất ra một chút mồ hôi lạnh, hai bàn tay nắm chặt lại, ánh mắt quét nhìn Tiêu Hàn như hỏi xem Tiêu Viêm đã đến hay chưa.

Quảng trường an tĩnh lại, cũng làm cho Huân Nhi và Tiêu Ngọc khẩn trương hẳn lên, liếc mắt nhìn nhau một cái, đều thấy trong mắt đối phương hiện ra một chút lo âu.

"Tiêu Viêm sao một chút can đảm mà cũng không có, không dám thò đầu ra, khiến cho một nữ hài tử phải thừa nhận những lời chỉ trích không cần thiết như vậy, tên này, thực sự không được."

"Đây chính là nam nhân làm cho Huân Nhi thường xuyên nhắc tới ư? Hẳn là họ nhà rùa à? Đi theo cái loại nam nhân này, còn không bằng đi theo ta đây, cáo loại xú nam nhân này thì có cái gì tốt chứ? Toàn bộ là cái bọn đực rựa chỉ biết suy nghĩ bằng nửa thân dưới mà thôi." Ở một chỗ khác trên khán đài, một hồng y thiếu nữ, hai tay khoanh trước ngực, dựa lưng vào một ống sắt, những đường cong xinh đẹp của nàng, do dựa lưng vào ống sắt thẳng tắp mà hiện lộ ra cực kỳ mê người, lúc này nàng đang nhìn vào quyết đấu trắng ở trên quảng trường, không khỏi bĩu môi, khinh thường cười lạnh nói.

"Tiểu nữ, ngồi xuống cho ta, trước mặt mọi người, làm càn như vậy còn ra thể thống gì nữa?" Ở bên cạnh hồng y thiếu nữ, một lão giả râu tóc bạc trắng thấy tư thế đặc biệt và những lời nói của nàng, không khỏi tức giận nói.

Hồng y thiếu nữ này rõ ràng là ở Già Nam học viện có địa vị không thấp, không chút khách khí với lão nhân bên cạnh, hừ lạnh nói: "Uông cho người là phó viện trưởng ngoại viện, nếu đổi lại là ta, đã sớm đem cái tên Tiêu Viêm kia đá ra khỏi học viện rồi, nghỉ học hai năm, hừ, thực là quá cao ngạo."

"Không có biện pháp, tại vì Huân Nhi cố tình bao che cho tiểu tử kia mà." Lão nhân bất đắc dĩ lắc đầu, chột trảm ngâm nói: "Bất quá nếu như lúc này, hẳn vẫn tiếp tục vắng mặt, vậy thì cũng không có biện pháp nào khác a, quy củ của Già Nam học viện không thể bị phá hủy được." Lão nhân này nhìn về phía Tiêu Hàn, trong mắt đầy ý hỏi nhưng không nhận được câu trả lời.

"Chả lẽ người còn có thể nghĩ rằng trong vài phút đồng hồ cuối cùng này, cái tên Tiêu Viêm kia còn có thể xuất hiện sao?" Hồng y thiếu nữ liếc mắt nhìn lão nhân, nói.

"Ta thực sự là hi vọng như vậy." Lão nhân thở dài một hơi, chậm rãi nhắm mắt, chờ đợi trò khôi hài này chấm dứt.

Không khí yên lặng, kéo dài hơn hai phút trên quảng trường, sau đó một ít tiếng nói khe khẽ rốt cuộc cũng vang lên.

"Ài, cái tên hỗn đản này đúng là cái loại không biết giữ chữ tín." Nhìn khuôn mặt thất vọng của Nhưộc Lâm đạo sư ở bên cạnh, Tiêu Ngọc thở dài một hơi, thấp giọng mắng.

Huân Nhi cup đầu xuống, kéo kéo tay áo của Nhưộc Lâm đạo sư, nhẹ giọng nói: "Thực xin lỗi, đạo sư."

"Ha ha, không cần tự trách mình, việc này đâu có liên quan đến ngươi." Nhưộc Lâm đạo sư vỗ vỗ bàn tay Huân Nhi, làm ra vẻ mạnh mẽ an ủi: "Không sao đâu, cùng lắm thì ta đợi thêm ba năm nữa là được."

"Đi thôi." Nhưộc Lâm đạo sư đứng lên, nhìn Tiêu Ngọc và Huân Nhi nói, có thể thấy mắt của nàng đã hơi ửng đỏ, xem ra thực sự không có bình tĩnh như những lời nói của nàng.

Một đám nam nữ trong ban cũng thất vọng thở dài đứng dậy, chuẩn bị rời khỏi quảng trường. Nhưng mà khi bọn họ vừa đứng lên thì Tiêu Hàn chợt mở mắt, Huân Nhi cũng mỉm cười, hai người đồng thời nói "Hắn đã đến."

"Ách? Cái gì?" Đám người Tiêu Ngọc ở bên cạnh ngẩn ra, không nghe được rõ ràng nên hỏi lại.

"Hừ!"

Ngay lúc Tiêu Ngọc đang hỏi Huân Nhi, trên bầu trời của quảng trường, bỗng vang lên một tiếng xé gió chói tai, khiến cho ánh mắt của mọi người đều bị hấp dẫn.

Theo âm thanh xé gió vang lên, một đạo bóng đen bỗng từ trên bầu trời bắn xuống, nện thật mạnh xuống quyết đầu trảng, khiến cho sàn đấu cứng rắn, trực tiếp bị chấn thành bột phấn, chỉ nghe phịch một tiếng, rồi sau đó bụi mù bay lên che kín cả khu vực.

"Là ai?" Nhìn thấy bóng đen kia bắn xuống trên đài, tên thanh niên cảm thương tên là Tiết Băng kia, không khỏi quát lạnh hỏi.

Huân Nhi ánh mắt gắt gao chăm chú nhìn vào khu vực bị bụi mù che phủ kia, trên khuôn mặt tươi cười dâng lên một chút kích động khó có thể che giấu: "Hắn đến rồi!"

Nghe được lời này của Huân Nhi, Nhưộc Lâm đạo sư cùng với đám người Tiêu Ngọc thân thể mềm mại đều run lên, ánh mắt vội vàng hướng về phía giữa sân.

Tiêu Hàn lạnh nhạt bĩu môi.

Dưới vô số ánh mắt nhìn chăm chú, từ bên trong đám bụi mù, có tiếng bước chân rất nhỏ chợt vang lên, ở giữa quảng trường đang yên lặng như tờ, tiếng bước chân kia, giống như tiếng bước chân phát ra từ địa ngục, khiến cho tâm hồn con người run rẩy.

"Đồng, đồng" Tiếng bước chân ban đầu nhẹ nhàng vang lên, rồi dần dần vang dội, một hắc bào thanh niên lưng đeo hắc thước thật lớn, từ trong khói bụi như ẩn như hiện dần dần bước ra, một lát sau, rốt cuộc cũng xuất hiện trong tầm mắt của mọi người!

"Hoàng giai nhị ban, Tiêu Viêm!"

Hắc bào thanh niên từng bước tiến lên, hơi ngẩng đầu, thanh âm nhàn nhạt, nhưng lại tựa như là tiếng sấm, ầm ầm vang lên bên tai mọi người ở đang có mặt trên quảng trường.

Số từ: 2044

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Nhất Chiêu

Một thanh âm nhàn nhạt thỉnh thoảng vang lên, trực tiếp làm cho quảng trường vừa mới xuất hiện một ít tiếng thì thào khe khẽ, đột nhiên một lần nữa yên tĩnh trở lại, từng đạo ánh mắt mang theo vài phần kinh ngạc hướng về phía hắc bào thanh niên lưng đeo trọng thước thật lớn ở giữa quảng trường, nhất thời toàn bộ quảng trường lặng ngắt như tờ.

"Tiêu Viêm ca ca" Huân Nhi nhìn lên quảng trường, thanh niên tóc đen tuy rằng so với hai năm trước đây đã cao lên không ít, nhưng đã gầy đi không ít.

Trên mặt nàng mang theo một nụ cười tinh xảo, toát ra một chút đáng yêu thanh nhã nhất thời khiến cho các nam đệ tử ở xung quanh nhìn thấy trong lòng

trần ngập cảm giác thêm muốn.

"Cái tên kia đúng là cái đồ hay khoe khoang, lần nào cũng đều phải làm ra động tĩnh lớn như vậy sao." Tiêu Ngọc gắt gao nhìn chăm chăm vào bóng dáng đã hai năm không gặp kia. Trong lòng nhẹ nhõm thở ra một hơi. Nhưng ngoài miệng lại vẫn có chút không buông tha nói, ánh mắt cũng liếc sang Tiêu Hàn, thậm chí nói "Người này cũng không nói ngoa!"

"Hi hi, Tiêu Ngọc tỷ tỷ, kia chính là Tiêu Viêm ca ca mà Huân Nhi hay nhắc tới sao? Không nghĩ tới vào thời khắc tối hậu lại kịp thời chạy được đến đây đâu." Mấy cô gái trẻ ở bên cạnh Tiêu Ngọc, tựa hồ là bạn đồng học của Huân Nhi, tất cả đều mở to đôi mắt tò mò nhìn chăm chăm vào bóng dáng đang ở giữa sân, cười hi hi hỏi

"Đúng vậy, đó đúng là tên hỗn tiểu tử đã làm cho Huân Nhi phải nóng ruột nóng gan đó, khiến các người thất vọng rồi có phải không? Tiêu Ngọc khẽ liếc mắt về phía Huân Nhi đang hé miệng cười khê, không khỏi nói.

"Hắc hắc, điều này còn phải xem thực lực của hắn như thế nào đã, bề ngoài đẹp đẽ mà thực lực tồi tệ, thì có ích lợi gì?" Các thiếu nữ hi hi ha ha nói.

Già Nam học viện này cũng đồng dạng là một nơi lấy thực lực vi tôn, diện mạo của nam nhân như thế nào, không phải là điểm mấu chốt nhất.

Một nam nhân có thể ở trong trận đấu, dễ dàng đánh bại cường địch, sau đó tiêu sái rời đi, phong phạm bức này, mới xứng đáng trở thành nam nhân hoàn mỹ nhất trong lòng các nàng.

"Bất quá cho dù hắn có kịp thời chạy lại đây, thì tình huống cũng không quá tốt a, Tiết Băng kia có thực lực cửu tinh đấu sư đó, hơn nữa công pháp mà hắn tu luyện, chính là huyền giai cấp thấp công pháp a. Thương pháp của hắn cũng đồng dạng sớm luyện đến mức lô hỏa thuần thanh, hắn đã sử dụng bộ huyền giai trung cấp "Điện Lăng" thương pháp đánh bại không ít đối thủ a". Một cô gái có bộ dáng tú lệ, bỗng nhiên hơi chút sợ hãi than.

Nghe vậy, đám người Tiêu Ngọc may mắn đều hơi nhú lại, Huân Nhi vẫn đang trấn định tự nhiên chợt liếc mắt về phía đám bạn gái, có chút không xác định nói: "Tên hỗn tiểu tử kia hẳn là có thể ứng phó a, ta cũng không tin rằng với tính tình của hắn, hai năm thời gian vừa rồi lại không hề có thành tựu gì".

Tiêu Hàn thì cười cười khi nghe đám người này nói chuyện, nhân vật chính mà không đánh lại một nhân vật phụ nhỏ nhoi thì còn gì là nhân vật chính.

Đôi mắt đẹp của Nhược Lâm đạo sư nhìn chăm chăm vào thanh niên đang đeo trọng thương ở giữa sân một hồi lâu, trong lòng nàng cũng nhẹ nhõm thở ra một hơi, nếu Tiêu Viêm đã kịp tới, như vậy cho dù hắn có thua trận, thì nàng cũng chỉ là mất đi một năm cơ hội tấn chức huyền giai đạo sư mà thôi. Sang năm lại có cơ hội, nàng vẫn có thể tiếp tục tranh đấu, dù sao, dựa theo tiềm lực mà Tiêu Viêm đã biểu hiện ra trong lần trắc thí chiêu sinh trước đây, nàng tin tưởng chỉ cần hắn có thể ở trong học viện tu luyện một năm, chắc chắn có thể bắt kịp tiến độ a.

"Tốt lắm. Tốt lắm. Đùng có ngây ngốc mà nhìn nữa. Nếu tiểu tử kia đã đến đây rồi. Vậy thì hãy lưu lại vì hắn trợ uy a. Mặc kệ hắn có thể kiên trì trong bao lâu, thì ít nhất hắn vẫn là thành viên của Hoàng giai nhị ban chúng ta." Quay đầu lại, liếc mắt về phía mấy cô gái. Nhược Lâm đạo sư bắt đầu dĩ nhiên nói. Bất quá nghe ý tứ trong lời nói của nàng, Rõ ràng cũng không ôm quá nhiều kỳ vọng việc Tiêu Viêm có thể chiến thắng Tiết Băng.

"Hắn là cái tên Tiêu Viêm kia sao?" Ở một chỗ tập trung nhiều đệ tử áo trắng trên khán đài. Bạch Sơn dáng người cao ngất, ngọc thụ lâm phong đang tràn đầy kinh ngạc nhìn về phía hắc bào thanh niên ở giữa quảng trường. Hắn không nghĩ tới vào thời khắc cuối cùng cái tên kia lại có thể đến kịp.

"Khí tức nhìn qua có vẻ rất trầm ổn. Có lẽ cũng có một ít bản sự. Nhưng cũng chỉ có thể thôi." Nhìn biểu tình của hắc bào thanh niên kia không hề có một chút động dung khi bị người ta tập nập vây quanh. Đuôi lông mày của Bạch Sơn hơi nhướng lên. Nhàn nhạt nói.

Đối với kẻ tình địch này. Với đôi mắt cực kỳ cao ngạo của hắn. Tiêu Viêm cũng không được hắn đánh giá quá cao.

"Đây là Tiêu Viêm ca ca trong miệng Huân Nhi sao? Rốt cuộc cũng xuất hiện a, bất quá đáng vẻ cũng không phải là rất tuần tú a. Thật không biết nàng ấy vì cái gì mà lại nhớ thương hắn đến như vậy." Một hồng y thiếu nữ. Ánh mắt hứng thú đảo qua trên người Tiêu Viêm. Bất quá, chỉ một lúc sau chợt bĩu môi nói.

"Bộ dạng đẹp đẽ thì có ích lợi gì? Có thể khiến trọng tài vì thế mà cho hắn thêm điểm sao?" Ở bên cạnh. Một lão nhân râu tóc bạc trắng chợt đảo đôi mắt trắng dã. Một đôi con ngươi đục ngầu dừng ở trên người Tiêu Viêm. Một lát sau. Hơi hơi cau mày. Trong mắt xẹt qua một chút kinh ngạc. Nhàn nhạt cười nói: "Một tên tiểu tử rất thú vị".

"Hi vọng đừng có vừa mới lên tràng đã thua ở trong tay Tiết Băng. Bằng không, mặt mũi của Huân Nhi có thể thực sự bị mất hết a." Hồng y thiếu nữ bàn tay nhẹ nhàng vuốt ve lọn tóc dài màu hồng rủ xuống. Có chút bộ dạng vui sướng khi người ta gặp tai họa nói.

"Hãy chờ xem." Lão nhân cười cười, đem ánh mắt chuyển tới các trọng tài đang ở không xa phía trên đài, phát hiện vài tên lão hữu ở nơi đó trong mắt cũng lộ ra một chút kinh ngạc, xem ra cũng giống hắn có thể nhìn thấu tên Tiêu Viêm tiểu tử kia hẳn là có một ít chỗ kỳ dị a.

"Người chính là Tiêu Viêm?" Trên quảng trường được vạn chúng chú mục, Tiết Băng sắc mặt lạnh lùng, trường thương trong tay chống thật mạnh xuống sàn nhà cứng rắn, ánh mắt nhìn thẳng về phía hắc bào thanh niên trước mặt, lạnh lùng nói.

Tiêu Viêm mỉm cười gật đầu.

"Người không xứng với nàng." Nhìn thấy Tiêu Viêm gật đầu, Tiết Băng khinh thường trực tiếp nói.

"Có lẽ như vậy." Nghe vậy, Tiêu Viêm nhất thời có chút bất đắc dĩ, lại là một người theo đuổi Huân Nhi, cô nàng này xem ra ở tại Già Nam học viện thật

đúng là phong sinh thủy khởi(có gió thì tạo sóng...) a.

"Già Nam học viện này có vô số người đang mong chờ người xuất hiện, từ sau hôm nay, phiên toái của người sẽ liên miên không dứt. Ta chính là người đầu tiên khiêu chiến người, nhưng cũng là sẽ là người cuối cùng." Tiết Băng cười lạnh một tiếng, chợt vùng trường thương lên, mũi thương chỉ thẳng vào Tiêu Viêm: "Ta sẽ đánh bại người ngay trước mặt nàng, một cô gái vĩ đại như vậy, một kẻ tầm thường như người, không có tư cách sờ hữu."

"Quả nhiên là một đám hài tử vớ vẩn thích tranh giành tình cảm!" nhìn về phía Tiết Băng vừa thấy mặt đã hướng mình tuyên chiến, Tiêu Viêm có chút không nói lên lời, thờ dãi một hơi, bàn tay chậm rãi nắm lấy chuỗi huyền trọng thước, hơi động thân thước, chỉ xéo xuống. Trọng thước huy động, mang theo một cỗ hơi thờ cực kỳ áp bách, cùng với một âm thanh xé gió chợt vang lên.

"Ta cũng rất chán ghét những phiên toái không ngừng, cho nên, vì để ngăn chặn những phiên toái này, chỉ có thể để người chịu ủy khuất một chút." Trọng thước tạo lên một cái bóng thật lớn trên mặt đất, Tiêu Viêm ngẩng đầu hướng về phía Tiết Băng khẽ cười nói.

"Nga? Muốn lấy ta ra để giết gà dọa khỉ?" Tiết Băng cũng không phải là đứa ngốc, nghe được Tiêu Viêm nói như thế, cũng hiểu được dụng ý của hắn, lập tức trên hiện lên một tầng nộ ý, cười lạnh một tiếng, nói: "Cũng không sợ nói trước bước không qua sao."

"Có thể bắt đầu được chưa." Tiêu Viêm quay đầu đi không thèm nhìn Tiết Băng, ánh mắt hướng về phía bảy tám vị trọng tài tuổi tác khá lớn kia, mỉm cười hỏi.

"Àn." Thấy Tiêu Viêm nhìn đến, mấy lão già kia liếc mắt nhìn nhau một cái, sau đó khẽ gật đầu.

"Tiểu tử cuồng vọng!"

Nhìn thấy trọng tài gật đầu, Tiết Băng về mặt lạnh lẽo, bàn tay nắm chặt chuỗi trường thương, bàn chân đột nhiên đạp mạnh, trường thương chấn động, tạo thành một đạo kinh khí bén nhọn, bắn thẳng đến Tiêu Viêm.

Tiêu Viêm vẫn bất động, đưa mắt nhìn Tiết Băng đang công tới, trọng thước trong tay hơi lật, theo như lời lúc trước đã nói, hắn biết rõ ràng, tại trong Già Nam học viện, có không ít người bởi vì Huân Nhi mà trong lòng mang địch ý với hắn, hiện giờ vừa mới đặt chân đến nơi này, nếu muốn ngăn chặn không bị người khác không ngừng khiêu chiến, vậy thì biện pháp duy nhất, chính là làm bọn chúng kinh sợ!

Hơn nữa, cho dù không nhắc đến cái lý do hắn chán ghét việc phiên toái liên tục cuộn cuộn không dứt tìm đến, thì Tiêu Viêm hắn cũng nhất thiết trong hôm nay thời điểm vừa mới bước vào Già Nam học viện, phải đoạt được một thắng lợi tuyệt đối!

Hắn muốn hướng mọi người chứng minh một sự kiện, đó là, Tiêu Viêm ca ca mà Huân Nhi luôn miệng nhắc tới, có thực lực để đứng ở trước mặt nàng ngăn cản tất cả phong ba.

Hắn muốn cho mọi người biết, người mà Huân Nhi lựa chọn, sẽ không để cho nàng thất vọng!

Năm đó hắn chỉ là một tên phế vật, cho nên Huân Nhi đã từng phải đứng trước mặt bảo vệ hắn, nhưng mà hiện giờ, hắn không hi vọng chuyện cũ sẽ lại tái diễn!

Cho nên, trận đấu này, hắn không muốn giằng co khổ chiến, hắn cần chính là, một thắng lợi tuyệt đối!

Cho nên lúc này hắn cần phải kiêu ngạo, cũng là để cấp cho người con gái đã khổ cực chờ đợi hắn hai năm nay một phần hồi báo!

Hắn muốn cho nàng biết được, hai năm vừa qua, hắn đã không sống uổng phí!

Ý niệm trong lòng dâng lên như thủy triều, Tiêu Viêm hít sâu một hơi, trọng thước trong tay cắm xuống mặt đất, dùng hai tay chậm rãi xắn tay áo lên.

Ở trong tình trạng thể công hung mãnh của đôi phương sắp giáng đến, hắn lại không nhanh không chậm sửa sang lại tay áo, nhìn bộ dáng bình tĩnh của Tiêu Viêm, biến người người ở xung quanh quảng trường nhất thời im lặng, đối với biểu hiện của Tiêu Viêm lúc này, bọn họ chỉ có một từ ngữ để hình dung: Cuồng vọng!

Tiết Băng ánh mắt băng hàn nhìn hành động của Tiêu Viêm, tức giận trong lòng hắn càng dâng lên đến đỉnh điểm, theo ý niệm trong đầu điều động, đầu khí trong cơ thể nhất thời ào ạt tiến vào trong trường thương, mũi thương mang theo một đạo ánh sáng màu hồng, bàn tay mạnh mẽ nắm chặt cán thương, trường thương mạnh mẽ xuất ra, cơ hồ trong nháy mắt, nó đã đến trước yết hầu của Tiêu Viêm.

"A!"

Nhìn thấy thế công như chớp của Tiết Băng, Đám người Nhược Lâm đạo sư sắc mặt khẽ biến, chỉ có Huân Nhi, vẫn như cũ duy trì yên lặng, trong lòng nàng rõ ràng, Tiêu Viêm hiện tại, không còn là cái tên phế vật của Tiêu gia năm đó nữa, ngay cả Nạp Lan Yên Nhiên được Vân Lam tông hết lòng bồi dưỡng, cũng còn thua ở trong tay hắn, chỉ điều này cũng đủ để nhìn ra hiện giờ Tiêu Viêm kia thực sự cường hân!

Dưới vô số những loại ánh mắt tràn ngập các loại cảm xúc đang chăm chú nhìn vào, thế công của Tiết Băng mang theo thanh thế cường đại, đang lúc trường thương như tia chớp đến gần yết hầu Tiêu Viêm.

Ngay tại lúc tất cả mọi người đều nghĩ sẽ xuất hiện một màn huyết tinh, thì ngay lúc đầu thương còn cách yết hầu Tiêu Viêm vèn vèn không đến nửa tấc, thì đầu thương như bị vật gì cản lại ở trên không, đột nhiên cứng ngắc ngưng lại!

Vô số ánh mắt di động theo chiều dài của trường thương, từ mũi thương dần dần đi xuống, cuối cùng dừng lại ở chỗ cán thương. Nơi đó, một bàn tay trắng trẻo thon dài, đang gắt gao nắm lấy cán thương, mà một kích hung hãn vô cùng kia của Tiết Băng, thế nhưng lại có thể bị bàn tay kia, mạnh mẽ ngăn cản lại.

Ở giữa quảng trường, vô số ánh mắt lại tiếp tục theo bàn tay chậm rãi di động, cuối cùng dừng lại ở trên khuôn mặt bình thản của hắc bào thanh niên kia, nhất thời, toàn trường ồ lên!

Chậm rãi ngẩng đầu, Tiêu Viêm hướng Tiết Băng về mặt đang đại biến ở trước mặt, cười nhẹ, khóe miệng nhấc lên tạo thành một độ cong rất nhỏ, nhẹ giọng nói: "Nhất chiêu!"

Dứt lời, Tiêu Viêm thân hình nhoáng lên, nháy mắt biến thành một bóng đen mơ hồ, hữu quyền nắm chặt, kinh khí bén nhọn phát ra, nhất thời một âm thanh chói tai vang lên!

Cảm thụ được kinh khí khủng bố đột nhiên đánh tới, đồng tử Tiết Băng đột ngột co rút, trên khuôn mặt hiện lên một tia hoảng sợ!

Đột nhiên hiện lên trước mắt Tiết Băng là màu đen quyền ảnh mang theo kinh khủng kinh khí. Nơi nắm tay đi qua không gian đều là nổi lên chấn động rất nhỏ kèm theo âm thanh chói tai giống như tiếng sấm rền vang liên miên không dứt.

Tại một kích hung hãn như sấm sét của Tiêu Viêm chỉ thấy ngay cả sàn nhà cứng rắn đều là không ngừng phát ra âm thanh răng rắc. Trong vô số rung động ánh mắt của những người xung quanh thấy rằng từng khe nứt xuất phát từ ngoài bàn chân của Tiêu Viêm lan tỏa ra.

Tốc độ phát động công kích của Tiêu Viêm nhanh như tia chớp. Nhưng mà Tiết Băng thực sự cũng không phải là loại người chỉ biết dùng miệng lưỡi khoe khoang. Mặc dù trong lòng cũng cảm thấy hoảng sợ với đòn công kích của Tiêu Viêm nhưng phản ứng của hắn cũng không hề chậm. Tại năm đầm của Tiêu Viêm đánh gần tới mặt và đang bị đối phương kiềm chế hắn cũng không quên cây trường thương liền lùi về phía sau một bước nhỏ trong nháy mắt rút ra một cây trường thương toàn thân phủ một màu bạc được chế tạo bằng Tinh Cương.

Tiết Băng bị một đòn kinh khủng của Tiêu Viêm đánh lùi nhưng giờ trong tay có trường thương chiến ý liền dâng cao. Hắn hét lên một tiếng kèm theo đó đầu khí trong cơ thể hắn ở thời khắc này được vận chuyển tới cực hạn, đầu khí màu đỏ liền từ thân thể hắn phun mạnh ra tạo thành một lớp mỏng màu đỏ bao quanh thân thể hắn.

Vào lúc đầu khí trong cơ thể vận khởi, trường thương trong tay Tiết Băng mũi thương liền chấn động và phát ra mười mấy đạo tàn ảnh. Hắn điều chỉnh trường thương ngay lập tức các đạo tàn ảnh này đột nhiên hợp lại hóa thành một đạo màu hồng chói mắt đâm tới Tiêu Viêm.

"Diệp Lăng"

Tiết Băng khẽ gầm nhẹ cùng với khí thế hung hãn trường thương liền đâm tới nắm tay của Tiêu Viêm, cùng lúc thân thương chấn động từng đợt màu hồng chấn động nối tiếp nhau phát ra khí tức nóng bỏng như hỏa diễm phát ra.

Mấy người trên quảng trường nhìn kỹ thì thấy đạo chói mắt màu hồng bao phủ ngập trời. Với uy thế như vậy không ít người phát ra cả lời bàn tán xôn xao cảm thấy hồ thẹn cho tư cách tham gia thi đấu chọn người giỏi nhất trong viện của mình. Loại này công kích hung hãn sợ rằng có thể vượt qua người mới tiếp nhập cấp bậc Đại Đấu Sư rồi?

Bị màu đỏ chấn động cấp tốc phóng ra kèm theo kinh khí nóng cháy đập vào mặt, Tiêu Viêm sắc mặt vẫn như cũ như vậy bình thản. Hai năm qua, đối thủ cùng hắn khiêu chiến hầu như là các cường giả có thực lực mạnh hơn hắn và thể công còn gấp trăm lần thể này hắn cũng đã trải qua. Bởi vậy với chỉ thể công bộc này mà muốn làm cho hắn lùi bước không thể nghĩ ngờ là người si nói mộng. Nhưng mà đối với độ nhạy cảm của đối thủ khi chỉ trong một thời gian ngắn ngủi có thể thi triển ra toàn lực chống cự thì cũng làm cho Tiêu Viêm giật mình một chút.

Nắm tay khẽ run mãnh liệt đầu khí bắt đầu khởi động. Cuối cùng nhanh chóng hiện ra tại nắm tay. Ngưng tụ ra một tầng màu xanh đầu khí tầng tầng lớp lớp bao trùm nắm tay.

"Mặc kệ ngươi đâm như thế nào. Cuối cùng cũng chỉ có một đường có thể đi!" Bị tầng tầng lớp lớp màu xanh đầu khí bao trùm nắm tay thì lực lượng cũng chợt bạo tăng. Tiêu Viêm khóe miệng khẽ nhếch cánh tay phải lập tức di chuyển không một chút lưu tình tung ra một quyền đánh thẳng vào mũi thương của Tiết Băng.

"Oành"

"Bát Cực Băng!"

"Thình thịch!"

Chỉ một thoáng sau khi hai người tiếp xúc. Một tiếng vang lớn từ giữa sân phát ra. Ầm ầm một tiếng. Chỉ thấy ở chỗ nền sân ở vị trí hai người tiếp xúc bị đánh tan thành từng mảnh nhỏ. Các khe nứt lan tỏa ra trông giống như một cái mạng nhện

"Giết"

Bụi đất đá từ mặt đất bị hất tung lên. Mà ở một quyền và thương va chạm vào nhau một tiếng răng rắc của binh khí gây vang lên từ chỗ giao chiến truyền ra. Ngay sau đó, một nhân ảnh từ trong bụi đất đá bắn ra đồng thời máu tươi từ trên thân thể người đó phun ra xối xả. Thân thể người đó rơi xuống bị

văng ra ra hơn mười thước mới chậm rãi định chỉ.

Vô số ánh mắt quét tới chỗ bóng người bị đánh ngã. Sau khi nhìn thấy người thua bị đánh bay trên quảng trường trong nháy mắt lâm vào yên tĩnh.

Chỗ rìa sân rộng, áo của Tiết Băng bị kinh khí va chạm biến thành mảnh nhỏ toàn thân bao phủ bởi đá vụn và máu ứ đọng, khoe miệng còn lưu lại vết máu trông rất thảm hại. Nhưng mà làm mọi người cảm thấy kinh hãi là hai tay của Tiết Băng cầm hai đoạn gãy của trường thương. Xem miệng chỗ gãy của trường thương rõ ràng cho thấy là bị cường lực trực tiếp đánh gãy.

Có thể trước một gã cửu tinh Đấu Sư chỉ bằng sau khi thi triển huyền giai đấu kỹ có thể dùng mạnh mẽ một quyền đánh nát cả toi trường thương chế tạo từ Tinh Cương. Chiêu thức ấy cho dù là một ít Đại Đấu Sư ở đây cũng khó có thể làm được. Song Tiết Băng cũng là người có danh khí không nhỏ trong Già Nam học viện vậy mà lại bị một tân sinh mới chân ướt chân ráo tới trực diện đánh bại.

Chỗ rìa sân rộng, Tiết Băng gãy dựa ngả muốn đứng lên nhưng cảm thấy rất khó khăn nhìn trường thương bị gãy chột cảm thấy lạnh cả người. Từ thực lực bộc lộ ra của Tiêu Viêm thực sự không phải là tầm thường cũng phải tương đương với thực lực của tân sinh nhập học được hai năm.

Trong quảng trường bụi đất đá chậm rãi rơi xuống hắc bào thanh niên chậm rãi đi ra y phục trên thân thể sạch sẽ không có một nếp nhăn nào. So với bộ dáng chật vật của Tiết Băng nếu không phải là một kẻ quá cực đoan và ngu xuẩn thì đều có thể nhận thấy rõ ràng thực lực của Tiêu Viêm vượt xa Tiết Băng.

Thực lực của Tiết Băng hiện là cửu tinh Đấu Sư. Tiêu Viêm lại có thể thắng được như vậy ít nhất thực lực cũng phải là một gã Đại Đấu Sư cường giả.

Nghe tới loại này khả năng, rất đông người trên khán đài nhất thời vang lên rồi một ít thanh âm. Lại nhìn về phía Tiêu Viêm, trong ánh mắt rõ ràng thêm một ít không hiểu ý tứ hàm xúc. Như vậy tuổi đã là Đại Đấu Sư thì cho dù là tại cả Già Nam học viện cũng có thể tính là một người nổi bật!

Số từ: 4086

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 31: Oanh Động

"Giỏi, giỏi, rất mạnh mẽ"

Trên khán đài đám người Tiêu Ngọc khẽ nhếch miệng về mặt kinh ngạc nhìn bóng lưng gầy gộc cao ngất giữa sân. Sau đó một cô gái không nhìn được mắt sáng lên thất thanh lâm bẩm nói. Không ai có thể nghĩ Tiết Băng vốn là cửu tinh Đấu Sư đang thi triển cực mạnh chiêu thức mà lại bị một quyền đánh bại.

Nguyên là các nàng còn đang cùng nhau thảo luận xem Tiêu Viêm đến tột cùng có thể chống đỡ được mấy chiêu. Nhưng thảo luận còn chưa xong thì xuất hiện loại này kết cục làm cho các nàng trợn mắt há hốc mồm.

"Người này hai năm tiến bộ thực sự quá nhanh đi?" Tiêu Ngọc cười khò nói.

Nhược Lâm đại sư ở bên cạnh chậm rãi từ trong khiếp sợ phục hồi lại tinh thần. Nhìn bóng lưng thanh niên ở giữa sân tới bây giờ vẫn như cũ vẫn có chút khó mà tin được. Cái này đệ tử xin hoàn học hai năm tại học viện có thể đem người giỏi nhất của huyền giai ban cấp đánh bại. Hơn nữa phương thức đánh bại lại là loại cường hãn nhất và trực tiếp nhất.

Hồi tưởng lại lúc trước Tiêu Viêm một quyền tựa như sấm sét. Nhược Lâm đạo sư tự hỏi, nếu như đổi lại là mình chỉ sợ cũng khó có thể hoàn toàn ngăn cản được. Nhược Lâm đạo sư đột nhiên cười khò một tiếng. Hai năm trước tại Ô Thần Thành tiểu tử kia phải hao hết sức lực mới tiếp được mình hai mươi chiêu. Vậy mà hôm nay lại có thể thi triển ra đòn công kích mà ngay cả chính mình cũng phải suy nghĩ một chút mới dám xác định có hay không tiếp chiến ...tiến bộ tốc độ thật sự là đáng sợ.

"Khó trách có thể làm cho nữ hài tử Huân Nhi xuất sắc như vậy cũng nhớ mãi không quên, người này thật có tiền đồ a". Nghiêng đầu liếc mắt một cái nhìn Huân Nhi mặt mày rạng rỡ, Nhược Lâm đạo sư ở trong lòng lâm bẩm nói, nhưng nàng cũng nhanh chóng bình tĩnh trở lại, ánh mắt hướng về Tiêu Hân đứng trong góc, người này năm trước cũng không kém hơn Tiêu Viêm là bao.

Khán đài bên kia hắc bào thanh niên họ Bạch song chưởng vòng tay trước ngực, khẽ cau mày nhìn họ vậy thân hình đứng thẳng tắp sừng sững ở trong quảng trường sau một lúc lâu, chậm rãi thở ra một hơi, thân nhiên địa cười nói: "Không tệ quả nhiên có vài phần bản lĩnh người bây giờ mới có tư cách có thể làm cho ta chú ý tới người. Hy vọng người có thể kiên trì mấy vòng nữa đi. Đến lúc đó nếu có cơ hội bản thân ta muốn chính mình đấu với người"

"Một kẻ kinh địch a nhưng mà nàng nhất định phải là của ta!" Ánh mắt chuyển hướng tới chỗ Huân Nhi, Bạch Sơn nhìn lãnh đạm cô gái một thân xanh nhạt quần áo bị chúng nữ vây chung quanh, giống như một đóa thanh liên nở rộ, thấp giọng nói.

"À quyền thế của tên kia thật mãnh liệt, dĩ nhiên ngay cả "Điện Lăng" của Tiết Băng cũng đỡ không được. Sợ rằng thực lực của hắn hẳn là trên tam tinh

Đại Đầu Sư đi". Hồng y thiếu nữ xinh đẹp vóc người như ma quỷ lộ ra một đôi mắt gian xảo nhìn Tiết Băng, không khỏi kinh ngạc nói.

"Ân, quyền thế thực sự là rất sắc bén, hơn nữa còn biết được đem năng lượng bộ phận ngưng kết lại làm gia tăng lực công kích cùng lực phòng ngự. Nhưng muốn làm được thì cần phải nắm rõ được sự tinh diệu của đầu khí về điểm này hẳn cũng có thể so sánh cùng người rồi." Lão nhân bên cạnh, khẽ gật đầu, trong thanh âm đồng dạng mang theo một chút kinh ngạc."

"Ha ha, bây giờ biết ánh mắt của tiểu tử Huân Nhi như thế nào rồi đi? Tiểu tử kia không có thể là một kẻ thường nhân như vậy. Ta nghĩ coi như là người hoặc là Bạch Sơn chống lại hẳn thắng bại vào tay ai sợ rằng cũng không thể biết trước a." Lão nhân liếc bóng lưng gây trong sân, rất có thâm ý nói.

"Oh?" Nghe vậy đôi lông mi còn của hồng y thiếu nữ nhất thời nhếch lên cười duyên nói: "Ta đây cũng muốn tìm một cơ hội cùng hắn so sánh, nếu là ta thắng rồi liền bắt Huân Nhi đem hắn tặng cho ta".

"Người ...người cái nha đầu hồ đồ này, nam nhân ưu tú nhiều như vậy thích người, người không thích thì thôi, đi quấy rối Huân Nhi nhà ta làm gì? Người muốn làm ta mất hết thể diện người mới cam tâm à?" Nghe lời này của hồng y thiếu nữ, lão nhân nhất thời thấp giọng cả giận nói.

"Này xú nam nhân có cái gì tốt, nếu không phải khoa trương bọn họ ai sẽ thêm đến theo đuổi?" Hồng y thiếu nữ bĩu môi, mặt làm bộ quý quai cười giảo hoạt, khinh thường nói.

Đối với cô gái vô pháp vô thiên này, lão nhân tức giận đến giận sôi lên, nhưng lại không làm sao được, lập tức đành phải vung ống tay áo, đem ánh mắt tiếp tục hướng tới giữa sân.

Lúc này trong sân thi đấu, Tiêu Viêm liếc mắt nhìn Tiết Băng ở rìa chỗ sân rộng vô lực tái chiến một cái, sau đó mới quay đầu nhìn phía người trọng tài trận đấu, mỉm cười nói: "Không biết kết cục thế này có thể tính là ta thắng không?"

"Ha ha, tất nhiên là có thể rồi". Một gã hôi bào lão già ngồi ở chỗ ngồi của trọng tài cười tủm tỉm nhìn Tiêu Viêm gật đầu, trong ánh mắt tràn ngập không hiểu ý tứ hàm xúc.

Nghe hắn lên tiếng Tiêu Viêm có chút khom người, sau đó tại vạ người để ý, bàn tay thoáng một cái Huyền Trọng Xích cầm ở cách đó không xa tự động bay vụt lại. Hắn dùng tay cầm Huyền Trọng Xích ở phía sau lưng ngẩng đầu nhìn thanh y thiếu nữ cười dài ở chỗ khán đài, trong lòng nổi lên một chút tình cảm ấm áp, mũi chân điểm nhẹ, thân thể trực tiếp chợt hiện nhảy xuống sân thi đấu, cuối cùng bay tới chỗ hoàng giai nhị ban vị trí.

"Xin lỗi, ta đã tới chậm"

Nhìn cô gái trước mặt duyên dáng yêu kiều xinh đẹp, dung nhan tươi tỉnh, hình bóng luôn khắc thật sâu ở tại sâu trong đáy lòng, Tiêu Viêm bất chấp rất nhiều nóng cháy ánh mắt chung quanh, có chút áy náy ôn nhu nói.

Ngẩng khuôn mặt tươi cười, Huân nhi nhìn chằm chằm vào khuôn mặt thanh tú đã bớt đi một chút ngây ngô non nớt mà thêm một ít thành thực cùng kiên nghị. Trên mặt đột nhiên lộ ra một cái xinh đẹp tươi cười làm điên đảo chúng sinh, chợt làm ra một hành động làm tất cả mọi người ngây ra như phỗng.

Cô gái này tại trong học viện cho tới bây giờ không cùng bất cứ một người nam nhân có cử chỉ vượt quá quan hệ bạn bè bình thường, lúc này hai tay có chút mở ra, sau đó nhào vào ngực của người cùng nàng xa cách đã hơn hai năm trời giờ mới gặp lại.

Nhìn thanh y thiếu nữ nhào vào trong lòng Tiêu Viêm, toàn bộ quảng trường đều lâm vào yên tĩnh, mơ hồ trong lúc đó, tựa hồ có vô số âm thanh cõi lòng tan nát, cùng vang lên.

Đám người Tiêu Ngọc và Nhược Lâm đạo sư ở bên cạnh, cũng không thể nào dự đoán được thiếu nữ ngày thường luôn rụt rè, lạnh nhạt như Huân Nhi, lại dám ở trước mặt công chúng là ra hành động lớn mật đến như vậy, về mặt ai này đều cực kỳ kinh ngạc, sau một lúc lâu, chỉ đành cười khổ một tiếng.

Nhìn Huân Nhi đang ở trong lòng Tiêu Viêm, rồi lại liếc mắt nhìn khuôn mặt đang ôn nhu tươi cười làm lòng người ấm áp của Tiêu Viêm, trong lòng Tiêu Ngọc bỗng nhiên nổi lên một cổ cảm giác không thoải mái khó hiểu.

Ở khán đài bên kia, về mặt luôn nhân nhạ mỉm cười của Bạch Sơn, thấy cảnh này rốt cục cũng phải trầm xuống.

"Huân Nhi này lá gan tại sao tự nhiên lại biến lớn đến như vậy? Là vì tên nam nhân kia sao?" Hồng y thiếu nữ lúc này mày liễu cũng dựng thẳng lên, nếu như không có lão nhân ở một bên thấy thế liền ngăn lại, chỉ sợ nàng đã nhịn không được mà tiến lên mạnh mẽ đem hai kẻ đang dính nhau như hồ kia tách ra rồi.

Cánh tay gắt gao ôm chặt vòng eo tinh tế, Tiêu Viêm cúi đầu hít nhẹ mái tóc đen thơm ngát của thiếu nữ, nếu như nàng đã có thể can đảm tại trước công chúng ở đây, làm ra hành động lớn mật tựa như tuyên bố rõ ràng quan hệ của hai người này, thì hẳn thân là nam nhân, hiển nhiên là sẽ không lựa chọn lùi bước, cho dù những ánh mắt nóng cháy ở xung quanh đang phóng tới, làm cho hắn có cảm giác như đang đứng ở bên trong lò lửa vậy.

"Khụ hai người các người đã ôm nhau gần một phút đồng hồ rồi đó", Nhược Lâm đạo sư ở bên cạnh rút cuộc cũng chịu không được những những ánh mắt nóng cháy ở xung quanh đang liên tiếp phóng tới, lập tức ho nhẹ một tiếng.

Nghe được tiếng ho khan của Nhược Lâm đạo sư, Huân Nhi đang như chim nhỏ nép vào trong lòng Tiêu Viêm kia, rốt cục cũng hoàn toàn thanh tỉnh lại khỏi sự kích động và hạnh phúc khi gặp được người trong mộng mà nàng ngày đêm tưởng nhớ, nhất thời, khuôn mặt mang theo nụ cười thanh nhã của nàng hiện lên một chút ửng đỏ say đắm lòng người, lập tức vội vàng rời khỏi lòng Tiêu Viêm, sau đó mắc cỡ chạy đến trốn sau lưng Tiêu Ngọc.

Nhìn thấy Huân Nhi hiềm khi nào mới có thể xuất hiện được bộ dáng của một thiếu nữ then thùng, Tiêu Viêm cũng đành cười khẽ một tiếng, quay đầu lại đem ánh mắt hướng đến Nhưộc Lâm đạo sư, mỉm cười nói: "Hắc hắc, thật là có lỗi Nhưộc Lâm đạo sư."

"Người còn nhớ ta là đạo sư của người?" Nhưộc Lâm đạo sư liếc mắt một cái về phía Tiêu Viêm. Nhân nhạ nói.

Nhìn thấy thái độ của nàng, Tiêu Viêm chỉ còn biết cười khổ một tiếng. Hắn vốn biết lần này đích xác là đã chọc cho nữ nhân có tính cách dịu dàng như mặt nước này nổi giận. Bất quá bởi vì đuổi lý. Cho nên hắn không dám phản bác chỉ biết kiên trì thừa nhận lửa giận cùng những lời phê phán của nàng.

"Hừ. Đừng tưởng rằng im lặng sẽ vô sự. Bỏ hẳn một năm học. Người cũng thực sự có bản lĩnh đó. Người có biết một năm này bởi vì chuyện của người. Mà ta đã phải bị học viện phê bình nhiều ít bao nhiêu không?" Nhưộc Lâm đạo sư bất bình cảm hận nói.

"Đạo sư đích xác là hỗn tiểu tử Tiêu Viêm này đã quá phận. Bất quá năm trước Tiêu Hàn đã xin giúp cho hắn và hiện giờ hắn cũng đã chạy tới rồi, đã thế lại còn có thể đem Tiết Băng đã bại nữa. Chỉ cần kế tiếp Tiêu Hàn, Huân nhi và hắn có thể tiếp tục duy trì thế bất bại trong tuyển bạt đại tái, thì cũng đủ để ngài thăng cấp thành huyền giai đạo sư rồi. Nếu như ngài cảm thấy như thế vẫn chưa hết giận thì hãy chờ hắn hoàn thành tuyển bạt đại tái đã. Sau đó tiếp tục xử phạt cũng không muộn a. Dù sao hiện giờ hắn cũng đã đến học viện rồi. Chả lẽ ngài còn phải sợ hắn chạy trốn sao?" Nhìn Tiêu Viêm đang bất đắc dĩ cười khổ. Tiêu Ngọc mặc dù trong lòng đang âm thầm than thở một tiếng xứng đáng. Nhưng những lời nói từ miệng nàng xuất ra. Lại là những lời thay Tiêu Viêm giải vây.

Nghe được những lời Tiêu Ngọc nói. Sắc mặt đang tức giận của Nhưộc Lâm đạo sư lúc này mới hòa hoãn đôi chút. Nhìn Tiêu Viêm nói: "Được. Chờ sau khi tuyển bạt tái kết thúc. Ta sẽ tìm người tính sổ sau!"

Thấy Nhưộc Lâm đạo sư rốt cục cũng tạm thời buông tha. Tiêu Viêm trong lòng thoải mái. Bỗng gã ngẩng đầu, ngạc nhiên hỏi Tiêu Ngọc "Người nói là Tiêu Hàn xin phép giúp cho ta?"

Tiêu Ngọc gật đầu "Đúng vậy!" Rồi nàng từ từ kể lại chuyện một năm trước.

Tiêu Viêm nghe xong, hướng về Tiêu Hàn, khẽ nói "Cám ơn người!"

Tiêu Hàn hơi gật nhẹ "Không có gì! Cùng là thành viên Tiêu gia, giúp đỡ nhau là chuyện thường."

Tiêu Viêm hướng về phía Tiêu Hàn chuyển đến một đạo ánh mắt cảm kích.

Sau đó, Tiêu Viêm bắt đầu chọc ghẹo Tiêu Ngọc, bất quá Tiêu Ngọc sau khi thấy thế lại thường cho hắn một cái xem thường rất lớn. Khẽ hừ một tiếng.

"Hắc, Tiêu Ngọc biểu tỳ, hai năm không gặp, tỳ càng ngày càng đẹp a, có hay không đã có người theo đuổi vậy?" cũng không thèm nhìn sắc mặt của Tiêu Ngọc, Tiêu Viêm cười tùm tùm nói.

"Người muốn quản ta sao!" Nghe được ngữ khí của Tiêu Viêm cơ hồ không sai biệt lắm so với lúc cả hai còn bé, Tiêu Ngọc trong lòng nhất thời nổi lên một cỗ cảm giác kỳ dị, đồng thời, đôi chân thon dài mà khuê gọi của nàng, cơ hồ là theo một phản xạ có điều kiện mà hơi hơi giơ lên, làm bộ như có ý định đá tới.

"Tốt lắm, đừng ở chỗ này liếc mắt đưa tình nữa, tuyển bạt tái hôm nay đã sắp kết thúc, hay theo ta trở về trước đi, hai ngày sau, sẽ có những trận quyết đấu càng thêm kịch liệt, muốn tiến vào nội viện, cũng không phải là một chuyện dễ dàng đâu." Nhưộc Lâm đạo sư phát phát tay, cũng không thèm để ý đến bởi vì ngữ ý trong lời nói của nàng, mà Tiêu Ngọc mặt cười một mảng đỏ ửng, vội xoay người rời xa quảng trường.

Sau đó, Tiêu Ngọc hung hăng với một loại ánh mắt vui sướng khi người khác gặp họa liếc về phía Tiêu Viêm, rồi lôi kéo Huân nhi bước nhanh theo mình.

Tiêu Viêm lưng đeo hắc thước thật lớn đi ở phía sau cùng của đội ngũ, trước lúc rời khỏi quảng trường, cước bộ của hắn bỗng nhiên dừng lại, sau đó khẽ cau mày quay lại ..., đem ánh mắt nhìn về một bên khác của quảng trường, ở nơi đó, một vị bạch y thanh niên, sắc mặt âm trầm mang theo địch ý đang nhìn về phía hắn.

"Người kia là ai? Có vẻ khá mạnh" Thu hồi ánh mắt, Tiêu Viêm thoáng trầm ngâm một chút, sau đó khẽ lắc đầu, giữa vô số ánh mắt đang chăm chú nhìn lại, xoay người bước vội đuổi theo đám người Nhưộc Lâm đạo sư đã sắp ra khỏi quảng trường.

Một đường rời khỏi quảng trường ồn ào, Nhưộc Lâm đạo sư đem đám thiếu nữ đang vây quanh Tiêu Viêm tựa như quần tinh ủng nguyệt tách ra, sau đó mang theo Tiêu Viêm, Huân nhi, Tiêu Ngọc và Tiêu Hàn bốn người, đi qua mấy con đường nhỏ, cuối cùng tiến nhập vào một khu lâu các thanh nhã hoàn toàn biệt lập.

Số từ: 2878

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trái Nghiệm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Vòng Cuối Cùng

Tiêu Hàn lấy một cái ghế đặt bên cạnh cửa sổ rồi ngồi xuống, mắt nhìn ra ngoài thưởng thức phong cảnh ưu nhã làm lòng người thoải mái.

Đám Tiêu Viêm thì ngồi cạnh Nhưộc Lâm đạo sư nghe nàng giải thích về sự khác nhau giữa nội viện và ngoại viện.

"Già Nam học viện phân ra thành nội ngoại lưỡng viện, ngoại viện chính là chúng ta hiện giờ, các tân sinh từ khắp mọi nơi trên đại lục đều được tụ tập ở ngoại viện, cho tới khi thực lực của họ đạt tới một tình trạng nào đó, thì có thể đăng ký tham gia tuyển bạt tái diễn ra mỗi năm một lần của học viện, mà chỉ cần có thể tiến vào năm mươi người đứng đầu trong lần tuyển bạt tái đó là có thể có được tư cách tiến vào nội viện, nội viện cùng ngoại viện bất đồng, có thể không chút khách khí mà nói, ngoại viện của Già Nam học viện, vền vẹn chính là một cái địa phương để khảo nghiệm tân sinh, còn trung tâm của Già Nam học viện đích thực chính là ở bên trong nội viện!"

Nhưộc Lâm đạo sư thoáng sửa sang lại suy nghĩ một chút, sau đó chậm rãi nói.

"Ngoại viện của Già Nam học viện có phân ra huyền hoàng hai loại ban học, ban mà ta quản lý chính là hoàng giai, mà Tuyết Băng lúc trước cùng người giao chiến chính là thuộc ban huyền giai, dựa theo tên hai loại ban này là có thể biết, tổng thể thực lực của huyền giai ban, mạnh hơn ban hoàng giai, đương nhiên, cũng không phải là tuyệt đối, tỷ như Huân Nhi, Tiêu Hàn và người."

Tiêu Hàn ngồi nghe mọi người nói chuyện cười đùa, hần bất chợt mỉm cười, giai đoạn ở học viện Già Nam có thể xem như là giai đoạn thanh bình, vui vẻ của Tiêu Viêm, sau này gã bước chân vào Trung Châu thì khó có được những phút giây như bây giờ.

"Tiêu Hàn, người cười cái gì vậy?" Nhưộc Lâm đạo sư phát hiện Tiêu Hàn đang tự tiếu phi tiếu, nàng tò mò hỏi.

"Không có gì!" Tiêu Hàn đứng dậy "Hôm nay lượt đầu của ta cũng không còn nên ta về phòng trước đây, khi nào mọi người ra ngoài nhớ gọi ta."

Nói xong hần đứng lên trở về căn phòng của mình ở bên cạnh. Mấy hôm trước, Nhưộc Lâm đạo sư đã chuyển phòng của hần sang cạnh nhà của nàng với lý do tạo dựng mối quan hệ với những học viên khác. Tiêu Hàn cũng không phản đối, hần ở đâu cũng được, còn tạo dựng mối quan hệ thì hần không quan tâm.

Đêm nay, Bạch Sơn sẽ đến làm phiền Tiêu Viêm, nhưng mọi chuyện cũng không có gì đặc biệt, Tiêu Hàn cũng không đi ra nhìn làm gì, hần nằm trên giường ngủ một giấc tới sáng.

Vài ngày trôi qua, Huân Nhi và Tiêu Viêm vẫn giữ được thế bất bại của mình. Tiêu Hàn hần hiện giờ là nỗi lo lắng của các học viên tham gia lần tuyển vào nội viện này, vì trận đấu của hần kết thúc quá nhanh chóng, trận nào cũng chỉ một đám là đối thủ bị nốc ao không dậy nổi. Chính vì thế những học viên khác đều cầu trời khẩn phật cho bản thân đừng đụng phải hần.

Hôm nay, nhất định là một ngày náo nhiệt nhất trong năm nay của Già Nam học viện. Bởi vì tất cả ánh mắt các đệ tử đều dồn về cuộc thi tuyển của nội viện. Hôm nay tại đây sẽ làm người ta lâm vào cảm giác kích động đến cực điểm.

Hồ Gia, Bạch Sơn, Ngô Hạo, Huân Nhi, Tiêu Viêm và Tiêu Hàn trước trận đấu vòng trong đã hướng mọi người biểu hiện rõ thực lực mạnh mẽ, khiến người ta phải há miệng sợ hãi. Mà lần này lại là sáu vị đệ tử cực mạnh của ngoại viện. Ất hần sẽ công hiến những trận đấu đẹp mắt.

Mà cũng chính bởi lý do này mà hôm nay trên khoảng sân tổ chức đại hội đã có rất nhiều người đến xem tất cả cũng không hoàn toàn là đệ tử của học viện, mà còn có rất nhiều người từ bên ngoài học viện nghe danh tìm đến, sinh hoạt trong thành nhiều năm, bọn họ cũng đã rõ ràng hôm nay là ngày náo nhiệt nhất hàng năm của toàn bộ Già Nam Học viện, vì vậy đương nhiên họ sẽ không bỏ qua sự kiện náo nhiệt cỡ này.

Mọi chuyện vẫn giống như trong cốt truyện, Bạch Sơn và Tiêu Viêm khiêu khích nhau, thay đổi một chút về nội dung vòng cuối từ đấu đơn thành đấu hỗn tạp.

Ở vòng này có số lượng học viên là năm mươi người và năm mươi người này chắc chắn sẽ được đi vào nội viện, nhưng vào nội viện cũng phải phân ra thứ hạng, vì thế vòng cuối cùng hỗn tạp này sẽ trực tiếp phân ra thứ hạng bản thân. Ai đứng trên lời đài càng lâu thì thứ tự càng cao và ngược lại, và năm người cuối cùng sẽ được một lần vào tham quan Tầng thư các, chọn một bí tịch phù hợp với bản thân xem như phần thưởng.

Quảng trường xôn xao vì quy định mới cũng như phần thưởng dành cho năm người thứ hạng cao nhất.

Để có thể trụ trên lời đài càng lâu thì việc hợp tác với nhau là điều cần thiết hoặc nếu người tự tin vào thực lực bản thân cũng có thể đơn thương độc mã chiến đấu.

Phó viện trưởng Hồ Kiên phát tay "Nếu không ai còn ý kiến thì trận đấu bắt đầu!"

Trên lời đài, năm mươi người lập tức hỗn loạn thành một đoàn, vài người không cẩn thận đã bị cho rơi đài.

Tiêu Viêm và Huân Nhi đương nhiên là hợp với nhau thành tổ đội hai người, Bạch Sơn, Ngô Hạo, Hồ Gia tự lập một đội riêng chiến đấu, riêng chỉ có Tiêu Hàn là đơn thương độc mã.

Tiêu Hàn không hợp tác với ai tất nhiên là miếng mồi ngon của những người khác, nhưng hần với thực lực "Đấu Linh" đâu phải chung cho đẹp, vì thế, có vài người lao lên đã bị hần đám bay rơi đài, trước khi rơi đài còn cuốn theo vài người xui xẻo đứng gần, thành ra Tiêu Hàn rất ung dung loại bỏ được một

đám. Những người còn lại thấy cảnh này thì đầu đám động thủ với hán nữa, bỏ mặc hán tìm mục tiêu khác.

Số từ: 1199

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Đùa Giỡn

Người khác không tới đánh Tiêu Hàn, hán cũng không tự động tìm ai, rảnh rỗi đứng đó quan sát những trận đánh của năm người mạnh nhất kia: Tiêu Viêm, Huân Nhi, Bạch Sơn, Hồ Gia và Ngô Hạo.

Qua được một thời gian, trên lôi đài còn lại rất ít học viên. Lúc này tất cả ánh mắt đều tập trung hướng về Tiêu Hàn, lý do, từ đầu tới giờ hán là người thành thoi mất ít sức nhất.

Tiêu Hàn nhìn mấy kẻ trước mặt đang vây quanh hán, cười cười “Đoàn kết dữ vậy.”

Bạch Sơn cười đáp lại “Chúng ta cũng không muốn làm trai cò đánh nhau ngư ông đắc lợi, ta nói có đúng không Tiêu Viêm?”

Tiêu Viêm mặt nghiêm túc “Tiêu Hàn, ta rất cảm kích người đã nói giúp ta một năm trước, nhưng lần này ta đành phải đắc tội rồi, hy vọng người không trách.”

Vậy vậy cánh tay, Tiêu Hàn đáp “Yên tâm yên tâm, ta cũng không hẹp hòi như vậy, các người liên minh với nhau ta có thể hiểu, nhưng các người nên chuẩn bị tinh thần bị roi dài trước đi.”

“Hừ, người là Đại Đấu Sư đỉnh phong, mạnh nhất trong tất cả chúng ta nhưng cũng không thể chống lại hết tất cả bọn ta được.” Hồ Gia hừ mũi.

“Ủa? Ta nói ta là Đại Đấu Sư đỉnh phong khi nào vậy?” Tiêu Hàn quay sang nhìn Hồ Gia. Cùng lúc đó, hán liền thả ra khí tức “chân chính” của mình.

“Đấu Linh?”

Mọi người lập tức biến sắc.

Trên khán đài, Nhược Lâm đạo sư, Hồ Kiên cũng những người khác đều kinh ngạc, đồng khiếp sợ tốc độ thăng tiến tu vi của Tiêu Hàn, mười tám tuổi Đấu Linh, tư chất như thế này cũng là số một số hai của học viện.

Dưới lôi đài, đám người Tiêu Viêm ngưng trọng hán lên, tu vi Tiêu Hàn đạt Đấu Linh khiến mọi người sửng sò, Tiêu Viêm nuốt nước bọt “Không ngờ người đã đến cấp độ như thế này.”

Tiêu Hàn thu lại vẻ cười cợt, lạnh nhạt nói “Bây giờ có đánh không?”

Đám người Tiêu Viêm lập tức thủ thế, thực lực bọn họ yếu hơn rất nhiều, nên bây giờ, họ bắt buộc bỏ qua mọi hiềm khích để hợp tác liên minh với nhau.

Tiêu Hàn mắt nhìn qua mọi người một lượt, đột nhiên hán động. Tay hán cong lại, quát.

“Thủy đạn!”

Phanh!! Phanh!! Phanh!! Phanh!! Phanh!! Phanh!! Phanh!! Phanh!!

Tám tên Đấu Sư đỉnh phong không kịp phản ứng lập tức dính đòn và rơi đài. Đám người Tiêu Viêm kinh hãi với tốc độ ra chiêu của Tiêu Hàn, bọn họ chỉ cảm thấy cạnh mình gió thổi vù mấy cái mà thôi.

“Một chiêu liền giải quyết tám gã cấp bậc Đấu Sư đỉnh phong.” Trên khán đài vô số người hít một hơi lạnh vì tại Giả Nam Học Viện Tiêu Hàn rất ít khi sử dụng chiêu thức khác ngoài năm đầm nên mọi người cũng không biết quá rõ chính xác hán mạnh như thế nào.

Tiêu Hàn sau khi cho tám gã Đấu Sư đỉnh phong rơi đài liền phốc một cái, thân ảnh đã đứng trước mặt Bạch Sơn.

Bạch Sơn thấy Tiêu Hàn đứng ngay trước mặt mình tức thì biến sắc, gã vội vàng ngưng tụ đấu khí đánh lại đồng thời hai chân không ngừng di động nhằm tránh thoát.

Tiêu Hàn hừ một tiếng, nắm đầm nhanh như chớp đập trên ngực

Bạch Sơn khiến gã phun ra một ngụm máu, thân người lập tức nằm dính xuống đất.

Giải quyết xong một tên, Tiêu Hàn liền tiến tới người tiếp theo. Bốn người còn lại thấy Tiêu Hàn hạ Bạch Sơn nhanh như vậy thì vô cùng khiếp sợ, nhưng bọn họ cũng không đứng im chịu chết, liền thi triển ra những tuyệt học bản thân.

Đối với mấy cái tuyệt kỹ đang bao vây mình, Tiêu Hàn mặt không chút dao động, tay trái xuất hiện một thanh kiếm màu tím cổ quái, Phệ hồn kiếm. Lưng hơi khòm xuống, Phệ hồn kiếm đưa về ngang hông rồi chém mạnh ra theo vòng tròn

“Phong trầm!”

Ầm ầm ầm

Những chấn động không khí phát ra khi Tiêu Hàn xuất chiêu ‘Phong trầm’ đã phá vỡ các tuyệt kỹ của bốn người Tiêu Viêm.

Không để cho bốn người kịp phản ứng, chân Tiêu Hàn khẽ nhún một cái, hần liền ở trước người Hồ Gia, khoe miệng hần giương lên “Năm xuống!”

Bình.

Hồ Gia như cảm thấy có một tảng đá nghìn cân đè nặng trên người, không cử động nổi, nằng liền giống như Bạch Sơn nằm đo ván trên đất.

Tiêu Viêm thấy Tiêu Hàn giải quyết Hồ Gia tức thì quát lớn “Cùng hợp sức!”

Huân Nhi và Ngô Hạo gật đầu, ngưng tụ đấu khí bản thân và thi triển ra một đấu kỹ khác. Tiêu Viêm vận thân pháp lướt nhanh tới, tay gãi vung lên “Bát Cực Băng!”

Tiêu Hàn đưa nắm đấm lên, cứng chọi cứng với Tiêu Viêm

Bành.

Tiêu Viêm không địch lại, bị đánh bay ra ngoài.

“Tiêu Viêm ca ca!” Huân Nhi thấy Tiêu Viêm thất thế, kêu lên.

“Huân Nhi biểu muội nên lo cho bản thân trước đi đã.” Không biết khi nào Tiêu Hàn đã đứng sau lưng Huân Nhi, nắm đấm không dừng lại mà đánh vào lưng nàng.

Tuy nhiên, Tiêu Hàn không dám quá tay mà chỉ dùng đủ lực để Huân Nhi ngã xuống đất, hần không muốn đối địch với toàn học viện a.

Bây giờ, chỉ còn lại mỗi Ngô Hạo là còn đứng, nhưng... bành... à, đã nằm luôn rồi.

Hô.

Toàn trường một mảnh im lặng. Ài, kinh ngạc và khiếp sợ nữa chứ gì, bỏ qua đi.

Năm người Tiêu Viêm, Huân Nhi, Bạch Sơn, Hồ Gia, Ngô Hạo khó khăn đứng dậy, Tiêu Hàn không quá tay nên bọn họ không có ngất xỉu mà chỉ hơi đau đớn đứng không nổi mà thôi.

Nhìn năm kẻ này đang run rẩy đứng dậy, Tiêu Hàn có một loại cảm giác sướng không thể tả, khắc khắc.

Tiêu Viêm ánh mắt nhìn Tiêu Hàn đang mỉm cười, gãi cằm giọng “Mọi người có thể kéo dài một thời gian cho ta không?”

“Ngươi còn tuyệt kỹ mạnh mẽ nào khác sao?” Hồ Gia đáp lời, ba người khác cùng nhìn về phía gã.

“Đúng, nhưng tuyệt kỹ này cần chút ít thời gian khởi động.” Tiêu Viêm gật đầu xác nhận.

“Vậy được, bọn ta sẽ cố gắng, tất cả trông vào ngươi.” Ngô Hạo lên tiếng.

Huân Nhi đương nhiên không có ý kiến, Hồ Gia cũng không, chỉ có Bạch Sơn là hơi khó chịu nhưng gã cũng không phản đối.

Tiêu Hàn quan sát thấy bốn người khác lao lên, chỉ còn lại Tiêu Viêm là còn đứng chỗ cũ đang hồi phục đấu khí, hần đoán có lẽ Tiêu Viêm chuẩn bị tạo ra Phật nộ hỏa liên mini đây. Hần cũng muốn nhìn xem hình dáng của nó như thế nào, có đẹp như cốt truyện miêu tả hay không, hần cũng không sợ tình hình sẽ xấu đi khi Tiêu Viêm hoàn thành Phật nộ hỏa liên, hần có kỹ năng bị động kháng phép thuật tuyệt đối lên đến 60% thành công, nếu còn không được thì cùng lắm là thua mà thôi, hần cũng chả cần vào Tầng thư các của Già Nam học viện làm gì, công pháp ư? Trong hệ thống có đây, chỉ cần đủ điểm đổi là được.

Số từ: 1400

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Kết Thúc

Dây dưa một hồi với bốn người, Tiêu Hàn “câu giờ” chờ Tiêu Viêm xuất ra Phạt Nộ Hỏa Liên, hắn muốn chiêm ngưỡng con át chủ bài và cũng là tuyệt chiêu phân thắng bại của Tiêu Viêm.

Đing.

“Kích hoạt nhiệm vụ ẩn đặc biệt: Ngăn chặn Tiêu Viêm tạo ra Phạt Nộ Hỏa Liên. Thành công thưởng: 5000 điểm trải nghiệm, thất bại phạt: trừ 5000 điểm trải nghiệm.”

Tiêu Hàn nghe hệ thống nói ra nhiệm vụ chợt im lặng, hắn chỉ muốn chiêm ngưỡng cái tuyệt chiêu siêu cấp bá đạo của Tiêu Viêm mà thôi, vậy mà hệ thống lại đưa ra cái nhiệm vụ này, dập tắt mất hy vọng của hắn. Ài

Thôi thôi, đã có nhiệm vụ thì Tiêu Hàn phải làm thôi, thất bại thì bị trừ 5000 điểm lận đó, khề chắc lười một cái, hắn không dây dưa nữa, vận chuyển đấu khí thoát khỏi ảnh hưởng của bốn người Huân Nhi, hắn ngay lập tức lao tới chỗ Tiêu Viêm.

Huân Nhi trông thấy Tiêu Hàn dễ dàng thoát khỏi bọn họ, lòng quýnh lên hô “Đứng lại!”

Đôi mắt bỗng phụt lên nhưng ngọn lửa vàng kim thần bí, Huân Nhi vận thân pháp đuổi theo Tiêu Hàn, không cho hắn đến gần Tiêu Viêm ca ca của nàng.

Tiêu Hàn cảm nhận được Huân Nhi đuổi theo, hắn xì một tiếng, bàn tay lập tức tụ đấu khí tạo ra một quả cầu hàn khí xoay tròn, chà, càng nhìn càng giống Rasengan trong Naruto.

Tiêu Hàn ném quả cầu hàn khí tới Tiêu Viêm “Huyền giai đấu kỹ: Băng khí hợp sát!”

Quả cầu ‘rasengan’ bằng hàn khí cấp tốc bay tới hướng Tiêu Viêm.

Tiêu Viêm đang giữa lúc kết hợp hai loại hỏa diễm, tinh thần cảm ứng được nguy hiểm, lập tức bỏ qua giai đoạn này, thân ảnh né qua tránh thoát quả cầu hàn khí đó.

Rắc.

Quả cầu hàn khí va chạm với nền đất ngay tức khắc biến thành một khoanh băng cứng lạnh lẽo.

Khẽ hít một hơi lạnh, Tiêu Viêm thầm hô nguy hiểm, nếu gã không kịp tránh chắc chắn sẽ bị đóng băng ngay tức khắc, gã nhìn lại người vừa thi triển chiêu này, lòng thầm nói “Người này thật kinh khủng!”

Đing.

“Chúc mừng chủ nhân hoàn thành nhiệm vụ: Ngăn chặn Tiêu Viêm tạo ra Phạt Nộ Hỏa Liên, thưởng 500 điểm trải nghiệm.”

Tiêu Hàn không quan tâm tới âm thanh của hệ thống, hắn đã không còn hứng thú để chơi đùa nữa nên quyết định kết thúc ở đây được rồi.

Tiêu Hàn đứng thẳng người, mắt lạnh nhìn năm người một lượt, khóe miệng hơi cong lên, trong lòng thầm nói “Tiêu Viêm, ta sẽ đoạt vinh quang của chú mày.”

Vù.

Tiêu Hàn liền xuất hiện trước người của Bạch Sơn, hắn nói “Bắt đầu từ ngươi trước đi.”

Bốp.

Bạch Sơn văng ra ngoài.

Bình.

Hồ Gia tiếp bước Bạch Sơn.

Bành.

Ngô Hạo không khác gì hai người trước.

Trên lời đài chỉ còn lại Tiêu Hàn và hai người Tiêu Viêm, Huân Nhi. Tiêu Hàn nhìn hai người đứng cạnh nhau, cười cười “Được rồi, nể tình cùng là Tiêu gia với nhau, hai người chịu thua đi.”

Nở nụ cười khổ, Tiêu Viêm và Huân Nhi nhìn nhau, cuối cùng Tiêu Viêm thở dài “Ngươi quả thực rất mạnh, bọn ta chịu thua.”

“Vậy mới tốt!” Tiêu Hàn mỉm cười, xong hắn quay sang nói với trọng tài “Trận đấu kết thúc được chưa? Ta muốn về ngủ một giấc!”

“A..A...xong rồi, trận đấu đã xong!” Nghe được thanh âm Tiêu Hàn vang lên, vị trọng tài vội vàng lên tiếng.

"Nội viện thi tuyển lần này, đến đây là kết thúc. Năm người đứng đầu sau một hồi kịch liệt chiến đấu cũng đã chọn lựa ra. Bọn họ là Tiêu Hàn, Tiêu Viêm, Huân Nhi, Ngô Hạo, Hồ Gia!" Một gã trọng tài tuổi hơi cao chút, ánh mắt nhìn chung quanh quảng trường, chột lớn tiếng tuyên bố.

Thanh âm của hắn vừa mới hạ xuống, trên quảng trường, đột nhiên âm thanh ủng hộ vang lên như bài son đảo hải. Dưới một loại giống như tiếng sóng âm động đất, toàn bộ quảng trường như muốn run lên. Vô số người từ trên khán đài đứng dậy.

Tiêu Hàn nghe xong trọng tài tuyên bố, hắn quay người lại nói với Tiêu Viêm “Ta đi trước đây, tạm biệt!”

Rồi hắn lập tức rời khỏi nơi đây, bỏ lại những tiếng ồn ào, xôn xao của những người trong quanh trường. Còn về việc đi vào Tầng thư các, cũng phải mấy ngày sau mới bắt đầu, không vội, về đánh một giấc trước đã.

Dựa theo quy củ của học viện, trong vòng bảy ngày sau khi cuộc thi kết thúc, học viên thi tuyển từ hạng năm mươi trở về trước, liền được chuẩn bị tiến vào Nội Viện, mà Tiêu Hàn trong năm hạng đầu, thì có thể trong bảy ngày này, lựa chọn thời gian tiến vào tầng thư các của học viện, đạt được khen thưởng, bọn hắn có tư cách ở trong đó dựa vào vận khí, lựa chọn một ít thứ gì đó cho mình.

Hai ngày sau khi kết thúc thi tuyển, đám người Tiêu Viêm thì luôn luôn bị những ánh mắt hâm mộ lẫn ghen tỵ làm phiền đến phát mệt, chỉ có Tiêu Hàn là nằm dài ở phòng là thoải mái nhất.

Chiều hôm nay sẽ có người đưa năm người đạt thứ hạng cao nhất tiến vào Tầng thư các, nên Tiêu Hàn từ trưa đã đến hội họp với bọn Tiêu Viêm, cũng được biết vài chuyện đã xảy ra của Tiêu gia, do bị Vân Lam tông gây khó dễ nên Tiêu gia phải dời đi, việc này Tiêu Hàn hắn cũng không để ý, cứ mặc cho Tiêu Viêm giải quyết, hắn không thích cái phiền phức này, rảnh rồi trợ giúp một chút là được rồi.

Số từ: 1097

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Tầng Thư Các

Tiêu Hàn và bốn người khác hiện giờ đang đứng tập trung tại tầng thư các, nơi đây có những kệ sách lớn đặt những cuốn sách dày cộm, nhưng Tiêu Hàn biết đây chỉ là nguy trang bên ngoài mà thôi. Chỗ bàn trà còn ngồi ba người mà một trong đó là phó viện trưởng Hồ Kiên.

"Các ngươi đều đã đến đây. Ta đây cũng không làm khó. Các ngươi cũng có thể biết mục đích các ngươi tới đây." Từ ghế đứng dậy. Hồ Kiên mỉm cười nói: "Các ngươi là năm người đứng đầu trong cuộc thi tuyển lần này. Dựa theo quy củ. Có đủ tư cách tiến vào Tầng Thư Các thử vận khí."

Nói xong, Hồ Kiên đi vào phía sau vách tường. Bàn tay tùy ý vỗ vài cái, một trận thanh âm trầm thấp vang lên. Chợt một thông đạo tối đen xuất hiện trước mặt năm người Tiêu Hàn.

Sau khi đi vào thông đạo. Tiêu Hàn phát hiện, trên vách tường khảm một hạt dạ minh châu cực lớn. Ánh sáng chiếu xạ nhàn nhạt làm thông đạo trở nên có chút mờ ảo. Bất quá bấy nhiêu ánh sáng đối với đám người Tiêu Hàn cũng đủ rồi.

Hành tẩu trong thông đạo khoảng nửa giờ. Một chút ánh sáng rất cực thì xuất hiện tại cuối thông đạo. Trong thông đạo mấy người bước đi đều là nhanh hơn rất nhiều. Sau một lát, rốt cực thì từng bước đi ra bên ngoài.

Ánh sáng chói mắt từ phía chân trời rơi xuống. Theo quán tính đám người Tiêu Viêm nhắm chặt lại hai mắt, Tiêu Hàn không bị ảnh hưởng nhưng cũng tỏ ra bị lóa nên nhắm mắt lại, sau một lúc lâu mới chậm rãi mở chột giạt mình nhìn cảnh tượng xuất hiện tại trước mắt.

Lúc này trước mặt đám người Tiêu Hàn. Rõ ràng là một cốc rãnh. Vách tường kia một đường hướng về phía trên kéo dài ra. Cuối cùng cho đến cuối tầm mắt. Tại bên trong ba mặt vách đá. Vừa vặn có một khu đất trống cực rộng lớn. Tại đó, có một tòa lầu các khổng lồ mang đậm phong cách cổ xưa có chút làm người ta lưu luyến.

Ánh mắt chậm rãi đảo qua, cuối cùng dừng lại tại trên một tấm biển có vẻ xa xưa ở phía ngoài lầu các. Như ẩn như hiện, ba chữ từ từ hiện ra:

Tầng Thư Các!

Hồ Kiên mang theo năm người chậm rãi đi hướng Tầng Thư Các. Khi đi vào khoảng cách hai mươi thước, đột nhiên dừng lại. Hướng phía Tầng Thư Các ông quyền nói : "Lần này năm người đứng đầu cuộc thi tuyển của Nội Viện đã có kết quả. Dựa theo quy củ, ta dẫn họ tới chỗ này. Mời chư lão mở cửa!"

Lời nói của Hồ Kiên mang theo đầu khí không ngừng bồi hồi trong khe núi thật lâu không tiêu tan.

Lời nói của Hồ Kiên truyền ra không lâu, Tiêu Viêm gắt gao chăm chú vào tầng thư các, đồng tử đột nhiên co rút lại. Ánh mắt mạnh mẽ di động. Cuối cùng dừng lại tại hai thân ảnh mặc áo bào màu tro đang ngồi xếp bằng trước cửa. Lúc trước, tại thời điểm tiến vào, gã rõ ràng nhìn thấy nơi này căn bản không có ai!

Tiêu Hàn nhìn Tiêu Viêm kinh sợ, khẽ mỉm cười, đây là một thủ đoạn của Đẩu Tông đỉnh phong, lợi dụng không gian chấn động để ẩn giấu bản thân, mà hiện giờ hai cái lão già này làm như thế chỉ là dẫn dắt đám người trẻ tuổi Tiêu Viêm thôi.

Âm thanh Hồ Kiên chậm rãi tiêu tán trong sơn cốc, hai vị áo bào tro lại không có chút động tĩnh nào. Giống như không hề nghe thấy.

Nhận thấy lời của mình nói không có phản hồi, Hồ Kiên cũng không lên tiếng lần nữa, vẫn duy trì tư thế ông quyền, im lặng chờ đợi.

Không khí yên tĩnh ở trong sơn cốc bảo trì trong vòng gần 10' sau, hai gã áo bào tro ngồi xếp bằng ở nơi cửa chính lầu các áo bào lúc này mới có chút động đậy, đôi mắt thân nhiên như của một vị lão sư từ từ nâng lên, theo thứ tự nhàn nhạt đảo qua ở trên người Hồ Kiên, cuối cùng bỗng nhiên dừng tại trên người Tiêu Viêm, áo bào có chút run lên, tiếng khàn khàn kinh dị rất nhỏ lặng yên truyền ra: "Dị Hóa?"

Và tiếp theo màn trò chuyện của ba người này,...

Tiêu Hàn buồn chán, các người còn lăm nhăm đến khi nào đây. Đến khi Hồ Kiên nhắc nhở mở không gian cấm chế thì hai lão già này mới bắt đầu động tay.

Trên lầu, hai đôi bàn tay gầy guộc của hai vị áo bào tro chậm rãi lộ ra từ trong tay áo, chọt ngón tay chậm rãi vung ra tạo thành thủ ấn, mà theo thủ ấn của bọn họ, đám người Tiêu Viêm có thể cảm giác được rõ ràng, hai cổ dao động vô hình cực kỳ hùng hồn, đang ở từ bên trong bàn tay bọn họ truyền ra như sóng cuộn.

Dao động vô hình dần dần khuếch tán, cuối cùng thì cùng những sóng gọn không gian tiếp xúc cùng một chỗ, hai dao động vừa tiếp xúc, nhất thời không gian trước mặt đám người Tiêu Viêm ngay lập tức giống như được tạo thành từ một khối nước, không ngừng nổi lên từng vòng gọn sóng, một lát sau, gọn sóng đình chỉ, hình thành một cánh cửa, như bị bàn tay vô hình chậm rãi xé rách mà mở toang ra.

"Đi thôi." nhìn thấy cánh cửa không gian, Hồ Kiên phát phát tay dẫn đầu đi vào. Sau đó, đám người Tiêu Viêm chậm rãi đuổi theo sau, cẩn thận tiến vào phiên cửa vô hình.

"Làm phiền Nhị lão." đứng ở phía ngoài lầu các, Hồ Kiên quay về phía hai vị áo bào tro ngồi xếp bằng dưới đất cười nói.

"Nhiệm vụ mà thôi." thanh âm khàn khàn nhàn nhạt chậm rãi vang lên, thân thể hai vị lão nhân thần bí ngay cả một chút rung động cũng không có.

"Hiện tại các người tự mình đi vào tầng các đi, nhớ kỹ, mặc kệ các người muốn cái gì, cũng không được cưỡng cầu, bởi vì các vật bên trong đều được tăng thêm tầng năng lượng bảo hộ, nếu tay của người có thể xuyên qua tầng năng lượng bảo hộ mà không hề trở ngại, như vậy chính là người có thể lấy đi đồ vật bên trong, đương nhiên, mặc kệ người có thể cầm lấy bao nhiêu, đều có thể mang ra Tầng Thư Các, chỉ có một điều nhắc nhở, ngàn vạn không nên có lòng tham, nếu không kết quả là sẽ chỉ là công dã tràng."

"Mà nếu các người không thể xuyên thấu tầng năng lượng bảo hộ, vậy liền buông tha đi, chỉ bằng thực lực của các người, vẫn chưa thể phá được chúng, mấy năm nay hàng năm đều có người đi vào Tầng Thư Các, mà cuối cùng tay không trở về cũng không phải là số ít, cho nên, hết thảy chỉ có thể tùy duyên, không chiếm được, cũng không được cưỡng cầu." Ngón tay hướng Tầng Thư Các, Hồ Kiên quay đầu đối với đám người Tiêu Viêm chỉ đạo.

Đám người Tiêu Viêm bước chân tiến vào Tầng thư các, qua mấy bậc thang đá, rồi bị cuốn hút vào tấm bảng treo trên cao kia.

Một tiếng ho nhẹ vang lên đánh thức bọn họ ra khỏi trạng thái thất thần. Tiêu Hàn hơi mỉm cười, hẳn đoán có thể đây là kiệt tác của viện trưởng học viện Già Nam.

"Vào đi thôi, cánh cửa chỉ có thể mở ra 1 giờ, một giờ sau, mặc kệ có đạt được vật cần thiết hay không, các người đều cũng phải đi ra."

Tại bên trái năm người, một vị áo bào tro, áo bào như bị gió nhẹ phát động, một tiếng kêu kệt chợt phát ra từ đại môn đang đóng chặt, cửa từ từ mở ra, lộ ra một thông đạo tối đen.

Sau khi năm người toàn bộ đi vào Tầng Thư Các, đại môn đang rộng mở, lại tiếp tục kêu kệt chậm rãi khép lại hoàn toàn.

Nhìn lại đại môn đóng chặt lần nữa, Hồ Kiên khẽ thở dài một hơi nhẹ nhõm, cười nói: "Hy vọng những tiểu tử này có thể lấy được thứ thích đáng, có thể đi vào Tầng Thư Các của Già Nam Học Viện, đây chính là cơ duyên khó cầu a, không được bỏ qua a."

Chương 36: Phát Tài! Phát Tài Rồi!!!

Mặc kệ đám người Tiêu Viêm như con nai vàng ngơ ngác, Tiêu Hàn nhanh chân bước vào gian phòng rộng lớn.

Tiếng gió rít xuất hiện, trong khi đám người Tiêu Viêm không hiểu chuyện gì, Tiêu Hàn liền phi thân lên tiến lại gần nói phát ra tiếng gió rít.

“Tiêu Hàn!” Tiêu Viêm phát hiện Tiêu Hàn chạy đi thì lớn tiếng gọi.

Không để ý đám người Tiêu Viêm, Tiêu Hàn đã phát hiện được những công pháp được bảo vệ bởi năng lượng phong ấn kia. Những đạo ánh sáng đủ màu sắc bay lượn tứ tung, mà trong mắt của hắn thì lại là những điểm số nhiều vô kể.

“Phát tài phát tài rồi! Ha ha ha!” Tiêu Hàn mừng rỡ cười to. Với số công pháp nhiều như thế này thì hắn không lo về điểm nữa rồi.

Hây.

Tiêu Hàn cấp tốc phi thân tới, tay không ngừng chớp lấy từng đạo ánh sáng, nhìn qua một chút rồi thả ra, tay lại chớp lấy cái khác tiếp tục. Hắn đây là đang sao chép công pháp đổi cho hệ thống, với thực lực Đầu Tồn đỉnh thì mấy cái cấm chế phong ấn này vô dụng với hắn, dù không phá vỡ thì hắn cũng dư sức xem toàn bộ nội dung bên trong.

Đám người Tiêu Viêm đã đến được một lúc, thấy Tiêu Hàn đang bận rộn “thu hoạch” thì ngơ người không biết hắn đang làm cái gì.

“Tiêu Hàn, ngươi đang làm gì vậy?” Tiêu Viêm không nhịn được hỏi, dù sao hắn và Tiêu Hàn cũng là người cùng xuất xứ Tiêu gia nên dễ nói chuyện hơn.

“Đừng để ý nhiều như vậy, các người hãy tự tìm cho mình công pháp đi, trong mấy đạo ánh sáng đó đó.” Tiêu Hàn vừa chớp được một đạo ánh sáng, miệng nói với Tiêu Viêm.

“Vậy thì ngươi đang...” Tiêu Viêm lên tiếng.

“Sao ngươi nhiều chuyện vậy!” Tiêu Hàn liếc Tiêu Viêm “Ta đang chọn cho mình công pháp, được chưa?”

Tiêu Hàn không quan tâm đến đám người Tiêu Viêm mắt kỳ lạ nhìn hắn, hắn vẫn nên tập trung vào việc mình làm thì hơn, thời gian chỉ có một giờ để hành động, hắn phải thu lấy càng nhiều điểm càng tốt.

Đám người Tiêu Viêm nhìn Tiêu Hàn một lần rồi cũng bỏ đi tìm công pháp cho mình. Một màn tranh đoạt bắt đầu.

Sau khi Tiêu Viêm đưa một công pháp Địa giai trung cấp hóa thuộc tính mà gã bắt được cho Huân Nhi, Tiêu Hàn đột nhiên ném cho gã một quyển trục, hắn nói “Cái này cho ngươi!”

Tiêu Viêm chớp lấy, nhìn lướt qua tên công pháp, thốt lên “Sur Hồ Toái Kim Ngâm, âm ba đấu kỹ, cấp bậc: Huyền Giai Cao Cấp, Sur Hồ tề khiếu, vạn thủ thần phục, có đại uy năng toái kim chấn hồn.” Gã ngược lên nhìn Tiêu Hàn, không hiểu tại sao người này lại biết bản thân đang cần một công pháp loại âm ba.

Tiêu Hàn không nhìn Tiêu Viêm, tay vẫn không ngừng nghỉ bắt thả từng đoàn ánh sáng, miệng lại nói “Đừng thắc mắc! Ta không rành đi giải thích, cần thì lấy, không thì thôi!”

Tiêu Viêm đành thu lại lòng hiếu kỳ của mình, bắt đầu nhìn kỹ hơn quyển Huyền giai cao cấp – Sur Hồ Toái Kim Ngâm này.

Một giờ sau, năm người cùng rời khỏi phòng tiến vào thông đạo màu đen. Sau khi năm người rời khỏi, những năng lượng tráo đang trong tình trạng xoay vòng trong căn phòng kích cỡ vĩ đại bắt đầu nhỏ lại. Chốc lát sau, năng lượng tráo biến thành một điểm nhỏ, rồi một tiếng rầm rắc nhỏ vang lên, hoàn toàn biến mất. Lúc này, cả căn phòng vĩ đại trở nên trống rỗng. Ai cũng không thể nghĩ đến nơi này lúc trước đã từng tràn ngập vô số bảo bối đủ để gây nên một trận oanh động ở ngoại giới.

Ra ngoài, năm người bị hai già canh cửa tra xét một lần, một trong hai lão nói

"Đã hết giờ rồi, đi cả đi, nhớ, việc xảy ra tại đây hôm nay, bao gồm cả tin tức bên trong Tầng Thư Các, các người không được tiết lộ nửa lời cho kẻ khác." Âm thanh khàn khàn có vẻ già nua chậm rãi vang lên tại khu vực cửa chính.

Nghe vậy, cả bọn Tiêu Viêm vội vàng cúi đầu.

"Ha ha, đều ra hết rồi sao?" Nhìn năm người vừa bước ra, Hồ Kiên lúc trước đứng như tòa lâu các chợt cười nói: "Chắc không tay không mà về chứ?"

Bốn người bọn Tiêu Viêm đều gật đầu, chỉ có Tiêu Hàn là không.

Hồ Kiên thấy Tiêu Hàn lắc đầu, nói “Ngươi không lấy được công pháp thích hợp sao?”

Không đợi Tiêu Hàn trả lời, Hồ Gia đã nhảy vào ngay “Cái tên này rất kỳ quặc, rõ ràng lựa chọn rất lâu, rất nhiều công pháp đều không lấy một cái, ngay cả Địa giai cao cấp cũng không lọt mắt.”

“Thật vậy sao?” Hồ Kiên kinh ngạc.

Tiêu Hàn hơi gật nhẹ.

“Thôi, tất cả cũng là số phận!” Hồ Kiên thở dài rồi dẫn năm người rời khỏi Tầng thư các.

Lúc đám người Tiêu Viêm biến mất, tiểu sơn cốc không biết ở địa phương nào này lại lần nữa khôi phục lại sự yên tĩnh vốn có của nó. Đợi thêm một năm, cho đến khi cuộc thi tuyển vào Nội Viện khác kết thúc mới lần nữa được mở ra.

Số từ: 1016

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Lại Thăng Cấp

Vừa ra khỏi Tầng thư các, Tiêu Hàn liền tách ra trở về phòng của mình, bỏ mặc một đám mặt ngơ ngác.

Bước vào phòng, đóng cửa lại, Tiêu Hàn nằm lên giường tĩnh thần tập trung trao đổi với hệ thống.

“Hệ thống, thông tin bản thân!”

Ting.

Tên: Phạm Linh.

Tuổi: 25.

...

Cấp độ: 43. (Thoát cảnh)

EXP: 99.32%

STR: 105(+20%)

AGI: 105

INT: 140(+1000)

VIT: 140

LUX: ??? (may mắn)

Công pháp: Thiên hợp địa pháp quyết.

Huyết thống: Cương thi (cao cấp) *tăng STR lên 20%*

Khả năng đặc biệt: Cường hóa (đỉnh cấp) *giảm suy yếu 9 thành (hủy bỏ)*

Kỹ năng bị động:*'ti lệ 20% nhất kích tất sát'*

'dịch chuyển đến bất cứ đâu trong tầm mắt, sử dụng được 11 lần/ngày'

'tỉ lệ 11% lấy tu vi kẻ địch cộng cho mình'

'hồi phục sức khỏe, thể lực trong 54s'

'kháng phép thuật tuyệt đối.' 60% vô hiệu hóa đòn tấn công phép thuật

'tăng cường 10% tất cả các hiệu ứng bị động'

Vật phẩm đang sử dụng: nhẫn không gian (thấp)

Trang bị: Phệ hồn kiếm (tử sắc)

Điểm trải nghiệm: 11,183,000.

Thế giới đang du hành: Đấu Phá Thương Khung.

Tu vi: Đấu Tôn đỉnh.

Thuộc tính: Thủy.

Công pháp: (chưa có)

Đấu kỹ: Hoàng giai cao cấp: Thủy đạn.

Huyền giai cao cấp: Băng khí hợp sát.

Địa giai trung cấp: Thủy pháo thần công.

Vũ khí: (chưa có)

Nghề nghiệp phụ: (chưa có)

Cảnh giới linh hồn: Đế cảnh.

Trong Tầng thư các, Tiêu Hàn đã thu được 9 quyển địa giai cao cấp, 19 quyển địa giai trung cấp, 30 quyển địa giai sơ cấp, 56 quyển Huyền giai cao cấp, 103 Huyền giai trung cấp, 208 Huyền giai sơ cấp và một đồng Hoàng giai cao, trung, sơ cấp. Tổng số điểm lên đến hơn mười một triệu. Phải nói đây là một lần bội thu của hắn.

Đing.

“Chúc mừng chủ nhân lên cấp 44!”

Âm thanh vang lên bất ngờ của hệ thống vang lên khiến Tiêu Hàn chú ý, trong cơ thể hắn, dòng khí lưu kia liên tục di chuyển khiến exp tăng lên tự động mỗi giây. Lúc này, giá trị exp đã hơn 99%, nên chỉ chốc lát sau cấp độ của Tiêu Hàn đã thăng lên một cấp.

Bỏ qua chuyện này, hiện tại Tiêu Hàn đang phân vân không biết nên sử dụng số điểm hơn mười một triệu như thế nào.

Đổi một lọ kinh nghiệm truyền thuyết giá mười triệu điểm, hay là đổi những kỹ năng, skill bá đạo cho mình nhỉ?

“Hừm...” Tiêu Hàn ngồi trên giường, tay chống cằm suy nghĩ miên man.

“Được rồi! Quyết định vậy đi!” Tiêu Hàn quyết định sẽ đổi lọ kinh nghiệm truyền thuyết để tăng cấp, thực lực phải ưu tiên hàng đầu, còn những vật khác để đổi sau, thời gian còn dài cơ mà.

Lúc trước lão già thần sức mạnh không nói rõ khi nào sẽ diễn ra lễ hội của các vị thần, nhưng lão không nói tức là còn lâu lắm mới diễn ra, vì thế, cứ an tâm mà cày cấp, đánh quái kiếm điểm. Hắc hắc.

“Hệ thống, đổi một lọ kinh nghiệm truyền thuyết!” Tiêu Hàn đứng dậy, nói với hệ thống.

“Đã xác nhận!”

Trên tay Tiêu Hàn xuất hiện lọ thủy tinh đựng một loại dung dịch màu hoàng kim phát sáng chói mắt, giống với lọ kinh nghiệm truyền thuyết trước đây hắn đã từng uống trong Ma thú sơn mạch. Hắn còn nhớ rõ vị của thứ dung dịch màu hoàng kim này tuyệt đến như thế nào.

Ngửa cổ uống cạn dung dịch màu hoàng kim, xong Tiêu Hàn ngồi xuống giường.

Ầm...vù vù...

Thực lực tăng lên chóng mặt...

Đấu Tôn đỉnh phong...

Đấu Thánh nhất tinh!

...

Đấu Thánh ngũ tinh!

...

Đấu Thánh bát tinh!

Đấu Thánh cửu tinh!

...

Đấu Thánh cửu tinh đỉnh phong!

...

Rắc...ầm...ầm...

Đấu Đế!!!

Tiêu Hàn thở ra một hơi, dù đã cảm nhận qua một lần như hắn vẫn rất kinh hãi vì tốc độ tiến cảnh sau khi dùng lọ kinh nghiệm đẳng cấp truyền thuyết kia, từ Đấu Tôn đỉnh phong vọt thẳng lên Đấu Đế, chả cần nhờ vào bất cứ thứ gì như đan dược để cấp mà tộc trưởng Hồn tộc đã dùng, hay cách của Tiêu Viêm là phá rồi lập dựa vào dị hỏa đứng đầu, Đà Xá Cô Đế!

“Hệ thống, thông tin bản thân!” Tiêu Hàn vội vàng kiểm tra xem hắn đã lên tới cấp độ bao nhiêu.

Ting.

Tên: Phạm Linh.

Tuổi: 25.

...

Cấp độ: 62. (Bán tiên nhân)

EXP: 00,03%

STR: 143(+20%)

AGI: 143

INT: 197(+1000)

VIT: 197

LUX: ??? (may mắn)

Công pháp: Thiên hợp địa pháp quyết.

Huyết thống: Cương thi (cao cấp) *tăng STR lên 20%*

Khả năng đặc biệt: Cường hóa (đỉnh cấp) *giảm suy yếu 9 thành (hủy bỏ)*

Kỹ năng bị động:*'tỉ lệ 20% nhất kích tất sát'*

'dịch chuyển đến bất cứ đâu trong tầm mắt, sử dụng được 11 lần/ngày'

'tỉ lệ 11% lấy tu vi kẻ địch cộng cho mình'

'hồi phục sức khỏe, thể lực trong 54s'

'kháng phép thuật tuyệt đối.' 60% vô hiệu hóa đòn tấn công phép thuật

'tăng cường 10% tất cả các hiệu ứng bị động'

Vật phẩm đang sử dụng: nhẫn không gian (thấp)

Trang bị: Phệ hồn kiếm (tử sắc)

Điểm trải nghiệm: 1,183,000.

Thế giới đang du hành: Đấu Phá Thương Khung.

Tu vi: Đấu Đế.

Thuộc tính: Thủy.

Công pháp: (chưa có)

Đấu kỹ: Hoàng giai cao cấp: Thủy độn.

Huyền giai cao cấp: Băng khí hợp sát.

Địa giai trung cấp: Thủy pháo thần công.

Vũ khí: (chưa có)

Nghề nghiệp phụ: (chưa có)

Cảnh giới linh hồn: Đệ cảnh.

Hô!!!

Vọt thẳng lên cấp 62 luôn, quá nhanh quá nguy hiểm, Tiêu Hàn cười toe toét.

Đúng lúc này, âm thanh của hệ thống vang lên.

Số từ: 1178

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Trộm

Đing.

“Chúc mừng chủ nhân lên cấp 62.”

Đing.

“Chủ nhân qua cấp 50, nhận được một hộp quà bí ẩn.”

Đing.

“Chúc mừng chủ nhân tiến vào cảnh giới Bán tiên nhân. Nhận được một lần quay miễn phí và một thẻ reset thuộc tính!”

“Hả?” Tiêu Hàn bất ngờ trước phần thưởng đưa ra của hệ thống.

Thẻ reset thuộc tính?

Vậy là những thuộc tính của hân có thể thay đổi được à? Hân không hề biết đấy.

Tiêu Hàn thử liền, từ lâu hân đã không ưng ý với cách tăng điểm thuộc tính của hệ thống rồi, bây giờ có cơ hội thì hân phải sửa đổi ngay.

“Dùng thẻ reset thuộc tính!” Tiêu Hàn nói

“Xác nhận yêu cầu!”

Đing.

“Thuộc tính đã reset trở về như cũ.”

“Các trạng thái gắn kèm các thuộc tính bị hủy bỏ.”

Tiêu Hàn cảm thấy một trận mồi một kinh khủng, chỉ muốn nằm xuống mà ngủ luôn cho khỏe, nhưng hân bây giờ chưa thể ngủ được, hân biết đây là do thuộc tính của hân không còn cao như trước nên mới có cảm giác như thế này.

Sau khi reset thì Tiêu Hàn có 680 điểm thuộc tính tự do, và bốn thuộc tính STR, AGI, INT và VIT đều trở về giá trị 0 tròn trĩnh.

“Tăng 200 điểm vào STR, 200 điểm vào AGI, 200 điểm vào INT và 80 điểm vào VIT!” Tiêu Hàn đưa ra cách tăng điểm của hân.

Đing.

“STR đạt giá trị 100, nhận trạng thái: 'tỉ lệ 20% nhất kích tất sát',

AGI đạt giá trị 100, nhận trạng thái: 'dịch chuyển đến bất cứ đâu trong tầm mắt, sử dụng được 10 lần/ngày',

INT đạt giá trị 100, nhận trạng thái: 'tỉ lệ 1% lấy tu vi kẻ địch cộng cho mình'.”

Đing.

“STR đạt giá trị 200, nhận trạng thái: 'bỏ qua phòng ngự phép thuật đối thủ',

AGI đạt giá trị 200, nhận trạng thái: 'loại bỏ tạm thời tốc độ đối thủ',

INT đạt giá trị 200, nhận trạng thái: 'bỏ qua phòng ngự vật lý đối thủ’,”

Nhìn những trạng thái mới xuất hiện trở lại, Tiêu Hàn cảm xúc rất là sung sướng. Bà nó chứ, bỏ qua phòng ngự vật lý lẫn phép thuật, nói vậy thì khác gì đối thủ hoàn toàn không có sức chống đỡ trước hân, hân đánh bao nhiêu nhận hết bấy nhiêu, khắc khắc quá đã.

A, còn hộp quà bí ẩn hệ thống tặng, không biết có gì trong đó nữa, Tiêu Hàn rất tò mò a.

“Mở hộp quà bí ẩn!”

Đing.

“Hộp quà bí ẩn đã mở. Nhận được một quả trứng thú cưng, thời gian nở mười năm.”

Trước mặt Tiêu Hàn lập tức xuất hiện một quả trứng cỡ bàn tay, trên lớp vỏ trứng có các hoa văn kỳ quái, màu sắc pha trộn giữa trắng và đen với nhau, không biết đây là trứng của con gì nhỉ?

Ngồi quan sát một hồi quả trứng kỳ lạ này, Tiêu Hàn lắc đầu thờ dài, muốn biết nó là con gì thì đợi nở ra là biết ngay thôi, mười năm thôi mà, hân đợi được.

Cho quả trứng vào một cái túi da chất lượng tốt, thủy hòa bất xâm, hân đổi lấy từ hệ thống giá mấy trăm điểm.

Trứng thú cưng phải giữ bên cạnh mình thì nó mới nở được, và không giữ được trong không gian giới chỉ, đây là điều hệ thống đã nói với hân khi hân có nhét quả trứng vào cái không gian giới chỉ củi bấp trên ngón tay hân.

Xong xuôi, Tiêu Hàn liền mở ra bảng trò chơi xoay vòng, hân có một lần quay miễn phí cơ mà, phải xem phần thưởng là gì, có ngon hay không thì mới quyết định quay hay không.

Bảng trò chơi xoay vòng.

Phần thưởng cũng không có gì đặc biệt cho lắm, Tiêu Hàn nhìn cũng không nhìn thêm, trực tiếp bỏ qua, để dành một lần quay miễn phí này cho lần sau.

Tiêu Hàn đứng lên khỏi giường, hắn đang suy tính có nên lên vào trong Tầng thư các hay không.

Bên trong Tầng thư các có rất nhiều đồ vật giá trị, Tiêu Hàn hẳn mới chỉ ở bên ngoài thu công pháp mà số điểm đổi được đã hơn mười một triệu, vậy nếu vào sâu bên trong thì...

Chắc.

Tiêu Hàn càng nghĩ càng thêm, hai mắt tỏa sáng mãnh liệt.

“Đi! Tại sao không đi? Thực lực của ta hiện giờ là Đấu Đế, đã là đỉnh của đỉnh tại thế giới này, còn gì ta phải cảm ky, hắc hắc.” Tiêu Hàn hô to trong lòng.

Nói xong, không chần chờ giây phút nào nữa, Tiêu Hàn đổi một bộ y phục dạ hành màu đen tuyền, nhẹ nhàng phiêu dật lần theo đường cũ trở lại Tầng thư các.

Chẳng mất tí sức nào, Tiêu Hàn đã đến được thông đạo đen ngòm lúc trước hắn đã đi qua, cảm nhận một chút động tĩnh xung quanh, Tiêu Hàn phi thân qua thông đạo, vượt qua luôn Thiên Bách nhị lão đang ngồi canh cổng.

Hai người Thiên Bách nhị lão hoàn toàn không phát hiện Tiêu Hàn, dù sao, tu vi của họ cũng chỉ là Đấu Tông đỉnh, thua xa lác xác lơ Tiêu Hàn mà.

Tiêu Hàn phát tay một cái, thân hình đã xuyên qua cấm chế tiến nhập bên trong Tầng thư các.

Hồ.

Thở một hơi, Tiêu Hàn điều chỉnh lại tâm tình, đây là lần đầu tiên hắn đi ăn trộm a, tâm tình hơi thấp thòm một chút.

Ngước mắt nhìn căn phòng lúc trước hắn và bọn Tiêu Viêm chọn công pháp, khóe miệng kéo lên.

“Thu hoạch thôi nào!”

Số từ: 1066

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Vị Trí Nội Viện

Hai ngày sau, khu vực thư phòng của phó viện trưởng Hồ Kiên, chỉ thấy trên khu đất trống phía trước cửa sớm đã đứng đầy không ít người, những người này phân tán vào những nhóm lớn nhỏ, thấp giọng cười nói với nhau, mà trong số những nhóm này, lại đều tự lấy Bạch Sơn, Ngô Hạo, Hồ Gia vây thành ba cái vòng tròn lớn nhất.

Sau đó, Tiêu Viêm và Huân Nhi xuất hiện làm cho sự náo nhiệt trên khu đất trống thoáng im lặng, những cũng rất nhanh náo nhiệt quay trở lại, chúng học viên bàn tán về những người đứng đầu trong đợt tuyển sinh nội viện lần này.

Đến khi Tiêu Hàn xuất hiện thì sự náo nhiệt lại im lặng một lần nữa, bất quá lần này lâu hơn, ai cũng chăm chú nhìn hắn bước đến, ánh mắt tràn đầy khiếp sợ, cũng phải thôi, một mình hắn nhẹ nhàng đánh bại năm người mạnh nhất cơ mà.

Tiêu Hàn sau khi đến thì chào hỏi Tiêu Viêm và Huân Nhi một cái, gật đầu với Ngô Hạo và Hồ Gia, còn Bạch Sơn thì hắn không để ý, điều này khiến gã Bạch Sơn mặt trầm xuống.

Đợi khoảng mười phút sau, phó viện trưởng Hồ Kiên cùng vài lão giả chậm rãi đi ra, mà khi nhìn thấy bọn họ xuất hiện, toàn bộ những tiếng nói nhỏ khe khẽ trên khoảng đất trống liền dần dần yên lặng, một lát sau, thì hoàn toàn lặng ngắt như tờ.

Ánh mắt Hồ Kiên chậm rãi đảo qua mấy chục tên học viên trên khu đất trống, sau khi thấy không có ai vắng mặt thì mới thỏa mãn gật gù gật đầu, tiến lên từng bước, cất cao giọng nói:

“Các vị đồng học, hôm nay làm thời điểm các người đi vào nội viện, ở chỗ này ta phải chúc mừng các người một chút vì sau một thời gian dài cố gắng rất cuộc các người đã đạt được hồi báo xứng đáng. Sau khi vào nội viện, các người có lẽ sẽ không thích ứng ngay được với phương thức tu luyện ở nơi đó. Thế nhưng có một điểm ta chắc chắn đó chính là, các người có thể ở nơi đó, kích phát tiềm lực của mình ở trình độ cao nhất. Ha ha! Cũng không phải là ta nói mạnh miệng, chỉ cần ở bên trong nội viện đợi hơn một năm thì sẽ có được biến hóa giống như thoát thai hoán cốt, trong số các người có lẽ cũng có người biết đệ tử bên trong nội viện bởi vì dù sao bọn họ ngẫu nhiên cũng sẽ có ngày từ nội viện đi ra. Các người hẳn là biết rõ đệ tử trước khi đi vào với đệ tử sau khi đi ra có chênh lệch lớn cỡ nào.”

Nghe Hồ Kiên nói, giữa sân có một ít đệ tử khề gật đầu, hiển nhiên trong số bọn họ hẳn là có người đã từng cùng đệ tử bên trong nội viện đi ra trao đổi, mà nhiều người còn lại thần tình cũng rất trông mong và cũng vô cùng hưng phấn. Điều mà theo như lời của Hồ Kiên nói, cũng là điều mà bọn hắn theo đuổi. Mục đích bọn họ đi vào nội viện, không phải là vì theo đuổi lực lượng càng mạnh sao? Bọn họ tin tưởng, mặc kệ phương thức tu luyện của nội viện có quái dị hay hà khắc tới mức nào đi chăng nữa thì bọn họ đều sẽ kiên trì tới cùng.

“Nội viện, là hạch tâm của Già Nam học viện, bởi vì tính chất bảo mật của nó, do đó đại đa số đệ tử ngoại viện kể cả đạo sư, cũng không biết phương vị chính xác của nó. Cho nên, chúng ta sẽ đem nhóm các người đưa đến một nơi nào đó.”

Hồ Kiên cười cười, ngẩng đầu nhìn xa xa bầu trời. Ở nơi đó, mười bóng đen đang bay vút đến. Sau một lát, bóng đen dần dần trở nên to lớn, đó rõ ràng là mười đầu sư thú rất lớn.

Mười sư thú mang theo bóng đen thật lớn xẹt qua học viện. Cuối cùng ngừng ở phía trên đám người Tiêu Viêm, trong lúc vỗ cánh, cuồng phong bắt đầu khởi động, làm cho một số học viên phía dưới thân hình có chút lung lay đứng không vững.

Hồ Kiên phát phát tay về phía sư thú trên bầu trời. Chợt, các bóng đen cùng hạ xuống, cuối cùng trong lúc cuồng phong quét qua, mười đầu sư thú dừng lại trên mặt đất trống cách đó không xa. Ánh mắt mọi người đảo qua, lại phát hiện ở trên lưng sư thú, tương ứng có hai người điều khiển chúng nó.

“Tốt rồi! Đã đến giờ, các vị đồng học lên đi, năm người một tổ.”

Nhìn thấy sư thú đáp xuống, Hồ Kiên vung một ngón tay, cười nói.

Nghe Hồ Kiên nói, các học viên trên khu đất trống này nhất thời xoay người, chợt như ong vỡ tổ lướt đến khu đất trống, sau đó giống như loài bọ chết nhậy, chỉ nghe tiếng vang toa toa, những gia hỏa này khó dần nổi sự vội vàng liền leo lên phía sau lưng to lớn của sư thú. Nhưng mà đội hai chân bọn họ vừa đặt lên lưng thì vũ mao của sư thú hơi có chút tron nhẵn, nhất thời làm cho bọn họ ăn phải đau khổ, một ít người chân đứng không vững, chân vừa trượt liền trực tiếp lăn xuống. Thân thể rơi vào trên phiến đá vang lên thành thạch, liên tiếp không ngừng mà vang lên.

“Ha ha, các tiểu tử đừng cậy mạnh, trên sư thú có trang bị tọa y, không cần vọng tưởng đứng ở trên lưng nó, đầu sư mới có năng lực đó.”

Hồ Kiên cười to một tiếng, chợt quay đầu hướng đám người Tiêu Viêm, nói:

“Top năm, năm người các người ở cùng một đội, lên đi.”

Trong khi đám Tiêu Viêm hơi chần chờ thì Tiêu Hàn đã nhanh chân phi lên lưng và ngồi vững trên con sư thú mà Hồ Kiên chỉ định, đám Tiêu Viêm thấy Tiêu Hàn đã ngồi xong cũng không do dự gì nữa.

Chỉ thấy trên lưng con sư thú này ngồi năm người đầu bảng theo vị trí Tiêu Hàn đầu tiên, Tiêu Viêm, Huân Nhi, Hồ Gia và cuối cùng là Ngô Hạo.

Sau đó, các học viên cũng lục tục leo lên lưng sư thú, mười con, mỗi con năm người rốt cục cũng đã đầy đủ. Hồ Kiên phát tay ra hiệu phi hành.

Đám Tiêu Viêm lòng hâm mộ những Đấu Vương, Đấu Hoàng có thể ngưng tụ đấu khí hóa cánh phi hành, Tiêu Hàn lúc này nằm dài trên lưng sư thú, đầu nghiêng một bên, trong miệng phát ra âm thanh nhỏ. Vậy mà ngủ rồi!

Bốn người Tiêu Viêm ngồi ở sau nhìn Tiêu Hàn say ngủ, không nói nên lời.

Hai ngày! Tiêu Hàn đã ở trong Tầng thư các trọn vẹn hai ngày, trong hai ngày này, hắn rất là cật lực, tinh thần tập trung tới đa đề rà soát, tìm kiếm những công pháp, vật phẩm có giá trị trong Tầng thư các đối lấy điểm từ hệ thống.

Hai ngày, mặc dù mệt mỏi nhưng công sức hắn bỏ ra không uổng phí, số điểm hắn đổi được lên đến hơn năm mươi triệu, một số điểm khổng lồ, nhiều nhất từ trước đến nay.

Nếu không phải hôm nay tiến vào nội viện thì Tiêu Hàn hẳn không rời khỏi Tầng thư các sớm như vậy, ở trong đó có một chỗ ôn dưỡng tinh thần rất tốt, dù không đổi ra điểm được nhưng hồi phục tinh thần đang mệt mỏi của hắn lại rất nhanh. Hắn chỉ mới ngồi ở đó có mấy phút mà tinh thần đã hồi phục gần nửa rồi.

Dù là vậy, nhưng Tiêu Hàn vẫn cảm thấy hơi mệt nên khi ngồi trên lưng sư thú, hắn liền lăn ra ngủ ngay lập tức, không để ý đến những ánh mắt quái dị từ các học viên xung quanh.

Trải qua một đoạn đường phi hành, gặp qua các cuộc tấn công từ ma thú từ rừng rậm bên dưới nhưng đều được bốn người Hồ Kiên ngăn chặn, năm mươi học viên trên lưng mười con sư thú đã bay đến một khe núi sâu không thấy đáy.

Đúng lúc này, Hồ Kiên phát tay, mười con sư thú cùng bốn người đồng thời hạ xuống.

Sau khi hạ xuống, trong ánh mắt nghi hoặc của đám học viên, Hồ Kiên vung tay lên, một chấn động năng lượng bay ra, bỗng nhiên một đại môn xuất hiện trước mắt tất cả.

Đám Tiêu Viêm đều kinh hãi trước việc này.

Tiêu Hàn lúc này mới vừa tỉnh dậy, hần ngẩng đầu lên, khoe miệng còn dính một ít nước dãi “Hơ!! Đến rồi à!”

Không biết nói gì hơn.

Tất cả mọi người nhìn Tiêu Hàn còn mơ ngủ bước xuống đất, lấy tay áo chùi miệng, ngáp một cái, gãi đầu.

Tiêu Hàn không bước đến cạnh đám Tiêu Viêm mà xoa người lại, xoa đầu con sư thú đã chở mình, tay lấy ra một viên đan dược, miệng cười cười “Đây xem như phần thưởng cho mi! Mi bay rất êm, ta ngủ rất thoải mái!”

Con sư thú bị Tiêu Hàn xoa đầu không những không tức giận mà còn hơi gật gù, khi nhìn thấy viên đan dược trong tay hần tức thì hưng phấn cả lên, cả người nằm rạp xuống đất, đầu ngẩng lên dụi dụi vào ngực Tiêu Hàn nịnh bợ.

Hồ Kiên và đám học viên trường mất, bọn họ không tài nào hiểu được chuyện gì đang xảy ra. Sư thú là ma thú có lòng kiêu hãnh và tự tôn rất cao, chúng chỉ thuần phục đối với người có thực lực cao hơn chúng hoặc được chúng tôn trọng, còn những kẻ khác thì chúng bỏ mặc, không thèm đếm xỉa đến.

Vậy mà Tiêu Hàn lại được một con sư thú nịnh bợ, quả thật mọi người không tin vào mắt mình.

Tiêu Hàn đưa cho con sư thú viên đan dược rồi nhập bọn với đám Tiêu Viêm, hần nhìn mọi người đang trừng mắt như ếch thì phì cười “Sao thế? Mọi người không tiến vào nội viện à?”

“Khụ!” Hồ Kiên và ba lão giả kia vội vàng ho một tiếng, trấn định tinh thần.

Tiếp theo, Hồ Kiên dẫn năm mươi học viên đi qua đại môn, sau khi bước qua thì đại môn biến mất, xung quanh chỉ còn lại rừng rậm âm u.

Không biết từ lúc nào, trước mặt tất cả mọi người xuất hiện hai lão giả cho đến vài tên trung niên đại hán, mặt khác tại phía sau họ còn đứng gần khoảng 20 người trẻ tuổi, trên người bọn họ, chỗ ngực đều đeo huy hiệu khắc giống như tháp trạng đồ văn.

"Haha, Hồ lão nhân, người mỗi lần đều đúng giờ như vậy. Để người họ tổng tân sinh quả là rất yên tâm. Năm nay tân sinh thế nào"

Lúc này một vị trong hai lão giả nhìn tới nhóm người, cười tủm tỉm hướng phía Hồ Kiên cười nói.

"Cũng không tệ lắm, So với năm trước còn tốt hơn một chút." Hồ Kiên cười cười nói:

"Không nghĩ rằng năm nay tới phiên hai lão đầu các người thường trực, xem ra cũng mệt mỏi a."

"Không có biện pháp."

Hai lão giả bắt đầu đi lắc đầu.

"Năm người các người lại đây"

Hồ Kiên xoa người nhìn nhóm đi vào phía sau rồi hướng phía năm người Tiêu Viêm vẫy vẫy tay, chỉ vào hai lão đạo:

"Đây là hai vị Nội Viện trưởng lão. Vị này chính là Tô trưởng lão, và vị này là Khánh trưởng lão. Các người về sau ở bên trong viện, có việc gì thì cứ tìm họ. Ha ha! Năm tiêu tử này là năm người qua thi đấu tuyển chọn ra top 5 của năm nay. Thực lực cũng không tệ."

Câu nói sau cùng, tự nhiên là Hồ Kiên nói với Tô, Khánh nhị vị trưởng lão.

"Nga?"

Nghe vậy, vị trưởng lão ánh mắt đảo qua năm người hơi kinh ngạc, cuối cùng khẽ gật đầu: "Như vậy, năm nay chính là có thể lấy được top 5, tiềm lực đích thực là so với lần trước tốt hơn rất nhiều."

Khi ánh mắt cả hai rơi vào Tiêu Hàn, họ kinh ngạc thốt lên “Đầu Linh nhị tinh!”

Hồ Kiên cười cười, chỉ vào Tiêu Hàn

“Đây là tân sinh mạnh nhất lần này, mười tám tuổi.”

Hai lão giả Tô, Khánh đều hít một hơi lạnh, mười tám tuổi nhị tinh Đầu Linh, dù là trong nội viện cũng rất là hiếm có.

Sau mấy phút ồn ào, hai lão giả Tô, Khánh nói với năm mươi học viên mới đến.

"Các người đều mới tới, ta hy vọng các người có thể tận lực thích ứng nơi này, nói vậy, các người đã đạt được ưu đãi rất lớn, nhìn xem những tên hồn dân này, năm rồi mặc dù bọn họ thông qua cuộc thi tuyển ngoại viện, nhưng là bài danh cuối cùng, mà nay vẹn vẹn một năm thời gian, ta dám nói thực lực của bọn họ, khi người nhóm trong lúc đó tuyệt đối có thể đi vào top mười."

"Tốt lắm, cũng không nói nhảm nữa, mặc dù các ngươi đã thông qua cuộc thi tuyển, đạt được tư cách đi vào Nội Viện, nhưng mà như vậy là vẫn chưa xong"

Một trận xôn xao từ đám học viên mới đến.

Tô trưởng lão cười cười, bàn tay giương lên, một bó to tinh phiến màu tối đen xuất hiện trong tay, hắn tùy tay nhất trích, tinh phiến bạo xuất, chọt giống như có mắt, trôi nổi trước mặt mọi người, đám người Tiêu Viêm đưa tay cầm lấy. Tinh phiến vào tay, đám người Tiêu Viêm nhất thời cảm giác được một cỗ nhiệt lượng kỳ dị từ giữa thâm thấu mà ra, ngay lúc đó bọn họ cúi xuống tinh tế đánh giá, tại phía trên tinh phiến có một cái mặt kính trong suốt, trên mặt kính ẩn một con số màu đỏ thật to: "5"!

Số từ: 2595

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Săn Hỏa Năng

Tiêu Hàn nhìn tấm tinh phiến trong tay rồi lại nhìn những ánh mắt đầy nóng bỏng của hai mươi người thanh niên phía sau hai lão giả Tô, Khánh, hắn cười nhạt. "Chuyện hay đến rồi!"

"Bởi vì có giải thích cũng khá là phiền toái, mà về sau các ngươi sẽ tự hiểu được. Nhưng, bây giờ các ngươi chỉ cần biết là đem tinh phiến trong tay các ngươi bảo quản cho tốt, rồi chờ các ngươi đi vào Nội Viện, sẽ hiểu nó có tầm quan trọng như thế nào đối với các ngươi! Đương nhiên, các ngươi nhìn ánh mắt đám người kia có lẽ sẽ hiểu một chút."

Đến câu cuối cùng, ngón tay Tô trưởng lão chỉ đám người trẻ tuổi kia cười nói.

"Kế tiếp các ngươi phải đi vào rừng rậm, sau đó tới điểm cuối của rừng rậm là thành công đến Nội Viện."

Tô trưởng lão ngón tay vẫn như cũ dừng lại ở đám người trẻ tuổi thân nhiên mà nói:

"Mà khi các ngươi xuyên qua mảnh rừng rậm này thì phải cẩn thận bọn họ. Chiều theo quy củ của Nội Viện, ở mảnh rừng này họ có thể tùy tiện xuất thủ. Nói cách khác bọn họ có thể công kích các ngươi."

"Nhớ kỹ, cái con số mặt trên tinh phiến trong tay các ngươi, đối với bọn họ có sức dụ hoặc rất lớn, cho nên ngoại trừ giết người ra, bọn họ có thể dùng hết mọi thủ đoạn để lấy được "Hỏa năng" trên mặt của tinh phiến trong tay các ngươi. Cái từ "Hỏa năng" này, về sau các ngươi sẽ thấy rất quen thuộc và rất đáng yêu, nhưng bây giờ các ngươi phải tránh thoát bọn họ hoặc đánh bại họ, chỉ cần không bị họ bắt lấy, thuận lợi tới Nội Viện, như vậy các ngươi sẽ có thưởng. Càng tới sớm, phần thưởng càng phong phú."

Ngón tay Tô trưởng lão đột nhiên dời về phía rừng rậm tối đen phía sau:

"Đối với việc cướp đoạt trong rừng rậm, Nội Viện chúng ta đem nó xưng là "Cuộc săn Hỏa Năng".

"Giờ ta tuyên bố, cuộc săn Hỏa Năng lần này chính thức bắt đầu. Các học trò, bắt đầu chạy trốn chết đi!"

Ầm Ầm Ầm Ầm Ầm Ầm

Tô lão mới vừa nói xong thì năm âm thanh phát nổ đột nhiên vang lên phía sau khiến lão quay đầu lại nhìn, mọi người cũng tập trung về hướng phát ra âm thanh.

Hai mươi người thanh niên đang đứng lúc này, hiện giờ có năm người ngất xỉu đang nằm trên đất, trước ngực bọn họ có một vũng nước đọng lại.

Thấy thảm trạng của năm người thanh niên, mọi người lại chuyển hướng sang người đã gây ra chuyện này.

Tiêu Hàn đứng phía trước Tiêu Viêm, hai tay còn giữ thế đưa ra khi thi triển đấu kỹ Thủy đạn, hắn nhếch mép. "Không phạm quy chứ!"

Một trận im lặng.

Lát sau, Tô lão mới cười khò "Không ngờ rằng ngươi lại làm chuyện trái ngược như vậy... xem ra lần này có chuyện hay để xem rồi." Nói xong, Tô lão hướng Khánh lão và những người không liên quan "Chúng ta đi thôi!"

Vút vút vút.

Hồ Kiên trước khi đi nhìn lướt qua Tiêu Hàn, Hồ Gia và đám Tiêu Viêm, mới lắc đầu cười khổ phi thân rời khỏi.

Bây giờ chỉ còn lại đám học viên mới và mười lăm người thanh niên còn đứng.

Một người trong đám thanh niên bỗng quát “Khá lắm, không ngờ ngươi lại đánh lén, nhưng chớ đắc ý, bọn ta...”

Ầm

Người thanh niên này dính Thủy đạn nằm im.

Tiêu Hàn móm móm lỗ tai, đáng vẻ rất vô lại “Nói nhiều quá!” rồi hần quay đầu lại nói với Tiêu Viêm “Biểu đệ à, ta đi trước đây! Hẹn gặp lại ở nội viện.”

Nói xong, Tiêu Hàn nhảy vào giữa đội hình mười bốn người thanh niên, hai tay hần chạm xuống đất, miệng hô “Địa giai sơ cấp đấu kỹ: Băng vực!”

Đây là đấu kỹ Tiêu Hàn lấy được trong hai ngày núp trong Tầng thư các.

Địa giai sơ cấp: Băng vực. Khi thi triển tạo ra một vùng không gian bị đóng băng, mục tiêu bên trong không gian này không thể di chuyển do bị đông cứng thành băng điều, sau đó sẽ bị những cây băng thứ từ mặt đất trồi lên tấn công. Đấu kỹ này thích hợp khi đối chiến với số đông.

Cờ-Rắc.

Vùng không gian xung quanh hần và mười bốn người thanh niên bị đóng băng ngay tức khắc.

Mười bốn người chưa kịp làm ra phản ứng gì đã bị đóng băng, trên khuôn mặt còn giữ lại biểu cảm trước đó.

Tiếp đến, dưới mặt đất đã đóng băng, đột ngột chui lên những cây băng thứ to bằng nửa người.

Rắc Rầm Rầm...

Mười bốn bức băng điều bị phá vỡ, lộ ra thân người của những chủ nhân xấu số đã bất tỉnh.

Tiêu Hàn nhè nhàng cúi người thu lấy hai mươi tám tinh phiến, lần lượt chạm vào tinh phiến của mình, con số hỏa năng trên mặt tinh phiến nhảy lên chóng mặt.

Xong việc, hần phát tay với Tiêu Viêm và phi thân rời đi, để lại một đám ngu ngơ, mặt đần thối ra.

Bên trong rừng rậm mịt mờ. Trên ngọn một đại thụ, vị lão nhân ngồi xếp bằng trên đó mà thân hình không chút động đậy. Gió nhẹ thổi qua, áo bào trên thân bọn họ cũng tựa như một loại sắt thép, không nhúc nhích, trông qua quả thật là kì dị.

Lúc này, hai gã lão giả đang nhắm mắt bỗng nhiên đôi mắt chậm rãi mở ra, cùng liếc mắt nhìn nhau một cái đều từ trong mắt đối phương nhìn ra một chút kinh dị và cũng đôi chút buồn cười.

“Hắc hắc! Không ngờ, không ngờ a! Cái tên Tiêu Hàn kia thực lực quả thực khó lường, chỉ trong chớp mắt mà đã loại hai mươi người, xem ra lần săn hỏa năng này thú vị hơn nhiều.”

Một gã lão giả áo xám mở miệng trước cười nói.

“Ừm, cũng không trách được, tu vi đã là Đấu Linh nhị tinh thì đối phó mấy tên Đại Đấu Sư không khó gì. Ta thật mong chờ hai đội Hắc – Bạch gặp gỡ tên này a.”

Một gã lão giả khác thân mặc áo bào lam, cũng nhẹ gật đầu, nói.

Lúc này, trong rừng cây, Tiêu Hàn đang thong thả bước đi, miệng ngâm một cọng cỏ, hai tay để sau đầu, ngâm nga một bài hát nào đó.

Trên đầu hần hiện tại có một đội ngũ đang ẩn núp trong tán cây, năm cặp mắt nhìn chăm chăm Tiêu Hàn, một tên tròn đó nói “Hắc hắc, một con cừ non lại đến.”

Song, tên này chưa kịp nói gì thêm thì bên tai vang lên bốn âm thanh... ầm ầm ầm ầm. Gã quay sang thì phát hiện bốn đồng đội của mình đã bất tỉnh, trước ngực bốn người đều có một vùng nước ướt nhẹp.

“Ai mới là cừ non đây?” Một giọng nói phát ran gay phía sau tên này khiến gã dựng tóc gáy.

Tiêu Hàn đang ngồi chồm hồm trên một cành cây phía sau tên này, miệng vẫn ngâm cọng cỏ, một tay đưa lên vẫy “Chào!”

Bốp.

Tay còn lại của Tiêu Hàn không hề không mà đâm thẳng vào mặt tên đó khiến gã rơi xuống mặt đất xiêu lún. Chạm rã thu lấy năm tám tinh phiến và khẽ chạm chúng vào tinh phiến của mình.

Số hỏa năng trên tinh phiến của Tiêu Hàn hiện giờ đã hơn hai trăm rồi.

Khẽ nhìn qua năm học viên cũ, Tiêu Hàn cười một tiếng rồi phóng người đi, bắt đầu tìm mục tiêu khác.

Số từ: 1452

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Bạch Sát Đội

Tiêu Hàn dựa vào tấm bản đồ mới cướp được của một đội ngũ “ma cũ”, trên tấm bản đồ này ghi cũng không chi tiết lắm nhưng cũng đủ để hắn biết được đường ra là ở bên nào.

Đi được một đoạn, bỗng Tiêu Hàn vung tay bắn ra năm viên Thủy đạn vào bụi cỏ bên trái.

Ầm Ầm Ầm Ầm Ầm

Năm thân ảnh bắn ra ngoài, Tiêu Hàn nhìn năm tên này còn chưa gục, vẫn còn tỉnh, hắn xì một tiếng, năm viên Thủy đạn lần thứ hai bắn ra. Xong, điểm số hỏa năng của hắn lại tăng lên.

Tiếp tục đi tới, qua được vài khúc quanh, một lần bị tập kích, Tiêu Hàn cũng ra khỏi được rừng rậm.

Nơi này là một giải đất trống trải được che kín bởi loạn thạch, rừng rậm trải dài đến vành đai của bãi loạn thạch thì dừng lại, bởi vậy, khi dương quang trên bầu trời rơi xuống, không chịu chút trở ngại nào liền chiếu xiên trên mặt đất, nắng ấm làm cho người ta cảm thấy cả người ấm áp dào dạt.

Cách giải đất không xa, nổi lên một sườn núi, trên sườn núi này cũng nằm rải rác một ít núi đá không đồng nhất, mà lúc này, trên mặt những núi đá này đều có không ít người hoặc đứng hoặc ngồi, những người này tuổi cũng không lớn, ước chừng vào khoảng hai mươi bốn hai mươi lăm, bất quá tuy rằng áo bào của bọn họ không giống nhau, nhưng nơi ngực bọn họ đều đeo một quả huy chương hình dạng không khác biệt lắm, hiển nhiên, những học viên này chắc hẳn đều là học viên cũ của Nội viện.

Tại mặt khác của sườn núi, có một đài cao được tạo ra bởi một đồng đá lớn xếp chồng lên nhau, ở trên đài cao này, có hai vị lão giả đang ngồi ở đó. Nguyên lai đó là Tô trưởng lão cùng Khách trưởng lão, ở chung quanh bọn họ, còn ngồi vài gã trung niên hơi thở trầm ổn, hiển nhiên, bọn họ hẳn đều là quản sự của Nội viện.

Năm bóng người ngồi xếp bằng ở trên loạn thạch, hô hấp kéo dài bình ổn nhưng bởi vì mấy thanh âm khê khê vang lên bên tai kia mà có chút rung động, năm người này đều mặc một bộ quần áo màu trắng, giống như khí chất lạnh lùng băng lãnh kia của bọn họ.

Trong năm người này, gã thanh niên sắc mặt trắng nõn ở vị trí trung ương là có cường độ hơi thở mạnh nhất, gã thanh niên trắng nõn trong năm người này vẫn như trước duy trì trạng thái nhắm mắt ngồi xếp bằng trên loạn thạch. Thân thể giống như một khối băng điều bình thường, hàn khí nhàn nhạt lượn lờ xung quanh, vậy mà cũng khiến cho một ít cỏ xanh bên cạnh loạn thạch bị bao trùm một tầng sương trắng.

Tiêu Hàn nhìn về hướng năm người này, tay trái giơ lên “Yo! Bạch Sát đội có phải không?”

“Bạch Sát đội, đội trưởng La Hâu.” Ánh mắt Thanh niên mặt trắng đào qua Tiêu Hàn, chậm rãi nói.

“Tiêu Hàn, tân sinh!” Tiêu Hàn mỉm cười nói.

La Hâu gật đầu, hàn khí phía trên thân thể càng thêm nồng đậm, một cỗ khí thế cường đại từ trong cơ thể bốc lên, đem mảnh loạn thạch này đều bao vây ở trong đó.

Tiêu Hàn nhìn La Hâu tỏa ra khí thế, hắn vẫn bình thản “Băng thuộc tính à? Cũng tạm tạm. Chiến thôi nào!”

La Hâu cảm nhận khí thế bốc ra từ Tiêu Hàn, khuôn mặt ngưng trọng, quát “Lên!”

Tức thì năm người đồng loạt xuất thủ. Tiêu Hàn nhìn năm người tiến đến, tay khẽ vẫy, năm quả Thủy đạn xuất hiện.

Tiêu Hàn vung tay tổng năm quả Thủy đạn bay đến tấn công năm người Bạch sát đội.

Bàn tay La Hâu khẽ run, ngay tức thì một vật thể giống như làm từ hàn băng, hàn thiết cơn ước chừng dài gần một trượng thoáng hiện ra, hai tay nắm chặt thân côn, mũi côn bắn tới, nhất thời, chỉ thấy một mảnh côn ảnh liên miên bất đoạn xuất hiện ở giữa không trung. Mỗi đạo côn ảnh đều mạnh mẽ nện ở phía trên năm quả Thủy đạn kia, cứ như thế lặp lại vài lần thì năm quả Thủy đạn liền bị nổ tan, thực lực như vậy, làm cho người ta sợ hãi than không

thời.

Thừa dịp La Hâu ngăn trở năm quả Thủy đạn, bốn người Bạch sát đội còn lại đã áp sát gần Tiêu Hàn, chuẩn bị xuất ra đấu kỹ.

Tiêu Hàn nhìn cũng không nhìn, chỉ chờ bốn thân ảnh lại gần tí nữa, thì hần bỗng cúi xuống, hai tay chạm đất, miệng quát “Băng vực!”

Cờ rắc.

Bốn người Bạch sát đội trong nháy mắt bị đóng băng không nhúc nhích. Thực lực của họ chưa đến Đẩu Linh, cho nên không chống lại được đấu kỹ này của Tiêu Hàn.

Bây giờ chỉ còn lại mỗi La Hâu, Tiêu Hàn mỉm cười “Thế nào?”

“Người rất mạnh!” La Hâu phun ra một câu, rồi lập tức vận chuyển đấu khí, song chưởng nắm chặt hàn thiết côn, một luồng hàn khí giống như sương mù từ trên thân thiết côn lượn lơ bay ra, một tiếng quát lạnh trầm thấp vang lên.

"Hồn Viêm Toàn Côn!"

Theo thanh âm La Hâu hạ xuống, chỉ thấy đám sương mù hàn khí lượn lơ phía trên hàn thiết côn nhất thời bốc lên, thiết côn xoay tròn tạo nên một đường cong huyền ảo, trong lúc hàn khí trên thiết côn cấp tốc xoay tròn, dường như là hình thành một thuẫn băng hình tròn, đem thân thể La Hâu hoàn toàn bao bọc lại, sau đó, La Hâu dậm mạnh chân phi thân tới.

Tiêu Hàn nhìn La Hâu định dùng lá chắn băng kia tấn công, hần cười nhạt “Người thích băng thì ta tặng thêm luôn. Băng khí hợp sát!”

Trong bàn tay của hần lập tức tụ lại một quả cầu khác, quả cầu này có những dòng hàn khí xoáy cực nhanh, xung quanh quả cầu không khí bị chấn động phát ra âm thanh tích tích.

Bành.

Quả cầu hàn khí và thuẫn băng hình tròn va chạm tạo ra tiếng vang cực lớn, khiến lỗ tai các học viên hơi ê ẩm.

Tiêu Hàn và La Hâu đồng thời nhảy về sau.

Tiêu Hàn đứng vững thân hình, ngẩng đầu nhìn lên, khoe miệng không biết vì sao lại hơi kéo lên, hai tay hần lúc này lại vòng ra phía sau tạo thành bộ dáng thư thả.

La Hâu hơi lùi về sau sau khi chạm đất, mắt ngưng trọng nhìn Tiêu Hàn, sau cú va chạm vừa rồi, gã biết đối phương không hề yếu hơn mình, thậm chí có phần mạnh hơn.

La Hâu vừa định mở miệng nói gì đó, tức thì gã cảm thấy hai tay mình không còn cảm giác gì nữa, kinh hãi nhìn xuống mới phát hiện hai cánh tay đã bị đóng băng từ lúc nào, hơn nữa vùng bị đóng băng còn đang lan rộng ra toàn thân. La Hâu kinh khiếp vội dùng đầu khi ngăn trở, nhưng tất cả chỉ vô ích, chỉ lát sau La Hâu đã bị đông thành băng điêu, đánh dấu thất bại cho Bạch sát đội.

Những người ở xung quanh chứng kiến toàn trận chiến đều tròn mắt nhìn Tiêu Hàn, hần lúc này đang thong thả đứng cạnh mấy khối băng điêu Bạch sát đội, tay thu lấy năm tám tinh phiến từ họ bổ sung cho điểm hỏa năng cho mình.

Tô, Khánh nhị lão miệng hơi co quắp, nhị lão cũng không nghĩ đến trận chiến lại diễn ra nhanh như vậy.

Tiêu Hàn sau khi lấy xong hỏa năng của Bạch sát đội, hần ngẩng đầu nhìn Tô, Khánh nhị lão “Ta vượt qua rồi chứ!”

Nhị lão cười khổ, thậm chí nói “Hậu sinh khả úy a!” nhưng ngoài mặt vẫn tươi cười “Điều đó là tất nhiên!”

Số từ: 1478

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Vào Nội Viện

Tiêu Hàn nhận được sự khẳng định của Tô, Khánh nhị lão thì hơi mỉm cười rồi giải trừ hiệu ứng của đấu kỹ trên người Bạch sát đội. Hần cũng không tiến vào nội viện luôn mà phải đợi đám tân sinh Tiêu Viêm đến đầy đủ rồi mới tiến vào.

Tiêu Hàn cũng không đợi lâu lắm, chỉ mấy giờ sau, biên giới rừng rậm xuất hiện Hắc sát đội, nhưng nhìn y phục không mấy đẹp đẽ của họ thì chắc chắn

đã ăn quả đắng từ đám Tiêu Viêm rồi.

Lại qua mấy giờ tiếp, đám Tiêu Viêm đã xuất hiện, nhưng tình cảnh trước mắt họ lại không như họ nghĩ, Tiêu Hàn hướng Tiêu Viêm phát tay.

Tiêu Viêm ánh mắt quái dị nhìn Tiêu Hàn “Biểu ca, một mình huynh đã đánh bại Bạch sát đội ư?”

“Ừ!” Tiêu Hàn gật đầu.

Tiêu Viêm cười khò, gã phải chật vật lắm mới đánh bại được đội trưởng Hắc sát đội Sa Thiết, thế mà người biểu ca Tiêu Hàn này lại một mình đánh bại năm người Bạch sát đội, người so với người thật chênh lệch.

"Trở thành người chiến thắng trong "cuộc săn hỏa năng" lần này, tất cả tân sinh ở đây sẽ có được 20 ngày hỏa năng, mà Tiêu Viêm, Tiêu Huân Nhi, Hồ Gia, Ngô Hạo tất được thưởng thêm ‘Thanh hỏa tinh tạp’ cộng thêm 30 ngày hỏa năng, Tiêu Hàn được thưởng ‘Xích hỏa tinh tạp’ cộng với 40 ngày hỏa năng."

Đội cho mọi người đã tập trung đông đủ, Tô trưởng lão mới tuyên bố kết thúc và phân thưởng kèm theo.

Nghe được lời của Tô trưởng lão, đám tân sinh mừng rỡ hò hét, bọn Tiêu Viêm thì hơi nghi hoặc không biết cái tên ‘Thanh hỏa tinh tạp’ là thứ gì, chỉ có Tiêu Hàn là hơi nhếch mép.

Ở tại bên trong nội viện, hỏa tinh tạp phân biệt từ thấp đến cao, chia làm hắc, lam, thanh, xích, từ 5 loại màu sắc, hắc sắc tinh tạp là tinh tạp cấp thấp nhất, loại tinh tạp này, chỉ có thể ở "Thiên Phần Luyện Khí Tháp" tầng thứ nhất và tầng thứ hai tu luyện, mà lam sắc tinh tạp là ở tầng thứ ba và tầng thứ tư, cứ như vậy mà tính tới.

Như vậy, trong tay Tiêu Hàn có Xích hỏa tinh tạp, tức hẳn có thể tu luyện ở tầng bảy và tám của "Thiên Phần Luyện Khí Tháp", điều này đem đến những ảnh hưởng đầy hàm mộ và đồ kỳ.

Muốn thăng cấp cho tinh tạp, tại bên trong nội viện thì cần phải đem "Hỏa năng" đổi lấy, lấy một cái ví dụ, nếu muốn từ hắc sắc tinh tạp đổi thành lam sắc tinh tạp, cần phải nạp 100 ngày "Hỏa năng", mà từ lam sắc tinh tạp đổi thành thanh sắc tinh tạp, tất cần phải nạp 200 ngày "Hỏa năng".

Nhận lấy tám Xích hỏa tinh tạp, Tiêu Hàn cất nó vào nhẫn không gian của mình, mà tới lúc này hẳn mới nhận ra cái nhẫn không gian của mình hầu như đã không còn chỗ trống nào nữa, Tiêu Hàn nghĩ nghĩ sau khi vào nội viện nên đổi lấy một cái nhẫn không gian khác mới được.

Tiêu Hàn mặc dù ít khi đụng tới nhẫn không gian, nhưng hẳn cũng cất trong đó không ít đồ vật, chủ yếu là mấy thứ vặt vãnh phục vụ sinh hoạt hàng ngày và vài thứ linh tinh khác. Mà cái nhẫn này chỉ có diện tích 3m mà thôi, nên cũng không rộng gì cho mấy, hẳn đã quyết định đổi lấy cái khác ngon hơn.

Trả lại hắc sắc tinh tạp cho Tô trưởng lão mà bọn họ đã nhận lúc trước, sau đó tất cả đi theo Tô trưởng lão hướng cầu thang leo lên.

Cầu thang này cũng không coi là cao, vùn vùn 1, 2 phút, đám tân sinh đã lên đến tầng cuối cùng, sau đó thân thể nhích tới đứng ở trên sườn núi, ánh mắt hướng phía trước vừa nhìn, cảnh tượng xuất hiện trong tầm mắt, làm cho bọn họ chậm rãi hít vào một hơi lãnh khí.

"Đây là nội viện sao?" Giọng nói thì thảo, vốn từ trong miệng của tân học viên đang đứng ở trên sườn núi phát ra.

Phía sau sườn núi, chính là một cái bồn địa bị lõm xuống có diện tích cực lớn, hình dạng của bồn địa này, liền giống như là bị một tảng thiên thạch thật lớn từ trên trời rơi xuống trực tiếp tạo thành.

Bên trong bồn địa, những kiến trúc cao lớn được dựng lên trong đó, từ trên nhìn xuống, có thể nhìn thấy từng đạo bóng đen bất tận không ngừng từ vật kiến trúc phía trên thềm lược mà qua, trải rộng về phía trước, nhưng cũng là phát hiện ra được, diện tích của bồn địa rộng lớn tới nỗi có một chút thần kỳ, tầm mắt nhìn tới cuối, vẫn là như cũ chỉ có thể thấy được những kiến trúc cao ngất cùng với một màu cây xanh biếc.

Khó mà có thể tưởng tượng ra được, tại vô tận núi non ở phía sau của Già Nam học viện, cư nhiên lại có thể ẩn dấu được một khu vực thần kỳ đến như vậy.

"Ha ha, các tiểu tử, hoan nghênh các ngươi đi vào khu vực trọng yếu của Già Nam học viện : Nội Viện !" Mỉm cười nhìn thấy vẻ mặt rung động hiện lên trên khuôn mặt của tất cả tân học viên, Tô trưởng lão vỗ vỗ đôi tay, cười nói.

"Tốt lắm, nếu cuộc săn cũng đã kết thúc, như vậy tất cả tân học viên cũng theo ta tiến vào nội viện đi, trước hết cần phải thu xếp ổn thỏa cho các ngươi, các ngươi giờ đã trở thành một trong những thành viên của nội viện, tin ta đi, chỉ cần các ngươi có thể ở trong này kiên trì đến cùng, đợi đến lúc các ngươi đi ra ngoài, lúc đó các ngươi sẽ cảm thấy tất cả nỗ lực của mình đều có cái giá xứng đáng của nó." Tô trưởng lão chậm rãi nói.

Tất cả tân học viên đều khẽ gật đầu, từ những vị cựu học viên trên người, bọn họ đã có thể phát hiện, tu luyện ở bên trong nội viện là có thể đạt được lợi ích thật lớn như thế nào.

"Đi! Tất cả mọi người đều theo ta mau!" Vung tay lên, Tô trưởng lão chợt hóa thành một đạo thân ảnh mờ ảo lao vút về phía bồn địa, ngay lập tức tất cả tân học viên cũng đều chuyển động thân hình, cảnh tượng lúc này giống như đàn châu chấu bay theo, từ trên sườn núi đáp xuống, trong lúc nhất thời, từng đạo âm thanh hưng phấn không ngừng vang vọng trên bầu trời thật lâu, mãi không tiêu tán.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Thiên Phần Luyện Khí Tháp

"Kẹt"

Cánh cửa gỗ bị đẩy ra một cách chậm rãi. Ánh mặt trời theo khe cửa chiếu vào trong phòng, hắt trên mặt đất một vệt sáng thật dài.

Cánh cửa hoàn toàn mở ra, vệt sáng cũng trải rộng theo, những bóng nhân ảnh dài ngắn không đồng nhất do ánh mặt trời tạo nên cũng đồng loạt tiến vào bên trong, một lão già ánh mắt đảo qua căn tiểu lâu khá rộng rãi, cười nói: "Tiêu Viêm, từ giờ trở đi nơi ở của các ngươi chính là nơi này."

"Năm người?"

Nghe vậy, theo phía sau Hồ Gia không khỏi ngần ra, chợt kinh ngạc nói: "Tô trưởng lão chẳng lẽ ngại để cho ta và Huân Nhi hai nữ tử cùng với hai đại nam nhân bọn họ cùng ở một chỗ sao?"

"Ha ha, Hồ Gia nha đầu, lâu các này lớn như vậy, phòng cũng có không ít, lại cũng không kêu các ngươi ngủ cùng một giường, gấp gấp cái gì?" Tô trưởng lão lắc lắc đầu cười.

"Được rồi, ta đã biết! Ta đi ngủ trước đây, mấy ngày này không được ngủ ngon a. Tạm biệt, mai gặp!" Tiêu Hàn cũng không quan tâm lắm mấy vấn đề này, hắn vươn vai ngáp một cái rồi bỏ đi, chọn đại một căn phòng rồi mở cửa đi vào.

Cũng không để ý Tô trưởng lão ở ngoài nói chuyện gì với đám Tiêu Viêm, Tiêu Hàn bên trong phòng ngã xuống giường và đánh một giấc ngon lành.

Sáng hôm sau, khi Tiêu Hàn bước ra khỏi phòng thì đập vào mắt hắn là hai thân ảnh Ngô Hạo và Hồ Gia đang giao đấu, Tiêu Viêm và Huân Nhi đang trò chuyện, hắn thông thả lại gần hai người vẫy tay "Chào buổi sáng!" sau đó chỉ tay về hai người Ngô Hạo và Hồ Gia "Hai tên này đang tập thể dục buổi sáng đấy à?"

Huân Nhi khẽ che miệng cười cười, Tiêu Viêm lắc đầu cười khỏ, giải thích "Có lẽ nguyên nhân là vì cuộc săn vừa rồi, đêm qua nhân lúc tu luyện, Ngô Hạo và Hồ Gia cả hai trước sau đều thắng lên thất tinh đại đấu sư. Buổi sáng vừa thức dậy liền nói là muốn tỷ thí, vì vậy, mới có cảnh này."

"À, ra vậy!" Tiêu Hàn gật đầu. "Vậy ta cũng đi tập thể dục buổi sáng đây, tạm biệt!" nói xong, thân hình của hắn đi ra khỏi cửa.

Tiêu Viêm nhìn theo bóng lưng biến mất của Tiêu Hàn không biết nói thế nào, gã muốn hỏi Tiêu Hàn thực lực hiện tại nhưng chưa kịp lên tiếng thì hắn đã đi mất rồi.

Tiêu Hàn thông thả tham quan nội viện, dù đã đọc biết trước cảnh tượng ở trong cốt truyện chính nhưng tưởng tượng và được nhìn thấy tận mắt không giống nhau.

Loanh quanh một hồi, hắn tình cờ đi đến một khoảng đất đông nghìn nghịt các học viên, vỗ vỗ tay, Tiêu Hàn bưng bình "Đã đến Thiên phần luyện khí tháp rồi!"

Chính xác như Tiêu Hàn đã nói, nơi đây là Thiên phần luyện khí tháp. Hắn nhảy lên một thân cây và nhìn xuống.

Xuất hiện trong tầm mắt Tiêu Hàn là một vùng lõm xuống, trong đó một tòa tháp đen cực kỳ khổng lồ chính là chôn sâu phía dưới, chỉ lộ ra trên bề mặt một đoạn đỉnh tháp tối đen. Xung quanh thân tháp không gian hơi vặn vẹo, giống với trường hợp bên Tầng thư các ở ngoại viện.

Tiêu Hàn ngồi trên thân cây, mắt nhìn xung quanh, hắn biết bây giờ tháp chưa mở cửa nên đám học viên mới tụ tập bên ngoài như thế này.

Ngồi chờ thêm một lát, đám Tiêu Viêm cũng tới nơi này.

Lúc này, một tiếng chuông bất chợt vang lên.

"Đông. . ."

"Mở tháp!"

Tiếng chuông vừa dứt một đạo thanh âm già nua tựa hồ từ bên trong tháp vang ra.

Thanh âm già nua hạ xuống không lâu, chỉ thấy cửa lớn tối đen đóng chặt kia liền xì xì từ từ mở ra, một cỗ hơi thở nóng cháy nhàn nhạt thẩm thấu mà ra, thoáng làm tăng độ nóng trong trời đất lên một ít.

"Vào tháp !"

Thanh âm già nua lại lần nữa vang lên, chợt mọi người trên đất trống kia đều đột ngột mở mắt ra đứng dậy, chỉ nghe tiếng xé gió, từng đạo bóng người tràn ngập đất trời bắn tới cửa tháp.

Tiêu Hàn không vội như Tiêu Viêm vội vàng lao vào trước, hắn vẫn ngồi trên cây quan sát diễn biến đã xảy ra bên dưới.

Chỉ thấy Tiêu Viêm và Ngô Hạo vừa bước vào bên trong tháp lập tức cảm nhận cái nóng cháy da cháy thịt, hai người bọn họ đứng một chỗ không nhúc nhích.

Vài học viên vội chạy đi thông báo Liễu trưởng lão.

Theo đám người tách ra, một lão nhân áo quần mộc mạc tiến vào, tầm tầm cười, ánh mắt dừng lại thân thể hai người đang bất động Tiêu Viêm cùng Ngô Hạo cười nói: "Thật sự là hai tên tiểu tử không biết trời cao đất rộng, đi vào Thiên Phần luyện khí tháp thế nhưng cũng không thông báo trước, lần này chịu đau khổ cũng là có chút oan uổng."

Tiêu Hàn đợi một chút nữa cũng không còn gì hay, hắn nhảy xuống và đi vào bên trong tháp.

Ngay khi hắn vừa vào bên trong thì ngoài cửa tháp vang lên thanh âm một vụ nổ, Tiêu Hàn nhếch mép cũng không để ý mà tiếp tục bước tới trước.

Thiên Phần Luyện Khí tháp này chôn sâu dưới đất, chỉ lộ ra ở phía trên một đoạn đỉnh tháp. Diện tích bên trong tháp rất rộng lớn.

Không gian bên trong tháp phân bố thành hình tròn, dựng rất nhiều phòng tu luyện lớn nhỏ không đồng nhất. Bất quá hiện tại những phòng tu luyện này, phần lớn cũng đã có người chiếm hết, hơn nữa phía trên cửa các phòng này, đều treo một tấm bài tử nhỏ màu hồng, thế nhưng các chữ ghi trên những tấm bài tử này lại không hoàn toàn giống nhau. Nguyên lai từ ngữ phía trên tiểu hồng bài tử đại biểu cho ba loại cấp bậc: cao cấp, trung cấp, đề cấp.

Ở bên trong Thiên Phần Luyện Khí tháp này, các phòng tu luyện : cao, trung, đề cấp đều dựa vào thực lực của chính mình để tranh đoạt, thực lực mạnh, thì có thể lấy được điều kiện tu luyện tốt nhất, thực lực kém, thì chỉ có thể đi vào phòng tu luyện đề cấp ở phía ngoài cùng để tu luyện.

Ở cùng một tầng bên trong tháp, mặc kệ phòng tu luyện cấp bậc như thế nào thì chi phí tu luyện của chúng nó đều là như nhau. Ví dụ như ở trong tầng thứ nhất này, phòng tu luyện đề cấp là một "Hỏa Năng" cho thời gian tu luyện là một ngày, mà phòng tu luyện cao cấp, cũng là như thế...

Tiêu Hàn hiện giờ đang tới gần trung ương bên trong tháp, xuất hiện trước mặt hắn là một hắc động sâu không thấy đáy, chậm rãi đi về phía trước hai bước, đi tới bên cạnh hắc động, thật cẩn thận nhìn xuống phía dưới, âm u tối đen như mực, lan tràn đến tận cuối tầm mắt, hắc ám quỷ dị gần như không có nửa điểm ánh sáng.

Cái hắc động này, tựa hồ xuyên qua cả tòa Thiên Phần Luyện Khí tháp. Nếu không có phần đỉnh tháp che đậy, cái động sâu hun hút tối như mực này có lẽ từ bầu trời chỉ cần liếc mắt một cái liền có thể nhìn thấy rõ ràng.

Ở nơi tối đen trong động sâu, nếu cảm ứng tinh tế mà nói, gần như có thể nhận thấy được không khí nơi này so với ở nơi khác phải nóng cháy hơn nhiều. Cái loại cảm giác này... Thật giống như ở sâu dưới đáy động có cái gì đó cuộn cuộn không ngừng tỏa ra nhiệt lượng cung cấp cho cả tòa thiên luyện khí tháp.

Tiêu Hàn mắt nhìn vào hắc động, khòe miệng hơi mở, thì thầm "Văn Lạc Tâm Viêm! Hắc."

Số từ: 1530

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Đạt Thần Cấp

Vốn dĩ phản trung ương tháp này không cho phép kẻ nào tới gần, nhưng hôm nay tới phiên Liễu trưởng lão trực, mà lão lại đang ở ngoài tháp cho nên Tiêu Hàn không bị ai trách phạt cả.

Không để ý đến cái hắc động này nữa, Tiêu Hàn kiểm một phòng tu luyện trung cấp còn trống chui vào. Bên trong phòng tu luyện cũng không có gì đặc biệt, chỉ có mấy tầng đá màu đen kỳ lạ.

Tiêu Hàn không để ý tới mấy thứ này, hiện tại thực lực của hắn đã đứng trên đỉnh của thế giới này, hắn không vào đây để tu luyện mà hắn vào đây, thứ nhất là tham quan cho biết, thứ hai là tìm nơi yên tĩnh.

Ngồi vững trên hắc thạch, tinh thần hắn lập tức trao đổi với hệ thống.

“Hệ thống, hiện tại ta có bao nhiêu điểm?”

“Chủ nhân hiện có 53,183,000 điểm trải nghiệm!”

Tiêu Hàn nghe hệ thống trả lời xong, hần nói “Đổi ba lọ kinh nghiệm truyền thuyết”

“Ba lọ kinh nghiệm truyền thuyết giá ba mươi triệu điểm trải nghiệm, xác nhận đổi?”

“Xác nhận!” Tiêu Hàn đáp

Đing.

“Đổi hoàn tất!”

Trên tay Tiêu Hàn lập tức xuất hiện ba lọ dung dịch màu hoàng kim sáng chói. Ánh mắt hần nóng bỏng nhìn vào ba lọ dung dịch trong tay, nhưng hần không dùng ngay mà cất đi hai lọ vào không gian nhẫn đã được hần bỏ bớt vài thứ cho rộng chỗ.

Tiêu Hàn cầm lọ dung dịch lên, ngửa cổ uống cạn.

Ực.

Vẫn là mùi vị tuyệt hảo.

Đing.

“Chúc mừng chủ nhân tăng cấp 77!”

“Tăng lên mười lăm cấp à, xem ra càng dùng nhiều lọ kinh nghiệm thì hiệu quả càng giảm bớt nhỉ.” Tiêu Hàn nghe thông báo của hệ thống thì hơi trầm ngâm

Hần cũng không ngần ngại lâu, lấy ra lọ thứ hai, uống cạn.

Đing.

“Chúc mừng chủ nhân tăng cấp 89!”

“Chủ nhân đạt cấp 89, tiến vào cảnh giới Tiên nhân!”

“Thuộc tính VIT đạt giá trị 100, nhận trạng thái: 'hồi phục sinh lực, pháp lực, thể lực trong 60s’”

Tiêu Hàn lập tức cảm thấy cơ thể khoan khoái lạ thường, mọi bắp thịt đều run rẩy, cảm nhận cảm giác sừng không thể tả này, hần không kìm được rên hai tiếng.

Đợi cho cơn sừng đi qua, Tiêu Hàn vội lấy ra lọ kinh nghiệm cuối cùng, dù biết là dùng nhiều hiệu quả không còn cao, nhưng bây giờ đã là cấp 89 rồi, còn mười một cấp nữa thôi là đạt cấp 100, Thần cấp, hần muốn biết đạt tới cảnh giới này sẽ như thế nào.

Lòng đầy chờ mong, Tiêu Hàn ngửa đầu nốc cạn lọ dung dịch hoàng kim.

Đing.

“Chúc mừng chủ nhân tăng cấp 99!”

“Chủ nhân đạt cấp 99, tiến vào cảnh giới Bán Thần!”

Âm thanh hệ thống vang lên nhưng Tiêu Hàn hoàn toàn không vui vẻ, vậy mà vẫn không đạt cấp 100, hần hơi thất vọng.

Thở dài một cái, đang lúc Tiêu Hàn chuẩn bị đổi tiếp một lọ kinh nghiệm nữa thì...

Đing.

“Chúc mừng chủ nhân tăng cấp 100!”

“Chủ nhân đạt cấp 100, tiến vào cảnh giới Thần!”

“Đạt cấp độ 100, thưởng 100 điểm thuộc tính vào mỗi thuộc STR, AGI, INT và VIT!”

“Thuộc tính VIT đạt giá trị 200, nhận trạng thái: “hồi phục sinh lực, pháp lực, thể lực trong 40s’”

“Chủ nhân đạt cấp độ 100, hệ thống cần nâng cấp, xin chờ trong giây lát...Đing...Nâng cấp hoàn tất!”

“Hệ thống nâng cấp, phòng tu luyện không thời gian được tái tạo thành Đấu trường không thời gian, chủ nhân có thể sử dụng miễn phí không cần trả phí!”

“Hệ thống nâng cấp, biểu đồ cấp độ chuyển sang trang mới!”

Trong khi Tiêu Hàn còn đang nghi hoặc không biết chuyện gì đang xảy ra thì hắn bỗng nhiên có cảm giác bản thân như hòa vào làm một với thiên địa. Điều này chỉ diễn ra trong tích tắc nhưng mang lại cho hắn cảm giác không tưởng, trong tích tắc ấy, hắn có cảm giác chỉ cần một ý niệm thì hắn có thể hủy diệt cả thiên địa, chỉ tiếc, cái cảm giác này xuất hiện và mất đi quá nhanh.

Trở lại sự nghi hoặc lúc trước, Tiêu Hàn không biết tại sao đang là cấp 99 lại tăng lên một cấp được, bỗng nhiên hắn nghĩ đến một thứ mà hắn chợt quên mất.

Vội nhìn vào đan điền của mình, Tiêu Hàn kinh nghi phát hiện, cái dòng khí kỳ lạ kia hiện giờ đang tràn ngập khắp đan điền của hắn, từng đoàn đoàn dòng khí kỳ lạ như hóa lỏng chạy khắp kinh mạch, khiến chúng càng trở nên vững chắc, càng trở nên bóng loáng và có thêm một phần quý dị, còn quý dị ở chỗ nào hắn lại không biết được.

Đến lúc này, Tiêu Hàn đã biết tại sao hắn đang cấp 99 lại tăng lên cấp 100 rồi, với tính năng tự động tăng lên exp thì chuyện này cũng không kỳ lạ.

Lúc này, Tiêu Hàn mới chú ý đến cái biểu đồ phân cấp mới, vừa nhìn vào biểu đồ thì hắn choáng váng.

Cấp 100: Thần cảnh.

Cấp 200: Hư Thần

Cấp 300: Chuẩn Thần

Cấp 400: Ngộ Thần (tạo thần cách)

Cấp 500: Tẩy lễ Thần linh

Cấp 600: Sơ vị thần

Cấp 700: Trung vị thần

Cấp 800: Thượng vị thần

Cấp 900: Chủ thần (bắt tử thần linh)

Cấp 1000: Phân vị thần (chuyên về một loại, như: thần sức mạnh, thần trí tuệ,...)

Số từ: 1047

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Giải Thích

“Móa!” Tiêu Hàn buộc miệng chửi thề.

Cái biểu đồ quái gì thế này.

1000 cấp?

Ấy vậy mà đây chỉ mới đạt tới như lão già thần sức mạnh mà thôi, còn những vị thần cấp cao hơn nữa thì sao?

Bỏ qua chuyện đó, chỉ cần nhìn vào con số cao chót vót 1000 cấp kia cũng đủ Tiêu Hàn choáng ngợp rồi, nói đùa gì vậy, để lên tới cấp 100, hắn đã nốc không ít lọ kinh nghiệm truyền thuyết, đó chưa kể tới mỗi lần dùng là mỗi lần hiệu quả giảm đi trông thấy, vậy để lên tới cấp 1000 thì...

Tiêu Hàn mặt đen lại “Làm thế nào ta có thể lên tới cấp 1000 hả hệ thống? Lão già thần sức mạnh ấy không nhằm đó chứ?”

“Chủ nhân không nhất thiết phải lên cấp độ ấy đâu ạ!”

“Hử?” Tiêu Hàn bất ngờ “Thế là thế nào?”

“Thần sức mạnh đưa ra biểu đồ này là để chủ nhân biết được chênh lệch giữa thần và người, và thần sức mạnh chỉ yêu cầu chủ nhân đạt tới dưới cấp 500 là được, khi đó chủ nhân có thể thoải mái tham gia lễ hội các vị thần ở phần thi đấu dành cho ứng cử viên.”

Ừ nhỉ! Tiêu Hàn quên mất hần là ứng cử viên của lão già thần sức mạnh chứ không phải là một vị thần đúng tiêu chuẩn, do đó, hần không cần phải đạt tới cấp độ của lão già thần sức mạnh đó.

Tiêu Hàn chỉ có nhiệm vụ tham gia thi đấu giữa các ứng cử viên của các vị thần khác, còn phần thi đấu giữa các vị thần thì đã có lão già thần sức mạnh tự lo.

Nghĩ ra điều ấy, Tiêu Hàn thở ra một hơi nhưng tinh thần không quá phấn chấn, dù đã giảm bớt một nửa cấp độ nhưng cấp 500 cũng không phải quá dễ nuốt, ài.

“Vậy ta làm thế nào mới tăng cấp lên 500?” Tiêu Hàn giọng ảo não hỏi hệ thống

“Khi chủ nhân vượt qua cấp độ 100, tức đã là một vị thần chưa được công nhận, có hai cách để chủ nhân tăng thực lực của mình!”

Tiêu Hàn chăm chú lắng nghe cách hệ thống đưa ra.

“Thứ nhất, chủ nhân có thể đổi lấy một công pháp tu luyện thần cấp hoặc đổi lấy lọ kinh nghiệm thần cấp có trong mục đổi vật phẩm, sau khi hệ thống đã nâng cấp thì nhiều vật phẩm ‘xịn’ hơn đã xuất hiện trong này, giá của mỗi vật thần cấp là 10 tỷ điểm trải nghiệm”

“Cái...” Nghe xong giá của mấy thứ thần cấp, Tiêu Hàn muốn cắn lưỡi, 10 tỷ điểm? Hần phải vất vả lắm mới có hơn 50 triệu điểm, bây giờ hệ thống nói cần đổi 10 tỷ điểm, đào đâu ra? Đó còn chưa nói tới lọ kinh nghiệm này tăng lên bao nhiêu cấp một lần...chắc, bỏ qua cách một.

“Thứ hai, chủ nhân có thể dùng ngộ đạo!”

“Hả? Ngộ đạo? Như trong mấy tiểu thuyết tiên hiệp ấy hả?” Tiêu Hàn kinh ngạc.

“Đúng vậy thưa chủ nhân! Một lần ngộ đạo có thể giúp chủ nhân tăng lên ít nhất là năm mươi cấp, còn chưa kể đến những lợi ích đi kèm khi ngộ đạo như: linh hồn lột xác, tư chất tăng trưởng, và nhiều thứ khác nữa...”

Tiêu Hàn nghe hệ thống nói mà phát thèm, hần tưởng tượng cứ ngộ đạo khoảng mấy chục lần thì chắc chắn là cấp lên vùn vụt như điều gặp gió, hắc hắc.

Nhưng không dễ Tiêu Hàn tự sướng lâu, hệ thống đã đánh nát tư tưởng của hần “Ngộ đạo không phải là điều dễ dàng, điều này chỉ có thể ngộ chứ không thể cầu, bằng chứng là thần sức mạnh trong quãng thời gian làm thần chỉ ngộ đạo được một, hai lần mà thôi. Đây cũng xem như may mắn không ít, vì có không ít vị thần khác không hề ngộ đạo lấy một lần!”

“Nếu không ngộ đạo thì làm sao mấy vị thần kia có thể lên được làm thần?” Tiêu Hàn hỏi.

“Các vị thần khác trước khi lên làm thần thì họ phải chứng đạo, và chứng đạo là kết quả của quá trình lịch duyệt, rèn luyện của bản thân họ trong quãng thời gian dài đằng đẳng khi còn là người phàm. Nói cách khác, ngộ đạo cao cấp hơn chứng đạo, bất cứ vị thần nào cũng có thể chứng đạo, nhưng hiếm có vị thần nào có thể ngộ đạo, thần sức mạnh do ngộ được đạo nên rất được tôn kính trong chúng thần!”

“À, ra vậy!” Tiêu Hàn gật gù, đây là lần đầu hần được nghe mấy điều này.

Thở một hơi thật dài, Tiêu Hàn bình tâm lại, dù sao vẫn còn thời gian rất dài, và đây mới chỉ là thế giới thứ nhất hần đi qua, sau này còn nhiều thế giới nữa cơ mà, hần có linh cảm bản thân sẽ tới được đích đến mà hần hy vọng.

Lắc lắc đầu, Tiêu Hàn bình thường trở lại, suy nghĩ trong chốc lát, dù sao cũng lên tới cấp 100 rồi, nên ăn mừng cái nhỉ “Hệ thống, mở mục quay thưởng.”

Ting

Trước mắt Tiêu Hàn xuất hiện một bản tròn có 10 ô phần thưởng, không còn là năm trúng năm trật như trước nữa, chắc hệ thống nâng cấp nên mới thế, ngay cả phòng tu luyện cũng biến thành đấu trường không thời gian dùng miễn phí còn gì.

Trên bảng trò chơi có ghi số lần quay miễn phí: 1, do lúc trước hệ thống thưởng cho hần nhưng hần không sử dụng ngay.

Tiêu Hàn nhìn qua mấy phần thưởng, hần không hiểu hết tác dụng của mấy thứ này, thôi kệ, hèn xui vậy.

“Quay!”

Số từ: 1054

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 46: Tiến Vào Đế Mộ

Đing

“Chúc mừng chủ nhân quay thưởng nhận được năng lực đặc biệt: Thôn phệ!”

Tiêu Hàn nhìn vào tên phần thưởng hân nhận được, không hiểu lắm về năng lực này, hân hoi hệ thống và nhận được thông tin.

Thôn phệ, năng lực bẩm sinh của Thao Thiết, một trong tứ hung thú của thuở hồng hoang, năng lực này mang đến cho người sở hữu khả năng thôn phệ vạn vật, không vật gì không thể thôn phệ. Tùy theo thực lực của người sử dụng mà năng lực thôn phệ mạnh hay yếu, và sau khi thôn phệ một vật sẽ nhận được sức mạnh tạm thời của vật đó.

“Được rồi, năng lực này cũng không tệ lắm!” Tiêu Hàn cũng không mấy hứng thú. “Hệ thống, thông tin bản thân!”

Ting

Tên: Phạm Linh.

...

Cấp độ: 100. (Thần cảnh)

EXP: 00,56%

STR: 414(+20%)

AGI: 414

INT: 414(+1000)

VIT: 218

LUX: ??? (may mắn)

Công pháp: Thiên hợp địa pháp quyết.

Huyết thống: Cương thi (cao cấp) *tăng STR lên 20%*

Khả năng đặc biệt:

-Cường hóa (đỉnh cấp) *giảm suy yếu 9 thành (hủy bỏ)*

-Thôn phệ.

Kỹ năng bị động:*'tỉ lệ 30% nhất kích tất sát'*

'dịch chuyển đến bất cứ đâu trong tầm mắt, sử dụng được 11 lần/ngày'

'tỉ lệ 11% lấy tu vi kẻ địch cộng cho mình'

'kháng phép thuật tuyệt đối.' 60% vô hiệu hóa đòn tấn công phép thuật

'tăng cường 10% tất cả các hiệu ứng bị động'

'bỏ qua phòng ngự phép thuật đối thủ'

'loại bỏ tạm thời tốc độ đối thủ'

'bỏ qua phòng ngự vật lý đối thủ'

"hồi phục sinh lực, pháp lực, thể lực trong 36s"

Vật phẩm đang sử dụng: nhẫn không gian (cao)

Trang bị: Phệ hồn kiếm (tử sắc)

Thú cưng: Trứng đang ấp.(10 năm)

Điểm trải nghiệm: 20,183,000.

Thế giới đang du hành: Đấu Phá Thương Khung.

Tu vi: Siêu Việt Đấu Đế.

Thuộc tính: Thủy.

Công pháp: (chưa có)

Đấu kỹ: Hoàng giai cao cấp: Thủy đạn.

Huyền giai cao cấp: Băng khí hợp sát.

Địa giai sơ cấp: Băng vực.

Địa giai trung cấp: Thủy pháo thần công.

Vũ khí: (chưa có)

Nghề nghiệp phụ: (chưa có)

Cảnh giới linh hồn: Đế cảnh.

Tiêu Hàn cũng nhớ lại hẳn nên đổi nhẫn không gian lớn hơn, mất hai triệu điểm để lấy một cái nhẫn không gian cao cấp, diện tích 300m, chuyển hết đồ vật sang chiếc nhẫn mới, vậy là tạm thời hẳn không cần lo tới không gian chứa đồ bị hết chỗ.

Đứng dậy vươn vai một cái, thời gian Tiêu Hàn trải qua với hệ thống cũng không dài lắm, mới nửa ngày mà thôi, hiện giờ hẳn muốn làm một việc trước khi rời khỏi tòa tháp này.

Vào Đế mộ.

Tiêu Hàn đã biết trước phía dưới Thiên phần luyện khí tháp này phong ấn dị hỏa Văn Lạc Tâm Viêm, và sâu hơn nữa là một tòa đế mộ do Đà Xá Cổ Đế để lại.

Trong tòa đế mộ này cất giữ hai mươi loại dị hỏa, mà theo như hệ thống nói cho Tiêu Hàn biết, dị hỏa thấp nhất, tức dị hỏa xếp vị trí hai mươi ba, giá cũng là một triệu điểm trải nghiệm, cứ mỗi dị hỏa cao hơn một vị trí thì điểm trải nghiệm tăng thêm năm trăm, vậy nếu lấy hết hai mươi đóa dị hỏa này... ực.

Tiêu Hàn hai mắt sáng lấp lánh, hẳn chỉ nghĩ đến đây thôi liền không chờ được nữa.

Mở cửa bước ra ngoài, Tiêu Hàn đi lại gần khu trung tâm, nơi đây hiện giờ đang có vài người và vị Liễu trưởng lão canh gác.

Nở một nụ cười bí hiểm, Tiêu Hàn không thèm nhìn mấy người này, trực tiếp chui vào không gian loạn lưu, và khi đi ra đã ở trong hố động đen ngòm giữa trung tâm, thực lực hiện giờ của hắn thì không phải mấy cái Đấu Vương, Đấu Hoàng này có thể cảm nhận được, cho dù là Đấu Đế thì chắc chắn cũng không thể. Tu vi của hắn là Siêu Việt Đấu Đế đó nha, nếu để mấy người Liễu trưởng lão cảm nhận được thì hẳn đập đầu vào gối chết cho rồi.

Vừa vào hố động, Tiêu Hàn ngay lập tức cảm nhận được một tia địch ý từ Văn Lạc Tâm Viêm, hẳn khẽ cười nhưng không quan tâm đến nó, dù hẳn đề nó thiêu đốt đến sang năm cũng không mất một cọng tóc.

Bỏ qua Văn Lạc Tâm Viêm, Tiêu Hàn tiếp tục đi xuống dưới, hẳn không thu lấy dị hỏa này vì chưa muốn đụng chạm đến Già Nam học viện, với lại trong Đế mộ đã có một đóa y chang rồi, hẳn không muốn phá hư cốt truyện ngay lúc này, có chăng chỉ là thay đổi kết truyện chút xíu, hắc hắc.

Đến đáy động, Tiêu Hàn đụng phải dòng nham thạch nóng bỏng, sôi sục, liên tục có những bóng khí vỡ ra trên bề mặt. Tạo ra một màn chắn quanh thân, hẳn lao xuống dòng nham thạch, hướng về phía động phủ của Đà Xá Cổ Đế.

Số từ: 982

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: Thái Hư Cổ Long

Trong dòng nham tương đỏ cam nóng chảy, một thân ảnh dùng tốc độ nhanh cực xuyên qua tạo ra những làn sóng nham tương cuộn trào, không ai khác là Tiêu Hàn đang hướng về Đế mộ.

Dù với thực lực viễn siêu Đâu Đế nhưng hắn phải mất một lúc mới đến trước một vùng không gian được tạo ra bởi Đâu Đế.

Trên đường xuống đây, Tiêu Hàn cũng gặp phải những người thần lẫn sinh sống trong dòng nham tương này và bảo vệ lấy đế mộ, hắn gặp được nhưng không giết mà chỉ đánh ngất bọn chúng thôi, chỉ có hai con thực lực Bán Thánh mới khiến hắn rat ay diệt sát lấy hai ma hạch đổi điểm, còn lại thì hắn không quan tâm.

Xuyên qua biên giới không gian và dòng nham tương, xuất hiện trong mắt Tiêu Hàn là một mảnh không gian vô tận, có chút hắc ám và yên tĩnh. Mảnh không gian này không biết đã lặng lẽ trải qua bao nhiêu năm tháng, cho nên toàn bộ khu vực cũng tràn ngập một loại khí tức tang thương cổ xưa.

Tiêu Hàn phi hành ở trong không gian trống rỗng này ước chừng mấy phút, sau đó cước bộ của hắn mới ngừng lại một lát, ánh mắt chăm chú nhìn về một phía xa xôi. Nơi đó, trong mơ hồ có một tia sáng hiện lên.

Nhìn tia sáng đó, Tiêu Hàn không chần chừ bay vút đi. Nương theo việc hắn đang dần dần tiếp cận tia sáng thì hắn cũng đã nhìn thấy tình hình ở chỗ tia sáng.

Đó là một cánh cửa đá khổng lồ, cao mấy vạn trượng!

Cánh cửa đá an tĩnh, đứng sừng sững trong không gian mờ mịt giống như một loại tồn tại vĩnh thế từ thời xa xưa vậy. Đồng thời, từ trên cánh cửa, một cỗ khí tức hoang dã cổ xưa chậm rãi tỏa ra tràn ngập, khiến cho thiên địa trở nên nhộn nhạo.

Ánh mắt Tiêu Hàn lướt lên cánh cửa đá, cuối cùng dừng tại đỉnh chóp của nó, nơi đó có khắc bốn chữ cổ xưa.

“Cổ Đế động phủ!”

Nét chữ cổ xưa cũng không quá mức hoa lệ, song ở bên trong nét chữ nhìn thì bình thường đó lại là một loại khí thế quân lâm thiên địa, uy nghiêm vô tận.

“Tìm được rồi!” Nhìn bốn nét chữ cổ xưa, khóe miệng Tiêu Hàn khẽ nở một nụ cười.

Theo như cốt truyện thì muốn mở ra cánh cửa này cần có Đà Xá Cổ Đế ngọc, nhưng Tiêu Hàn không cần, hắn là ai, ờ, cũng chẳng ai biết, thực lực thế nào, so với Đà Xá Cổ Đế thì hơn xa nhiều, cho nên hắn muốn vào rất dễ dàng.

Nhưng hiện tại Tiêu Hàn chưa vội vào, hắn có suy nghĩ khác, ngoài hai mươi loại dị hỏa, cộng thêm Đế phẩm đan dược bên trong, hắn còn muốn ma hạch của ma thú cấp mười, tức ma thú thực lực Đâu Đế. Mà ở đây hiện có một con Đâu Thánh cửu tinh đỉnh phong, nửa bước vào Đâu Đế được gọi là Bán Đế, Thái Hư Cổ Long, phụ thân của Tử Nghiên mà sau này Tiêu Viêm sẽ gặp trong Già Nam học viện.

Tiêu Hàn đi loanh quanh một lát rốt cục gặp được một sinh vật khác. Đó là một sinh vật to lớn tới mức không cách nào hình dung ra được. Nó chiếm cứ một chỗ ở trong không gian u tối, nằm im không nhúc nhích. Ánh mắt Tiêu Hàn di chuyển dọc theo thân thể của nó, chỉ có điều, đến khi tầm mắt của hắn bị ngăn trở bởi vùng không gian u tối ở phía xa thì hắn vẫn không thể nhìn thấy phần cuối cùng của sinh vật này.

Điểm đặc biệt của sinh vật thần bí này là toàn thân nó mang màu tím đậm, lân phiến lạnh như băng bao trùm lấy thân thể, tạo cho người ta cảm giác như cứng rắn không gì phá nổi.

Thái Hư Cổ Long

Nhìn xuống thân thể khổng lồ của con rồng này, Tiêu Hàn hơi cảm thán, ăn gì mà to thế, nếu mà đem con vật này về thế giới cũ của hắn chắc chắn sẽ gây ra một con chấn động không nhỏ đi nha.

Khi Tiêu Hàn vừa hạ xuống một chút thì trong không gian u tối kia, một đôi mắt khổng lồ đã đóng chặt từ lâu đột nhiên mở ra!

Trong đôi mắt này ánh lên màu hồng nhạt, chỉ tính riêng nó thôi đã lớn hơn thân thể Tiêu Hàn gấp mấy trăm lần.

Phát hiện con rồng này đã tỉnh dậy, Tiêu Hàn mỉm cười, đỡ tổn công hắn đánh thức nó dậy.

“Người xông vào thần mộ kia... Có cầm Cổ Ngọc không?”

Thời điểm Tiêu Hàn đang quan sát, thì đột nhiên không gian liền chấn động, đồng thời một thanh âm vang dội truyền ra, khiến cho mảnh không gian phải trở nên run rẩy.

Tiêu Hàn đáp lại “Ta không có Cổ ngọc...”

“Không có Cổ Ngọc sao?” Nghe vậy, trong không gian liền vang lên một giọng nói. Lúc này, Tiêu Hàn dường như nhìn thấy trong con mắt không lồ kia hiện lên một chút thất vọng cùng...sát ý lạnh như băng. Đúng, chính là sát ý.

Lặng lẽ cười nhạt, con rồng này không lẽ muốn chết nhanh vậy sao, tuy nhiên hiện tại hắn chưa muốn điều đó xảy ra. Tiêu Hàn lập tức nói “...nhưng ta có cách khiến ngươi tấn cấp Đâu Đế!”

Oanh.

Không gian lập tức chấn động còn hơn lúc này, âm thanh như sấm động phát ra từ con rồng “Ngươi nói thật sao?”

“Thật!” Tiêu Hàn gật đầu, khóe mắt hiện lên một tia châm chọc

Số từ: 1057

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trái Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 48: Đâu Đế Là Mạnh Lắm Sao?

Thân hình khổng lồ của Thái Hư Cổ Long phát ra ánh sáng chói mắt, sau đó từ từ thu nhỏ lại và biến thành hình người. Ánh sáng biến mất, trước mặt Tiêu Hàn giờ đây chỉ có một vị nam tử tóc màu tử kim, đồng tử kim sắc nhìn về phía Tiêu Hàn “Ngươi có mục đích gì?”

Tiêu Hàn lấy ra một lọ dung dịch màu đỏ đưa tới trước mặt vị nam tử, nói “Ta không có yêu cầu gì nhiều, chỉ cần sau khi ngươi tấn thăng Đâu Đế có thể ghi nhận một ân tình này!” Lọ dung dịch Tiêu Hàn lấy ra là lọ kinh nghiệm đỉnh cấp hắn đã đổi từ hệ thống trước khi đến đây, giá của lọ kinh nghiệm này là một triệu, với lọ kinh nghiệm này đã đủ để người trước mặt lên Đâu Đế rồi, sau đó thì...hắc hắc.

Nam tử tóc tử kim im lặng quan sát Tiêu Hàn, gã không cảm nhận được bất cứ dao động năng lượng nào trong lọ dung dịch màu đỏ kia, giọng âm trầm nói “Làm thế nào ta biết ngươi không gạt ta?”

“Ta đâu cần ngươi tin hay không!” Tiêu Hàn nở nụ cười “Nếu sau khi sử dụng cảm thấy bất ổn chỗ nào thì ngươi có thể ra tay giết ta cơ mà!”

Vị nam tử cảm nhận trong lời nói của người này có chỗ nào đó không đúng, nhưng gã không tin trên đời này lại có người mạnh hơn gã, thực lực gã hiện giờ là Đâu Thánh đỉnh phong, đã là đỉnh cao thế giới hiện nay, gã tự tin có thể giải quyết mọi phiền toái xảy ra.

Nghĩ vậy, nam tử tóc tử kim hừ nhẹ, tay cầm lấy lọ dung dịch màu đỏ, ngửa cổ ra sau uống cạn.

Sau khi dung dịch trôi qua cổ, nam tử tóc tử kim cảm thấy tu vi vốn đỉnh trệ bấy lâu nay có dấu hiệu tăng trưởng, và không chờ gã nhận biết chuyện xảy ra...âm...một tiếng vang thật lớn, giống tiếng gong xiêng trời buộc bị phá vỡ, nam tử tóc tử kim chính thức bước chân vào cảnh giới Đâu Đế.

Uy áp hoàn toàn thả ra, gã toàn thân, toàn tâm thần đắm chìm trong cảm giác tuyệt vời, một cảm giác mới mẻ, ta là chúa tể, miệng không kìm được thốt lên.

“Đây là cảm giác của Đâu Đế sao?”

Gã nam tử tóc tử kim toàn tâm đắm chìm trong hưởng thụ, hoàn toàn không hay biết trước mặt gã, Tiêu Hàn không hề có dáng vẻ đang chịu đựng uy áp của gã, trái lại hắn đang rất vui vẻ, khóe miệng cong lên, hắn nói với vị nam tử “Cảm giác rất tuyệt đúng không?”

“Rất tuyệt!” Vị nam tử vô thức đáp lại, sau đó, gã cảm thấy không đúng vội mở choàng mắt ra.

Phập.

Một thanh kiếm tử sắc, phát ra ánh sáng yêu dị đột nhiên cắm vào ngực gã, là Phệ hồn kiếm. Gã kinh hãi tức tốc nắm lấy chuôi kiếm muốn rút ra, nhưng kỳ lạ thay, dù gã vận sức cỡ nào cũng không rút ra được, trái lại, cơ thể gã càng trở nên bủn rủn, yếu đuối, và linh hồn gã giống như bị thứ gì đó hấp thụ muốn thoát ly khỏi cơ thể, đầu khí cũng bị xói mòn nhanh chóng.

Kinh hoàng, nam tử tóc tím nhìn Tiêu Hàn, hai mắt không giấu được sợ hãi “Ngươi...tại sao?”

Tiêu Hàn một ngón tay móc móc lỗ tai, đáng vẻ rất vô lại “Tại sao? Hắc, người không cần biết!”

“A..a..a..ta không cam lòng...ta đã là Đẩu Đế...là đỉnh cao...” Nam tử hét lên, phẫn nộ.

“Bộ Đẩu Đế là mạnh lắm sao?” Tiêu Hà mắt trừng lớn như không thể tin được.

“AAAAA...dù chết ta cũng kéo theo người đi cùng!” Nam tử tóc từ kim cảm nhận được từ thần đã đến, phẫn nộ cộng với không cam lòng, vận chút đầu khí còn sót lại muốn đồng quy vu tận với Tiêu Hàn.

Tiêu Hàn thấy gã nam tử lao đến với khí thế hùng hồn, hấn không sợ hãi, lập tức dùng dịch chuyển tức thời tới trước mặt gã nam tử, rồi không hề gì phản ứng và trong ánh mắt tuyệt vọng của gã, Tiêu Hàn nắm lấy chuỗi Phệ hồn kiếm chém gã nam tử tóc từ kim thành hai nửa, máu gã nam tử phun ra tung tóe.

Tiêu Hàn nhanh chân nhảy ra sau tránh bị máu làm bẩn, mắt nhìn vào đôi mắt gã nam tử dần dần mất đi ánh sáng, triệt để chết đi. Hai mảnh thân thể rơi xuống đất hiện ra chân thân, một con rồng khổng lồ nhìn không thấy cuối bị chém ra làm hai.

Tiêu Hàn hạ xuống, dùng Phệ hồn kiếm thu lấy linh hồn của gã nam tử và móc ra một viên ma hạch màu từ kim. Ánh mắt hấn lấp lánh nhìn viên ma hạch từ kim sắc trước mắt, sau khi ngắm chán chê, hấn đưa ma hạch cho hệ thống và nhận được thông báo hai mươi triệu điểm.

Nhìn lại hai nửa xác rồng trên đất, máu đã chảy lênh láng, Tiêu Hàn cười nhạt, không biết sau này Tiêu Viêm đến đây nhìn thấy cảnh này sẽ có phản ứng gì ta, hắc hắc.

Chuyện đã xong, Tiêu Hàn trở lại trước cánh cửa đá, hai tay đặt lên cánh cửa, đầu khí khổng lồ tràn vào, chỉ nghe phanh một tiếng, cấm chế của Đà Xá Cổ Đế bị hủy, cánh cửa mở ra, Tiêu Hàn bước chân đi vào, tìm kiếm mục tiêu tiếp theo: dị hỏa và đế đan.

Số từ: 1036

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại Wwv.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Dị Hỏa Và Đế Đan

Sương mù nhàn nhạt bao phủ khắp nơi làm cho toàn bộ không gian trong động phủ trở nên cực kì quỷ dị.

Một mảng yên tĩnh trải rộng như đã có từ mấy vạn năm trước.

Tại phiên thiên không không có giới hạn này, một khối lực địa đang lơ lửng mà không có chút ngoại lực nào tác động, tựa như một cái lâu các tại không trung.

Xuy.

Không gian yên tĩnh đã có mấy vạn năm hôm nay cũng là bị phá vỡ, mà theo đó không gian cũng bắt chợt vận vẹo hình thành một cái thông đạo thật lớn, từ bên trong nó một đạo thân ảnh bỗng nhiên xuất hiện.

Tiêu Hàn trong không gian bao la như lưu tinh vũ động lướt qua.

Trong nháy mắt vài phút đồng hồ, Tiêu Hàn tốc độ cũng dần chậm lại. Hấn đưa ánh mắt nhìn khoảng không trước mặt, chỉ thấy ở đó xuất hiện một ngôi thạch điện, nhất thời trong mắt có hiện lên sóng lửa lập lòe.

Thạch điện sừng sững ở phía trước được bao phủ bởi một cỗ khí cổ xưa trong thiên địa.

Tại thạch điện phía trước là một phiên quảng trường vô cùng to lớn, hai bên quảng trường được chống đỡ bởi mấy cột kinh thiên chi trụ khổng lồ đến mấy ngàn trọng, làm cho thạch điện có một cỗ khí thể nguy nga hùng vĩ bỏ về phía trước.

Tiêu Hàn cẩn thận hạ xuống tại trên quảng trường, bước chân vừa chạm vào mặt đá đã tạo nên những âm thanh xào xạc. Diện tích quảng trường cực kì rộng lớn, hấn trong đó như con kiến đang bò qua trên sa mạc, khó thấy được đâu là điểm tận cùng.

Bước trên quảng trường, Tiêu Hàn cước bộ đột nhiên dừng lại, đưa mắt nhìn về cột đá phía xa, trong đó có một đoàn hỏa diễm vàng đậm đang bốc lên. Hấn lập tức mừng rỡ, bởi vì đây đúng là dị hỏa.

Mặc dù dị hỏa lúc này rất nhỏ yếu do bị phong ấn thời gian dài, nhưng dù sao đi nữa nó vẫn là dị hỏa.

Tiêu Hàn không chút chần chờ thu lấy đóa dị hỏa kia và đưa cho hệ thống.

Đing.

“Chủ nhân đổi dị hỏa bài danh thứ 23:Huyền Hoàng Viêm, nhận một triệu điểm trải nghiệm.”

Âm thanh hệ thống vang lên lập tức làm tinh thần hấn phần chấn, hai chân không ngừng nghi vội bước tiếp.

“Bài danh thứ 22:Vạn Thú Linh Hỏa, 1 triệu 5”

“Bài danh thứ 21:Tái Sinh Viêm, 2 triệu”

“Bài danh thứ 20:Âm Long Phượng Diễm, 2 triệu 5”

“Bài danh thứ 19:Thanh Liên Địa Tâm Hỏa, 3 triệu”

“Bài danh thứ 18:Phong Lôi Phần Nộ Diễm, 3 triệu 5”

“Bài danh thứ 17:Hỏa Sơn Thạch Diễm, 4 triệu”

“Bài danh thứ 16:Hỏa Vân Thủy Viêm, 4 triệu 5”

“Bài danh thứ 15:Hải Tâm Diễm, 5 triệu”

“Bài danh thứ 14:Vân Lạc Tâm Viêm,5 triệu 5”

“Bài danh thứ 13:Qui Linh Địa Hỏa, 6 triệu”

“Bài danh thứ 12:Cửu Long Lôi Phong Cương Hỏa, 6 triệu 5”

“Bài danh thứ 11:Cốt Linh Lãnh Hỏa, 7 triệu”

“Bài danh thứ 10:Cửu U Phong Viêm, 7 triệu 5”

“Bài danh thứ 9:Tam Thiên Viêm Diễm, 8 triệu”

“Bài danh thứ 8:Nghiệp Hỏa Hồng Liên, 8 triệu 5”

“Bài danh thứ 7:Cửu U Kim Tổ Hỏa, 9 triệu”

“Bài danh thứ 6:Bát Hoang Phá Diệt Diễm, 9 triệu 5”

“Bài danh thứ 5:Sinh Linh Chi Diễm, 10triệu”

“Bài danh thứ 4:Kim Đế Phần Thiên Viêm, 10 triệu 5”

Đến dị hỏa Kim Đế Phần Thiên Viêm là hết, không còn dị hỏa nào nữa, dù còn hai cột đá cuối nhưng tại đây không có dị hỏa bị phong ấn, Tiêu Hàn biết ở hai cột đá này trước kia là Tịnh Liên Yêu Hỏa và Hư Vô Thôn Viêm bài danh lần lượt là thứ ba và thứ hai, còn bài danh thứ nhất, đứng đầu trong dị hỏa bảng là Đà Xá Cô Đế.

Đến đây, Tiêu Hàn đã đổi được 115 triệu điểm trải nghiệm từ hai mươi loại dị hỏa, mục tiêu thứ nhất đã đạt được, bây giờ chỉ còn lại là tìm để đan mà thôi.

Quay đầu, ánh mắt Tiêu Hàn thoáng nhìn qua quảng trường, ở phía cuối cùng có một thạch điện giờ phút này đang được bao phủ bởi sương mù dày đặc làm cho mọi người không thể biết được bên trong đó có gì đang diễn ra.

“Ào ào”

Miệng Tiêu Hàn há ra, nhất thời một cỗ hấp lực từ trong đó bạo dũng mà ra đem vụ khí kia thôn phệ vào trong cơ thể, hấn đang sử dụng chính là năng lực mới có được – Thôn phệ. Theo vụ khí dần dần tán đi, một cự đại âm ảnh đột nhiên bao phủ cả quảng trường, mọi người vội nhanh chóng ngẩng đầu nhìn lên liền sau đó ai ai cũng kinh hãi, ánh mắt dừng lại trên một cái tượng đá cao vạn trượng đột ngột xuất hiện.

Hình dáng của tượng đá là hình dáng của một lão già, đứng là dung mạo của chủ nhân Cổ Đế động phủ trong truyền thuyết - Đà Xá Cô Đế!

Tượng đá đứng sừng sững ở trong thiên địa, nó được bao bọc bởi một loại khí tức cường mãnh của thiên địa.

Xung quanh tượng đá ẩn ẩn một lớp quang đoàn, từ xa nhìn lại toát lên một vẻ vô cùng mỹ lệ.

Nhìn qua những quang đoàn đang bay lượn, Tiêu Hàn ánh mắt híp lại. Chợt trong lòng hấn có chút rung động, bởi hấn phát hiện bên trong những quang

đoàn kia đều có chứa một ít quyền trục cổ xưa, tại trên mặt của những quyền trục kia hẳn cảm nhận được một loại linh tính của những cái mà ngoại giới thường gọi là dấu ki và công pháp Thiên giai.

Sao hẳn lại quên mất cái vụ này nhỉ, trong đế mộ không chỉ có dị hỏa và đế đan mà còn có cả công pháp mà Đà Xá Cổ Đế từng thu thập nữa.

Tiêu Hàn vung tay lên, một cỗ hấp lực xuất hiện cuốn tất cả quang đoàn bay về phía hắn, nhìn qua một lượt, hắn không tìm được nỏ nộ cười, ở đây thấp nhất là công pháp Thiên giai sơ cấp, mà Thiên giai cao cấp lại có tới mười mấy quyền. Không khách khi thu lấy tất cả đồ cho hệ thống được 314 triệu điểm.

“A ha ha ha, phát tài.” Tiêu Hàn cười lớn, bây giờ chỉ còn lại đế đan là xong mọi chuyện.

“Mảnh không gian này đã từ lâu rồi không có náo nhiệt như vậy a...”

Trong lúc Tiêu Hàn đang hưng phấn, một đạo âm thanh già nua đột nhiên từ không trung truyền đến vang lên trong đầu mỗi người.

Bất ngờ xuất hiện thanh âm tại không trung cũng là làm cho Tiêu Hàn hơi giật mình, ánh mắt vội vàng ngưng tại trên bả vai của tượng đá, ở đó có một đạo thân ảnh già nua đang đứng chấp tay, ánh mắt bình thản nhìn vào người bên dưới, mục quang như đang nhìn vào loài sâu kiến trước mặt.

Tiêu Hàn thấy đạo thân ảnh này lập tức hưng phấn hơn nữa “Đế đan!”

Rồi không để “lão nhân” nói tiếp một câu nào, Tiêu Hàn đã dịch chuyển tức thời phía sau lưng lão, tay chớp lấy vai miệng nói “Tạm biệt!”

“Ngươi...” “lão nhân” chỉ thốt lên một tiếng đã bị Tiêu Hàn ép trở về nguyên hình là một viên đan được to cỡ đầu người chậm rãi lơ lửng trôi nổi.

Với thực lực viễn siêu Đấu Đế thì chuyện này rất nhẹ nhàng, giống như người trưởng thành ôm lấy một đứa trẻ sơ sinh vậy.

Tiêu Hàn tay cầm lấy đế đan, mũi hít lấy mùi hương tỏa ra, thầm khen mấy tiếng rồi lập tức đổi nó với hệ thống.

Đing.

“Chủ nhân đổi đế phẩm đan được, nhận được mười triệu điểm!”

Âm thanh của hệ thống vang lên đánh dấu kết thúc lần viếng thăm đế mộ của Tiêu Hàn.

Số từ: 1488

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50: Trao Đổi

Nghĩ đến cảnh cả đám Đấu Thánh hung hăng tranh đoạt Đà Xá Cổ Đế ngọc để mở cửa tiến vào động phủ này nhằm tìm cách đột phá Đấu Đế nhưng hiện giờ lại rỗng tuếch chỉ còn lại cái vỏ ngoài, Tiêu Hàn không nhịn được cười khẽ “Thật muốn thấy mấy khuôn mặt lúc đó ghê, hắc hắc!”

Tiêu Hàn đã thu thập xong, cũng không còn thứ gì ở đây nữa, à, vẫn còn, bức tượng của Đà Xá Cổ Đế, không biết cái còn rỗng ở ngoài động chết rồi kia thì Tiêu Viêm có lấy cái bức tượng này không ta, mà kệ, xem như ta để lại một cơ hội cho bọn họ vậy, ai hên thì được.

Nhìn lại một lượt quảng trường, Tiêu Hàn xoay người phóng đi, hướng cửa đá đi ra ngoài. Đi ngang qua xác rồng, Tiêu Hàn chỉ liếc một cái cũng không để ý nhiều, thân hình đã ra tới biên giới giữa không gian đế mộ và nham tương.

Trở lại Thiên Phần Luyện Khí tháp, Tiêu Hàn chỉnh lại trang phục của mình một tí, khi hắn bước ra khỏi không gian loạn lưu thì nó hơi lộn xộn. Ăn thần và rồi đi nơi này không một ai phát hiện.

Qua vài câu hỏi mấy học viên gặp trên đường, Tiêu Hàn biết được hắn đã ở trong đế mộ được vài ngày, điều này khiến hắn hơi bất ngờ xú nhưng chỉ chốc lát sau cũng bình thường trở lại, hắn đoán có lẽ lúc đi trong nham tương bị lạc đường, dù sao bên trong đó từ phía chỉ có nham tương và nham tương, không xác định được phương hướng cũng là bình thường, mà hắn có biển mất vài ngày cũng chả ai để ý, điều này rất hay diễn ra trong nội viện cơ mà.

Trở về khu nhà của đám người Tiêu Viêm nhưng chả còn ai ở đây, Tiêu Hàn không quan tâm lắm, hắn bây giờ chỉ muốn ngủ một lát.

Chốc lát sau, đám Tiêu Viêm cũng trở về, hỏi thăm tình huống Tiêu Hàn biến mất mấy ngày nay với bàn chút chuyện xảy ra rồi ai về phòng người nấy.

Ngồi trên giường, Tiêu Hàn ngẫm nghĩ vài thứ.

Bây giờ hần đã thu lấy hầu như mọi thứ trong đế mộ, thực lực đã “độc cô cầu bại” rồi, vậy hần làm gì tiếp theo đây.

Tiêu Hàn có nghĩ đến hai dị hỏa Hư Vô Thôn Viêm và Tịnh Liên Yêu Hỏa, nhưng lại có chút phiền phức. Tịnh Liên Yêu Hỏa thì hần không biết nó đang ở vị trí nào, hần có thể dùng thần thức mà khi lên thần cấp mới đạt được để dò tìm, nhưng thần thức hiện giờ của hần lại không đủ để bao trùm toàn bộ đại lục đầu khí này. Về phần Hư Vô Thôn Viêm thì dễ hơn Tịnh Liên Yêu Hỏa, nó ở Hồn tộc, chỉ cần tìm một tên hồn tộc là tìm ra nơi cư ngụ của Hồn tộc, lúc đó, Hư Vô Thôn Viêm đã là đồ trong tay, mà hần chỉ biết vị trí một tên hồn tộc là ở Vân Lam tông.

Tuy nhiên, hiện giờ hần chưa muốn tìm tới tên đó, hần muốn làm việc khác quan trọng hơn, đoạt Mỹ Đỗ Toa từ Tiêu Viêm.

Hần ai đọc qua Đấu Phá đều có thể biết được sự quyến rũ nóng bỏng cùng vẻ đẹp chim sa cá lặn của nữ vương Mỹ Đỗ Toa, và đều ước ao có được mỹ nhân này trong tay, Tiêu Hàn cũng không ngoại lệ, đây là một trong những nguyên do khiến hần muốn tới Già Nam học viện.

Một buổi tối, Tiêu Hàn hẹn Tiêu Viêm ra ngoài gặp có chuyện, Tiêu Viêm mặt đầy tò mò bước đến sau lưng Tiêu Hàn. Ngay khi gặp mặt, Tiêu Hàn liền nói “Biểu đệ, có phải ngươi đang giữ Thất Thái Thôn Thiên Mãng hay không?”

Tiêu Viêm mặt liền biến thành bất ngờ, sau đó chuyển thành đề phòng, gãi nói “Tại sao biểu ca lại biết?”

Tiêu Hàn khép hờ đôi mắt, đầu ngẩng lên nhìn bầu trời đầy sao sáng “Ta tu luyện một công pháp tên gọi là Vạn xà công, cần tích góp đủ một vạn xà chủng khác nhau, mà loại quan trọng nhất là Thất Thái Thôn Thiên Mãng, có được loại xà chủng này xem như đã thành công tám phần. Khi ta ở gần một loại xà chủng nào đó ta có thể cảm giác được khí tức của nó, mà khi đứng gần biểu đệ, ta lại cảm giác trên người của đệ có khí tức của xà chủng quan trọng nhất, do đó, ta đoán đệ có Thất Thái Thôn Thiên Mãng!”

Tiêu Viêm quan sát vẻ mặt của Tiêu Hàn nhưng gãi hoàn toàn không nhìn ra được bất cứ điều khả nghi nào, Tiêu Hàn dường như không quan tâm đến cái nhìn của Tiêu Viêm, hần vẫn tiếp tục nói “Hiện giờ, ta đã thu thập gần như đầy đủ các loại xà chủng, duy nhất còn thiếu là Thất Thái Thôn Thiên Mãng! Ta hy vọng đệ có thể giúp ta hoàn thành việc này, tất nhiên, ta sẽ hồi đáp đệ xứng đáng!”

Tiêu Hàn lấy từ trong ngực ra một lọ dung dịch màu xanh lam, hần nói “Đây là vật ta lấy được trong một cổ địa, nó có thể giúp đệ tăng thực lực lên hai cảnh giới nhỏ, đảm bảo không có di chứng!”

Mắt Tiêu Viêm chợt lóe lên, đây đúng là thứ mà gã đang cần, dù sao, đối với thứ có thể giúp thực lực bản thân tăng lên thì rất đáng giá cơ mà.

Tiêu Viêm trầm ngâm không đáp, Tiêu Hàn cũng không vội, hần cũng không sợ không thành công, cùng lắm là cướp thôi, hắc.

Suy nghĩ một lát, rốt cục Tiêu Viêm đồng ý “Được!”

Tiêu Hàn mỉm cười, đưa lọ dung dịch cho Tiêu Viêm. Sau khi xác nhận không có gì sai, Tiêu Viêm thò tay vào ngực lấy một con rắn nhỏ đang ngủ say, vảy của nó ánh lên bảy màu sắc rất đẹp, gãi nói “Đây là Thất Thái Thôn Thiên Mãng! Nó cũng chính là Mỹ Đỗ Toa nữ vương bị phong ấn tạm thời sau khi cô thôn phệ dị hỏa, dù bị phong ấn nhưng tu vi năng ta đã là Đấu Tông, biểu ca vẫn muốn nhận thứ này chứ?”

“Không sao cả, ta có cách!” Tiêu Hàn ngoài miệng cười cười nhưng trong lòng xì một tiếng “Đấu Tông? Ta sợ chắc!”

Tiêu Hàn tiếp nhận Thất Thái Thôn Thiên Mãng, hai tay nhẹ nhàng nâng niu con rắn nhỏ như sợ đánh thức nó, nhưng có lẽ cảm nhận được hơi người lạ nên con rắn bỗng nhúc nhích, Tiêu Hàn nào để nó tác quái, hần thi triển một cái cấm chế lên người nó, vậy là nằm im. Đặt Thất Thái Thôn Thiên Mãng vào trong ngực, Tiêu Hàn vẫy tay tạm biệt Tiêu Viêm trở về phòng, để lại Tiêu Viêm nhìn theo bóng lưng của hần, thò dài một tiếng rồi chuyển chú ý sang lọ dung dịch màu xanh lam.

Số từ: 1284

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Cường Hôn

Trở về phòng, Tiêu Hàn ngay lập tức đặt ngoài cửa tấm bảng ‘Miễn làm phiền’, sau đó tạo ra một kết giới phòng hộ bên trong căn phòng. Xong xuôi, hần ngồi xuống đất, lấy từ trong ngực ra Thất Thái Thôn Thiên Mãng rồi bắt đầu ngắm nghía.

Chán chê, Tiêu Hàn mới bỏ cấm chế trên người Thất Thái Thôn Thiên Mãng đi, được giải thoát, con rắn nhỏ này lập tức lao lên tấn công hần, miệng nhỏ cắn vào cổ, thân rắn lại quấn quanh cổ hòng khiến đối phương ngạt thở.

Tiêu Hàn cười khẩy, ngón tay khẽ chạm nhẹ vào đầu Thất Thái Thôn Thiên Mãng, bộp, con rắn nhỏ ngay lập tức rơi xuống đất bất tỉnh.

Sau đó, thân thể Thất Thái Thôn Thiên Mãng bộc phát ra ánh hào quang bảy màu nhàn nhạt, thân hình từ từ uốn éo, lát sau, đã biến thành một vuu vật

yêu mị, cơ hồ khiến cho mọi người đàn ông trong nháy mắt tình nguyện trở thành thú cưng.

Dáng người thon dài, quần áo hở hang, chỉ vừa đủ che bộ ngực đầy đặn, hạ thân chỉ có vón vện một lớp da màu tím che phủ đến bắp đùi. Dưới bộ váy bằng da lộ ra một đôi chân dài làm người khác miệng lưỡi khô khốc. Đường cong thon dài khiến đôi mắt kẻ khác mê muội.

Mỹ Đỗ Toa nữ vương.

“Người phong ấn Thôn Thiên Mãng là muốn ép ta hiện ra, người là ai?” Âm thanh lạnh lùng phát ra từ cái miệng xinh xắn làm Tiêu Hàn tâm tư hơi rung động.

“Người đã đẹp mà giọng lại còn hay nữa, quả không hổ là mỹ nữ số một số hai trong Đấu Phá nha!” Tiêu Hàn âm thầm khen ngợi trong lòng.

Hắn không kiêng nể gì quét mắt toàn thân Mỹ Đỗ Toa, ánh mắt tràn đầy tính xâm lược khiến mỹ nữ khó chịu, nàng ta quát.

“Người còn tiếp tục nhìn có tin ta móc mắt người ra không!”

“Tin! Nhưng nàng không làm được!” Tiêu Hàn cười cười đáp lại.

“Người...ư...” Mỹ Đỗ Toa vừa mới mở miệng thì đã bị Tiêu Hàn chặn lại.

Hắn đã không chịu đựng được nữa, mỗi lần đôi môi mềm mại của Mỹ Đỗ Toa khẽ đóng mở là mỗi lần tinh thần hắn rung lên. Hắn nhanh tay ôm lấy nàng, bàn tay đặt trên tấm lưng trần trơn láng, mát rượi, tay còn lại vòng qua eo của nàng, khẽ ép sát bộ ngực đầy đặn, no đủ vào khuôn ngực rắn chắc của hắn khiến nó biến dạng.

Môi hắn chạm vào môi Mỹ Đỗ Toa, mềm, đó là cảm giác đầu tiên, tê tê, đó là cảm giác thứ hai. Mũi hắn ngửi lấy những hương thơm tự nhiên từ cơ thể của nàng, thơm, rất thơm, một mùi thơm dịu nhẹ khiến lòng người đắm say.

Mỹ Đỗ Toa trừng mắt nhìn kẻ trước mắt đang say đắm hôn nàng, từ trước đến nay chưa có kẻ nào dám vô lễ trước mặt nàng, nàng rất tức giận và muốn giết kẻ này, nhưng không hiểu sao đầu khí không thể vận dụng được, như có thứ gì đó ngăn chặn không cho nàng đụng đến chúng, chắc chắn là kẻ trước mặt nàng gây ra.

Tiêu Hàn hôn thật lâu mới lưu luyến rời bờ môi mềm mại, hắn mỉm cười với nữ nhân trong lòng.

“Ta sẽ giết...um...um...” Mỹ Đỗ Toa vừa mở miệng lại bị Tiêu Hàn hôn lần nữa.

Lần này, hắn đã dùng lưỡi khẽ cạy hai hàm răng của nàng ra, hắn có dùng chút thủ đoạn mới làm được chứ không thì còn khuya, lưỡi hắn tìm đến lưỡi đối phương nhưng nó luôn chạy trốn không cho hắn bắt được.

Tiêu Hàn cười nhẹ một tiếng, vẫn không rời môi, lưỡi hắn càn quấy khuấy động trong miệng nàng Mỹ Đỗ Toa, rồi trong một lúc sơ hở, lưỡi Mỹ Đỗ Toa đã bị hắn bắt được.

Ngọt. Rất ngọt.

Tiêu Hàn tận hưởng nụ hôn nồng thắm với Mỹ Đỗ Toa, hắn hôn kiểu bình thường chán liền chuyển sang kiểu pháp, lưỡi xoay tròn bên trong miệng nàng, hết pháp chuyển sang mỹ, hết mỹ sang nga, hết nga sang hàn,...đủ thứ kiểu làm Mỹ Đỗ Toa bán loạn, nàng chưa bao giờ phải chịu cảnh này, nộ khí càng ngày càng cao.

Một lúc lâu sau, Tiêu Hàn mới tách ra.

“Thế nào? Còn đòi giết ta chứ?”

“Ta muốn giết ngư...ư...ư...”

Lại một nụ hôn nữa.

Cứ thế, mỗi lần Mỹ Đỗ Toa muốn nói giết hắn thì Tiêu Hàn lại hôn một lần, lát sau, nàng ta cũng không dám nói gì nữa, chỉ trừng trừng nhìn hắn, ánh mắt lạnh lùng như muốn xé xác hắn ra làm ngàn mảnh, vạn mảnh.

Tiêu Hàn đối diện ánh mắt ấy có chút áy náy, cũng do hắn không kiềm chế được, hắc hắc.

Ôm Mỹ Đỗ Toa trong lòng, Tiêu Hàn hoàn toàn bỏ qua ánh mắt giết người của nàng, hắn lấy ra một viên đan dược đưa cho nàng “Đây là Dung Linh đan, nàng dùng đi!”

Tiêu Hàn đặt đan dược vào tay của Mỹ Đỗ Toa rồi buông lỏng hai đùi nàng ra ngồi dậy, viên đan dược này hắn đổi từ hệ thống, vì cấp độ của Dung Linh đan chỉ là sơ cấp nên nó chỉ có giá 7000 điểm mà thôi.

Mỹ Đỗ Toa nhìn viên đan dược nhưng không động tới nó, Tiêu Hàn cười khê “Không lẽ muốn ta mớm cho nàng sao?”

Hừ một tiếng, Mỹ Đỗ Toa ném viên đan dược vào miệng và nuốt xuống, nàng biết hiện giờ không thể chống lại kẻ trước mặt này, chỉ lẳng lặng tiêu hóa viên Dung Linh đan.

Tiêu Hàn ngồi nhìn Mỹ Đỗ Toa đang xếp bằng tu luyện, việc dung hợp hai linh hồn với nhau cần một quãng thời gian và không được có kẻ quấy rầy. Hắn đã tạo ra kết giới quanh căn phòng nên sẽ không có kẻ nào làm phiền hai người, cứ thế, một người nhắm mắt tu luyện còn một người lại ngồi ngắm người kia diễn ra trong phòng của Tiêu Hàn mà không một người nào hay biết.

Số từ: 1141

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Ngộ Đạo. Lợi Ích Hay Tai Hại?

Đề lại Mỹ Đỗ Toa trong phòng, Tiêu Hàn rời phòng đi dạo một lát, hắn tính toán đợi cho Mỹ Đỗ Toa dung hợp xong hai linh hồn sẽ lên đường đến Vân Lam tông.

Leo lên một ngọn cây, Tiêu Hàn phóng tầm mắt ra xa, hai chân đung đưa, miệng ngâm nga hát một ca khúc nào đó.

Đôi mắt hơi khép hờ, để những con gió tùy ý thổi vào người hắn, tà áo phía sau bay phất phới phát ra âm thanh phần phật.

“Thật thoải mái! Thật bình yên!” Tiêu Hàn khẽ nói.

Đắm chìm trong những cảm giác mà con gió mang lại, bất giác, Tiêu Hàn lâm vào một trạng thái kỳ diệu, nếu có ai ở đây chắc sẽ kinh ngạc trước những gì họ nhìn thấy.

Thân ảnh Tiêu Hàn vẫn ngồi đó nhưng giống như không ở đó, như hòa nhập vào thiên địa khiến người ta không cảm nhận được sự tồn tại của hắn dù nhìn thấy tận mắt.

Trạng thái này được gọi là ngộ đạo mà hệ thống đã nói trước đây, nhưng hiện giờ Tiêu Hàn hoàn toàn không biết, hắn chỉ cảm thấy bản thân đang rất thoải mái.

Qua một lúc lâu, Tiêu Hàn mới tỉnh lại, hắn còn đang nghi hoặc về trạng thái vừa rồi thì hệ thống thông báo.

Đing.

“Chúc mừng chủ nhân ngộ đạo lần đầu tiên, cấp độ tăng lên 187. Thương một lần quay miễn phí!”

Tiêu Hàn kinh ngạc, hắn không ngờ mới vừa rồi bản thân lại đi vào ngộ đạo.

Đing.

“Chủ nhân ngộ đạo, thực lực tăng lên một mảng lớn, sức chiến đấu không còn phụ thuộc vào những chỉ số thuộc tính, các thuộc tính bị hủy bỏ, các kỹ năng bị động bị hủy bỏ, mở ra danh mục mới: kỹ năng phụ trợ!”

“Cái...” Tiêu Hàn vừa nghe xong muốn chửi hệ thống một trận, cái quái gì thế này, ngộ đạo xong không những không thêm được cái gì hay ho, trái lại, một đống kỹ năng ngon mất tiêu, hắn tiếc hùi hụi cái kỹ năng dịch chuyển tức thời.

Hít thở thật sâu bình tâm lại, mắt thì cũng đã mất rồi, có lá o cũng chả giúp được gì, Tiêu Hàn nói “Hệ thống, thông tin bản thân!”

Ting.

Tên: Phạm Linh.

...

Cấp độ: 187. (Thần cảnh)

EXP: 3.69%

Công pháp: Thiên hợp địa pháp quyết.

Huyết thống: Cương thi (cao cấp)

Kỹ năng phụ trợ:

-Cường hóa (đỉnh cấp)

-Thôn phệ.

Vật phẩm đang sử dụng: nhẫn không gian (cao)

Trang bị: Phệ hồn kiếm (tử sắc)

Thú cưng: Trứng đang ấp.(10 năm)

Điểm trải nghiệm: 479,876,000.

Thế giới đang du hành: Đấu Phá Thương Khung.

Tu vi: Siêu Việt Đấu Đế.

Thuộc tính: Thủy.

Công pháp: (chưa có)

Đấu kỹ: Hoàng giai cao cấp: Thủy đạn.

Huyền giai cao cấp: Băng khí hợp sát.

Địa giai sơ cấp: Băng vực.

Địa giai trung cấp: Thủy pháo thần công.

Vũ khí: (chưa có)

Nghề nghiệp phụ: (chưa có)

Cảnh giới linh hồn: Đế cảnh.

Quả nhiên, kỹ năng bị động mất sạch, thay vào đó là khả năng đặc biệt đổi thành kỹ năng phụ trợ.

“Hệ thống, kỹ năng phụ trợ là gì?” Tiêu Hàn hỏi.

“Thưa chủ nhân, kỹ năng phụ trợ là những kỹ năng khác biệt như: luyện đan, luyện khí, chế phù, chế trận pháp, lĩnh ngộ pháp tắc,...đây là mục được nâng cấp từ khả năng đặc biệt có trước đó! Chủ nhân có thể đổi những kỹ năng phụ trợ khác từ hệ thống, mà hiện tại chủ nhân có ba lượt đổi miễn phí!”

“Giống như nó dung hợp từ khả năng đặc biệt và kỹ năng bị động ý hả? Chắc, ta càng ngày càng cảm thấy rắc rối rồi đó!” Tiêu Hàn hơi chau mày, hần hơi bất mãn nhưng cũng không nói gì thêm.

“Vậy mở ra mục kỹ năng phụ trợ!” Tiêu Hàn suy nghĩ một lát rồi quyết định phải kiểm mấy cái kỹ năng ngon ơ trước đã.

Ting.

Trước mặt hắn hiện ra một danh sách tên các kỹ năng phụ trợ, nhìn một loạt các kỹ năng mà hoa cả mắt, Tiêu Hàn thều nào “Gợi ý giúp ta xem nào hệ thống!”

“Hệ thống gợi ý chủ nhân chọn pháp tắc không gian trước! Pháp tắc không gian chia làm bốn cấp bậc, sơ cấp có năng lực: không gian cảm cố, không gian cất lất; trung cấp có năng lực: không gian lĩnh vực, không gian băng toái, thuần di trong lĩnh vực; cao cấp có năng lực: không gian vỡ nát, không gian chong chất, không gian thân thể; đỉnh cấp có năng lực: không gian và bản thân là một!”

“Chủ nhân lúc trước có kỹ năng bị động là dịch chuyển tức thời, nếu lĩnh ngộ không gian pháp tắc tức thì có được trung cấp năng lực.”

Mắt Tiêu Hàn sáng lên, cái này cũng tuyệt quá đi chứ, nhất là đỉnh cấp năng lực, nhưng khi nhìn vào giá của nó thì xẹp như quả bóng hơi, mười tỷ điểm trải nghiệm.

Hít một hơi, Tiêu Hàn dứt khoát không nhìn lần hai, hắn chỉ đổi trung cấp năng lực pháp tắc không gian thôi, đây là miễn phí mà.

Đing.

“Xác nhận đổi pháp tắc không gian!”

Ngay lập tức, Tiêu Hàn có thể cảm nhận được mọi chuyển động không gian xung quanh bản thân mình, hắn muốn thử xem năng lực mới này, tạo ra một vùng không gian do bản thân điều khiển: không gian lĩnh vực, trong vùng không gian này hắn là kẻ nắm giữ quyền sinh sát trong tay.

Lĩnh vực của Tiêu Hàn bao phủ toàn bộ nội viện, tất cả mọi người bên trong đều không hề hay biết sống chết bản thân chỉ do một ý niệm của Tiêu Hàn.

Chơi với mấy năng lực không gian một hồi, Tiêu Hàn cũng chán, hắn chuyển sang những năng lực khác, còn hai lần đổi miễn phí nữa cơ mà.

Số từ: 1141

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Luyện Được, Luyện Khí Và Trận Phù

“Hệ thống, đổi một cái luyện được sư, thăng lên cấp bậc tông sư!” Tiêu Hàn suy nghĩ một hồi rồi quyết định.

“Luyện được sư đổi miễn phí! Tăng lên tông sư cấp bậc cần 100 triệu điểm, xác nhận!”

Đing.

Tiêu Hàn lập tức cảm ứng trong đầu xuất hiện một loạt các thông tin liên quan đến luyện được sư.

Luyện được sư trong hệ thống được chia làm năm cấp bậc: học đồ, đại sư, tông sư, thánh sư và thần sư. Ngoại trừ học đồ có chín bậc nhỏ, các bậc còn lại được chia ra làm ba cấp nhỏ là sơ – trung – cao. Nếu so sánh với luyện được sư trong đấu phá thì luyện được sư của hệ thống cao cấp hơn nhiều, hệ thống đưa ra bảng quy đổi như sau, học đồ cấp một tương đương luyện được sư nhất phẩm trong đấu phá, vậy luyện được sư cửu phẩm cao cao tại thượng trong đấu phá cũng chỉ là học đồ cửu phẩm trong hệ thống mà thôi, đằng này Tiêu Hàn đã là cấp bậc tông sư, hơn xa cái học đồ, đủ biết hiện tại hắn đặc ý cỡ nào.

Dù rằng không cần thí nghiệm ngay thì Tiêu Hàn biết ngay bây giờ, nếu hắn muốn hắn có thể luyện ra được đan dược thành công mà không có bất cứ trục trặc nào, đây có thể xem như là phúc lợi của hệ thống, không cần luyện tập, đạt tới cấp độ nào là xài được ngay.

Sau khi xem qua thông tin khác liên quan đến luyện được sư, Tiêu Hàn lại chuyển sự chú ý đến lần đổi miễn phí cuối cùng.

Tiêu Hàn ngẫm nghĩ một lát, nếu đã có được khả năng luyện được thì cũng nên có khả năng luyện khí chứ nhỉ, dù sao hiện tại hắn cũng chỉ có mỗi thanh Phệ hồn kiếm là vũ khí, với lại hắn có thể chế tạo vật phẩm để đổi lấy điểm từ hệ thống mà, đây là một trong những mục xuất hiện khi hệ thống nâng cấp, trước đây không hề có.

Nghĩ vậy, Tiêu Hàn lập tức sử dụng lần đổi miễn phí cuối cùng, cộng với một trăm triệu điểm để tăng lên cấp bậc tông sư. Luyện khí sư trong hệ thống có cấp bậc giống như luyện được sư mà, giá cả cũng y hệt luôn.

“Chủ nhân còn một lần quay miễn phí, có sử dụng hay không?” Hệ thống nhắc nhở Tiêu Hàn khi hắn định đứng dậy.

“Quay!” Tiêu Hàn không do dự nói.

Một bảng trong xuất hiện.

Đing.

“Chúc mừng chủ nhân quay thưởng nhận được Chế trận tông sư!”

Tiêu Hàn mặt đơ ra, hắn không ngờ mình lại quay trúng cái này, mới vừa đổi xong luyện khí, luyện được lại được thưởng ngay chế trận pháp, đã thế cấp bậc lại còn là tông sư.

Vật phẩm của người tu chân, tu tiên, tu thần khác với đan dược, vũ khí của phàm nhân đó là trong quá trình luyện được khắc lên các trận pháp nhằm nâng cao sức mạnh, hiệu quả cho vật phẩm khi sử dụng. Ví dụ như một thanh kiếm, nếu không có trận pháp khắc lên thì cùng lắm nó chỉ có thể chém đôi sắt thép cứng, còn nếu có thêm trận pháp thì chắc chắn nó có thể chém cả kim cương như chém bùn. Thậm chí vũ khí của người tu chân còn có những công năng khác lợi hại hơn thế. Do đó, trận pháp khá là quan trọng đối với những thứ này.

Về cơ bản, thi luyện được, luyện khí và chế trận cùng vài thứ gần gần thế nữa có cấp bậc phân chia giống nhau và giá tiền cũng giống nhau.

Thở một hơi, Tiêu Hàn lắc đầu cười “Xem ra vận may của mình cũng không có mất đi a, hắc hắc hắc!”

Xong, Tiêu Hàn nhảy khỏi ngọn cây, đáp xuống đất và trở về phòng của mình. Nhìn kết giới bên trong căn phòng vẫn như lúc trước, xem ra lúc hắn không có ở đây cũng không có ai đến làm phiền.

Mỹ Đỗ Toa vẫn ngồi xếp bằng trên đất, đang tập trung tinh thần dung hợp hai linh hồn với nhau.

Ngắm nhìn gương mặt xinh đẹp cùng dáng người nóng bỏng kia, Tiêu Hàn khẽ cười nhẹ một tiếng, rồi hắn đến bên cạnh nàng, đặt một miếng ngọc bội và một lá thư, trên đó viết: ‘Ta phải đi không thể ở bên cạnh nàng được, miếng ngọc bội này để nàng có thể liên lạc với ta khi gặp rắc rối, tất nhiên nàng cũng có thể nói chuyện phiếm với ta mỗi khi nhớ đến. Tái bút: ta sẽ luôn nhớ những nụ hôn ngọt ngào mà ta và nàng đã trao nhau.’

Tiêu Hàn đoán chắc khi đọc lá thư này thì Mỹ Đỗ Toa sẽ lộ khí xung thiên cho mà xem. Âm thầm đưa vào người Mỹ Đỗ Toa một tia năng lượng, tia năng lượng này giống như máy báo tín hiệu giúp hắn biết được vị trí của nàng khi hắn muốn gặp nàng.

Làm xong mọi việc, Tiêu Hàn hôn nhẹ lên môi Mỹ Đỗ Toa nhưng không làm kinh động đến nàng, rồi hắn xoay người đi ra ngoài, kết giới hắn cũng đã sửa lại, khi Mỹ Đỗ Toa rời đi thì kết giới cũng tự động biến mất.

Số từ: 978

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: Biến Đổi Lớn

Đến lúc này, Tiêu Hàn cũng không còn việc gì ở Già Nam học viện nữa, hắn quyết định rời đi và muốn lịch lãm đầu khí đại lục một lần.

Ngắm nhìn toàn cảnh nội viện một lần, Tiêu Hàn mỉm cười “Tạm biệt Già Nam học viện!” Hắn vung tay tạo ra vết nứt không gian rồi chui vào đó, vì đang ở trên không trung nên không ai nhìn thấy được việc này cả.

Hai năm sau.

“A...a...a...không thể nào!!!”

Tĩnh Liên Yêu Hóa gào lên trong tuyệt vọng, cơ thể của nó nhanh chóng bị một thanh niên thôn phệ, đến phút cuối cùng nó cũng không thể nào ngờ được bản thân lại ngã xuống ở đây.

Thanh niên sau khi thôn phệ xong Tĩnh Liên Yêu Hóa, khẽ nhếch mép cười “Hừ, dám thách thức ta!”

Người thanh niên này là Tiêu Hàn.

Sau hai năm lịch lãm đầu khí đại lục, Tiêu Hàn bây giờ có thể nói là trưởng thành nhiều, cơ thể phát triển toàn vẹn, khuôn mặt điển trai, đặt biệt đôi mắt mất màu tím yêu dị kia.

Hai năm, thực lực của Tiêu Hàn không hề có chút tiến triển nào, nhưng trong hai năm này hắn lại có sự chuyển biến về mặt tinh thần hay nói chính xác hơn là linh hồn.

Trong một lần tình cờ, đoàn khí kỳ dị luôn yên bình chạy trong kinh mạch của hắn lại bất ngờ bạo động. Lần đó khiến hắn sống không bằng chết, toàn bộ kinh mạch bị hủy, lớp da bên ngoài bị lột đi, máu tuôn xối xả như thác lũ, để lại một bộ thây khô nằm trên đất rất kinh khủng.

Rồi đến khi linh hồn hắn dần trôi đi thì đoàn khí kỳ dị kia lại bất chợt chia làm ba, chạy thẳng lên đầu, dung hợp với linh hồn hắn. Sau đó, cơ thể hắn bắt đầu hồi phục trở lại bình thường. Tình huống sau đó lại rất quái lạ, hắn không hề cảm nhận được sự khác biệt gì trong cơ thể, nhưng hắn lại có cảm giác bản thân đã xảy ra chuyện gì đó, tuy nhiên hắn lại không thể biết được đó là chuyện gì.

Và rồi bất chợt, Tiêu Hàn đi ngang qua một con suối, ánh mắt hắn nhìn vào bản thân trong nước thì lập tức biến sắc.

Vì, trong nước phản chiếu hình ảnh một người thanh niên có ngoại hình y hệt hắn nhưng lại có một đôi mắt màu xanh lam.

Trước đây, Tiêu Hàn là kiểu người Châu Á (theo cách gọi ở Trái Đất), tức là tóc đen, da vàng, mắt đen hoặc nâu mà với hắn thì mắt màu đen. Nhưng bây giờ đôi mắt của hắn lại chuyển sang màu xanh lam.

Suy nghĩ một lát, Tiêu Hàn đoán chắc nguyên nhân là do đoàn khí kỳ lạ kia gây ra, hắn có chút lo lắng không biết sự chuyển biến này có hại gì không

nhưng hiện giờ không có gì bất thường nên hắn cũng không nghĩ nhiều.

Qua mấy tháng sau, Tiêu Hàn rốt cuộc biết được bản thân có điều gì bất thường, đó là đôi mắt.

Đôi mắt của hắn có ba trạng thái màu sắc khác nhau, đó là: màu lam, màu tím và màu đỏ như máu, và ba đôi mắt này lại ngẫu nhiên xuất hiện không chịu sự khống chế của hắn.

Khi đôi mắt có màu lam thì tính cách vui vẻ hòa đồng, rất dễ nói chuyện và đề cao tinh thần hòa bình. Mắt màu tím lại trái ngược, tính cách kiêu ngạo, dễ nổi nóng vì một lý do không đâu, đã thế còn mong thế giới càng loạn càng tốt. Mắt màu đỏ là màu cuối cùng, đây là đôi mắt mà Tiêu Hàn cho là nguy hiểm nhất, tính cách lạnh lùng, không thích tiếp xúc người khác, đặc biệt, nhìn ai, nhìn cái gì cũng ngứa mắt muốn hủy diệt hết thấy, may mắn là đôi mắt này lại hiếm khi xuất hiện.

Tiêu Hàn không biết hắn hiện tại có phải là bị tâm thần phân liệt không nữa, hắn cũng đã đặt tên cho từng trường hợp cho dễ nhớ dễ gọi, tương ứng là: lam nhân, tử nhân và huyết nhân.

Hắn cũng hỏi qua hệ thống chuyện này nhưng hệ thống chỉ trả lời: không biết, thế đấy, hắn cũng chả mấy quan tâm nữa.

Đó là sự kiện chính xảy ra trong hai năm qua, bây giờ trở lại với Tiêu Hàn, lúc này hắn đang ngồi bệt trong không gian phong ấn Tịnh Liên Yêu Hóa để nghỉ ngơi.

Mới hôm qua, Tiêu Hàn tình cờ đi qua dãy núi này, vốn hắn dùng thần thức quét qua xem có thứ gì hay ho ở đây hay không, không ngờ lại phát hiện bên trong dãy núi này lại có một vùng không gian khác, vùng không gian này nhiệt độ lại cao kinh khủng. Lúc này, trong đầu Tiêu Hàn chợt xẹt qua bốn chữ: Tịnh Liên Yêu Hóa.

Ngay lập tức, Tiêu Hàn xông vào không gian này, với thực lực chân chính của mình cộng với năng lực không gian trung cấp đã có, hắn không tốn chút sức đi đến nơi Tịnh Liên Yêu Hóa bị phong ấn.

Nguyên bản Tiêu Hàn còn muốn thông qua trò chuyện lấy hảo cảm với Tịnh Liên Yêu Hóa, vì lúc ấy hắn đang ở trạng thái Lam nhân mà, tinh thần mọi người cùng vui vẻ bắt tay nhau hợp tác.

Ai biết, tử nhân đột nhiên xuất hiện, kết quả bị Tịnh Liên Yêu Hóa chọc giận, nổi khí sử dụng khả năng thôn phệ nuốt luôn Tịnh Liên Yêu Hóa.

Đing.

“Chúc mừng chủ nhân thu lấy Tịnh Liên Yêu Hóa bài danh thứ ba trong dị hóa bảng, thưởng 11 triệu điểm trải nghiệm!”

“Ha ha ha, điều đó là tất nhiên, hệ thống nguoi phải xem ta đây là ai chứ!” Tử nhân ngửa mặt cười lớn một trận, trên mặt hiện rõ sự đắc ý, quả thật là kiêu ngạo cực điểm mà.

Số từ: 1104

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Quậy Ở Vân Lam Tông

Tịnh Liên Yêu Hóa đã xong, bây giờ chỉ còn lại mỗi Hư Vô Thôn Viêm ở Hồn tộc nữa là đủ bộ, Tiêu Hàn đứng dậy ưỡn lưng một cái, hắn nói.

“Đã đến tìm đến Hồn tộc rồi!”

Nói xong, tay Tiêu Hàn khẽ vẩy tạo ra vết nứt không gian rồi chui vào đó, đến khi chui ra thì hắn đã ở trên bầu trời của Vân Lam tông rồi.

Bên dưới, đệ tử đông đúc đi qua lại trong tông môn, có kẻ đang luyện đấu kỹ, có người lại luyện công pháp, còn có kẻ lại đang ngồi ngắm cảnh nữa chứ, ...tất cả bọn họ đều không hề hay biết trên đầu của mình vừa xuất hiện một người.

Tiêu Hàn thả ra lĩnh vực không gian bao trùm toàn bộ Vân Lam tông, sau đó hắn quát to

“Vân Sơn, mau ra đây gặp bổn tọa!”

Hắn trực tiếp dùng hai từ bổn tọa, ý là vị trí cao cao tại thượng mà Vân Sơn ra gặp mặt là vinh dự của gã, dù biết kiêu ngạo cỡ nào, dù sao đến bây giờ hắn vẫn đang trong trạng thái tử nhân cơ mà.

Chúng đệ tử bên dưới lập tức một trận ồn ào, không biết kẻ nào lại to gan dám gọi thẳng tên của tông chủ.

“To gan! Ngươi là kẻ nào mà dám gọi thẳng tên tông chủ?”

Chỉ lát sau, mấy vị trưởng lão tôn môn chạy ra, một gã trưởng lão trên mặt có vết sẹo to tướng hướng Tiêu Hàn quát lớn, đây là Vân Lăng từng bị Tiêu Viêm đánh a.

“Hừ, con rệp đáng chết, dám chất vấn bản tọa!” Từ nhân Tiêu Hàn ngay lập tức lộ khí xung thiên, một ngón tay khẽ động.

Vân Lăng ngay lập tức bị phanh thây, ngũ chi đứt rời, máu thịt bầy nhầy. Mọi người xung quanh kinh hãi, trưởng lão Vân Lăng dù sao cũng là cường giả Đấu Hoàng, ấy vậy mà chưa kịp làm gì đã chết queo, vậy thì người đến ít nhất phải là Đấu Tông cường giả... nghĩ đến đây ai nấy đều run sợ.

Tiêu Hàn nhìn quanh một lượt, vẫn không thấy Vân Sơn lộ mặt ra, hần tức giận “Vân Sơn không ra thì ta giết hết tất cả người đang có mặt tại đây!”

Thật ra Tiêu Hàn có thể tự tay lôi đầu Vân Sơn và cả tên Hồn tộc kia nữa, nhưng từ nhân lại muốn quây cho đã, vì thế mới kéo dài thời gian.

Nghe Tiêu Hàn nói xong, chúng đệ tử và mấy vị trưởng lão run rẩy, lòng thầm mắng tông chủ chết ở đâu rồi không biết.

Đúng lúc này thì một lão già và một cô gái trẻ bay ra, lão già quát lớn

“Dừng tay!”

“Ngươi nói dừng tay thì ta dừng tay sao!” Tiêu Hàn cười nhạt, tay phát một cái, một nửa đệ tử bên dưới thành đồng thịt nát.

Những đệ tử còn lại thì sắc mặt tái nhợt, miệng nôn thốc nôn tháo, quần bị ướt một mảng, bốc mùi.

Vân Sơn thấy bản thân đã hạ lệnh dừng lại mà kẻ đến vẫn ra tay tức thì nổi giận

“Ngươi...”

“Ngươi cái gì ngươi? Ta hỏi lão già ngươi, cái tên Hồn tộc kia đâu rồi?” Tiêu Hàn chẳng quan tâm đến Vân Sơn.

Vân Sơn dù đang tức giận nhưng nghe Tiêu Hàn hỏi thì lão vẫn đáp “Hồn tộc? Ta không biết ai là Hồn tộc cả?”

Tiêu Hàn ngó người, không lẽ hần nhớ nhầm sao, không có đâu, rõ ràng là có mà, hần chống cằm suy nghĩ một lát.

Vân Sơn thấy đối phương bơ chính mình thì tức giận tăng thêm tức giận nhưng lão không dám ra tay, đối phương chỉ phát tay đã tiêu diệt hết một nửa đệ tử tông môn, dù lão tự tin cũng có thể làm được như thế nhưng không hề nhẹ nhàng kẻ trước mắt này, kẻ này thực lực còn mạnh hơn lão.

Bộp.

Tiêu Hàn vỗ tay khiến Vân Sơn và Vân Vận bên cạnh giật mình, hần lúc này mới nhớ cái tên Hồn tộc ở Vân Lam tông lấy danh nghĩa là Hồn Điện mà đến, thảo nào mà lão Vân Sơn này không biết Hồn tộc, cấp bậc như lão còn chưa đủ tư cách biết mấy chuyện này.

Nghĩ thông suốt, Tiêu Hàn quay sang nói “Ngươi không biết Hồn tộc vậy thì chắc biết Hồn Điện đi? Cái tên đến từ Hồn Điện bây giờ đang ở nơi nào? Gọi hần ra đây!”

“Ngươi là ai? Làm sao biết chuyện này?” Vân Sơn nghe Tiêu Hàn nói thì biến sắc, việc sử giả Hồn Điện đến trợ giúp Vân Lam tông chỉ có lão mới biết, tại sao kẻ này lại biết được.

“Nói nhiều quá, ta không kiên nhẫn nữa! Ra đây!” Tiêu Hàn bực mình khi dây dưa với lão già Vân Sơn này, hai tay trực tiếp đánh vào hư không.

Phanh.

Một thân ảnh từ trong Vân Lam tông bay ra, nhưng nếu nhìn kỹ thì giống như bị kéo ra bởi thứ gì đó, trên mặt khuôn mặt người bị lôi ra rất là kinh hãi, không biết chuyện gì đang xảy ra.

Tiêu Hàn lôi tên Hồn Điện ra, không nói không rằng rút Phệ hồn kiếm đâm một nhát vào người tên này, tên này chỉ kịp hự một tiếng, linh hồn đã bị hút vào thanh kiếm. Làm xong, Tiêu Hàn vứt xác tên sử giả Hồn Điện như vứt một đồng rác.

Mọi chuyện diễn ra quá nhanh, đến khi mọi người định thần lại trên mặt đất đã có thêm một cái xác.

Vân Sơn nhìn cảnh này lập tức run sợ, ngay cả lão cũng không thể đánh thắng được tên sử giả của Hồn Điện, ấy vậy mà kẻ trước mặt lại nhẹ nhàng thuận sát trong tích tắc, điều này khiến lão không dám suy nghĩ đánh trả nữa.

Tiêu Hàn không quan tâm đến vẻ mặt sợ hãi của Vân Sơn, lúc này đây hần đang đọc trí nhớ của tên sử giả Hồn Điện. Chỉ cần đưa một chút đầu khí tác động đến một linh hồn chỉ định được cất giữ trong Phệ hồn kiếm thì toàn bộ quãng đời lúc còn sống của linh hồn đó xuất hiện trong óc của hần, đây là một chức năng nhỏ của Phệ hồn kiếm mà trong mấy tháng gần đây hần mới phát hiện ra.

Mấy thứ linh tinh khác Tiêu Hàn không quan tâm, cái hắn quan tâm là vị trí của Hồn tộc, nhưng đáng tiếc tên sứ giả này lại không biết, hắn chỉ biết vị trí chính điện của Hồn Điện mà thôi.

Hơi thất vọng một chút nhưng cũng không sao, tốn ít thời gian tới chính điện của Hồn Điện điều tra vậy, điện chủ Hồn Điện ắt hẳn phải biết vị trí Hồn tộc đi.

Tiêu Hàn thở ra một hơi, dù có là siêu việt Đấu Đế đi chăng nữa thì việc xem toàn bộ ký ức của một người cũng không thoải mái gì. Xoa xoa huyết thái dương, Tiêu Hàn nói “Những việc ta cần đã làm xong, tạm biệt! À, sau này gửi lời hỏi thăm của ta đến Tiêu Viêm nhé, hắc hắc hắc!”

Theo tiếng cười của hắn vang vọng lại, thân ảnh đã không thấy đâu, để lại một đám người vẫn chưa hết kinh hãi với những việc đã xảy ra.

Tiêu Hàn lướt đi trong không gian loạn lưu, tinh thần đang rất vui vẻ vì để lại một mối thù không nhỏ ở Vân Lam tông cho Tiêu Viêm, không biết khuôn mặt của Tiêu Viêm sẽ như thế nào nhỉ, hắc hắc hắc.

Số từ: 1406

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: Hồn Tộc! Hư Vô Thôn Viêm

Chỉ mấy hơi thở, Tiêu Hàn đã đứng trên bầu trời Trung châu, nơi tranh đấu của vô số cường giả.

Tiếp theo là tìm đến chính điện của Hồn Điện, Tiêu Hàn dựa theo trí nhớ của tên sứ giả, thân hình lao vút đi, chính điện cách đây không xa lắm nên không cần vào không gian loạn lưu làm gì.

Ở một dãy núi trập trùng, có một tòa điện màu đen tuyền rất lớn, nếu so với nó với Ô Thần Thành thì còn lớn hơn mấy lần nữa. Đây là chính điện của Hồn Điện.

Tiêu Hàn cũng không còn tinh thần đùa giỡn nữa, chỉ thấy hắn vung vẩy bàn tay mấy cái, tức thì một thân ảnh bên trong áo choàng màu đen xuất hiện.

Kẻ vừa bị Tiêu Hàn nắm cổ lôi ra chính là Điện chủ Hồn Điện, từ trong đôi mắt gã toát sự sợ hãi cực độ, bản thân là ngũ tinh Đấu Thánh hắn hơi, vậy mà bị người khác lôi đi như một con chó chết không thể phản kháng được.

Phập.

Một thanh kiếm từ sắc bất thành linh xuyên qua tim gã điện chủ, mắt gã trừng lớn, linh hồn bị cuốn đi, điều duy nhất gã nhìn thấy trước khi chết là một đôi mắt màu đỏ như máu.

Không biết từ bao giờ, huyết nhãn đã hiện ra thay thế cho tử nhân, vì lẽ đó Tiêu Hàn không nói năng gì đã giết luôn gã điện chủ. Nhưng như vậy còn chưa xong, hắn giờ bàn tay lên và đập xuống.

Một lực lượng kinh khủng phát ra ép tòa chính điện rộng lớn bên dưới cùng hàng trăm ‘nhân viên’ bên trong bị xóa sổ, nơi đây chỉ còn sót lại một mảnh hoang vu.

Mục tiêu tiếp theo là Hồn tộc.

Đọc qua trí nhớ của gã điện chủ Hồn Điện, nắm rõ vị trí của Hồn tộc, Tiêu Hàn lập tức lên đường.

Phất tay phá nát không gian và chui vào trong, Tiêu Hàn tìm đường đến vị trí của Hồn tộc.

Nơi ở của Hồn tộc là một không gian tách biệt do vị Đấu Đế đời trước tạo ra cho đời sau cư trú, và mỗi một tộc trong bát đại cổ tộc đều có không gian riêng của mình.

Nhìn không gian đang chấn động trước mắt, huyết nhãn Tiêu Hàn hừ một tiếng, hai tay thủ thế, miệng khẽ nói “Không gian cắt lát, cắt!”

Xoẹt.

Không gian chấn động trước mắt bị một thứ vô hình chia làm đôi hiện ra vùng đất được ẩn giấu bên trong.

Tiêu Hàn không chút chần chừ nhảy vào bên trong vùng đất được gọi là Hồn Giới.

Ở Hồn giới, đập vào mắt hắn là một màu đỏ, một màu đỏ bầm nặng nề u uất bao trùm toàn bộ không gian không dấu chân người.

Tại vùng đất trung tâm của Hồn giới, hắn phát hiện một cái hồ máu khổng lồ to gần mười vạn trượng, trong hồ sênh sịch đầy máu đỏ, thấy người và xương trắng.

Tiêu Hàn nhìn qua hồ máu này, trong lòng không một chút cảm xúc, có lẽ do huyết nhãn ảnh hưởng nên mới như vậy.

Bên trong Hồn Giới chỉ còn sót lại vài người, huyết nhãn Tiêu Hàn gặp qua người nào thì lập tức người đó thành một đồng thịt nát, chỉ sau vài lần, xung quanh đã không còn người sống sót.

Đứng trên không trung của hồ máu, Tiêu Hàn thả ra lĩnh vực không gian của mình, toàn bộ quanh cảnh, sự vật hiện tượng bên trong lĩnh vực hắn đều biết rõ.

Đôi mắt vốn nhắm hờ bất ngờ mở ra, tức thì trước mặt hắn xuất hiện một thân ảnh.

Thân ảnh kia toàn thân được bao phủ bởi hắc viêm, từng đạo ký hiệu màu đen che kín thân thể hắn, hai con ngươi trong mắt giống như hắc động, tràn ngập một loại lực lượng thôn phệ khủng bố. Hắn đạp lên hắc viêm, đứng lơ lửng trên bầu trời. Bởi vì hắc viêm bao phủ nên bộ mặt của hắn nhìn rõ lắm, nhưng mà khi hắn vừa hiện thân thì một cỗ khí tức vô cùng cổ xưa và quỷ dị chậm rãi tràn ngập khắp không gian.

Tiêu Hàn nhìn Hư Vô Thôn Viêm vừa mới xuất hiện, đôi huyết nhãn lóe sáng, hắn không dây dưa dài dòng lập tức thi triển Thôn phệ. Miệng há ra, một luồng hấp lực mạnh mẽ bay ra cuốn lấy Hư Vô Thôn Viêm.

Hư Vô Thôn Viêm lúc này còn chưa tỉnh táo trở lại thì đã bị luồng hấp lực không biết từ đâu cuốn đi, hắn giật mình vội chú ý đến kẻ trước mặt.

“Ngươi...”

Câu nói chưa hết thì luồng hấp lực đột nhiên tăng mạnh khiến Hư Vô Thôn Viêm không thể không bỏ qua để ứng phó.

Cỗ Hắc Viêm hình bàn tay vươn ra, sau đó nhanh như chớp kết từng đạo ấn quyết, nhất thời Hắc Viêm kịch liệt bốc lên rồi hội tụ phía sau Hư Vô Thôn Viêm tạo thành một hắc động xoáy lốc chừng mấy vạn trượng. Lực hút cường đại phô thiên cái địa cũng nhanh chóng hình thành.

“Để xem lực thôn phệ của ta lợi hại hay hắc động của ngươi lợi hại!”

Tiêu Hàn nhìn hắc động, chỉ khẽ hừ lạnh, khinh thường một tiếng, hấp lực lập tức tăng lên.

Ngay khi Tiêu Hàn tăng lực thôn phệ, Hư Vô Thôn Viêm biến sắc, bây giờ hắc động của hắn có dấu hiệu suy yếu trước lực hút của đối phương.

Hư Vô Thôn Viêm không thể chờ chết, lập tức tung ra hàng loạt những đóa hắc viêm nhỏ bao phủ lấy thân hình của Tiêu Hàn, những đóa hắc viêm này có thể thôn phệ đầu khí và thân thể người dính phải.

Mất thấy xung quanh ngập trời những đóa hắc viêm, Tiêu Hàn không những không bối rối mà trái lại nở nụ cười bí ẩn.

Hư Vô Thôn Viêm trông thấy nụ cười của Tiêu Hàn thì lập tức cảm thấy không ổn.

Tiêu Hàn khẽ quát một tiếng, lực thôn phệ lúc đầu chỉ tập trung ở miệng thì bây giờ toàn thân hắn đều có lực thôn phệ.

Ngập trời hắc viêm chỉ trong tích tắc bị Tiêu Hàn hút vào trong cơ thể.

Đing.

“Chúc mừng chủ nhân nâng cấp khả năng thôn phệ!”

Số từ: 1182

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Trận Chiến Ba Màu Sắc

“Quả nhiên là như thế!” Tiêu Hàn nghe thông báo từ hệ thống thì hơi gật gù. Trước lúc chiến đấu thì hắn đã nghĩ nếu sử dụng khả năng thôn phệ để nuốt lấy Hư Vô Thôn Viêm thì không biết khả năng này có nâng cấp hay không? Đến khi nghe được hệ thống thông báo nâng cấp thành công, dù chưa nuốt được bản thể Hư Vô Thôn Viêm, thì suy đoán này của hắn đã đúng.

Những kỹ năng phụ trợ có thể tăng cấp khi sử dụng vật có khả năng tương tự mà không tốn điểm để đổi lấy.

Ngẩng đầu đối diện với Hư Vô Thôn Viêm, huyết nhãn lóe lên, Tiêu Hàn chậm rãi nói “Đến lượt ngươi!”

Àm

Hư Vô Thôn Viêm chỉ cảm thấy một luồng hấp lực khổng lồ vượt xa hắc động của hắn, cơ thể hỏa diễm màu đen hắn chốc lát bị cuốn vào trong cơ thể của Tiêu Hàn, trước khi bị nuốt chửng hắn gào lên tuyệt vọng giống như Tịnh Liên Yêu Hỏa lúc trước.

“Không thể nào...a...a...a...”

Tiêu Hàn nuốt xong Hư Vô Thôn Viêm thì ợ một tiếng, giống như hắn đã ăn no rồi vậy.

Đing

“Chủ nhân thôn phệ dị hỏa Hư Vô Thôn Viêm, bài thứ hai trên dị hỏa bảng. Thường 11 triệu 500 ngàn điểm trải nghiệm.”

“Chủ nhân thôn phệ thành công dị hỏa Hư Vô Thôn Viêm, năng lực thôn phệ nâng cấp bước vào cấp độ mới!”

Tiêu Hàn vuốt vuốt bụng, huyết nhãn lúc này đã biến mất để lại đôi mắt màu xanh lam êm dịu, hắn mỉm cười nói “Thôn phệ chi lực, quả nhiên là đồ tốt! Nếu sử dụng thôn phệ chi lực vào trong tu luyện thì chắc thành quả đạt được càng cao hơn nữa.”

Tiêu Hàn lẩm nhẩm mấy chữ thôn phệ chi lực vài lần, bỗng nhiên thân thể hắn thẳng tắp, đôi mắt nhắm nghiền, không gian xung quanh như ngừng chuyển động, hắn bước vào trạng thái mà người người mơ ước.

Ngộ đạo!

Trong đan điền của Tiêu Hàn xuất hiện một dòng khí kỳ lạ lúc trước, dòng khí này chạy qua tất cả các kinh mạch, sau đó chạy thẳng lên đầu và dung hợp với linh hồn hắn.

Trong linh hồn của Tiêu Hàn hiện giờ có tình trạng vô cùng khác biệt, linh hồn hắn gồm một mảng màu xanh lam, một mảng màu tím và một mảng màu đỏ. Ba mảng màu này phân bố không đồng đều, màu lam và màu tím là nhiều nhất, còn mảng màu đỏ lại rất ít.

Khi dòng khí kỳ lạ kia dung hợp với linh hồn Tiêu Hàn thì xảy ra phản ứng.

Ba mảng màu lập tức từ trạng thái nằm yên chuyển sang cắn nuốt lẫn nhau.

Không biết có phải ba màu tượng trưng cho ba tính cách hay không mà màu xanh lam chống cự rất yếu ớt, thoáng chốc đã bị màu đỏ và màu tím nuốt hơn hai phần ba, cứ đà này thì màu xanh lam sẽ biến mất.

Hai màu đỏ và tím lại tranh đấu rất dữ dội, không bên nào chịu bên nào.

Lúc này, màu xanh lam bỗng vùng lên chen vào cuộc chiến giữa hai màu tím và đỏ, sự gia nhập của bên thứ ba khiến trận chiến càng thêm thảm khốc.

Trải qua một thời gian, trận chiến vẫn chưa kết thúc nhưng tình huống đã có sự khác biệt.

Nơi giao nhau giữa ba màu đã bắt đầu bị đồng hóa không còn phân biệt rõ rệt mà là sự kết hợp giữ xanh lam, tím và đỏ tạo ra một màu mới trắng bạc. (đừng bắt bẻ chỗ này nhé, màu mình tự cho thôi)

Từ một chấm trắng bạc nhỏ xíu, dần dần phát triển to hơn, cuối cùng lán át và nuốt luôn cả ba màu còn lại.

Bây giờ linh hồn của Tiêu Hàn chỉ còn một màu trắng bạc đẹp đẽ và chói mắt.

Tiêu Hàn mở mắt ra, chớp liên tục bốn cái. Màu của đôi mắt liên tục biến đổi trong bốn lần chớp này: lam sắc, tử sắc, huyết sắc và ngân sắc. Đôi mắt dừng lại ở màu trắng bạc, Tiêu Hàn gọi nó là Ngân nhãn.

Ngân nhãn là sự kết hợp cả ba loại mắt trước đó, cho nên nó cũng thừa hưởng đầy đủ ba loại tính cách: vui vẻ thân thiện, nóng nảy kiêu ngạo và lãnh huyết vô tình.

Tiêu Hàn bây giờ chính thức trở thành kẻ có tính khí thất thường, không biết nên vui hay nên buồn đây.

Đing

“Chủ nhân ngộ đạo lần thứ hai, cấp độ tăng lên 220!”

Tiêu Hàn xoay xoay cổ, khớp xương va vào nhau kêu rộp rộp, đôi mắt ngân sắc đầy yêu dị mà lãnh ngạo, khoe miệng luôn treo nụ cười mỉm.

Thần thức Tiêu Hàn quét qua Hồn Giới một lượt, không còn hơi thở của ai, có vẻ như Hồn Thiên Đế không có ở đây, may cho hắn.

Đúng lúc này trong đầu Tiêu Hàn cảm nhận được một sự ba động nhẹ, đây là ba động của tia năng lượng mà hắn đã để trong người của Mỹ Đỗ Toa lúc trước, nếu có chuyện gì xảy ra thì nó sẽ báo cho hắn biết, bây giờ lại nhận được tín hiệu từ tia năng lượng kia chứng tỏ Mỹ Đỗ Toa đang gặp nguy hiểm.

Tiêu Hàn khuôn mặt nghiêm lại, kẻ nào dám động tới phụ nữ của hắn, dù nàng ta chưa đồng ý nhưng hắn không quan tâm, hắn đã nhận định thì nàng ta buộc phải chấp nhận.

Âm

Không gian bên cạnh nứt ra, thân ảnh của Tiêu Hàn mất hút trong đó.

Số từ: 1054

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trái Nghiệm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Gặp Lại Mỹ Đỗ Toa

Lúc này, một nơi nào đó tại Trung châu. Trong một dãy núi với khu rừng rậm rạp đang diễn ra một trận chiến ác liệt.

Một thân ảnh màu hồng lù l lại, mặt đầy phần nộ quát kẻ đối diện “Xà Ngao, nguoi dám cấu kết với Hồn Điện phản bội xà tộc!”

Kẻ đối diện nở nụ cười lạnh lùng, đôi mắt quét qua thân thể của nữ nhân này “Mỹ Đỗ Toa, nếu không thì nàng hãy gả cho ta trở thành hoàng hậu của tân xà tộc, lúc đó, hai chúng ta có thể hưởng vinh hoa phú quý!”

“Năm mơ đi! Có chết ta cũng không gả cho kẻ phản bội nguoi!” Mỹ Đỗ Toa tức giận quát lại.

Dường như đã biết trước mấy lời dụ dỗ không có tác dụng, Xà Ngao cười lắc lắc đầu “Vậy ta đánh bắt nàng lại sau đó từ từ hưởng thụ xem tư vị của nữ hoàng xà tộc là như thế nào!”

Nói xong, hắn vung thanh đao đang cầm trên tay chém ra bảy đường tạo thành bảy luồng cuồng phong gào thét tấn công Mỹ Đỗ Toa.

Mỹ Đỗ Toa không dám khinh thường, qua hai năm thực lực của nàng đã tăng lên Đẩu Tông tam tinh nhưng kẻ đứng trước mặt của nàng kia lại không kém gì nàng cả, thậm chí có phần vượt trội.

Đối mặt với bảy luồng cuồng phong, đầu khi trong cơ thể vận chuyển cấp tốc, Mỹ Đỗ Toa thi triển đấu kỹ đánh trả.

Âm

Năng lượng va chạm kịch liệt phát sinh những tiếng nổ đinh tai nhức óc.

Mỹ Đỗ Toa chưa kịp phục hồi lại đấu khí thì nàng đột nhiên cảm giác sau lưng có năng lượng chấn động, không chần chờ, thân thể lướt sang ngang.

Vù.

Một luồng phong đao cực mạnh xoẹt qua nơi nàng vừa đứng, dù đã nhanh chân tránh được nhưng vẫn có vài sợi tóc bị cắt đứt bay là tả.

“May mắn đó! Để xem lần này nàng làm thế nào?” Xà Ngao không biết từ lúc nào đã đứng sau lưng Mỹ Đỗ Toa.

Thanh đao trên tay xoay vòng tròn, đấu khí bao phủ toàn bộ lưỡi đao, không khí bị cuốn theo tạo thành một con lốc cực lớn.

Mỹ Đỗ Toa biến sắc, từ con lốc này nàng cảm nhận được năng lượng cực lớn đủ để biến nơi đây thành bình địa.

Không được, phải chặn lại!

Mỹ Đỗ Toa quyết định trong lòng, vận chuyển đấu khí còn lại tập trung cho một đòn duy nhất.

Khi đấu khí đã tăng lên cao nhất, Mỹ Đỗ Toa chuẩn bị xuất chiêu thì một giọng nói vang lên.

“Dám đánh phụ nữ của ta? Chết đi thôi!”

Âm thanh hơi hột đầy bá đạo từ sau lưng khiến Mỹ Đỗ Toa xoay người lại.

Là hắn.

Ngoại trừ đôi mắt màu bạc yêu dị ra thì không khác gì với kẻ hai năm trước đã cưỡng hôn nàng.

Tiêu Hàn bước ra từ không gian loạn lưu, mắt nhìn qua Mỹ Đỗ Toa, thấy nàng chỉ tiêu hao chút đầu khí và vài vết thương ngoài da thì thở ra một hơi, sau đó, tay giờ lên nắm lại.

Bốp.

Con lốc biến mất trong ánh mắt kinh hãi của Mỹ Đỗ Toa và Xà Ngao, rồi hai người không kịp phản ứng lại thì đã thấy Tiêu Hàn cong tay, Xà Ngao bị một lực hút không thể kháng cự bay về phía Tiêu Hàn.

Cổ bị bóp chặt không thể thở được, miệng chỉ phát ra những tiếng ặc ặc, Xà Ngao hai tay cô gờ cánh tay đang bóp cổ mình ra nhưng vô dụng.

Phập.

Một thanh kiếm màu tím xuyên thẳng ngực Xà Ngao, đôi mắt tròn trũng như không thể tin được việc xảy ra. Linh hồn hân lập tức bị hút vào Phệ Hồn kiếm để lại cái xác vô lực.

Ném cái xác đi như rác rưởi, Tiêu Hàn quay sang cười với Mỹ Đỗ Toa “Lau ngày không gặp, nàng càng ngày càng đẹp đó!”

Mỹ Đỗ Toa chứng kiến hết thấy từ đầu tới cuối, miệng xinh xắn không thốt ra lời, một kẻ Đẩu Tông tam tinh trở lên cứ vậy mà chết đi.

Người kia đã mạnh tới mức nào?

Mỹ Đỗ Toa vừa mở miệng định nói gì đó thì một bóng đen xuất hiện trước mặt, miệng bị chặn lại, trong đầu nàng nói thầm ‘Lại nữa!’

Tiêu Hàn khóa môi Mỹ Đỗ Toa ngay lập tức sau khi giải quyết xong con ruồi kia.

Mỹ Đỗ Toa bị hân vô lễ như vậy thì nổi giận, muốn phản kháng nhưng vô ích, đầu khí bị tên kia không biết dùng cách gì khiến nàng không vận dụng được. Bỏ tay, nàng đành đứng im cho người kia khinh bạc.

Hồi lâu, Tiêu Hàn mới tách ra, nhìn đôi môi sưng lên của Mỹ Đỗ Toa, hân cười cười “Kỹ thuật của ta không tệ chứ!”

“...”

Tiêu Hàn nhìn đôi mắt muốn giết người của nàng thì ngửa mặt cười to, tiếng cười vang dội, hùng hồn đầy sức mạnh vang khắp dãy núi.

Những cường giả nghe thấy tiếng cười uy lực của Tiêu Hàn đều giật mình, tự hỏi không biết tiếng cười này của người nào?

Số từ: 982

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Giải Quyết Xong Xuôi.

Theo những lời không tình nguyện kể ra của Mỹ Đỗ Toa, Tiêu Hàn biết được chuyện gì đang xảy ra.

Một năm trước, Mỹ Đỗ Toa cùng các trưởng lão di chuyển tộc của mình đến Trung châu, nơi trước đây là cố hương của họ. Sau khi định cư khoảng một tháng, một kẻ lạ mặt xuất hiện tự xưng là sứ giả Hồn Điện và đưa ra lời đề nghị hợp tác.

Lúc này, trong xà tộc xuất hiện hai phe cánh. Phe thứ nhất lấy Mỹ Đỗ Toa dẫn đầu, không muốn hợp tác với Hồn Điện, phe thứ hai lấy Xà Ngao, tên bị Tiêu Hàn vừa giết lúc này cầm đầu, muốn liên minh với Hồn Điện.

Mỹ Đỗ Toa trong thời gian chuyển đến Trung châu đã nghe được vài thông tin không tốt về Hồn Điện nên đã lấy quyền uy nữ hoàng của mình đàn áp phe kia.

Tuy nhiên, không ngờ tên Xà Ngao cùng với phe của hân lại ngầm cấu kết với Hồn Điện tiêu diệt xà tộc.

Mỹ Đỗ Toa trong một lần tình cờ mới phát hiện ra âm mưu của Xà Ngao, nàng vốn định ra tay diệt trừ kẻ phản bội nhưng không ngờ được thực lực của Xà Ngao lại cao hơn bản thân. Vì lẽ đó mới có trận chiến hôm nay.

Tiêu Hàn nghe xong, lập tức trầm ngâm, có vẻ như việc hân can thiệp vào câu chuyện đã dẫn đến hiệu ứng hồ điệp. Nhưng nếu đã vậy thì sao, hân bây

giờ đã vô địch thiên hạ, không ai có thể chống lại, chỉ cần hấn muốn thì hấn có thể hủy diệt một phần năm Trung châu.

Tiêu Hàn mỉm cười nói “Vậy bây giờ nàng định làm thế nào? Có cần ta giúp một tay không?”

Mỹ Đỗ Toa liếc mắt nhìn nam nhân trước mặt, dù không muốn thừa nhận nhưng thực lực của hấn mạnh kinh khủng, không phải nàng có thể chống lại, và nếu có hấn giúp đỡ thì nàng dễ dàng hành động hơn.

Suy nghĩ là vậy nhưng ngoài miệng lại khác “Ta không cần người giúp, tự bản thân ta có thể làm được! Còn nữa, buông ta ra ngay!”

“A, hắc hắc, quên mất quên mất!” Tiêu Hàn cười cười buông tay. Nhưng trước khi tách ra thì hấn vuốt nhẹ mấy cái trên tâm lưng trần mềm mại bằng phẳng trắng muốt kia.

Thăm nghiên rặng, Mỹ Đỗ Toa thực sự muốn giết kẻ này nhưng nàng không đủ sức mạnh. Không để ý đến hành động của Tiêu Hàn, nàng hỏi hấn “Người đến đây làm gì?”

“Ta rất nhớ nàng nên đến thăm nàng không được sao!” Tiêu Hàn giọng cợt nhả.

“Hừ!” Mỹ Đỗ Toa hừ lạnh.

Gãi gãi gầu, Tiêu Hàn giờ Phệ hồn kiếm lên, tay còn lại vuốt nhẹ lưỡi kiếm, tức thì một linh hồn xuất hiện trong bàn tay của hấn, đưa tới trước mặt của Mỹ Đỗ Toa, nói “Đây là linh hồn của một Đấu Đế, nàng cầm lấy đi! Sau này khi lên Đấu Thánh đỉnh phong có thể luyện hóa nó, hấp thụ Nguyên khí để thăng cấp Đấu Đế!”

Dù âm thanh của Tiêu Hàn rất bình thản nhưng lọt vào tai của Mỹ Đỗ Toa lại như sét đánh, nàng trừng mắt nhìn linh hồn trong tay Tiêu Hàn, miệng hơi run “Người... người nói... đây là Đế hồn?”

Tiêu Hàn nhìn phản ứng của nàng ta thì không nhịn được cười, hấn đáp “Đúng vậy, linh hồn này ta từ trong một cỗ địa lấy được, chính xác là Đế hồn!”

Linh hồn này là của con Thái Hư Cổ Long trong Đế mộ lúc trước, bấy lâu nay nó vẫn luôn được Phệ hồn kiếm cất giữ, ngay từ ban đầu Tiêu Hàn đã dự định đưa cho Mỹ Đỗ Toa như một vật hộ mệnh. Lần trước ở Già Nam học viện hấn chỉ lo cưỡng hôn người ta mà quên bém mắt việc này. Hắc hắc.

Những linh hồn sau khi bị Phệ hồn kiếm nuốt lấy bị thanh lọc qua, những ý thức riêng của chúng sẽ bị xóa bỏ, sau này chúng sẽ chỉ nghe lệnh từ Tiêu Hàn hoặc kẻ đặt ấn ký vào chúng chúng mà thôi. Đây là một công dụng khác của Phệ hồn kiếm.

Mỹ Đỗ Toa tiếp nhận Đế hồn từ Tiêu Hàn, tinh thần vẫn chưa bình tĩnh trở lại.

Đấu Đế!

Cấp độ mà bất cứ ai trên đấu khí đại lục này cũng mơ ước tới nhưng không thể chạm đến được, vậy mà nàng lại chắc chắn có thể đi lên một bước này. Tất cả những việc này đều do người đàn ông trước mặt nàng mang lại, dù trước đó người này vô lễ với nàng nhưng việc hấn làm cho nàng lại rất lớn, tâm tình của nàng hiện tại hơi phức tạp, lát sau, nàng mới lí nhí nói ra hai từ “Cám ơn!”

Nếu là người bình thường thì đã không nghe được, nhưng Tiêu Hàn lại nghe rất rõ, hấn cười hắc hắc “Cám ơn không thì chưa đủ nhì!”

Lập tức, Tiêu Hàn lại khóa môi Mỹ Đỗ Toa, hấn ghiền việc này rồi.

Những cảm xúc rung động của nàng liền bay mất, nàng bây giờ muốn giết kẻ này hơn bao giờ hết, người này thật đáng ghét.

Sau khi thỏa mãn, Tiêu Hàn mới theo Mỹ Đỗ Toa trở về xà tộc giải quyết những kẻ phản đồ còn lại, hấn cũng không làm gì nhiều, chỉ cần đảm bảo không có cá lọt lưới là được, việc này hết sức dễ, ngồi một chỗ, mở ra lĩnh vực không gian là xong thôi, tên nào chạy thì bắt lại.

Thời gian nhàn chán, Tiêu Hàn ngắm thân hình nóng bỏng của Mỹ Đỗ Toa, phải nói ngắm mỹ nữ là cách giết thời gian rất tốt. Một ngày một đêm đã xong việc.

Tiêu Hàn ở lại xà tộc một tháng, trong một tháng này, Mỹ Đỗ Toa bị hấn cưỡng hôn không biết bao nhiêu lần, cứ rảnh rỗi là nàng bị hấn tập kích. Đối với sự bá đạo của hấn thì nàng cũng bó tay, lâu dần thành quen, nàng cũng không quan tâm đến nữa, dù sao hấn chỉ hôn và thỉnh thoảng chiếm chút tiện nghi chứ chưa làm gì quá đáng hơn.

Tiêu Hàn ngồi trên nóc nhà, ngẩng mặt ngắm ánh trăng dịu nhẹ mà thanh khiết, trong lòng của hấn bất chợt nhớ về quá khứ, trước đây khi còn ở Địa Cầu hấn cũng thường xuyên leo lên nóc nhà ngắm trăng như thế này, không biết bây giờ nơi đó như thế nào, cha mẹ có khỏe không, còn vài đứa bạn thân của hấn nữa, không biết chúng có còn khùng như trước hay không...

Lặng lặng ngồi một mình, cô độc trong ánh trăng đêm khuya, bất chợt, Tiêu Hàn phát tay, một thân ảnh xuất hiện trong lòng hấn.

“Người vẫn cứ bá đạo như vậy!” Giọng nói lạnh lùng vang lên.

Hóa ra Mỹ Đỗ Toa đứng sau lưng của Tiêu Hàn không biết từ khi nào, có lẽ quá nhập tâm vào tưởng niệm mà hấn không nhận ra, đến khi nàng định rời đi thì hấn mới phát hiện vào “Ồm” nàng ta vào ngực.

Tiêu Hàn không để ý câu nói của Mỹ Đỗ Toa, chỉ lẳng lặng ôm mỹ nhân ngồi đó.

Nằm trong lòng đối phương, Mỹ Đỗ Toa không kháng cự như mọi khi mà chỉ quan sát khuôn mặt của Tiêu Hàn. Đêm hôm nay, hắn có vẻ như yếu đuối và cô độc, dường như cả thế giới này và hắn hoàn toàn tách biệt. Bất chợt Mỹ Đỗ Toa vươn tay vuốt ve khuôn mặt của hắn.

Như không phát hiện hành động của nàng, Tiêu Hàn vẫn bình thản ngẩng đầu nhìn ánh trăng sáng, tâm tình của hắn như đi vào một nơi xa xôi nào đó.

Đột nhiên, Tiêu Hàn cúi đầu xuống, nhìn thẳng vào đôi mắt của Mỹ Đỗ Toa, nàng chợt nhận ra trong đôi mắt của người này chứa đầy nỗi cô đơn.

Lần đầu tiên, Mỹ Đỗ Toa dâng môi thơm lên và hôn đối phương. Hơi kinh ngạc trước sự chủ động của mỹ nhân, Tiêu Hàn cũng đáp lại.

Dưới ánh trăng chiếu rọi, hai thân ảnh đang cuốn lấy nhau như muốn hòa tan đối phương vào thân mình.

Một đêm đầy lãng mạn và xuân sắc tràn ngập.

Số từ: 1533

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Thế Giới Tiếp Theo

Khi Mỹ Đỗ Toa tỉnh dậy đã là sáng hôm sau, nàng ngồi dậy, tám chân khẽ rơi xuống để lộ hai ngón tuyết phong trắng muốt cùng thân hình kiều diễm mà nóng bỏng.

Nàng nhìn xung quanh tìm kiếm người nào đó nhưng trong phòng ngoại trừ nàng ra chẳng còn ai khác. Chợt, nàng phát hiện trên bàn có một lọ dung dịch màu hoàng kim và một tờ giấy.

Cầm lấy tờ giấy đọc qua, trên môi xuất hiện một cười khê, ánh mắt rơi vào lọ dung dịch màu hoàng kim nằm trên bàn kia.

Tiêu Hàn hiện tại đang đứng trên không trung cao tít tắp, hắn ngửa mặt lên trời nói “Hệ thống, rời khỏi thế giới Đấu Phá Thương Khung!”

“Xác nhận!”

Một quãng hào quang bao phủ lấy Tiêu Hàn, sau đó thân ảnh hắn mờ dần và biến mất.

Trong không gian của hệ thống, Tiêu Hàn xuất hiện, bên tai nghe hệ thống nói “Chào mừng chủ nhân quay trở lại!”

“Ừm!” Tiêu Hàn, à không, bây giờ phải gọi là Phạm Linh mới đúng, Phạm Linh gật đầu như đáp lại.

Sở dĩ hắn rời khỏi Đấu Phá nhanh như vậy vì hắn cảm thấy không còn việc gì làm ở đây nữa, dị hỏa đã thu hết, toàn bộ đấu khí đại lục đều có dấu chân của hắn, và quan trọng hơn hết, hắn chán rồi.

Phạm Linh cũng định đưa Mỹ Đỗ Toa theo nhưng khi hệ thống đưa giá một tấm vé di chuyển một người trong thế giới du hành là một tỷ điểm trải nghiệm thì hắn nín luôn.

“Hệ thống, thông tin bản thân!”

Ting.

Tên: Phạm Linh.

...

Cấp độ: 220. (Hư Thần)

EXP: 5.80%

Công pháp: Thiên hợp địa pháp quyết.

Huyết thống: Cương thi (cao cấp)

Kỹ năng phụ trợ:

- Cường hóa (đỉnh cấp)

- Thôn phệ.

- Pháp tắc không gian (trung cấp năng lực: không gian cảm cổ, không gian cắt lát, không gian lĩnh vực, không gian băng toái, thuần di)

- Luyện được tông sư

- Luyện khí tông sư

- Chế trận tông sư

Vật phẩm đang sử dụng: nhẫn không gian (cao)

Trang bị: Phệ hồn kiếm (tử sắc)

Thú cưng: Trứng đang ấp.(8 năm)

Điểm trải nghiệm: 292,376,000.

“Hệ thống, mở Đấu trường không thời gian! Ta cần rèn luyện kỹ năng chiến đấu!”

“Xác nhận!”

Đing.

Một cánh cửa xuất hiện trước mặt Phạm Linh. Mở cửa bước vào, đập vào mắt hắn là một khoảng không trắng toát rộng vô tận, nhìn không thấy biên giới ở đâu.

Đấu trường không thời gian nâng cấp từ Phòng tu luyện thời gian, chức năng của nó là biến đổi không gian, tạo cách biệt thời gian với bên ngoài, và đặc biệt có thể chọn đối thủ cho mình, ngay cả chính bản thân của người sử dụng.

Trong thời gian du hành ở thế giới Đấu Phá, ngoại trừ một lần đánh với Tử Tinh Dục Sư Vương thì Phạm Linh chưa bao giờ sử dụng hết tất cả sức mạnh của mình, một phần vì không có đối thủ xứng tầm, phần khác vì hắn ‘hack’ cấp quá dữ dội.

Bây giờ, hắn phải rèn luyện kỹ năng chiến đấu lẫn kết hợp các kỹ năng phụ trợ lại cho nhuần nhuyễn, dù sao, sau này hắn sẽ tham gia thi đấu với các ứng cử viên khác của các vị thần, không nắm giữ kỹ năng của mình cho vững thì chỉ có nước ăn hành no. Hắn cũng không muốn làm mất mặt lão già thần sức mạnh.

Đứng giữa không gian trong Đấu trường, Phạm Linh đưa ra yêu cầu “Không gian đồng bằng cỏ, thời gian kéo dài một năm, đối thủ là bản thân!”

Đing.

Không gian lập tức biến đổi.

Trên mặt đất xuất hiện những ngọn cỏ xanh rì, gió thổi xào xạc, mùi cỏ non chui vào mũi khiến Phạm Linh hít một hơi thật sâu.

Roạt.

Một thân ảnh từ từ hiện ra, đứng đối diện với hắn. Một đôi mắt ngân sắc ánh lên vẻ yêu dị, khuôn mặt giống như tạc, Phạm Linh nhìn vào kẻ trước mắt, nếu không phải biết từ trước thì chắc hắn đã nghĩ mình đứng trước gương chứ không phải là ‘bản thân’.

Xốc lại tinh thần, Phạm Linh cười mấy tiếng, thù thế. Đối diện, ‘Phạm Linh’ cũng làm y hệt, chỉ khác là miệng không cười mà thôi.

Vù vù.

Ầm ầm ầm...

Một trận chiến hôn thiên địa ám, quỷ khóc thần sầu, đáng tiếc không có người thứ ba có thể chứng kiến.

Mười ngày sau, cửa Đấu trường không thời gian mở ra. Một người bước ra ngoài, quần áo phải nói còn thua cả giẻ lau nữa, rách nát không chịu nổi. Nhưng bù lại, đôi mắt toát ra vẻ tự tin mãnh liệt, khoe miệng nhếch lên như coi thường vạn vật.

Người này đúng là Phạm Linh sau mười năm tập luyện trong Đấu trường không thời gian, tương ứng là mười ngày ở bên ngoài. Mười năm này, hắn chiến

không biết bao nhiêu trận với chính bản sao của mình, sau mỗi trận chiến, lợi ích thu được vô cùng lớn, sơ hở của hắn càng ngày càng giảm, độ thuần thực các kỹ năng càng ngày càng tăng. Không những phương tiện kỹ thuật được tăng cường, phương diện tinh thần cũng được nâng cao lên rất nhiều.

Đến khi xuất quan, Phạm Linh đã hoàn toàn lột xác một cách triệt để. Đổi một bộ y phục mới, hắn mở miệng, “Hệ thống, thông tin bản thân!”

Ting

Tên: Phạm Linh.

...

Cấp độ: 250. (Hư Thần)

EXP: 6.69%

Công pháp: Thiên hợp địa pháp quyết.

Huyết thống: Cương thi (cao cấp)

Kỹ năng phụ trợ:

-Cường hóa (đỉnh cấp)

-Thôn phệ.

-Pháp tắc không gian (trung cấp năng lực: không gian cầm cố, không gian cắt lát, không gian lĩnh vực, không gian băng toái, thuần di)

-Luyện được tông sư

-Luyện khí tông sư

-Chế trận tông sư

Vật phẩm đang sử dụng: nhẫn không gian (cao)

Trang bị: Phệ hồn kiếm (tử sắc)

Thú cưng: Trứng đang ấp.(8 năm)

Điểm trải nghiệm: 292,376,000.

“Được rồi, hệ thống, thế giới nào ta sẽ du hành tiếp theo đây?” Phạm Linh xem xong mới nói.

“Chủ nhân hiện có ba thế giới sẽ ngẫu nhiên du hành: Pokemon, Naruto, Sword Art Online!”

“Hử? Có cả Pokemon à, được đó, ta thích thế giới này đó. Được rồi, bắt đầu thôi!”

Ting

“Thế giới du hành đã được chọn: Naruto!”

“Ài, Naruto thì Naruto vậy, mặc dù ta thích Pokemon hơn nhưng vậy cũng được! Xuất phát!” Phạm Linh hơi thất vọng một chút.

Đing

“Du hành sẽ bắt đầu sau...3...2...1...Đi!”

Số từ: 1291

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 61: Đứa Trẻ Bị Bỏ Rơi!

Bộp.

Một thân ảnh nhỏ nhắn đang ngồi tựa vào gốc cây trong rừng rậm, mặt trắng xám không một chút máu, thân thể lạnh ngắt không còn hơi thở.

Đột nhiên đôi mắt thiếu niên chợt mở ra, đôi mắt mang màu bạc yếu ớt lóe lên mang theo vẻ tò mò. Đôi môi khô nứt, dường như lâu ngày chưa có giọt nước nào mở ra, thiếu niên nói “Ta đang ở đâu đây?”

Sau đó, lấy tốc độ kinh ngạc, thiếu niên bắt đầu hồi phục, mặt hồng hào, môi mềm mại, da trơn láng, tóc đen mượt. Không còn dấu hiệu nào như xác chết trước đó.

Đứng dậy, thiếu niên vỗ vỗ bộ quần áo hơi cũ trên người, tâm thần đang đọc qua tiểu sử của cơ thể này. lát sau, thiếu niên mới thì thào

“Takitori? Uchiha Takitori, mười tuổi. Không ngờ cái thân thể này lại thuộc tộc Uchiha. Hử? Là con rơi của một tộc nhân với một người hầu! Mẹ và cha chết lúc ba tuổi trong lần đại chiến ninja thứ 2, lưu lạc bên ngoài bảy năm. Tháng trước xui xẻo đi đến một nơi có dịch bệnh, không may bị nhiễm, tới hôm qua không cầm cự được nữa qua đời.”

Nhìn qua tiểu sử của cỗ thân thể này, Phạm Linh cũng không có cảm xúc gì đặc biệt, chỉ chắc chắn hai tiếng, dù cho quá khứ của thằng nhóc này như thế nào thì đã kết thúc, hiện tại chỉ có người tên Uchiha Takitori mà thôi.

Takitori đứng lên vắn eo vài cái cho giãn gân cốt, xoay xoay cổ, hần lẩm nhẩm “Mười tuổi, xem như tạm được.”

Đầu tiên, hần thay một bộ đồ mới lấy từ không gian giới chỉ, sau đó, nhảy lên thân cây gần đó và ngồi xuống, hần muốn tạo ra chakra trước đã.

Sống trong thế giới này nếu không chakra thì chỉ giống như một người bình thường thôi, dù Takitori có thể sử dụng những kỹ năng đặc biệt khác nhưng hần không thích như thế, sống ở đâu thì nên thích ứng thói quen ở đó, nhập gia tùy tục mà, hắc hắc.

Ngồi bất chéo trên cành cây, hơi thở chậm rãi, hít sâu, thở nhẹ, hần bắt đầu công cuộc sản sinh chakra.

Thể Lực là một dạng năng lượng sống còn được tạo ra bên trong tế bào của cơ thể sống. Kết hợp với Sinh Lực, hay là năng lượng tinh thần và sức mạnh ý chí, nó có thể được dùng cho nhiều mục đích, ví dụ như sản sinh ra sức chịu đựng siêu nhân được dùng trong thể thuật. Nó cũng có thể dùng để tạo ra dạng năng lượng gọi là chakra, thiết yếu cho việc sử dụng ngay cả thuật đơn giản nhất.

Một khi đã được tạo ra, chakra di chuyển trong phạm vi cơ thể đến bất kỳ một điểm giải phóng (Chakra) nào, tận dụng một hệ thống đường di chuyển chứ không như hệ tuần hoàn. Bằng nhiều phương pháp—thứ ẩn là phổ biến nhất—nó sau đó có thể thực hiện những việc tưởng chừng không thể dưới quy luật tự nhiên, như đi trên mặt nước hay phun ra lửa.

Với lực lượng tinh thần của một vị thần, một thân thể với sức sống ngoan cường, dẻo dai của các tế bào, Takitori tin tưởng chakra mà hần tạo ra sẽ rất dồi dào, thậm chí còn hơn cả lượng chakra của dòng họ Senju nổi tiếng với lượng chakra nhiều nhất thế giới ninja. Và việc hần cần làm là kết hợp hai thứ Thể lực và Sinh lực lại với nhau mà thôi.

Tuy là vậy, nhưng để kết hợp hai thứ này lại vẫn có chút trục trặc nhỏ, Takitori ban đầu chưa biết kết hợp thế nào, trải qua một đoạn thời gian cộng với việc tham khảo ý kiến từ hệ thống, hần cũng thành công tạo ra được tia chakra đầu tiên, đây là dấu hiệu đáng mừng.

Cứ thế, như là nước chảy mây trôi, Takitori đắm mình vào việc tạo ra chakra, tuy nhiên, trong quá trình này, một cách vô thức, hần sử dụng cả năng lượng tự nhiên kết hợp vào, vô tình, hần đạt được Tiên thuật mà bất cứ ninja nào cũng mơ ước.

Một vị thần, việc đắm chìm vào thiên địa rất quan trọng, nó chứng minh sự hòa hợp của một vị thần với thiên địa xung quanh. Sự hòa hợp càng cao, vị thần càng mạnh và kéo theo, các pháp tắc mà vị thần đó có thể lĩnh ngộ và sử dụng càng huyền ảo, thâm sâu.

Vì lẽ đó, Takitori (hay Phạm Linh) bản thân là một vị thần, dù chỉ là Ngụy thần nhưng đã ngộ đạo được hai lần, việc sử dụng năng lượng tự nhiên cũng là việc tất nhiên, chỉ cần biết cách kết hợp các năng lượng với nhau thì mọi việc đã dễ dàng hơn rất nhiều.

Mấy tiếng đồng hồ sau, Takitori mới dừng lại, thở ra một hơi, hơi mỉm cười, hiện tại chakra của hần đã cũng khá khá rồi, dù không thể so sánh được với các vĩ thủ nhưng cũng nhiều hơn Chounin (trung nhân) rồi, đủ để xài các nhẫn thuật, vậy là đủ. Thời gian còn nhiều, không cần lo.

“Hệ thống, mở mục hỏi đáp vật phẩm!”

Ting.

Một bảng danh sách xuất hiện trước mắt Takitori, hần tìm đến danh mục các nhẫn thuật, ừm, giá cả cũng vừa phải. Trừ các cấm thuật có giá siêu đắt ra thì các nhẫn thuật còn lại cũng không đến nỗi nào.

“Hửm? Đây là...” Takitori chú ý tới một vật phẩm “Mangekyou Sharingan vĩnh cửu, giá 100 triệu điểm trải nghiệm, điều kiện cần có: phải có sẵn Mangekyou Sharingan.”

Vẫn về cảm, Takitori hơi suy nghĩ một lát, thân thể hắn bây giờ có huyết thống của tộc Uchiha, và muốn mở ra con mắt Sharingan thì phải trải qua chấn động tinh thần.

Việc này lại rất dễ với Takitori, là một vị thần, linh hồn cường đại là điều tất nhiên, do đó, việc điều khiển tinh thần để mở ra con mắt Sharingan chỉ là hắn muốn hay không thôi.

Hắn trước kia khi đọc qua truyện tranh Naruto thì luôn mơ tưởng bản thân có được đôi mắt Sharingan, lúc đó thì tha hồ mà quậy tung bưng.

Bây giờ hắn có thể thực hiện mộng tưởng đó thì tại sao lại không chứ, với lại, ở thế giới ninja này, con mắt Sharingan lại được xưng là một trong ba con mắt mạnh nhất cơ mà.

“Được rồi, mở ra con mắt Sharingan nào, hắc hắc!” Takitori ngửa mặt cười to.

Số từ: 1206

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 62: Tam Đại Nhãn Thuật.

Trước tiên chúng ta nói về Sharingan.

Sharingan là huyết kế giới hạn của gia tộc Uchiha (chỉ những thành viên mang dòng máu Uchiha mới có thể sử dụng nhãn thuật này). Đây có thể xem là niềm tự hào của những thành viên gia tộc này. Thức tỉnh được đôi mắt Sharingan cũng đồng nghĩa với việc sở hữu những sức mạnh to lớn. Sharingan không tự động xuất hiện từ khi mới sinh; thay vào đó, nó sẽ thường xuất hiện khi người đó ở trong tình huống đe dọa tính mạng, khi đó sức mạnh của Sharingan có thể cứu sống họ. Sau sự xuất hiện đầu tiên, người dùng có thể gọi Sharingan lên bất cứ khi nào họ muốn.

Là một trong những nhãn thuật cao cấp của bộ truyện và niềm ao ước của nhiều thanh niên ninja, Sharingan cũng chia ra nhiều cấp độ khác nhau đòi hỏi người sở hữu phải trải qua nhiều khổ luyện để đạt được.

Sharingan cấp 1 là đôi mắt sharingan đơn giản nhất. Sau khi trải qua một cú sốc tâm lý đầu đời, thành viên gia tộc Uchiha sẽ thức tỉnh được đôi mắt Sharingan đầu tiên này. Ở trạng thái kích hoạt, tròng đen của mắt sẽ chuyển sang màu đỏ và xuất hiện thêm một dấu phẩy.

Trải qua luyện tập người sở hữu có thể nâng cấp sharingan lên cấp 2. Ở dạng này, có thêm một dấu phẩy xuất hiện.

Sharingan cấp 3. Đây là dạng cao nhất của Sharingan căn bản. Ở dạng này, tròng mắt màu đỏ và có ba dấu phẩy. Tuy nhiên dù chăm chỉ tập luyện thế nào đi nữa thì người sở hữu vẫn không thể chuyển sang cấp độ Sharingan cao cấp hơn nếu không trải qua “cú sốc tâm lý” thứ hai.

Mangekyou Sharingan.

Đây là dạng cao cấp của đôi mắt Sharingan. Để thức tỉnh được đôi mắt này, người sở hữu phải trải qua một cú sốc cực lớn như chứng kiến người thân của mình hi sinh... Chỉ một số ít thành viên của dòng tộc Uchiha sở hữu được đôi mắt này và những đôi mắt này có hình dạng không hề giống nhau. Về cảm nhận chung... những đôi mắt này khá đẹp. Tuy nhiên nhược điểm của đôi mắt này là nếu sử dụng quá nhiều sẽ dẫn đến vĩnh viễn mất đi ánh sáng.

Cuối cùng là Mangekyou Sharingan vĩnh cửu, đây là dạng cao cấp nhất của Sharingan khắc phục nhược điểm của Mangekyou Sharingan bằng cách kết hợp đôi mắt Mangekyou Sharingan của hai anh em ruột.

Một loại nhãn thuật khác được đặt đồng cấp với Sharingan là Bạch nhãn (Byakugan).

Bạch Nhãn là huyết kế giới hạn của tộc Hyuga nằm trong tam đại nhãn thuật cùng với Rinnegan và Sharingan. Khác với 2 nhãn thuật trên, những người thuộc dòng tộc Hyuga khi sinh ra đều sở hữu bạch nhãn mà không cần điều kiện để thức tỉnh.

Bạch Nhãn có cấp độ cao hơn gọi là Thiên Sinh nhãn.

Thiên sinh nhãn là tổ hợp các bạch nhãn, thứ làm mất trắng chuyển động và chỉ có ai mang dòng máu của Hamura mới có thể chạm vào, nếu không sẽ bị hút cạn chakra. Thiên sinh nhãn chỉ có thể được điều khiển bởi người trong tộc Otsutsuki có đôi mắt hợp nhất với byakugan thuần khiết tạo thành thiên sinh nhãn. Lưu ý thiên sinh nhãn tạo bởi tổ hợp các bạch nhãn là một công cụ còn thiên sinh nhãn tạo bởi mắt của người trong tộc Otsutsuki hợp nhất với byakugan thuần khiết mới là mắt.

Byakugan rất đặc sự chú ý của những làng khác, đặc biệt là làng mây đã mấy lần tính cướp nhưng đều thất bại, Ao làng sương mù đã sở hữu được một con mắt bạch nhãn nhờ chiến thắng 1 người ở tộc hyuga và cũng khá vất vả để bảo vệ con mắt ấy, không giống như Sharingan, Byakugan nếu cấy ghép có thể kích hoạt theo ý muốn.

Khả năng của Bạch nhãn là mang lại cho người sở hữu 1 tầm nhìn rất rộng và bao quát gần như 360 độ vì có 1 điểm mù gần sau gáy, sau khi kích hoạt tầm nhìn tăng lên đến khu vực gần bán kính 50km.

Có thể nhìn xuyên thấu qua tất cả các vật rắn và có thể điều chỉnh tiêu cự để nhìn rõ mục tiêu ở những khoảng cách khác nhau. Nhưng Byakugan ko thể nhìn xuyên qua kết giới.

Khả năng mạnh nhất của bạch nhãn là nhìn đc dòng chảy charka cũng như cả hệ tuần hoàn Charka của một người, từ đó họ thi triển chiêu thức độc quyền của dòng tộc Hyuga là Nhu quyền, khác với Cường quyền chỉ gây thương tích bên ngoài, Nhu quyền gây thương tích bên trong ngăn chặn dòng chảy Charka trong cơ thể đối phương, nếu đánh đúng chỗ thì sẽ gây tê liệt dòng chảy ở đó.

Đặc biệt với người sử dụng thuần phục Byakugan thì họ có thể thi triển Nhu quyền ở mức cao hơn. Trong huyết đạo của một người có tổng cộng 361 huyết charka, với bạch nhãn thì người đẩy có thể hoàn toàn kiểm soát tất cả các huyết đạo này, có thể tăng dòng chảy charka cho đồng đội mạnh hơn hay khóa dòng chảy của đối phương, với đặc tính này Nhu quyền trở nên là 1 trong những nhẫn thuật nguy hiểm và mạnh của làng lá. Sử dụng bạch nhãn trong 1 thời gian dài sẽ gây mệt mỏi và tổn hại đến thị giác, nhưng chỉ cần nghỉ ngơi, tịnh dưỡng thì nó sẽ hồi phục trở lại.

Nhãn thuật cuối cùng trong tam đại nhãn thuật là Rinnegan.

Không giống với Sharingan hay Byakugan cần kích hoạt mới có thể sử dụng, Rinnegan luôn ở trạng thái kích hoạt. Đôi mắt gồm 5 vòng tròn đồng tâm, với tâm là con ngươi (xem con ngươi có thêm viền là 1 đường tròn) là 6 vòng. 6 vòng tượng trưng cho 6 đường luân hồi của Phật giáo, lần lượt là: Thiên, Nhân, Atula, Nga Quỷ, Súc sanh, Địa ngục. Tròng trắng của đôi mắt có màu tím.

Còn có một hình dạng khác của mắt Rinnegan. Con mắt ngày ngầu hơn với những vòng tròn đồng tâm kết hợp với những dấu phẩy (giống dạng kết hợp của Rinnegan và Sharingan).

Có thể nói rằng, sức mạnh của đôi mắt Rinnegan là không giới hạn. Tùy từng người sở hữu có thể thi triển được những nhẫn thuật thượng thừa khác nhau. Sức mạnh của nó được gọi là đủ để cứu vãn hay hủy diệt thế giới.

Số từ: 1204

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63: Thức Tỉnh Mangekyou Sharingan.

Takitori ngồi trên cành cây, tinh thần chấn động kích thích đôi mắt đang nhắm nghiền.

Phùng.

Hắn mở tròng mắt. Máu sắc vốn bạc trắng đã chuyển thành màu đỏ như máu, ở giữa tròng mắt có một vòng tròn mờ nhạt, bên trên có đính một câu ngọc màu đen.

Sharingan cấp một.

Bộp.

Bên trên vòng tròn mờ nhạt từ từ xuất hiện một câu ngọc khác ở đối diện câu ngọc đầu tiên - Sharingan cấp 2.

Takitori nhắm đôi mắt lại và mở ra lần nữa, ba câu ngọc xuất hiện, chúng đang nhẹ nhàng xoay tròn - Sharingan cấp 3.

Phù.

Takitori thở nhẹ một hơi, bước thứ nhất đã xong, tiếp theo là biến đổi Sharingan thành Mangekyou Sharingan.

Hít một hơi thật sâu, hắn tập trung tinh thần chuẩn bị biến đổi nhãn thuật, lần này khó khăn hơn chút xíu nên cần tập trung.

Bắt đầu.

Ầm.

Tinh thần Takitori rung lên, đôi mắt có cảm giác ngứa ngáy và đau đớn, nhưng nó chỉ xuất hiện trong tích tắc, hắn mở mắt ra.

Phùng.

Sáu câu ngọc đang xoay nhẹ, trong đó có ba câu ngọc là màu đen và ba câu ngọc màu bạc nằm xen kẽ nhau trên một vòng tròn đen giữa tròng mắt.

Mangekyou Sharingan hoàn thành.

Bỗng, một hòn đá trước mắt Takitori bùng lên một ngọn lửa màu đen, hòn đá lấy tốc độ mắt thường nhanh chóng bị đốt thành tro bụi và biến mất.

“Amaterasu?” Takitori kinh ngạc.

Amaterasu, ngọn lửa này có màu đen và không thể dập tắt trừ phi người (hay vật) dính thuật cháy thành tro hay người có Mangekyou Sharingan không chế. Sau khi dùng thuật này, người sử dụng sẽ bị ảnh hưởng nghiêm trọng (thị lực yếu đi, chảy máu mắt...).

Không ngờ sau khi thức tỉnh Mangekyou Sharingan lại có được năng lực này, Takitori trải qua kinh ngạc rồi mừng rỡ, hiện tại thì đây đúng là năng lực mà hắn cần.

Nhắc đến Amaterasu thì đây là một trong những năng lực đạt được sau khi thức tỉnh Mangekyou Sharingan. Đến hiện tại thì Mangekyou Sharingan có các năng lực sau:

Susanoo – là một bộ xương, nhưng từ từ, theo đà phát triển, Susanoo có da thịt và áo giáp, 2 tay cầm cả khiên lẫn kiếm để vừa tấn công vừa phòng thủ (tùy thuộc Susanoo mà các Susanoo có các loại vũ khí khác nhau).

Kamui - là nhẫn thuật sử dụng Mangekyou Sharingan để tạo ra chiều không gian vặn xoắn để dịch chuyển đối phương từ nơi này sang nơi khác.

Tsukuyomi - ảo thuật đòi hỏi phải tiếp xúc bằng mắt để được thực hiện. Khi thực hiện, mục tiêu bị dính bẫy ảo thuật do người dùng hoàn toàn kiểm soát tất cả. Kỹ thuật này đã cho phép làm thay đổi nhận thức về thời gian một cách dễ dàng, làm cho nó kéo dài tận vài ngày nhưng thực chất chỉ vài phút. Kỹ thuật này dùng tra tấn các mục tiêu và lấy những thông tin muốn biết, gây ra chấn thương tinh thần sẽ khiến người bị dính thuật không thể chiến đấu trong 1 thời gian dài.

Đối với mấy năng lực trên, Takitori đã có pháp tắc không gian và thân thể của thần nên nên hai năng lực trên hắn không cần lắm, chỉ có Amaterasu là chấp nhận được thôi.

Một giọt máu chảy ra từ mắt của Takitori, hắn nhắm mắt lại, biến đổi Mangekyou Sharingan trở lại bình thường, thành đôi mắt ngân sắc yêu dị.

“Đến bước cuối cùng!” Takitori nói “Hệ thống, đổi cho ta Mangekyou Sharingan vĩnh cửu.”

Ting.

“Xác nhận!”

Huu.

Takitori cảm giác được đôi mắt của hắn có sự biến đổi nhỏ, ắt hẳn hệ thống đã cải tạo xong rồi, bây giờ hắn không lo sử dụng Mangekyou Sharingan quá mức dẫn đến bị mù nữa, trừ khi sử dụng hai cấm thuật của tộc Uchiha là Izanagi hoặc Izanami.

Mở mắt ra, Mangekyou Sharingan vĩnh cửu vẫn là sáu câu ngọc với ba đen ba bạc, chỉ khác với Mangekyou Sharingan cũ là tròng mắt bên trong đã chuyển sang màu bạc chứ không phải màu đen.

Thờ dài một hơi, việc biến đổi nhẫn thuật khiến tinh thần dù cứng cỏi của hắn cũng có chút mệt mỏi. Ngồi tựa vào thân cây, hắn để cho tinh thần nghỉ ngơi một lát.

Takitori suy nghĩ không biết bản thân đang ở địa phương nào và làng lá hiện tại ra sao, nhưng mà hắn đoán dưới sự dẫn dắt của Sarutobi Hiruzen (đệ tam) thì cũng không có gì đáng nói.

Sau một thời gian, Takitori đứng lên, hắn phải tìm nơi ở trong quãng thời gian này. Hiện tại hắn mới chỉ mười tuổi, tứ cố vô thân, dù thuộc tộc Uchiha nhưng huyết thống không thuần và lại là con tư sinh của một tộc nhân với người hầu thì chắc cũng không được coi trọng, mà hắn cũng không có ý định quay về nhận tổ quy tông.

Trong tương lai, tộc Uchiha sẽ bị diệt hầu như không còn thì trở về để làm gì, hắn cũng không muốn đối đầu với Uchiha Itachi, ít nhất là trước khi hội Akasuki bắt đầu thu thập vũ thú.

Mặt khác, lần đại chiến ninja lần thứ ba sẽ diễn ra trong thời gian tới đây, hắn muốn tham gia góp vui chút đỉnh. Với đôi mắt này, chắc chắn làng lá sẽ có chút ít kinh hi, đặc biệt là tộc Uchiha nha, hắc hắc.

Nhưng những điều đó không cần lo, trước mắt hắn phải tìm chỗ ngủ đã, chứ không đêm này phải phơi thân trong sương lạnh a.

Qua mấy tiếng đồng hồ, Takitori cũng tìm được một chỗ thích hợp, trên một ngọn cây um tùm, rậm rạp mà lại thoáng mát, thích hợp làm một căn nhà trên cây.

Cũng không có gì khó khăn chỉ dọn dẹp, cắt tỉa vài thứ là tạm tạm, đủ che mưa che gió rồi, ngày mai tính tiếp.

Một đêm yên tĩnh trôi qua.

Số từ: 1114

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Quỷ Diện Yêu Nhãn Kitori

Trong một khu rừng, những bóng đen lao vun vút trên những tán cây làm kinh động những động vật nhỏ dưới mặt đất.

Những bóng đen này mặc trang phục đen tuyền, trên trán có miếng sắt bảo vệ in hình vẽ như hai tảng đá cạnh nhau. Nhóm người này là ninja làng Đá. Tất cả đều đang dốc hết sức lực chạy đi như muốn trốn tránh thứ gì đó.

Đột nhiên cả đám dừng lại, ánh mắt đầy hoảng sợ nhìn về phía trước.

Chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện một người lạ hoắc, trên người cũng mặc y phục ninja nhưng là màu trắng, mặt bị che bởi một chiếc mặt nạ quỷ chỉ lộ ra đôi mắt màu bạc yếu ớt, mái tóc đen tuyền càng làm đôi mắt thêm nổi bật. Bên hông treo một thanh kiếm với vỏ ngoài màu tím, đầy âm u và lạnh lẽo.

Ninja làng đá khuôn mặt hơi tái, miệng run rẩy phát ra mấy chữ “Quỷ ... diện ... yêu ... nhãn ...KITORI.”

Kẻ được gọi là Quỷ diện yêu nhãn lạnh lùng nhìn mấy tên ninja làng đá, phía sau mặt nạ phát ra âm thanh “Kết thúc!”

A.A.A.A.

Những ninja làng đá chưa kịp phản ứng thì giữa ngực bất thành linh bị đâm xuyên bởi một lưỡi kiếm màu tím. Bọn họ đau đớn không phải từ xác thịt mà từ việc linh hồn bị rút ra khỏi cơ thể.

Quỷ diện yêu nhãn KITORI, hay nói chính xác hơn là Takitori.

Thời gian cũng đã trôi qua mười năm, Takitori bây giờ đã trưởng thành, không còn hình dạng của đứa trẻ mười tuổi nữa.

Thực lực của hắn cũng tăng lên rất nhiều, bây giờ hắn có thể đánh ngay tay với một Kage với điều kiện chỉ tính riêng về chakra, nếu sử dụng cả Mangekyou Sharingan vĩnh cửu thì ngũ đại kage cũng không phải đối thủ của hắn, đó là chưa kể hắn không sử dụng những kỹ năng phụ trợ khác từ hệ thống.

Đến hiện tại, hắn có thể được xem là dưới một người trên vạn người, ngay cả lão tổ Uchia Madara hay Lục đạo tiên nhân có xuất hiện thì hắn cũng không sợ, chỉ có một người mới khiến hắn lo lắng, Otsutsuki Kaguya. Hắn tự nhận bây giờ hắn chưa phải đối thủ của bà ta, nhưng không lâu nữa đâu.

Trong thời gian mười năm, đại chiến thế giới ninja lần thứ ba cũng nổ ra với sự biến mất của Kazekage Đệ Tam. Ninja của làng Cát tức tốc tìm kiếm Kazekage của họ dẫn đến sự can thiệp của các nước láng giềng. Lúc này, Làng Lá và Làng Đá khởi binh giao chiến.

Takitori làm sao có thể đứng ngoài nhìn cuộc vui diễn ra mà không hấn được, hắn góp một chân vào cuộc chiến tranh này và lấy một cái tên khác, KITORI.

Bởi vì khi xuất hiện, hắn luôn đeo một chiếc mặt nạ và thường lấy ảo thuật để khống chế nên chúng ninja mới đặt cho hắn một cái danh hiệu, Quỷ diện yêu nhãn KITORI.

Chúng ninja rất sợ hãi quỷ diện yêu nhãn KITORI, vì thực lực của hắn rất mạnh, hành tung bí ẩn, không thể biết được lúc nào hắn sẽ xuất hiện, cộng với rất ít ninja sống sót khi gặp hắn, nên danh tiếng của hắn càng ngày càng cao, trở thành tử thần trong đại chiến ninja lần thứ ba này.

Các kage cũng tổ chức nhiều đợt truy quét nhưng đều ra về tay không với kết quả thương vong nặng nề.

Kể từ đó, không một ninja nào nguyện ý giáp mặt với quỷ diện yêu nhãn KITORI.

Mười năm này, quả trứng thú cưng mà Takitori nhận được từ hệ thống cũng đã nở ra, nó được gọi là Thú biến hình.

Tên như ý nghĩa, khả năng của nó là biến hóa thành mọi vật mà nó gặp qua và không quên được. Thú biến hình không có hình dạng cụ thể, ngoại trừ lúc mới sinh ra có hình dạng một quả cầu lông thì mọi lúc khác đều ở trạng thái biến hình. Thú biến hình không có khả năng tấn công.

Khi thú biến hình còn nhỏ thì nó chỉ có thể biến hóa thành những vật bằng kích thước của nó mà thôi, đến khi trưởng thành thì khả năng biến hóa mới đa dạng và thần kỳ.

Mặt nạ quý dữ mà Takitori đang đeo trên mặt chính là thủ cung của hắn biến thành, hắn đỡ mắt công đi mua một cái mặt nạ mặc dù không tốn bao nhiêu tiền.

Trở lại hiện tại, khi Takitori giết những ninja làng đá kia, hắn sử dụng không gian linh vực để đâm thủng ngực bọn chúng và thu lấy linh hồn vào Phệ hồn kiếm. Không gian pháp tắc được hắn sử dụng rất nhuần nhuyễn và thần kỳ, khiến địch nhân không hề phát hiện ra bất cứ gì khác thường thì đã chầu trời rồi, phải nói là rất quý dị.

Tra Phệ hồn kiếm vào vỏ, Takitori không để ý mấy cái xác ninja này, xoay người rời khỏi. Trong mười năm hắn giết quá nhiều rồi nên không còn cảm giác gì nữa.

Takitori cũng không biết sau khi hắn rời đi được mấy phút thì có một nhóm ninja khác xuất hiện và bắt đầu điều tra hiện trường, những việc này dù có biết thì hắn cũng chỉ hừ lạnh một tiếng.

Lúc này, hắn đang nằm trên một chiếc võng được bên từ những dây leo trong rừng, đôi mắt màu bạc nhìn bầu trời xanh thẳm, chân hơi đung đưa, những cơn gió nhẹ thổi qua khiến vài sợi tóc tung bay.

Takitori hiện đang ở trong căn cứ của hắn, căn nhà trên cây. Bên trong căn nhà có đầy đủ tiện nghi không thiếu thứ gì, không gian lại thoáng mát rộng rãi, nhưng nếu nhìn từ bên ngoài thì nơi đây không khác gì một tán cây rậm rạp um tùm cả, đây là thành quả lao động của hắn trong mấy tháng liền đó.

Số từ: 1105

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65: Namikaze Minato Và Cấp Bậc Trong Giới Ninja.

Đưa tay nâng tách trà trên bàn, nhấp một ngụm, vị trà vừa chát vừa thơm thấm vào lưỡi, hòa tan trong miệng, Takitori lim dim mắt hưởng thụ phút giây bình yên này.

Nhưng quãng thời gian bình yên không kéo dài lâu, bên ngoài đột nhiên vang lên vài âm thanh đánh giết, có vẻ như lại có nhóm ninja nào đó chiến đấu rồi, chiến tranh mà.

Takitori nhẹ nhàng đặt ly trà xuống, tay ngoắt một cái, hành trang lập tức xuất hiện.

Tiki bám trên mặt của hắn với hình dạng chiếc mặt nạ, đây là tên mà hắn đặt cho thú biến hình.

Xoay người rời khỏi căn cứ, Takitori vừa ra khỏi tán cây thì liền chứng kiến tràng cảnh chiến đấu.

Hai nhóm ninja đứng ở hai bên đối diện nhau, phân biệt là làng lá và làng đá, trong đó dẫn đầu nhóm ninja làng lá là một thanh niên tóc vàng rất đẹp trai, quần áo bảo vệ màu xanh đặc trưng của làng lá.

Takitori nhìn người thanh niên này, khoe miệng cong lên “Vây mà lại gặp được ở đây, xem ra mình cũng có duyên quá đó chứ, hắc hắc!”

Thanh niên tóc vàng đẹp trai kia không ai khác chính là Namikaze Miato, Hokage đệ tứ tương lai, biệt danh Tia chớp vàng nổi tiếng khắp thế giới ninja, nhưng mấy chuyện này cũng phải sau đại chiến ninja lần thứ ba này đã, hiện tại Minato chỉ là thượng nhẫn (Jounin) hơi nổi mà thôi.

Nói tới thượng nhẫn, ta nhìn qua cấp bậc phân chia trong giới ninja một lát.

Đầu tiên là Hạ Nhẫn (Genin), cấp bậc ninja thấp nhất; dù vậy, trình độ giữa các ninja Hạ Nhẫn rất khác nhau. Họ được đặt trong một nhóm 3 người, và sau đó được một thầy giáo được chỉ định giảng dạy. Việc này để dạy các ninja Hạ Nhẫn việc phối hợp đồng đội và cảm nhận cuộc sống ninja thực sự dưới sự giám sát của một ninja cao cấp. Các nhóm này được lập dựa trên kỹ năng riêng của từng người, nên nhờ đó cả nhóm sẽ có sự cân bằng. Khi trở thành Hạ Nhẫn, ninja bắt đầu đóng góp chút ít cho kinh tế đất nước. Họ thường được gửi làm nhiệm vụ cấp D, là những nhiệm vụ cấp thấp nhất và hầu như không hề nguy hiểm, hay những ninja Hạ Nhẫn kinh nghiệm thường được gửi làm nhiệm vụ cấp C, là những nhiệm vụ có cấp độ cao hơn chút đỉnh và bắt đầu dính đến công việc "ninja" thực sự, dù vậy khả năng đó rất thấp.

Ninja Trung Nhẫn (Chounin) là những ninja được quyền chăm lo cho ninja khác. Họ đã trưởng thành có mức độ chủ yếu là nhờ kỹ năng chiến thuật và hoạt động đồng đội. Vài người trong số họ, có nhiệm vụ là một đội trưởng của nhóm nhỏ, cần phải đưa ra quyết định và sử dụng triệt để kỹ năng của từng ninja dưới quyền cậu nhằm đạt hiệu quả tối đa. Khi đạt Trung Nhẫn, ninja có thể mặc một bộ áo giáp chiến thuật có những túi đựng ống cuộn. Ninja Trung Nhẫn thường được gửi đi làm nhiệm vụ cấp C và B.

Ninja Thượng Nhẫn (Jounin) là một ninja đầy kinh nghiệm với những kỹ năng cá nhân tuyệt vời, có nhiệm vụ như một đại tướng quân sự. Họ thường được gửi đi làm nhiệm vụ cấp A, và những ninja kinh nghiệm có thể còn được gửi đi làm nhiệm vụ cấp S (được coi là khó nhất), và có thể thực hiện

nhệm vụ một mình. Họ thỉnh thoảng được chỉ định làm giáo viên cho một nhóm Hạ Nhẫn ba người. Hầu hết ninja Thượng Nhẫn có thể sử dụng ít nhất 2 loại nhẫn thuật, có vài kỹ năng về ảo thuật, và có kỹ năng thể thuật trên cấp bình thường.

Ninja Tinh anh Thượng Nhẫn (Tokubetsu Jounin, đôi khi gọi tắt là Tokujou) là những ninja hơn cả một ninja Thượng Nhẫn toàn vẹn, vì có trình độ Thượng Nhẫn trong một mảng cụ thể, giống như các chuẩn úy quân sự trong thế giới thực.

Kage (Ảnh), cơ bản là ninja mạnh nhất trong ngôi làng tương xứng. Kage có vị trí ngang hàng với lãnh chúa của nước đó, điều hành hoạt động trong làng và là người quản lý xã hội ninja. Dù vậy có thể có ngoại lệ, khi ninja đó không còn sức mạnh như lúc đạt danh hiệu Kage vì tuổi tác, đương nhiên bị những ninja trẻ tuổi hơn vượt qua. Một Kage có thể về hưu và trao danh hiệu cho ai khác. Năm vị Kage có những danh hiệu khác nhau trong làng. Đó là:

Hokage (Hỏa Ảnh) Kage của Làng Lá.

Kazekage (Phong Ảnh) Kage của Làng Cát

Mizukage (Thủy Ảnh) Kage của Làng Sương mù.

Raikage (Lôi Ảnh) Kage của Làng Mây .

Tsuchikage (Thổ Ảnh) Kage của Làng Đá.

Ninja Hạng S, là những ninja đã đạt được sức mạnh vượt xa một ninja Thượng Nhẫn bình thường và có danh tiếng rộng khắp. Cái tên này đúng hơn chỉ là một danh hiệu chứ không phải thứ hạng chính thức trong làng. Vài ninja hạng này bỏ lại ngôi làng của họ và đi tìm kiếm tham vọng của riêng mình, vì thế trở thành ninja chạy trốn. Ninja hạng này thường được ghi trong sổ đen, một danh sách những ninja thù địch được đánh dấu để ám sát mà mỗi ngôi làng cung cấp cho các ninja Thượng Nhẫn và thành viên Âm Bộ. Hầu hết ninja, ngay cả hạng cao, quyết định bỏ chạy còn hơn là đối đầu ninja hạng S. Ninja hạng S thường được biết bằng biệt danh mà kẻ địch hay đồng đội gọi họ. Ví dụ, Tam Nin Huyền Thoại (Samnin) gồm 3 người (Tsunade, Jiraiya, và Orochimaru) đều là ninja thuộc hạng S.

Âm Bộ (ANBU) thật ra là viết tắt của Âm Sát Chiến Thuật Đặc Thù Bộ Đội (Ansatsu Senjutsu Tokushu Butai) một tổ chức gồm các nhóm truy sát phục vụ trực tiếp dưới quyền người lãnh đạo làng. Đội Âm Bộ đeo mặt nạ hình thú vật bằng sứ để phân biệt bản thân với ninja thường và để ẩn danh, còn có một bộ đồng phục cơ bản gồm bộ áo giáp màu đen và xám, giáp tay, một hình xăm xoắn ốc đặc trưng trên vai trái và một cây nhẫn giả đao đeo sau lưng (dù vậy một số Âm Bộ nhất định trùm vải đen). Họ biết được thành phần cơ thể con người, và sáng tạo ra các thuật để bổ sung cho nhiệm vụ, như làm tê liệt đối phương. Âm Bộ được coi là cao cấp, và có thể thực hiện những nhiệm vụ nguy hiểm. Trong hàng ngũ Âm Bộ của Làng Sương mù tồn tại một nhóm nhỏ tên là Truy Nhẫn Giả (Ninja truy bắt, Oinin), được giao nhiệm vụ săn lùng ninja chạy trốn, và tiêu hủy cơ thể họ, nhờ vậy bí mật của ngôi làng họ sẽ không bị lộ cho người ngoài. Hatake Kakashi là một cựu Âm Bộ của làng Lá, cũng như Uchiha Itachi.

Làng lá có 2 tổ chức giống Âm Bộ nhưng lại hoàn toàn khác.

Cảnh Vệ Bộ Đội làng Lá (Konoha Keimu Butai), hay nói gọn là Đội Cảnh Sát, là một tổ chức riêng biệt ở làng Lá. Biểu tượng của nó chính là gia huy Uchiha vì gia tộc Uchiha đã sáng lập ra tổ chức để bày tỏ sự tin tưởng với Hokage Đệ Nhị. Đội Cảnh Sát trước kia hầu hết là người bộ tộc Uchiha. Đội Cảnh Sát có nhiệm vụ thi hành luật pháp trong làng, và quyền phán xét của họ là hầu như không hạn chế trừ phi họ được Hokage điều khiển, dù vậy họ vẫn tôn trọng hệ thống điều tra của Âm Bộ.

Nhị Thập Tiểu Đội (Nijū Shotai) là một lực lượng được lập ra bởi Tsunade, Hokage Đệ Ngũ, dùng cho mục đích bắt giữ, và nếu cần thiết, giết luôn thành viên tổ chức Akatsuki ở Hòa Quốc. Lực lượng này gồm những nhóm 24 người.

Âm Bộ làng Lá thường được Hokage điều khiển, nhưng vài năm trước khi mạch truyện chính xảy ra, đã có một Ban Huấn luyện Âm Bộ có tên "Root". Root được tạo ra và điều khiển bởi Danzou, người đã huấn luyện khắc nghiệt với trẻ em từ khi chúng còn bé. Việc này nhằm mục đích loại bỏ tất cả cảm xúc và giúp thành viên hoàn thành nhiệm vụ mà không bị ăn năn (Bài tập cuối cùng - giết đi những người thương yêu nhất của mình). Root còn dự định đi xa hơn trong việc thể hiện niềm tin rằng ninja không được bày tỏ cảm xúc, vì họ nghiêm cấm các thành viên không được sở hữu bất kỳ thứ gì có thể gọi lên cảm xúc. Vì Danzou là một kẻ hiếu chiến và tranh chấp với Hokage Đệ Tam, Root đã bị giải tán. Dù sao, nhiều cựu thành viên vẫn còn trung thành với Root.

Y Liệu Nhẫn (Iryō-nin) là ninja chuyên về chữa trị vết thương - ninja y thuật và sử dụng thuật chữa trị để chữa thương cho người khác. Muốn trở thành một Y Liệu Nhẫn cần có trí thông minh và sự điều khiển chakra xuất sắc, vì Y Liệu Nhẫn cần chakra để chữa thương. Ngoài việc được huấn luyện chữa trị, khả năng chiến đấu của họ chủ yếu là thể thuật, với trọng tâm là các đòn né tránh, vì cái chết của Y Liệu Nhẫn có thể dẫn đến cái chết của cả đội.

Ninja chạy trốn hay Bạt Nhẫn (Nukenin) là những ninja đã rời bỏ làng của mình, và vì vậy có thể bao gồm ninja ở bất kỳ hạng nào. Những ninja này được coi là phản bội và bị săn lùng vì họ có những bí mật trong người. Những ngôi làng khác rất quan tâm trong việc mua thông tin này vì rất hữu dụng khi có được một huyết kê giới hạn của làng nào đó.

Ninja nấu ăn (Ryounin Cooking-nin) là những ninja chuyên về nấu ăn. Họ chỉ làm việc ở Lôi Quốc. Họ thường đi bộ quanh rừng và những con đường quanh các làng, chờ đợi những ninja đói khát đi qua. Khi họ thấy một nhóm ninja đang đói, họ sẽ làm đủ món cho những người đó ăn.

Số từ: 1860

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 66: Triệu Hồi Thuật, Gamabunta Xuất Hiện.

Takitori ngồi xồm trên cành cây, ần đi khí tức bản thân không để đám ninja bên dưới kia phát hiện.

Bên dưới, hai nhóm ninja đã bắt đầu lao vào nhau, với sự lãnh đạo vào khả năng chiến đấu phi thường cộng với nhẫn thuật thần kỳ của Minato, nhóm ninja làng lá nhanh chóng áp đảo và giải quyết toàn bộ ninja của làng đá.

Sau khi trói lại những người đầu hàng, Minato để mọi người nghỉ ngơi, chữa trị vết thương trên người, bản thân tự đứng trông chừng xung quanh.

Đột nhiên Minato xoay người, tay ném phi tiêu về phía tán cây bên trái, miệng quát “Ài?”

Những người đồng đội trong nhóm đang nghỉ ngơi và chữa thương nghe thấy đội trưởng họ quát, tức thì đứng lên tập trung tinh thần cảnh giác xung quanh.

Bộp bộp bộp.

Một tràng vỗ tay đột nhiên vang lên.

“Không hổ là Tia chớp vàng của làng lá, độ cảm ứng rất cao!”

Takitori từ từ hiện ra, tung người nhảy xuống đứng đối diện với Namikaze Minato, vòng hai tay trước ngực, bộ dạng rất bình thản.

Nhóm người trông thấy có người xuất hiện liền cảnh giác, đến khi nhìn rõ thân ảnh người mới đến thì lấp bắp kinh hãi.

Minato quan sát một lát, sau đó mới kinh ngạc thốt “Người là...Quý diện yêu nhân, KITORI!”

Takitori ngẩng đầu, miệng cười nhưng ngoài mặt đã bị “mặt nạ” che đi không thấy được, hắn nói “Xem ra danh tiếng của ta cũng vang dội đấy chứ, chắc không kém Tia chớp vàng đâu nhỉ?”

Những ninja làng lá nghe hắn nói như vậy đều thầm mắng “Có mà xú danh thì có”.

Minato không để ý câu nói của Takitori, anh bình tĩnh nhìn hắn “Người đến đây không biết có chuyện gì?”

Takitori nhìn lại Minato, cười một cái “Cũng chả có gì, chỉ muốn xem thử Phi lôi thần thuật có lợi hại như người ta vẫn đồn thổi hay không mà thôi.”

Minato còn muốn nói gì nữa nhưng lập tức dừng lại vì Takitori đã vung tay ném ra những chiếc phi tiêu tấn công đồng đội của anh, anh vội vàng lùi lại, hai tay không ngừng nghỉ phóng ra phi tiêu đáp trả.

Keng keng keng keng.

Những chiếc phi tiêu của Minato đánh bật phi tiêu của Takitori ra hướng khác.

Takitori cũng không thất vọng, hắn chỉ muốn thử xem tốc độ phản ứng của Hokage đệ tứ trong tương lai thế nào mà thôi.

Hai tay hắn nhanh chóng kết ấn, tốc độ lấy mắt thường không thể nhìn rõ được.

“Thủy độn, Liên hoàn thủy đạn.”

Takitori há miệng phun những quả cầu nước được áp súc lại và bắn ra với tốc độ kinh người và liên miên không dứt như một khẩu súng tiểu liên.

Ở đối diện, Minato cũng không chần chờ, tay phải xoay mấy cái, một quả cầu bằng khí xoay tròn với tốc độ cao tạo ra những âm thanh gió rít chói tai.

Rasengan xuất hiện.

Minato tạo ra Rasengan xong rồi ném tới.

Rasengan bay đi cuốn theo những bụi đất, lá khô. Quả cầu va vào những quả thủy đạn của Takitori tạo ra.

Ầm

Vụ va chạm tạo ra sương mù mù mịt bao phủ không gian.

Takitori hai tay lập tức kết ấn khác, hần mới chỉ kết được một nửa thì sau lưng truyền tới tiếng gió.

Phập.

Người hần bị chém làm đôi, không biết từ lúc nào Minato đã di chuyển sau lưng hần.

Hai phần cơ thể của Takitori bị chém làm đôi nhưng hoàn toàn không có chút màu nào chảy ra, kể đó, hai phần cơ thể này đột nhiên mờ đi và biến mất.

Minato nhìn thấy thì bật thốt “Tàn ảnh!” Anh không ngừng lại phút giây nào, thân người lập tức biến mất.

Nơi Minato biến mất bất thành linh xuyên đầy gai nhọn bằng đất.

“Thỏ độn – Địa thứ!”

Đứng ở gần đó, Takitori nhìn Minato đã biến mất và xuất hiện tại một gốc cây, hần cười “Phi lời thần thuật không hổ là Phi lời thần thuật, tốc độ quả thực rất nhanh, nếu vậy thì đỡ thử chiêu này xem.”

Takitori cúi người, hai tay đập mạnh xuống đất “Thỏ độn – Mặt đất rung động.”

Rầm rầm rầm

Lấy vị trí của Takitori làm trung tâm, mặt đất xung quanh quanh nứt ra hình thành những khe nứt sâu hoắm.

Con chấn động khiến cây cối hai bên ngã đổ, những thanh phi tiêu cắm bốn phía của Minato bị chôn vùi, lúc này, Minato không thể dùng Phi lời thần thuật được nữa.

Nhóm ninja làng lá trong khi hai người chiến đấu đã lui ra ngoài xa nên không bị ảnh hưởng.

Minato thấy Phi lời thần thuật bị vô hiệu hóa, tay phải đưa lên, miệng cắn vào ngón cái và kết ấn “Thuật triệu hồi – Gamabunta!”

Bùm.

Một làn khói bao phủ lấy Minato, sau đó một bóng đen hiện ra để anh cười lên.

Takitori nhảy lui về sau, phóng lên ngọn cây cao, mắt hướng về phía trước.

Khói mù dần tan rã, bóng đen hiện rõ dưới ánh mặt trời chiếu rọi.

Một con cóc khổng lồ có bộ da màu đỏ gỉ, xung quanh mắt, trên môi và ngực của mình có màu đỏ sáng. Ngoài ra, bên mắt trái có một vết sẹo to dài. Trên người con cóc này mặc một chiếc áo khoác lớn màu xanh, và mang theo một thanh Tantou ở hông (Tatou là đoản đao của nhật). Trong miệng lại ngậm một tẩu thuốc, khói bay nhân nhật.

Con cóc bự chà bá mở miệng nói, âm thanh ồm ồm như sấm dậy “Minato, có chuyện gì gọi ta ra đây?”

Đứng trên đỉnh đầu Gamabunta, Minato đáp “Gặp phải đối thủ quá mạnh, một mình tôi không làm gì được.”

Gambunta kinh ngạc “Có kẻ mà ngươi không đánh lại sao? Là kẻ nào.” nói rồi liền nhìn xung quanh.

Takitori đứng trên đỉnh ngọn cây, hai tay vòng trước ngực, đôi mắt màu bạc tập trung quan sát con cóc khổng lồ, sau đó hần nói với Minato “Đã phải dùng tới Thông linh thú rồi sao Minato, xem ra là ta đã đánh giá quá cao ngươi rồi.”

Minato không đáp lại mà chỉ nhìn Takitori. Gambunta bên dưới thì tập trung vào một thân ảnh nhỏ xíu trên ngọn cây, toàn thân bạch sắc, bên hông treo một thanh kiếm màu tím, mặt lại đeo một chiếc mặt nạ quỷ, đặc biệt đôi mắt màu bạc phản chiếu ánh mặt trời.

“Người này... không tầm thường!” Đây là kết luận của Gamabunta.

“Đúng là không tầm thường, Phi lời thần thuật không có hiệu quả với hần.” Minato gật đầu.

“Cả Phi lời thần thuật...” Gamabunta thất kinh, nó nhưng biết rõ sự lợi hại của Phi lời thần thuật, thế mà kẻ trước mắt kia lại đối phó được, bản lĩnh này không phải dạng vừa đâu.

“Tán gẫu xong chưa, ta đánh đây.” Takitori quát lớn rồi lao tới.

“Rất kiêu ngạo!” Gamabunta nói.

Minato trông thấy Takitori lao đến thì hét “Bunta!”

Chỉ thấy con cóc khổng lồ nhảy lên cao, miệng phồng lớn.

“Thủy Độn: Thiết Pháo Ngọc”.

Gamabunta phun ra pháo nước tấn công Takitori.

Ầm

Một mảnh rừng xanh bị đánh nát, bụi bay mù mịt. Gambunta đáp xuống, một người một cóc tập trung tìm kiếm mục tiêu.

Minato đang nhìn xung quanh thì cảm thấy điều gì, lập tức kết ấn, thân hình đồ sộ của Gamabunta cùng anh liền biến mất và hiện ra phía sau.

Ầm

Một quả cầu nước cực đại đánh vào chỗ hai người vừa biến mất.

Takitori lúc này đang ở trên khoảng không phía trên, ánh mắt màu bạc lạnh nhạt nhìn vào một người và một cóc bên dưới, miệng lẩm nhẩm mà chỉ có hân mới nghe được “Phi lời thần thuật quả nhiên phiền toái.”

Thì ra vào lúc này, khi Gamabunta đang nói chuyện, Minato đã âm thầm đặt ấn ký của mình lên phi tiêu và ném nó về phía sau để phòng hờ. Do đó mới tránh thoát được một chiêu Thủy độn – Cự thủy đạn của hân. Mà hân đã dùng tới Thuấn di để tránh khỏi Thủy pháo ngọc của Gamabunta và nhanh chóng kết ấn phản công nhưng đáng tiếc không trúng.

Takitori đứng thẳng người, bàn tay nắm lấy chuỗi Phệ hồn kiếm, nhưng suy nghĩ một hồi lại thờ dài buông ra, hân nói với Minato “Namkaze Minato, hôm nay đánh đến đây thôi, lần sau sẽ lĩnh giáo nhiều hơn. Tạm biệt!”

Nói xong, hân trực tiếp biến mất khỏi tầm mắt của Minato và Gamabunta, để lại hai khuôn mặt không biết làm sao của hai người.

Số từ: 1647

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Đau Khổ? Hy Vọng?

Takitori phóng người di chuyển qua các nhánh cây thoăn thoắt nhanh như một con gió vô hình.

Khi đã cảm thấy chung quanh không còn khí tức của người lạ nào nữa, hân sử dụng Thuấn Di, lập tức biến mất, để lại vài lá cây khô bị gió thổi bay trong không khí.

Lúc này tại Làng Mưa, trên khoảng đất trống và ở giữa là một cái hồ rộng, sâu tương đối. Bên trong hồ có hai thanh niên với trang phục màu đen.

Một trong hai người nam có mái tóc màu cam, khuôn mặt cương nghị, đôi mắt ngưng trọng nhìn lên những kẻ đứng trên miệng hồ trước mắt.

Người nam bên cạnh, với mái tóc đỏ rủ xuống che một bên mặt, con mắt bên trái kỳ lạ màu tím nhạt với những vòng tròn đồng tâm ở trong.

Hai người đứng trong mưa, mặc kệ những giọt nước mưa đánh vào người vẫn nghiêm túc nhìn lên đám người đứng trên miệng hồ kia. Hai thanh niên này lần lượt là Nagato và Yahiko, là hai người đồng sáng lập ra tổ chức Akatsuki mạnh mẽ, gây biết bao phiền toái cho làng lá sau này, nhưng hiện tại thì tổ chức này vẫn còn yếu kém lắm.

Đám người trên miệng hồ bao vây ba người họ, lấy một người đàn ông trung niên làm thủ lĩnh, người này ăn vận kỳ lạ, trên người mặc trang phục của ninja nhưng trên mặt lại đeo một chiếc mặt nạ như bộ phận lọc không khí, trông giống như một chiếc rọ mõm động vật vậy. Người này chính là Salamander Hanzo.

Lúc này đây, đám người của Hanzo đang bắt giữ một người con gái mặc y phục giống như của Nagato và Yahiko, trên tóc cô có cài một bông hoa hồng bằng giấy, người con gái này là Konan.

Hanzo ngay từ đầu muốn Nagato và Yahiko đầu hàng và về dưới trướng của ông ta nhưng đáng tiếc hai người này lại không đồng ý, cuối cùng, Hanzo dùng Konan để uy hiếp hai người, hoặc đầu hàng hoặc một trong hai người phải chết.

Sau giây phút khó khăn lựa chọn, Yahiko quyết định tự sát và chết trong tay của Nagato.

Nagato quá đau đớn trước cái chết của người bạn, anh dùng con mắt Rinneگان triệu hồi Ngoại đạo ma tượng (Gedo Mazo) và liên kết với nó thông qua những thanh sắt màu đen cắm trên lưng. Nagato sử dụng sức mạnh của Ngoại đạo ma tượng tiêu diệt kẻ thù, nhưng đã không giết được kẻ cầm đầu

Salamander Hanzo do hấn trốn quá nhanh.

Hiện tại, Nagato đang quỳ trước thi thể của người bạn Yahiko đang nằm trong lòng của Konan, đột nhiên không gian phía sau anh chấn động rồi hiện ra thân ảnh của một người. Hai người Nagato và Konan đồng loạt nhìn về kẻ mới xuất hiện.

“Xem ra ta đã đến trễ!” Kẻ mới đến phát ra âm thanh từ đằng sau chiếc mặt nạ quý, đôi mắt màu bạc phản chiếu ánh sáng khiến nó càng thêm rực rỡ.

“Người là... quý diện yêu nhân, KITORI!” Nagato nhìn đối phương một chốc rồi nói ra “Người muốn gì?” Tâm trạng của Nagato bây giờ không tốt nên giọng nói mang theo tia khó chịu.

Trong thời gian Akatsuki hoạt động thì anh có nghe nói đến người này, danh tiếng rất nổi nhưng không phải tốt đẹp gì. Bây giờ anh đang trong hoàn cảnh khó khăn thì người này lại mò đến, phải cảnh giác là đương nhiên.

Kẻ đến chính là Takitori. Khi đang chiến đấu với Minato thì hấn cảm nhận được tia chấn động từ ký ấn hấn đặt trong người Yahiko.

Mấy năm trước, Takitori có đến làng Mura và muốn tìm Nagato để lấy con mắt Rinnegan, nhưng lúc ấy hấn không biết nhà của Nagato ở đâu cũng như lúc ấy hấn đang vội nên không có tìm kỹ, đến khi hấn tình cờ gặp được một đứa trẻ lang thang với mái tóc màu cam, hấn biết đây là Yahiko lúc nhỏ, hấn mới đặt một ấn ký trong người nó để sau này quay lại vì hấn biết sau này ba đứa trẻ Nagato, Yahiko và Konan sẽ tụ họp lại với nhau. Takitori cũng không vội lấy Rinnegan nên đặt ấn ký trong người Yahiko để sau này biết vị trí mà tìm đến.

“Chúng ta làm giao dịch thế nào?” Đằng sau chiếc mặt nạ quý phát ra âm thanh.

“Ta không cần!” Nagato trực tiếp từ chối.

“Ta có thể hỏi sinh Yahiko!” Takitori không để ý đến lời từ chối của Nagato.

Nagato và Konan đồng thời ngẩng đầu nhìn Takitori, hai người hầu như không tin vào tai của mình, Konan vội vàng hỏi lại, âm thanh thốt ra động lòng người (cái này không đúng thì thôi nhé.)

“Người...vừa nói gì?”

Nagato cũng đồng dạng nhìn Takitori, trái tim nhảy lên liên tục vì kích động.

“Ta nói...” Takitori chậm rãi nhắc lại “Ta có thể hỏi sinh người bạn Yahiko của hai người.”

“Người nói thật!” Nagato âm thanh kích động, tâm trạng vui sướng không thể diễn tả được.

Takitori gật đầu xác nhận khiến hai người lòng thầm nhẹ nhõm. Sau đó, Nagato mặt nghiêm túc nhìn Takitori “Vậy người muốn ta làm gì?”

Nagato đương nhiên biết không có chuyện bánh từ trên trời rơi xuống, người này đưa ra điều kiện thực hiện thì tất nhiên muốn nhận lại thứ gì đó, tuy nhiên, anh không để ý, dù người này muốn mạng của anh cũng được miễn hấn cứu được Yahiko.

Takitori chậm rãi lắc đầu “Ta không đòi hỏi gì nhiều, chỉ yêu cầu gia nhập tổ chức Akatsuki của các người mà thôi, tuy nhiên ta nói trước là ta sẽ không làm theo lời của các người, ta chỉ hành động theo ý ta mà thôi, tất nhiên, sẽ không ảnh hưởng đến tổ chức!”

“Tại sao?” Nagato hỏi, anh không hiểu, hoàn toàn không hiểu, Akatsuki của bọn họ hiện giờ không mạnh mẽ gì, vậy tại sao lại gia nhập vào lúc này.

“Người không cần quan tâm, ta có ý định của ta, chỉ cần biết ta sẽ không gây hại đến tổ chức là được!” Takitori trả lời, nhưng trong lòng lại thêm một câu ‘ít ra là không phải bây giờ, còn tương lai thì tùy, hắc!’

Nagato suy nghĩ trong phút chốc rồi gật đầu đáp ứng, việc quan trọng trước mắt là phải cứu Yahiko, còn những chuyện khác để sau.

Takitori thấy Nagato đồng ý thì đưa tay vào trong ngực, nhưng tinh thần thực ra đang liên hệ với không gian giới chỉ đeo trên ngón tay, hấn cũng không muốn tiết lộ chuyện chiếc nhẫn có thể chứa đồ với bất kỳ ai. Hấn lấy ra một lọ thuốc và ném nó cho Nagato rồi nói.

“Cho người bạn của người nuốt vào, hai mươi bốn tiếng sau hấn sẽ sống lại, trong lúc đó nên giữ thi thể hấn cẩn thận, có chuyện gì xảy ra thì tự chịu trách nhiệm!”

Nói xong, Takitori xoay người biến mất, để lại Nagato mặt phức tạp, tay nắm chặt lọ thuốc hấn đưa cho.

Số từ: 1309

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: Thời Gian Trôi Đi Như Nước Trải Mây Trôi.

Giải quyết xong chuyện của Nagato, Takitori trở về ngôi nhà trên cây của mình. Hắn suy tính chiến tranh giới ninja lần thứ ba này cũng gần kết thúc rồi, Obito cũng sắp ‘chết’, sau đó Kakashi nhận Sharingan từ Obito và đánh sập cầu Kannabi đánh dấu kết thúc chiến tranh.

Takitori cũng không tính tham gia vào, gần đây hắn cảm thấy chakra trong cơ thể hơi có trạng thái bất thường, có lẽ sắp đột phá.

Hắn hiện tại đang ở Kage đình phong, tức ngang với Hokage đệ nhất khi toàn thịnh, nếu bây giờ hắn đột phá vượt qua bước này, hắn sẽ bước tới gần hơn cánh giới của Lục Đạo tiên nhân, đến khi đó, Otsutsuki Kaguya cũng không còn quá nguy hiểm nữa, mặc dù không mạnh bằng nhưng ít nhất giữ cái mạng nhỏ này không chết là được rồi.

Ngồi xếp bằng trên sàn nhà, hơi thở chậm rãi nhưng sâu lắng, tinh thần tiến vào trạng thái mộng lung, Takitori bắt đầu vận chuyển và áp súc chakra trong cơ thể. Cứ thế hết lần này đến lần khác, chakra bị nén đến mức độ nhìn như hóa lỏng, trong khi đó chakra được tạo ra liên tục khiến quá trình này không có điểm dừng. Chakra trong cơ thể dần dần ít đi nhưng sức mạnh lại không giảm, trái lại còn tăng thêm.

Đến khi chakra trong cơ thể Takitori đã nén đến hết cỡ, số lượng chakra dần tăng lên đều đều nhưng sự khác biệt là chakra bị áp súc đến một mức độ khó tin.

Takitori tập trung tinh thần điều khiển chakra không bạo động, chỉ cần sơ sót chốc lát thì với lượng chakra bị nén ép kinh người kia mà bộc phát thì nổ banh xác là điều tất yếu.

Chakra trong cơ thể tăng lên, dần dần nó đạt tới giới hạn có thể chịu đựng nhưng Takitori không hề dừng lại, vẫn tiếp tục tạo ra chakra, nén ép chakra, tăng lên chakra đã nén ép đủ cho cơ thể đang cực kỳ khó chịu nhưng hắn không quan tâm, như bị điện cứ tiếp tục như thế.

Trong cơ thể, chakra đang rục rịch khó có thể khống chế, bất cứ lúc nào cũng có thể bạo động.

Ngay khi chakra không thể khống chế được nữa thì Takitori đột nhiên mở tròng mắt, quát to.

“Phá!”

Trong đan điền của hắn tức thì xuất hiện một tia khí lưu kỳ dị, tia khí lưu kỳ dị này ngay khi vừa xuất hiện liền chạy loạn trong cơ thể hắn, chakra cũng bắt đầu bạo động.

Nhìn từ bên ngoài, lớp da của Takitori như có ngàn con giun chui lúc nhúc hình thành những gợn sóng mà chỉ cần nhìn vào cũng kinh hãi gần chết. Bất quá, dù trong tình trạng như vậy nhưng khóe miệng của hắn lại cong lên như đang vui mừng chuyện gì đó.

Rắc.

Ngay lúc này, trong cơ thể hắn vang lên một âm thanh rất nhỏ, hầu như không thể nghe được, giống như tiếng bê tông bị nứt ra.

Không phải là lớp da gợn sóng của Takitori bị rách mà đây là vách ngăn cánh giới bị phá vỡ. Chakra như dòng nước lũ tìm được nơi thoát, ào ào chảy đi, thực lực của hắn bắt đầu tăng lên. Đến khi chakra trong cơ thể trở về yên tĩnh, tia khí lưu kỳ dị cũng quay lại đan điền và biến mất như chưa từng xuất hiện.

Mười năm, Takitori trải qua mười năm cố gắng, hắn đã điều khiển được một tia khí lưu kỳ dị trong đan điền, cũng vì nguyên nhân có tia khí lưu này nên mười năm qua thực lực của hắn mới tăng nhanh một cách khủng bố như vậy.

Trải qua mười năm tìm hiểu, Takitori rốt cuộc biết được trong đan điền của hắn có chứa những tia khí lưu kỳ dị mà khi gặp tình huống khó khăn thì bọn nó mới chui ra. Hắn không biết chính xác số lượng của bọn nó nhưng hắn khẳng định không hề ít, so với số chakra hiện giờ của hắn thì còn nhiều hơn. Đây quả là kinh khủng, phía biết lượng chakra của hắn hiện tại còn nhiều hơn cả Ví thú nữa, chưa kể lượng chakra này đã được áp súc tới đa.

Bỏ ra mười năm, Takitori cũng điều khiển được tia khí lưu kỳ dị này, dù chỉ có một tia nhưng đừng khinh thường, một tia này cũng đủ để lật ngược ván cờ, sức mạnh của nó còn hơn cả một đòn toàn lực của hắn nữa, đủ biết một tia khí lưu kỳ dị này mạnh đến nhường nào.

Trở lại hiện tại, Takitori đang bình ổn lại tinh thần, lớp da gợn sóng của hắn cũng trở lại bình thường. Đột nhiên hắn phun ra một ngụm máu đen. Chui đi những tia máu dính trên miệng, hắn khẽ nói

“Khá tốt, đột phá về sau, những tạp chất trong cơ thể bị bài trừ đi hết, cơ thể thoải mái không ít. Không biết hiện tại bản thân mạnh đến mức nào? Đã sánh với Lục Đạo được chưa nhỉ?”

Đứng dậy khởi động vài cái, lắc lắc cổ, Takitori vẫy vẫy ngón tay với thú biến hình Tiki của hắn, ngay lập tức nó bay tới và bám trên mặt hắn, mặt nạ đã có. Dù không bám trên mặt của hắn thì Tiki vẫn luôn ở hình dạng một chiếc mặt nạ, nếu không có lệnh của hắn thì nó sẽ không biến đổi sang hình dạng khác.

Mở cửa bước ra ngoài, Takitori phóng người đi, hắn phải xác định xem bây giờ là khi nào. Đừng xem hắn đột phá nhanh như vậy, thực ra thời gian đã trải qua rất lâu rồi, mỗi lần hắn đột phá đều tốn một khoản thời gian nhất định, ít nhất là ba tháng. Do đó hắn mới ra ngoài tìm hiểu xem cốt truyện đã xảy ra chưa.

Trải qua hồi thăm, Takitori biết được chiến tranh thế giới ninja lần thứ ba kết thúc cách đây ba tháng với thắng lợi thuộc về làng lá.

Minato Namikaze trở thành anh hùng của làng Lá và được biết đến với biệt danh Tia chớp vàng, đồng thời được Hokage đệ tam truyền vị trở thành Hokage đệ tứ.

Kakashi Hatake được phong danh hiệu Jounin sau khi phá hủy thành công cầu Kannabi, được biết đến với danh hiệu Ninja Sao Chép với Sharingan bên mắt trái.

Takitori về lại ngôi nhà trên cây của mình, đặt ‘mặt nạ’ trên bàn, hẩn ngồi trên võng và trầm tư. Minato đã thành Hokage đệ tứ vậy tức là Obito mang Cửu Vĩ tấn công làng lá sắp xảy ra, sau đó cốt truyện chính thức bắt đầu. Hẩn cần phải suy tính lại kế hoạch sau này mới được đồng thời hẩn cũng cảm khái thời gian trôi thật nhanh a.

Số từ: 1244

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Quỷ Dữ Trở Về.

Bộp bộp bộp

Âm thanh tiếp xúc của bàn chân và những nhánh cây phát ra khi Takitori đạp qua chúng, hẩn vội vã di phóng đi hướng về làng Lá. Hẩn dự định đánh nhau một trận với Cửu Vĩ để xác định xem bản thân mạnh tới mức nào, hơn nữa hẩn còn có một kế hoạch khác cần thực hiện, nhưng vì tính toán thời gian có chút sai lệch nên khi Obito xuất hiện cướp Cửu Vĩ hẩn không có mặt, cho nên hiện giờ hẩn đang vắt chân lên cổ mà chạy đây này.

Cũng khổ, lần trước đánh nhau với Minato hẩn quên đặt ấn ký chứ nếu không chỉ cần Thuận di một cái là tới nơi thôi.

Àm

Ngay khi Takitori đến gần biên giới làng Lá thì xuất hiện một vụ nổ lớn, sóng xung kích ép tới chỗ hẩn đứng.

Mây hơi nhúu lại, hai chân Takitori đi chạy nhanh hơn.

Grào

Ngay giữa không trung, một con quái thú xuất hiện, thể hình khổng lồ giống cáo, bộ lông màu cam hơi đỏ, phía sau nó là chín chiếc đuôi đang vẫy động. Khi nó rơi xuống tạo ra con chấn động và những vết nứt to lớn.

Cửu Vĩ tấn công.

Cửu Vĩ đứng trên mặt đất, miệng gào thét, chín đuôi vung vẩy, mặt đất bị tàn phá sau nặng nề, những ngôi nhà bị thổi bay.

Những ninja làng Lá cấp tốc lao tới, thi triển các ấn thuật hồng ngân cản Cửu Vĩ, nhưng tất cả đòn tấn công từ bọn họ đều không xi nhê gì, trái lại còn khiến con vĩ thú thêm điên cuồng.

Takitori đứng trên một tảng đá, đôi mắt nhìn xung quanh hiện trường tìm kiếm ai đó, có vẻ như Minato – Hokage Đệ Tứ, vẫn còn đang chiến đấu với Obito.

Cơ hội của hẩn đến rồi. Không chần chờ thêm giây nào, Takitori dẫm mạnh chân tạo lực đẩy phóng đi, hai tay liên tục kết ấn.

Thủy độn – Cự thủy đạn.

Một quả cầu nước khổng lồ thành hình xuất hiện tập trung sự chú ý của mọi người đang chiến đấu, ngay cả Cửu Vĩ cũng dừng việc tàn sát các ninja lại, đôi mắt to đầy sát khí của nó nhìn chằm chằm kẻ mới đến, bản năng mách bảo kẻ này rất nguy hiểm. Tuy nhiên, do chịu sự khống chế của Obito nên nó không lùi bước. Lập tức há miệng, những viên chakra màu trắng và đen hiện ra rồi từ từ hợp lại với ti lệ nhất định, Bom Vĩ thú.

Takitori phát tay ném quả cầu nước khổng lồ bay đi, đồng thời Cửu Vĩ ngậm lấy Bom Vĩ thú và... há miệng phóng. Luồng năng lượng kinh khủng xé rách không khí hủy diệt mọi thứ trên đường đi.

Hai đòn tấn công va chạm nhau, cầu nước khổng lồ dừng lại tức khắc rồi vỡ tung, những giọt nước văng tung tóe. Bom Vĩ thú vẫn tiếp tục đi tới bỏ qua sự ngăn chặn của quả cầu nước.

Takitori không hề kinh ngạc chút nào, quả cầu nước nhìn thì to nhưng nó yếu xìu à, muốn ngăn cản Bom Vĩ thú là điều không thể, hơn nữa đây lại là Bom Vĩ thú của vĩ thú đứng đầu.

Hai tay Takitori nhanh chóng kết ấn với tốc độ chóng mặt, hầu như không nhìn rõ được, đã thế mỗi tay lại kết ấn song song nhau.

Vụt vụt.

Hai quả cầu nước ngay lập tức xuất hiện trên đầu hắn, kích cỡ thậm chí vượt qua cả quả cầu nước đầu tiên.

Thủy độn – Song cự thủy độn.

Hai tay Takitori vẫn không ngừng, liên tục kết những ấn gần như giống nhau.

Thủy độn – Tam cự thủy độn.

Thủy độn – Tứ cự thủy độn.

Thủy độn – Ngũ cự thủy độn.

Thủy độn – Lục cự thủy độn.

Thủy độn – Thất cự thủy độn.

Thủy độn – Bát cự thủy độn.

Thủy độn – Cửu cự thủy độn.

...

Lúc sau, che kín trên bầu trời là đông đảo những quả cầu nước với kích cỡ khổng lồ.

Những ninja làng Lá trừng to mắt nhìn lên trời, miệng há hốc không thốt nên lời, chuyện này vượt qua khả năng tiếp nhận của họ. Phải biết chakra một người là có hạn, dù có là tộc Senju nổi tiếng với sự dồi dào chakra đi chăng nữa thì cũng không có khoa trương như thế này.

Thế mà người lạ mặt kia lại làm ra một màn kinh người như thế, thật là khủng khiếp a. Như vậy thì chakra của người này đến mức nào đây?

Không chờ bọn họ tự đoán kết quả, những quả cầu nước khổng lồ kia bắt đầu động.

Takitori phát tay, tất cả cầu nước thì nhau bay xuống.

Ầm ầm ầm ầm...

Những quả cầu nước liên tiếp va chạm với Bom Vĩ thú tạo ra những âm thanh đinh tai nhức óc. Dù cho chỉ trong tích tắc bị phá hủy những Takitori vẫn không nao núng, từng quả từng quả liên tục ngăn cản bước tiến của Bom Vĩ thú.

Takitori có thể giải quyết nhanh gọn con vĩ thú này, chỉ cần Thuận di một cái ra đằng sau nó rồi cho cú đâm hết sức là kết thúc nhanh gọn.

Nhưng hắn không làm như vậy, thứ nhất hắn chưa muốn thay đổi cốt truyện, thứ hai là để thăm dò sức mạnh của một con vĩ thú để điều chỉnh kế hoạch của hắn, và cuối cùng là tiêu khiển tí xiu. Ai bảo mấy con vĩ thú là những sinh vật mạnh nhất trong giới ninja đây, không lấy bọn nó tiêu khiển thì lấy ai đây, thực lực của hắn hiện giờ đã quá mạnh rồi, dù có là Kage cũng không chịu nổi một đòn của hắn nữa là.

Những viên cầu nước khổng lồ vẫn thi nhau lao xuống ngăn cản Bom Vĩ thú, đến lúc này năng lượng của Bom Vĩ thú đã không còn mạnh bạo như lúc đầu, chỉ thấy Bom Vĩ thú càng ngày càng nhỏ rồi biến mất.

Lúc này, trên bầu trời vẫn còn khá nhiều cầu nước khổng lồ, đủ thấy tốc độ kết ấn lẫn chakra của Takitori kinh khủng thế nào.

Và vào bây giờ, hiện trường một mảnh im lặng, các ninja làng Lá chỉ biết cầm nín nghe gió thổi xì xào. Cửu Vĩ thần tình ngưng trọng quan sát đối phương, cơ thể căng ra, chỉ cần kẻ kia có động tác gì thì nó sẽ lập tức đáp trả.

Đôi mắt màu bạc đằng sau chiếc mặt nạ quý phản chiếu ánh trắng, vào ban đêm như thế này càng rực rỡ và yêu dị, đến lúc này ai cũng biết người đến là ai. Dù lần đại chiến thế giới ninja lần ba đã kết thúc từ lâu nhưng danh tiếng của hắn vẫn còn vang vọng khắp nơi, kẻ gieo rắc nỗi sợ hãi cho biết bao ninja trên chiến trường, người luôn luôn đeo một chiếc mặt nạ quý dữ, toàn thân y phục màu trắng làm nổi bật mái tóc đen nhánh, đôi mắt màu bạc mà bất cứ ai nhìn vào cũng lạnh gáy – quỷ diện yêu nhân, KITORI.

Số từ: 1322

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 70: Cừ Vĩ! Nằm Xuống Cho Ta!

Grào

Cừ Vĩ cuồng hồng, không quan tâm kẻ trước mặt mạnh bao nhiêu, chỉ biết kẻ này đã chọc giận nó dù nó tức giận sẵn rồi. Hai chân sau tạo lực đẩy cơ thể lao tới, mười móng vuốt cào đối phương như muốn xén thành mười mảnh.

Đối mặt với hai tay, mười vuốt nhọn hoắt, Takitori vẫn ung dung, đừng quên phía trên của hắn vẫn còn một đồng quả cầu nước khổng lồ, luôn trong tình trạng sẵn sàng hy sinh đối phó địch.

Chờ Cừ Vĩ tới đủ gần, Takitori hai vẩy vẩy, hàng loạt quả cầu nước khổng lồ điên cuồng lao xuống khóa chặt Cừ Vĩ.

Ầm ầm ầm ầm

Như một băng đạn súng AK, những quả cầu nước bắn liên hồi không ngừng nghỉ vào Cừ Vĩ.

Con vĩ thú chỉ né được mấy trái đầu, nhưng số lượng lại nhiều cộng thêm chúng tấn công từ bốn phương tám hướng, hầu như chả có đường nào thoát. Kết quả, Cừ Vĩ ăn trọn mấy chục quả liên.

Nằm rạp trên đất, toàn thân ướt sũng, Cừ Vĩ thờ hồng học nhưng đôi mắt đầy giận dữ vẫn không giảm tí nào.

Takitori nhìn Cừ Vĩ bộ dáng không phục, hắn nhếch mép rồi không nói không rằng, hắn đáp xuống cạnh một chiếc đuôi của nó. Đứng cạnh chiếc đuôi này, Takitori như một con kiến nhỏ bé đáng thương không có sức chống cự khi so với kích cỡ chà bá lửa của cái đuôi này.

Nhưng, con kiến bé nhỏ lại nắm lấy chiếc đuôi và...quật.

Rầm

Lại quật.

Rầm rầm

Quật tiếp.

Rầm rầm rầm

Tiếp tục quật.

Rầm rầm rầm rầm...

Cừ Vĩ đáng thương bị con người bé xíu quật cho học máu mồm, toàn thân đau nhức, cảm giác như từng chiếc xương trong cơ thể gãy nát hết cả.

Trong thời gian mười năm trước kia, Takitori lợi dụng thân thể thần linh của mình, hắn đòi lấy một bộ rèn luyện thể thuật từ hệ thống rồi luyện không ngừng nghỉ suốt mười năm qua. Đến bây giờ, thân thể hắn mạnh mẽ không kém gì một con vĩ thú, cộng thêm thân thể thần linh sẵn có, hai thứ gộp làm một khiến thể thuật của hắn bước lên một tầng thứ mới, nếu mà dùng hết công suất của nó thì không kém gì Bát môn độn giáp đã mờ Thất môn – Kinh môn đầu. Nhưng cho dù chỉ dùng một phần lực cũng đủ để hắn hành Cừ Vĩ rồi.

Takitori quật thêm chục cái nữa mới ngừng lại, liếc mắt nhìn đám ninja như rót cảm đứng như trời trồng kia, hắn không để ý đến đám bọn họ, chậm chậm đi tới trước đầu của Cừ Vĩ lúc này thậm chí tội nghiệp, bộ dáng hiện tại đâu còn là kẻ đứng đầu các vĩ thú, chỉ là một con cáo đáng thương rên rĩ với cơ thể đầy máu rỉ ra

Takitori đứng đối diện với Cừ Vĩ, khẽ cười “Cừ Vĩ? Cũng phải nằm xuống cho ta!”

Cừ Vĩ nhìn người trước mặt mình, nó trời sinh cao ngạo, không sợ hãi bất cứ ai nhưng bây giờ đã bắt đầu sợ rồi, đối phương thực không phải người nữa mà là quái vật. Đập nó như con vậy.

Takitori không quan tâm đến ánh mắt sợ hãi của Cừ Vĩ, hắn lấy ra một đồng chai lọ bắt đầu...thu thập máu. Từng chai từng lọ đầy máu của Cừ Vĩ được hắn cất vào nhẫn không gian trên ngón tay nhưng nguy trang bằng cách cất những chai lọ ấy vào trong ngực.

Một lọ máu của vĩ thú đôi được rất nhiều điểm nha, nhất là máu của Cừ Vĩ, một lọ phải hơn một triệu điểm, hắc hắc. Chính vì thứ giá trị này nên hắn mới vội vàng chạy tới hiện trường như vậy chứ. Mặc dù đôi cả con vĩ thú thì điểm nhiều hơn rất nhiều, nhưng hắn không làm, hắn có dự tính khác.

Đội thu lấy khá khá số lượng máu Cửu Vĩ, Takitori mới nhìn lại con vĩ thú, nó hiện tại động còn không thể động, thân thể chồng chất vết thương, máu chảy lênh láng cả một mảng lớn, nhưng hẳn biết sức sống của một vĩ thú rất là cao cho nên bao nhiêu đây không làm khó Cửu Vĩ được, chỉ cần nghỉ ngơi tĩnh dưỡng mấy ngày là nó sinh long hoạt hổ ngay ấy mà.

Tuy vậy, Takitori vẫn lấy ra một viên Hồi thể đan, tác dụng là cho sinh vật sử dụng có thể phục hồi sức khỏe trong thời gian ngắn. Nhét viên thuốc vào mồm Cửu Vĩ, bàn tay khẽ đẩy một cái, viên thuốc trôi xuống bụng nó. Hẳn còn muốn chứng kiến một trận chiến giữa Hokage Đệ Tứ và Cửu Vĩ mà, hắc, ra tay giúp con vĩ thú này một cái.

Xong xuôi, Takitori khoe mặt vui vẻ nói với Cửu Vĩ “Cố gắng lên nhé, ta trông đợi ở ngươi, hắc!” rồi dưới con mắt kính hãi của những ninja làng lá và khó hiểu của Cửu Vĩ, hẳn lắt mình biến mất.

Hiện trường một mảnh im lặng, những sự kiện diễn ra vừa rồi thực sự vượt quá tưởng tượng của mọi người, bình sinh tới giờ thì đây là lần đầu tiên bọn họ chứng kiến được cảnh kinh thiên động địa như vậy.

Cửu Vĩ ăn xong viên thuốc mà Takitori nhét vào mồm, cơ thể nó nhanh chóng lành các vết thương, bộ lông mềm mượt như mới, nếu không phải dưới đất lênh láng máu là máu thì người ta không thể tin được con vĩ thú mạnh nhất này vừa mới bị hành tể thảm.

Nhưng Cửu Vĩ chỉ yên tĩnh trong tích tắc, sau đó nó lập tức nổi bạo, nó giận Takitori mà chém sang lũ ninja trước mặt, nhân loại nhỏ bé dám tổn thương sinh vật hùng mạnh như nó.

Grào

Tiếng rống của Cửu Vĩ lập tức đánh thức tất cả ninja, họ nhận ra tình hình bây giờ không phải lúc ngần ngừ, phải ngăn chặn Cửu Vĩ không cho nó tấn công làng đồng thời thăm chửi Takitori trong lòng, khi không lại trêu chọc Cửu Vĩ rồi đổ sang người bọn họ.

Tuy các ninja rất là oán hận nhưng họ không dám lơ là, Cửu Vĩ dù sao vẫn là vĩ thú mạnh nhất, sơ sẩy là toi mạng ngay.

Số từ: 1172

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: Phong Ấn

Takitori đứng xa xa trên một ngọn cây, mắt quan sát Cửu Vĩ tàn sát ninja làng Lá, lòng thầm nói “Đệ Tứ làm cái gì mà đến lâu vậy, theo tính toán thì hẳn hẳn phải đến rồi mới đúng?”

Trong khi hẳn đang đoán già đoán non thì chiến trường có sự chuyển biến, khoe miệng hẳn lập tức cong lên, miệng nói nhỏ “Đến rồi!”

Câu nói vừa dứt thì bên kia, trên đỉnh đầu tượng đá các Hokage, một thân ảnh màu vàng xuất hiện, sau lưng mang một cuộn trục lớn, áo choàng sau lưng bay phất phới, như ẩn như hiện mấy chữ ‘Hokage đệ tứ’ và biểu tượng trang trí lửa. Người này chính xác là Namikaze Minato – Tia chớp vàng của làng Lá.

Takitori mắt sáng quắc quan sát trận chiến giữa Minato và Cửu Vĩ.

Triệu hồi ra con cóc Gamabunta tạm thời khóa lại Cửu Vĩ không cho nó hành động nhưng điều này không giữ được lâu, Minato lập tức làm ra quyết định, dịch chuyển Cửu Vĩ và anh ra khỏi phạm vi của làng. Phía sau những ngọn núi xa xa có ánh sáng lóe lên chứng tỏ vị trí mà Đệ Tứ dịch chuyển tới.

“Mẹ nó!” Takitori phụt ra một câu chửi thề, hẳn quên mất là Đệ Tứ sẽ phong ấn Cửu Vĩ chứ không đánh nhau với nó, làm báo hẳn chờ mong một cuộc chiến hủy thiên diệt địa, hừ, làm hết cả hứng.

Hẳn liếc mắt nhìn ánh sáng phía sau những ngọn núi xa xa, Đệ Tam đã dẫn người đến vị trí của Đệ Tứ, lão già này xuất hiện lúc nào hẳn không biết mà có biết cũng chả quan tâm. Xoay người, Takitori biến mất tại chỗ.

Khi xuất hiện, Takitori đã ở bên cạnh Cửu Vĩ lúc này đang bị trói bởi phong ấn thuật của Uzumaki Kushina.

Đột nhiên xuất hiện một người khác ngay cạnh mình dù đã bày sẵn kết giới, cả hai người Minato lẫn Kushina và Cửu Vĩ đều giật mình, nhưng khi thấy rõ người đến thì biểu hiện lại rất khác biệt.

Kushina bản khoản không biết người này là ai cơ thể đi qua cả kết giới; Minato đầu tiên là bất ngờ sau đó là hơi biến sắc, không nghĩ đến người này lại xuất hiện ngay lúc này; Cửu Vĩ biểu hiện rất đặc sắc, nó vừa sợ vừa giận, muốn xông lên xé xác kẻ trước mặt này nhưng nghĩ lại lúc trước bị đập như từ thì không dám mạnh động dù cơ thể đang bị trói chặt, có lẽ nó nên cảm ơn Kushina vì đã trói nó lại không để nó hành động.

Takitori không quan tâm đến ánh mắt muốn nhai xương uống máu của Cừu Vĩ, hân hưởng Đệ Tứ gạt đầu “Đã lâu không gặp!”

“Người đến đây làm gì?” Đệ Tứ lập tức cảnh giác, phải biết danh tiếng của người này không tốt đẹp gì, chẳng qua chưa biết mục đích của đối phương nên anh mạnh dạn.

Kushina ánh mắt nhìn quan sát Takitori, âm thanh suy yếu hỏi Minato “Người anh quen sao Minato?”

Minato hơi giải thích cho Kushina, nghe xong, cô bắt đầu ho khùng khục, ánh mắt bất thiện nhìn Takitori, ý tứ không nói cũng rõ, chỉ cần hân có ý xấu thì cô sẽ dùng chút sức còn lại của mình để liều mạng.

Takitori trông thấy vẻ mặt đầy dè phòng của hai vợ chồng tức thì phì cười, quả thật hân có ý xấu nhưng hiện tại hân chưa hành động, mà cho dù hân có hành động thì chỉ với hai kẻ sức tàn lực kiệt thì có thể ngăn cản được hân sao, xì.

Ánh mắt nhìn Cừu Vĩ rồi sang đứa bé sơ sinh đặt dưới người Kushina, hân đây là Naruto, hân nói “Có vẻ như hai người định biến con mình thành Jinjuriki của Cừu Vĩ.”

Lời nói vừa xong thì Minato và Kushina bất ngờ, Minato không ngờ người này lại biết được kế hoạch của anh còn Kushina vì không biết đến dự tính của chồng.

Trông thấy biểu hiện của hai người thì Takitori chợt hiểu ra, hân không có ý tứ nói “Chà, xem ra hai người chưa bàn bạc với nhau nhỉ!”

Tiếp theo là một màn Minato thuyết phục vợ mình, lời lẽ rất dịu dàng và uyển chuyển, khiến cho người ngoài như Takitori cũng phải cảm thán không thôi, nhưng hân không xen vào, xem phim trực tiếp hay hơn xem manga nhiều, hắc.

Minato thuyết phục được Kushina xong, ánh mắt Đệ Tứ nhìn sang Takitori, hân biết ý tứ của Minato, đây là đang hỏi hân muốn gì đây mà. Hân nhìn lại Đệ Tứ rồi mỉm cười một cái, đột nhiên Minato cảm thấy không ổn, quả nhiên, Takitori hai tay kết ấn nhanh như chớp.

Từng ấn từng ấn bay vào người Cừu Vĩ, nó rống to như phải chịu nổi thống khổ khổng lồ, sau đó chỉ thấy cơ thể Cừu Vĩ từ từ co lại khoảng chừng nắm tay, Takitori chớp lấy và...đánh vào trong thân thể nhỏ bé của Naruto.

Bộp

Giống như vỗ nhẹ trên bụng đứa trẻ, Takitori hoàn thành xong công việc, vỗ vỗ tay.

Mọi chuyện diễn ra quá, đến khi hai vợ chồng Đệ Tứ tỉnh lại thì đã quá trễ, Minato biến sắc chỉ vào Takitori

“Người...”

Kushina vội ôm lấy Naruto cẩn thận xem xét toàn bộ thân thể đứa con bé bỏng của cô. Ngoại trừ trên chiếc bụng tròn trắng mịn có ấn ký hình tròn xoáy mờ thì tất cả đều bình thường, khuôn mặt đáng yêu vẫn đang say ngủ. Kushina thở phào một hơi rồi âm thầm nhìn sang Takitori.

Không để ý đến ánh mắt giết người của hai người, hân không nhanh không chậm nói “Không cần cảm ơn, ta đã giúp phong ấn con Cừu Vĩ vào trong đứa con hai người, hắc, nhưng đó mới chỉ là phong ấn tạm thời mà thôi, nếu không gia cố lại thì Cừu Vĩ có thể thoát ra bất cứ lúc nào, đến lúc đó...hắc hắc”

Hân không nói hết câu nhưng hai vợ chồng Đệ Tứ đều hiểu rõ, nếu để Cừu Vĩ chui ra ngoài thì đứa con của họ sẽ chết ngay tức khắc. Khuôn mặt yêu thương và đau đớn ôm lấy Naruto, Kushina nhìn sang chồng mình, Minato cũng đang nhìn hai người quan trọng nhất của anh, hàm răng cắn chặt vào nhau.

Đệ Tứ đặt bàn tay lên bụng Naruto, Bát Đồ Phong Ấn.

Trên bụng Naruto lập tức xuất hiện ký tự phong ấn chứng minh thuật đã hoàn thành. Tuy vậy, Minato lại không hề vui vẻ tí nào, anh không tự tin Naruto sau này có thể điều khiển được hoàn toàn Cừu Vĩ, nếu chỉ với một nửa thì có thể và đó cũng là kế hoạch của anh, một nửa phong ấn trong người anh và nửa còn lại trong người Naruto. Nhưng sự xuất hiện của quỷ diện yêu nhãn – Kitori đã hoàn toàn phá vỡ mọi tính toán của anh, điều này thật không tốt tí nào.

Takitori nhìn Đệ Tứ hoàn thành phong ấn, hân mỉm cười một cách khó hiểu, ánh mắt màu bạc yêu dị nhìn hai vợ chồng Đệ Tứ “Xong rồi chứ? Vậy thì hai người...chết đi thôi!”

Nói xong, trong tay hân bỗng xuất hiện một thanh kiếm màu tím, lưỡi kiếm một đường thẳng xuyên qua ngực hai người. Biến cố thành linh xảy ra khiến hai người không kịp phản ứng.

Máu tuôn ra xối xả khi Takitori rút kiếm khỏi ngực hai người, cười nhàn nhạt nhìn sự sống đang dần trôi qua. Đến khi hai người chỉ còn lại một hơi thở thì hân mới xoay người biến mất.

“Ta sẽ chăm sóc cho con của hai người, cứ yên tâm mà ra đi, hắc hắc!”

Số từ: 1425

Chương 72: Tộc Uchiha Bị Diệt. Lần Đầu Gặp Obito

Mười năm trôi kể từ khi Cửu Vĩ Yêu Hồ tấn công làng Lá, Namikaze Minato – Hokage Đệ Tứ, đã anh dũng hy sinh khi ngăn chặn Cửu Vĩ tấn công làng và anh được mọi người công nhận là anh hùng của làng.

Một buổi tối tại làng Lá, trong đại trạch của tộc Uchiha. Đêm nay là một đêm đặc biệt, bánh răng vận mệnh bắt đầu di chuyển.

Một bóng đen di chuyển trong màn đêm, đi qua những ninja gác đêm và lấy mạng của họ. Bóng đen chạy nhanh qua những khu nhà ở, thu lấy sinh mạng mọi người rồi rời đi nơi khác tiếp tục công việc.

Takitori ngồi trên mái nhà quan sát bóng đen thực hiện công việc tử thần, khóe miệng luôn treo nụ cười mỉm.

“Uchiha Itachi, thật khổ công cho người dù hết lòng vì làng Lá nhưng kết quả nhận được lại không ra sao.”

Bỗng hán quay đầu nhìn sang hướng khác, nơi đó cũng có một bóng đen khác thực hiện công việc giống như Itachi, chỉ có điều người này ra tay nhanh gọn hơn Itachi nhiều, trên mặt đeo một chiếc mặt nạ xoắn ốc chỉ lộ ra con mắt phải với Sharingan ba cầu ngọc.

“Obito? Quả nhiên là người tham gia vào việc này. Mình có nên gặp gỡ một lần không nhỉ?”

Về cảm, Takitori cười hắc một tiếng, thân hình của hán biến mất.

Obito vừa mới kết thúc một sinh mạng, anh đứng dậy chuẩn bị tìm mục tiêu tiếp theo, đột nhiên anh dùng lực nhảy lui lại, ngay tại chỗ anh đứng bị một chiếc phi tiêu cắm vào.

Phập

Một người thanh niên từ trong hư không xuất hiện ngay tại chỗ phi tiêu vừa cắm trên đất, người này mặc trang phục màu trắng rất nổi bật trong màn đêm như thế này, khuôn mặt bị che đi bởi một chiếc mặt nạ, đôi mắt màu bạc lóe sáng trong đêm tối.

Obito ánh mắt co rút, thốt lên “Quý diện yêu nhân KITORI!”

Dù chưa từng gặp mặt nhưng danh tiếng của người này rất vang dội trong thế chiến thứ ba, trước khi gặp tai nạn thì Obito có nghe qua từ thầy của mình là Hokage Đệ Tứ, không ngờ tới lúc này lại chạm trán.

“Người biết ta?” Takitori mở miệng “Xem ra ta rất nổi tiếng nhỉ.”

“Trong thế chiến thứ ba thì người nào không biết Quý diện yêu nhân KITORI, tử thần của các ninja, nghe danh đã lâu nay mới có dịp diện kiến. Không biết người tìm đến ta có việc gì?” Obito cũng không quá sợ hãi, anh bình tĩnh hỏi.

“Cũng không có gì, ta chỉ tò mò muốn biết kẻ dẫn con vĩ thú chín đuôi tấn công làng Lá vào mười năm trước có thực lực như thế nào ? Không biết sau mười năm thì người từng là đệ tử của anh hùng làng lá có vượt qua được sự phụ của mình hay chưa?” Takitori ánh mắt đầy thâm ý liếc Obito.

Nghe đến đây, Obito tức thì biến sắc, anh quát lạnh “Người là ai?”

Vẫy vẫy ngón tay khiêu khích, Takitori cười “Ta là ai? Muốn biết thì tự mà tìm hiểu.”

Obito âm trầm nhìn người đối diện, bỗng một con xoáy xuất hiện ngay tại mắt phải, cơ thể của Obito biến mất.

Takitori cười cười “Kamui à, đúng là rất tiện lợi, rất thích hợp để đánh lén và né tránh, nhưng...” nói được một nửa thì hán vung tay đâm mạnh ra phía sau.

Bốp

Obito không biết xuất hiện phía sau từ lúc nào và đã ăn trọn cú đâm vào mặt bay đi, trước khi chạm đất thì Obito đã phát động Kamui biến mất.

“Dùng nó trước mặt ta thì không có ích gì đâu.” Takitori nhàn nhạt cười.

Qua mấy lần giao thủ, Obito đã xác định kẻ được gọi là Quý diện yêu nhân KITORI không phải hư danh, dù anh có được Kamui nhưng vẫn không thể chạm vào góc áo của người này. Đây là lần đầu tiên anh cảm thấy vô lực trước đối thủ của mình, dù trước đây chiến đấu với sự phụ của anh, Minato, thì anh vẫn vững tin mình có thể đánh bại được ông.

Takitori nhìn Obito hiện ra, hắn nói “Vui đùa thế đủ rồi, ta có lời nhờ người nhắn với Pain đây. Vài tháng nữa ta sẽ tới Akatsuki, mong rằng hắn chưa quên lời hứa năm xưa đã hứa với ta.” nói xong, hắn lác người biến mất.

Obito mắt đầy ngưng trọng nhìn nơi Takitori biến mất, anh hoàn toàn không cảm nhận được bất kỳ chấn động nào của không gian, như vậy chứng tỏ người này không có dùng tới Kamui hay Phi Lô Thần Thuật, nhưng như thế càng làm anh thêm kinh hãi, không có hai thuật này mà vẫn có thể ung dung, nhẹ nhàng biến mất trước mắt anh thì sức mạnh thật sự của người này đến mức nào. Nghĩ đến lần giao tranh vừa rồi, nếu kẻ này mà ra tay thật sự thì chắc bản thân anh bị giết trong vòng mấy nốt nhạc, anh rùng mình nghĩ.

Takitori hiện ra tại một nơi không xa, ánh mắt hắn nhìn về hướng tộc Uchiha, khóe miệng hơi cong lên, thậm chí nói “Đủ vui nha, hy vọng lần sau gặp lại hai người các người còn có thể tiêu khiển được.”

Lần nữa lác người biến mất, Takitori di chuyển về ngôi nhà trên cây của mình, tối nay hắn rất vui nên quyết định đi ngủ sớm.

Đặt mặt nạ trên bàn, Takitori nằm trên võng đung đưa, hai mắt xuất thần nhìn ánh trăng sáng rọi trên bầu trời, tâm trí bay đi đâu không biết.

“Trăng ở nhà chắc cũng sáng như thế này nhỉ.”

Số từ: 1059

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 73: Đội Số 7

Buổi sáng tinh mơ với ánh nắng mặt trời ấm áp, những chú chim hót líu lo trên cành, khẽ vỗ đôi cánh như chào đón ngày mới tươi đẹp.

Một chú chim nhỏ bay qua cửa sổ đậu trên người một thanh niên đang ngủ, khuôn mặt không tỉnh là quá đẹp trai nhưng ít ra cũng là mỹ nam khó tìm. Hơi thở đều đặn, sâu lắng trầm tĩnh, thiếu niên khẽ mở mắt.

Không gian như sáng hơn bởi đôi mắt màu bạc lóe sáng khi tiếp xúc với ánh mặt trời ấm áp.

Vươn vai một cái, Takitori đứng dậy hít thở khí trời tươi mát vào sáng sớm. Bỗng tai hắn hơi giật, mắt ngưng lại nhìn về một hướng, chân mày hơi nhếch lộ ra vẻ bất ngờ. Hắn trông thấy gì?

Một đoàn đội ninja đang tiến về phía hắn, không phải, chính xác thì chỉ vô tình đi về hướng này, có lẽ là đi ngang qua đây. Đội ninja này gồm một ông già mang balô to tướng, ba đứa nhóc khoảng mười một mười hai tuổi và một thanh niên.

Ba đứa nhóc, hai nam một nữ. Một đứa nam mặt đẹp trai dù không bằng Takitori nhưng nhìn cũng được, mái tóc đen tuyền rẽ hai mái, quần soọc trắng, áo thun màu đen, sau lưng có in hình quạt tròn, tộc Uchiha. Đứa nam còn lại thì mặc đồ màu cam, tóc màu vàng lôm chôm, hai bên má có mấy vết hằn giống như rìa. Đứa nữ thì toàn thân màu hồng, mắt màu xanh lục, tóc rẽ hai bên và thả dài sau lưng.

Người thanh niên trong đội nhìn không ra mặt mũi do bị tấm vải đen che mất nửa khuôn mặt, cộng thêm tấm băng trán kéo xéo xuống che đi mắt trái nên không nhìn rõ diện mạo, nhưng từ những đường nét của khuôn mặt thì không khó đoán đây cũng là một mỹ nam. Mái tóc bạc trắng vênh lên cao tạo ra một khuôn mẫu rất phong cách.

Bốn người đều mang tấm băng trán có ký hiệu làng lá.

Takitori nhìn thì nhận ra ngay đây là đội số 7 của đám tân sinh làng lá năm nay, Sasuke – tộc nhân cuối cùng của Uchiha trừ Itachi, Naruto – jinnuriky của Cừu Vĩ đồng thời là con trai của Hokage Đệ Tứ lừng danh, Sakura – đệ tử tương lai của Tsunade nhưng hiện tại chỉ là một ninja bình thường, và người thầy hướng dẫn kiêm bảo vệ nhóm, Kakashi – ninja sao chép với con mắt Sharingan đồng thời là con trai của Nanh Trắng làng lá rất nổi tiếng.

Takitori không ngờ tới hôm nay lại gặp được đội số 7 huyền thoại này, nhìn tình hình thì có vẻ như cả đội đang làm nhiệm vụ vượt cấp lần đầu tiên, bảo vệ một ông già về Sóng quốc để xây cây cầu nối các đảo lại với nhau. Hắn rờ cằm, suy nghĩ trong chốc lát rồi ngoắc tay, mặt nạ lập tức xuất hiện trên mặt nhưng không phải hình quỷ dữ mà chỉ là không có hình dạng, hắn cũng không muốn vừa xuất hiện với hình dạng cũ thì cái đội này liền chạy, phải biết danh tiếng của hắn rất rất lớn nha, hầu như không Jounin nào không biết, đặc biệt là Jounin tinh anh như Kakashi. Vì lẽ đó, hắn bảo con thú cưng của hắn biến thành một chiếc mặt nạ bình thường, thay lại bộ đồ khác tuy cùng màu trắng nhưng phong cách lại khác biệt với bộ hắn thường mặc khi còn là quý diện yêu nhân KITORI.

Chuẩn bị xong xuôi, Takitori nhảy ra ngoài và lén lút đi theo đội số 7, với thực lực hiện tại của hắn thì không khó để không bị phát hiện, dù có là jounin tinh anh như Kakashi đi chăng nữa.

Naruto tinh thần hưng phấn đi đầu, Sakura và Sasuke đi ở hai bên quan sát đề phòng nhưng vẫn không giấu nổi tâm trạng vui vẻ, dù sao cũng chỉ là thiếu

niên mới ra khỏi làng lần đầu tiên, Kakashi đi ở cuối vừa bao quát toàn bộ vừa bảo vệ được cả nhóm khi có chuyện. Cả đội tạo thành vòng tròn vây lấy ông già Tazuna, người cần bảo vệ trong nhiệm vụ lần này.

Giữa lúc cả nhóm đi trên đường thì xuất hiện một vùng nước, duy chỉ có Kakashi là liếc mắt một cái, còn lại đều không hề hay biết vẫn vô tư tung tăng như thường.

Takitori nhìn vùng nước kia, hần cười nhạt một cái thầm nói ‘Thủ đoạn không ra sao, giữa trời quang mây tạnh thế kia thì lấy đâu ra một vùng nước lớn như thế, tối hôm qua cũng không có mưa nữa, do đó muốn qua mặt được một jounin dày dạn kinh nghiệm như Kakashi chỉ là mơ tưởng viễn vông.’

Quả như vậy, sau khi cả đội đi qua được một khoảng thì từ trong vùng nước lao ra hai ninja lạ mặt tấn công Kakashi. Ban đầu cả đội đều bất ngờ, Naruto và Sakura thì ngăn người rồi hốt hoảng, còn Sasuke liền hành động ngay tức khắc, cậu nhóc tiến lên chặn trước ba người còn lại.

Kakashi dùng thể thuật tránh né hai ninja ám sát rồi giết ngược lại hai gã này.

Đến lúc này, Sasuke mới thả lỏng, Naruto và Sakura phục hồi lại, Naruto cảm thấy ê mặt và tự đâm vào mu bàn tay mình bằng vũ khí của hai tên ninja xấu số kia, tự thề với trời rằng sau này sẽ không như vừa rồi lần nào nữa. Đến khi được Kakashi nói trên vũ khí của hai tên ninja có độc thì cậu nhóc mới hoảng loạn cầu cứu.

Takitori nhìn Naruto lảng xảng mà không nhận được cười, lắc lắc đầu, thầm nói ‘ Vẫn còn là một đứa nhóc a!’

Kakashi cầm mu bàn tay Naruto lên xem thì phát hiện vết thương đã lành tự bao giờ, hơi kinh ngạc nhưng nghĩ đến Cửu Vĩ liền bình tĩnh lại. Sau đó anh mới quay sang tra hỏi ông Tazuna, nhiệm vụ này đã vượt quá cấp C khi có tới hai Chunin tham gia vào ám sát và sau này có thể hơn, trở thành cấp B hoặc cao hơn. Kakashi yêu cầu hủy bỏ nhiệm vụ này.

Ông Tazuna này liền giờ trở khóc lóc, kể chuyện tội nghiệp để lấy thiện cảm. Naruto liền dĩnh bầy và cả đội đành tiếp tục nhiệm vụ.

Takitori thu hết tất cả vào mắt, hần thở dài một hơi rồi bám theo đội số 7. Phải biết sau đó cả nhóm sẽ gặp được một trong Thất kiếm làng sương mù, Momochi Zabuza, nắm trong tay thanh Kubikiribocho với khả năng đặc biệt là tự chữa lành khi có máu. Thanh kiếm này chiếm số điểm không thấp đâu nha, đây là lý do hần đi theo đội số 7 chứ không thì ở nhà ngủ sướng hơn.

Số từ: 1238

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 74: Nộp Thanh Dao Của Người Lên

Sáu người, năm trước một sau tiếp tục lên đường. Chỉ đi khoảng một đoạn thì bốn phía xung quanh chợt xuất hiện sương mù.

Kakashi dừng lại cảnh giác, anh có cảm giác không tốt khi sương mù xuất hiện.

Takitori thấy sương mù xuất hiện thì khóe miệng cong lên, hần biết Zabuza đã tới rồi, vậy tức là thanh Kubikiribocho cũng đi theo, hắc hắc.

Thanh Kubikiribocho hay Dao Phù, còn gọi là thanh Trảm Dao, là một thanh kiếm mạnh trong Thất Kiếm của làng Sương Mù. Nó có hai phần khuyết trên lưỡi đao có thể dùng để trồng vào cô nạn nhân. Thanh đao này có thể hấp thụ sát từ máu của nạn nhân để tự tái tạo, vậy nên nó không bao giờ bị sút mẻ.

Kakashi đang cảnh giác thì anh nghe thấy tiếng gió, biến sắc mặt anh nhảy tới đề mấy người Naruto cúi xuống.

Ngay lúc họ vừa cúi xuống thì một thanh đao to và dài bay xoẹt qua, nếu không phải Kakashi phản ứng kịp lúc thì chắc bốn người Naruto đã đầu lia khỏi cổ.

Thanh đao bay đi và cắm phập vào một thân cây, trên cán đao lập tức xuất hiện một người đầu quấn băng vải che đi nửa mặt, trên trán có hộ ngạch của làng Sương Mù.

Momochi Zabuza xuất hiện.

Kakashi nhìn người mới đến tức thì mặt ngưng trọng, thầm mắng lão già Tazuna không biết bao nhiêu lần, nhiệm vụ cấp C mà có cả Jounin tham dự vào thì đã vượt qua cả cấp B, đến cấp A rồi, thật phiền toái mà.

Takitori ngồi xồm trên cành cây nhìn hai jounin là Kakashi và Zabuza đối thoại mà ngáp ngắn ngáp dài, hần đang trông chờ trận chiến của hai người đây, nếu hai người họ mà còn dồng dài nữa thì hần lên luôn khỏi chờ chi cho mệt.

Kakashi và Zabuza đã gặp may vì hai người đã thôi không đồng dài mà xáp lại chiến với nhau.

Zabuza lợi dụng sương mù tạo sẵn một phân thân bằng nước đánh về phía nhóm Naruto. Kakashi vội vàng quay trở lại ứng cứu, mặc dù đến kịp lúc nhưng anh cũng rơi vào thế bị động và trong chớp mắt bị Zabuza đánh rơi vào hồ nước gần đó và bị nhẫn thuật Thủy lao của gã giam cầm lại.

Tiếp đó, Naruto và Sasuke hợp tác với nhau để giải cứu thầy Kakashi của chúng.

Naruto sử dụng Đa Trọng Ảnh Phân Thân để đánh lạc hướng Zabuza, trong lúc đó thì cậu nhóc biến mình thành một chiếc Shuriken và rơi vào tay Sasuke.

Sasuke vừa cầm lên chiếc Shuriken thì biết ngay là do Naruto biến thành, cậu quăng hai chiếc Shuriken nằm sát nhau mà nhìn qua giống như chỉ một chiếc mà thôi. Vì lẽ đó đã gạt được Zabuza, Naruto đâm vào người Zabuza và giải thoát cho Kakashi khỏi Thủy lao thuật.

Đến đây, cuộc chiến cũng đi đến hồi kết khi Kakashi dùng tới con mắt trái Sharingan sao chép lại tất cả nhẫn thuật của Zabuza và dùng nó đánh trả lại chính gã. Kết thúc cho lần ra sân bại trận của ác quỷ Momochi Zabuza.

Takitori nhìn Zabuza ngất xỉu nằm dưới gốc cây, hấn định bước ra thì bỗng vỗ trán, quên mất Haku còn chưa xuất hiện kia mà, hai người này luôn đi chung với nhau không tách rời, hèn chi hấn cứ cảm thấy thiếu thiếu gì đó, hắc, với cả hấn cũng hứng thú với Băng độn của cậu ta.

Ngay lúc Kakashi nắm Zabuza lên thì ba thanh phi tiêu bằng băng bay tới đâm vào người của Zabuza.

Kakashi nhìn lên thì phát hiện không biết khi nào trên nhánh cây đã đứng một người đeo mặt nạ hình thú.

Sau một lúc nói chuyện, Kakashi đã để Haku mang đi Zabuza, đến khi hai người này đi được một lát thì anh mới phát hiện không đúng nhưng đã muộn.

Takitori bỏ qua đội 7, lập tức bám theo Haku, thanh Kubikiribochō vẫn trên người Zabuza nha, không theo gã thì theo ai nữa. Về sau đội số bảy cũng xem như đã an toàn.

Đội cho Haku vác Zabuza đi tới một mảnh đất trống thì Takitori liền nhảy ra chặn trước mặt cậu ta.

Haku nhìn người đột nhiên chặn lại mình thì giật mình, có người theo dõi nhưng cậu không hề phát hiện ra, điều này chứng tỏ người đến rất mạnh. Âm thầm cảnh giác, Haku nói “Người là ai?”

Takitori cũng không dài dòng “Đưa ta thanh Kubikiribochō.”

“Người cần thanh Kubikiribochō làm gì?” Haku hỏi lại.

Takitori không trả lời mà chỉ nhìn Haku, ánh mắt như muốn nói “Tại sao ta phải nói cho người?”.

“Ta sẽ không đưa thanh Kubikiribochō cho người.” Haku cũng không tức giận mà từ chối thẳng thừng.

Takitori liền cười, cười đến Haku không hiểu ra sao, rồi hấn búng tay một cái.

Haku sắc mặt trắng bệch. Xung quanh cậu thỉnh thoảng xuất hiện vô số những quả cầu nước to khủng bố khóa chặt tất cả đường lui. Cậu không sợ chết nhưng lại sợ đại nhân Zabuza của cậu gặp nguy hiểm.

Sau mấy lần cân nhắc, Haku đành thả thanh Kubikiribochō xuống đất, cậu nói “Vậy đã được chưa?”

Takitori hơi giật đầu, búng tay, vô số quả cầu nước biến mất. Hấn chậm rãi tiến tới gần Haku, nhặt lên thanh Kubikiribochō rồi nói nhỏ vào tai của Haku “Nếu tên Zabuza tỉnh lại và muốn lấy lại thanh Kubikiribochō này thì cứ tới chỗ của Kakashi tìm ta.”

Nói xong hấn bước tới ba bước rồi lác mình biến mất. Ánh mắt Haku lập lòe nhìn nơi Takitori vừa biến mất, không biết suy nghĩ điều gì, sau đó cậu vác Zabuza chạy đi.

Số từ: 1061

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Thật Ôn Ào

Vác thanh đại đao sau lưng, Takitori nhanh chóng di chuyển về hướng của đội số 7 đang cư ngụ. Hiện tại thì có lẽ bốn người đã đến nhà của ông già Tazuna rồi, không biết Kakashi đã bắt đầu huấn luyện hai đứa nhóc Naruto và Sasuke chưa nhỉ?

Bịch bịch.

Đến khi cách ngôi làng của ông già Tazuna một đoạn thì tai hắn nghe thấy tiếng bước chân giống như đang chạy rất nhanh. Khóe miệng hơi cong lên, hắn biết hai tên nhóc kia đang luyện tập kỹ thuật đi trên cây đây mà.

Lặng lặng núp sau một lùm cây quan sát hai đứa nhóc, Takitori nhìn cảnh tượng hai đứa ganh đua nhau từng chút một. Dù Sasuke có vượt lên trước Naruto thì thằng nhóc này vẫn không chịu kém, cứ dốc sức trèo lên cây rồi té xuống, trèo lên té xuống không biết mấy chục lần.

Quan sát một hồi, hắn cũng nhàm chán, ngáp một cái rồi phóng người rời đi tìm một nơi trống trải thoải mái dừng chân nghỉ ngơi đợi mấy ngày.

Vừa mở mắt ra thì Takitori đã nghe thấy tiếng đánh nhau ở đâu đó, hắn bật người dậy lần theo âm thanh đánh nhau phát ra. Mấy ngày này hắn ngồi chờ đến phát chán rồi, luôn thầm chửi tên Zabuza ăn gì mà tới chậm quá vậy, cho đến ngày hôm nay...

Trên một cây cầu đang xây dở đang diễn ra hai cuộc chiến nảy lửa, một là giữa Sasuke với Haku và còn lại là Zabuza với Kakashi.

Haku sử dụng huyết kế giới hạn - Băng độn của mình áp đảo lấy Sasuke, dù rằng trong mấy ngày này Sasuke được Kakashi chỉ dạy cách điều khiển chakra nhưng bao nhiêu đó cũng chả thấm thía gì, vẫn ăn hành như thường.

Takitori cũng lắc đầu, thậm chí nói Kakashi cũng quá lười biếng, phải biết nhiệm vụ hộ tống này thời gian cũng không ngắn, thế mà chỉ dạy cho ba đứa nhóc mỗi cái điều khiển chakra, thế thì làm ăn được gì, bảo sao đội 7 là đội yếu nhất lúc đầu truyện cơ chứ, nếu không phải luôn gặp khó khăn và bức ra tiềm lực bản thân thì...chắc. Bấy nhiêu đây cũng đủ thấy Kakashi không thích hợp làm giáo viên rồi.

Tiếp tục, Sasuke bị Haku cầm đầy gai băng trên người đã không chịu nổi. Lúc này thì tên to mồm nhất xuất hiện, rất biết chọn thời điểm nhưng đến khi nhảy vào thì bị ăn đòn ngay tức khắc.

Kakashi nóng lòng muốn trợ giúp hai đứa nhóc nhưng Zabuza ngăn cản không thoát ra được.

Đến khi Sasuke vì đỡ đòn cho Naruto mà lâm vào tình trạng chết lâm sàng, Naruto quá tức giận đã bộc phát ra chakra của Cửu Vĩ và đánh bay Haku nhưng cậu nhóc vẫn không giết đối phương.

Kakashi bên này đã xuất ra kỹ năng thành danh của anh, Lôi độn – Chidori, với ý định một chiêu kết thúc.

Takitori nhìn tới đây thì biết được đã tới lượt hắn, ngay lập tức hắn sử dụng pháp tắc không gian – dịch chuyển tức thời, đến ngay bên cạnh Haku, bàn tay nắm lấy cổ tay Kakashi khiến nó dừng lại đột ngột, chỉ cách ngực của Haku mấy centimet.

Đột ngột xuất hiện người lạ, tất cả đều giật mình. Kakashi giật tay khỏi bàn tay của kẻ mới đến, lui lại vài bước, ánh mắt tập trung trên người đối phương.

Quần áo một màu trắng toát, mặt đeo chiếc mặt nạ không có hình thù cụ thể chỉ lộ ra đôi mắt màu bạc yêu dị, sau lưng vác một thanh đại đao to tướng.

Ngoại trừ Haku thì không ai biết người này là ai. Haku nhìn người này, sắc mặt không tốt mấy, cậu đã rõ người này là kẻ mấy hôm trước đã cướp đi thanh Kubikiribocho và người này thực lực cực kỳ khủng bố.

Kakashi quan sát mấy lần, đôi mắt toát ra đầy vẻ nghi hoặc, trong đầu thầm nói ‘Không lẽ là...không thể nào!’

Naruto, Sakura và ông già Tazuna đầu đầy khó hiểu và kinh ngạc.

Zabuza tuy không biết người đến là ai nhưng khi thấy thanh Kubikiribocho của mình đang trên người kẻ kia tức thì nổi giận, mấy ngày trước khi tỉnh lại thì Haku đã nói với gã rằng thanh Kubikiribocho đã bị một kẻ đeo mặt nạ cướp đi. Lúc ấy gã rất tức giận và thề sẽ băm vằm kẻ đó ra trăm mảnh.

Hôm nay gã đến đây là có hai việc cần hoàn thành, một là phục thù và hai là cướp lại thanh Kubikiribocho. Mới đầu gã không thấy kẻ lấy đi thanh Kubikiribocho của mình đâu, cứ ngỡ là kẻ đó lừa gã, nhưng hiện tại đã thấy kẻ đó đã tới thì gã không lo gì nữa.

“Mau đưa ta thanh Kubikiribocho, ta sẽ để ngươi toàn thây!” Zabuza nói với Takitori.

Vù...phập.

Takitori không nói không rằng rút thanh đại đao và cầm nó trước mặt mình, hắn nói “Lấy đi!”

Zabuza ánh mắt đầy sát khí nhìn chăm chăm vào Takitori, hai chân chậm chậm bước tới. Haku rất muốn ngăn cản Zabuza nhưng cậu không làm thế vì biết rõ tính cách của Zabuza.

Zabuza tiến tới gần Takitori, tay đưa tới định cầm thanh Kubikiribocho, nhưng gã vừa mới đặt tay lên thì bỗng dừng lại, miệng chỉ thốt một tiếng “Ngươi...” liền im bặt.

Haku cảm thấy không ổn, cậu hai tay kết ấn song song nhau phóng ra những thanh phi tiêu bằng nhện hoắt tấn công Takitori nhằm giải cứu Zabuza.

Takitori mất không thèm nhìn tới Haku, cánh tay phát một cái đánh văng tất cả phi tiêu bằng băng của cậu, sau đó bàn tay hắc kết ấn một cái, Haku liền đứng im.

Cả Zabuza và Haku đều bị hắc giam giữ trong nhẫn thuật Thủy độn - Thủy lao giam cầm mà mấy ngày trước hắc học lên của Zabuza khi gã đánh nhau với Kakashi, với năng lực và thực lực của hắc thì việc thi triển nhẫn thuật này dễ như bỡn, thậm chí không cần bắt động vẫn thi triển được.

Lúc này, trên cơ thể của hai người Zabuza và Haku đều có một lớp nước mỏng bao phủ lấy họ, đây chính là do Takitori triệu hồi ra tạo thành nhẫn thuật Thủy lao giam cầm hai người.

Kakashi ánh mắt co rút lại, nội chỉ việc tạo ra nước trong không khí thế này đủ biết người kia mạnh đến mức nào, người này có thể đạt đến cấp bậc Kage và võ vùng am hiểu thuộc tính biến hóa của chakra giống như Hokage Đệ Nhị - Senju Tobirama, được xưng là Thủy Thần cũng bởi vì sức mạnh lẫn năng lực tính chất biến hóa nước của ông.

Kakashi ánh mắt đầy kiêng kỵ, trong lòng càng thêm chắc chắn về danh tính của người này.

Naruto và Sakura đều trở mắt đầy khiếp sợ, một Jounin đầy mạnh mẽ như Zabuza mà không đỡ được một chiêu của người kia thì thực lực người này đến mức nào.

Takitori không để ý đến phản ứng của bọn Naruto, hắc rút thanh đại đao lên, nghiêng người qua và chém một nhát vào tay Haku. Hắc cũng không dùng lực quá mạnh nên vết thương không quá nghiêm trọng, chỉ lộ ra xương mà thôi.

Sau đó, hắc lấy ra những chiếc lọ thủy tinh và đựng lấy máu tuôn ra xối xả của Haku. Chà, điểm trải nghiệm thiệt là nhiều nha.

Số từ: 1369

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Huyết Kế Giới Hạn? Dị Năng?

Đội lấy đủ số lượng cần thiết, Takitori mới ngừng lại và chữa thương cho Haku. Ngón tay hắc khẽ vuốt một cái trên miệng vết thương, tức thì lấy mất thường có thể thấy, vết thương nhanh chóng khép miệng, chỉ để lại một vết màu đỏ chứng minh nơi đó từng là vết thương sâu hoắm.

Từ đầu đến cuối mặt không biểu tình, mặc cho Ác quỷ Zabuza đôi mắt như tóc lửa, đám Kakashi chết trân tại chỗ.

Xong xuôi, Takitori xoay người liếc qua từng người đội 7, ánh mắt như băng giá khiến người nào chạm đến ánh mắt ấy đều ớn lạnh. Nhắc chân, hắc vác theo thanh đại đao và biến mất y hệt như lúc xuất hiện, không hề có dấu hiệu nhận biết.

Zabuza và Haku sau khi Takitori rời đi liền được giải thoát khỏi Thủy lao thuật. Tầm mắt hai người nhìn nơi Takitori vừa biến mất, trong lòng không biết đang suy nghĩ đến chuyện gì. Zabuza đột nhiên quay sang nói một câu khó hiểu với Kakashi “Là tên đó?”

Kakashi đương nhiên hiểu Zabuza nói tới là ai, anh gật đầu khẳng định “Là hắc!”

“Không biết nên nói hôm nay là may mắn hay là xui xẻo đây!” Zabuza thờ dãi, dường như kẻ được xưng tụng là ác quỷ này cũng có lúc sợ hãi.

Bọn Naruto và Sakura đầu đầy dấu hỏi, Naruto là đứa ồn ào và thần kinh thô nhất nên không nhịn được lâu, cậu nhóc nhảy đến “Kakashi-sensei, thầy biết người vừa nãy là ai sao?”

Sakura cũng đang dỏng tai lên nghe câu trả lời từ thầy Kakashi của nhỏ.

Kakashi roi vào trầm tư, lát sau anh mới nói “Lát nữa thầy sẽ kể cho các em nghe, hiện tại không phải lúc, Sasuke có vẻ đã tỉnh lại rồi.”

Nhắc đến Sasuke, hai đứa nhóc liền tạm thời quên đi vấn đề cần hỏi, xum xoe quanh đồng đội của mình chăm sóc cẩn thận.

Zabuza nhìn cả nhóm ninja trước mắt này, suy nghĩ trong chốc lát rồi xoay người lại “Kakashi, món nợ ngày hôm nay ngày khác ta sẽ đòi lại, hôm nay đến đây thôi! Haku, đi thôi!” nói xong, cả Zabuza và Haku đều phi thân biến mất.

Kakashi cũng thở phào nhẹ nhõm, anh đã chuẩn bị sẵn sàng tinh thần chiến đấu nhưng không ngờ Zabuza lại bỏ đi như vậy, như thế cũng không sao cả, việc người kia xuất hiện đã đủ phiền phức rồi. Việc này cần báo cáo lại cho Đệ Tam biết, cần phải nhanh chóng quay về rồi.

Bỏ qua những chuyện không liên quan, Takitori hai chân nhanh chóng di chuyển, hắc tìm một nơi kín đáo ngồi xuống bắt đầu việc của mình.

Lấy ra những lọ thủy tinh đựng máu của Haku, Takitori ánh mắt nóng rực nhìn chúng, trong mắt hắn thì đây toàn là điểm trải nghiệm đó nha.

Lần lượt đổi chúng lấy điểm, lọ đầu tiên được mười triệu điểm khiến hắn vui ngất ngây. Liên tiếp ba lọ liền đều đồng giá làm hắn chỉ muốn quay lại cất tiết Haku mà đổi lấy điểm, nhưng niềm vui cũng nhanh chóng qua đi khi mấy lọ sau số điểm dần dần ít lại, đến khi số điểm đổi được có cũng nhưng không thì hắn dừng lại.

Nhìn những lọ máu còn dư trên mặt đất, cũng phải tới mười mấy cái, Takitori hơi suy nghĩ một chút rồi quyết định sử dụng kỹ năng phụ trợ - Thôn phệ, đổi thì điểm quá ít đi mà bỏ thì uổng.

Những kỹ năng phụ trợ của hệ thống ngoại trừ tăng cấp bằng cách đổi điểm còn có thể sử dụng chúng thường xuyên để tăng độ thuần thực, sau đó chúng sẽ tự động lên cấp cao hơn.

Quyết định như thế, Takitori cầm lên một lọ và nuốt lấy cả lọ lẫn máu đựng trong nó.

Ừc.

Không có gì xảy ra.

Tiếp một lọ. Ừc.

Lại một lọ. Ừc.

Ừc ực ực ực...

Ting.

“Kỹ năng Thôn phệ lên cấp thành công. Nâng cấp thành kỹ năng Hấp thụ.”

“Hấp thụ, kỹ năng đặc biệt có thể nuốt hoặc hấp thụ lấy bất cứ thứ gì vào trong cơ thể và lấy một phần năng lực của vật hấp thụ được. Hấp thụ càng nhiều, năng lực càng mạnh.”

“Ngon!” Takitori mừng ra mặt, kỹ năng quá tuyệt rồi, đến bây giờ hắn đã không sợ lãng phí bất cứ thứ gì nữa rồi, nếu không đổi được điểm với hệ thống nữa thì cứ việc hấp thụ, hắc hắc.

Vội vàng cầm lên mấy lọ máu trên đất, hắn ném thẳng vào miệng. Ừc.

Ting.

“Hấp thụ một lọ máu có chứa Huyết kế giới hạn, nhận được năng lực Tạo băng.”

Ừc.

Takitori không dừng lại mà vẫn tiếp tục hấp thụ mấy lọ máu còn lại.

“Năng lực Tạo băng lên cấp. Lên cấp. Lên cấp. Lên cấp... Nâng cấp kỹ năng Tạo băng thành Đưa con của băng giá!”

“Đưa con của băng giá, kỹ năng đặc biệt. Khả năng tạo và điều khiển băng một cách thần kỳ, trước mặt Đưa con của băng giá, hết thảy băng đều thuộc sở hữu của nó!”

“Tuyệt!” Takitori gật đầu, hắn rất hài lòng với kết quả này, kỹ năng này đã không còn thuộc về phạm trù Huyết kế giới hạn nữa mà đã chuyển sang lĩnh vực dị năng, hơn nữa dị năng này lại rất bá đạo, nắm hết tất cả băng giá trong tầm tay, dù người khác có tạo ra được băng đi chăng nữa thì vẫn không thoát khỏi sự điều khiển của dị năng này. Với dị năng này, hắn đã đứng trên đỉnh của lĩnh vực băng giá, chỉ có thực lực người sử dụng mới ảnh hưởng hiệu quả dị năng phát huy mà thôi.

Số từ: 1073

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 77: Kỳ Thi Chounin

Thời gian kỳ thi tuyển Chounin cũng đến vừa khớp, lần này kỳ thi được tổ chức tại làng Lá, rất nhiều ninja từ các làng khác tập trung về đây làm cho không khí nơi đây thêm náo nhiệt.

Lúc này, trên con đường chính của làng Lá đang có ba người ninja đứng bên đường, trên tay cầm mấy que kẹo nhai nhóp nhép. Cả ba người đều có trang phục màu trắng, thân hình cao ngất, mái tóc đen dài bóng mượt, ánh mắt phân biệt làm ba màu riêng: vàng, bạc và đỏ đồng. Khuôn mặt cả ba người đều đẹp trai và giống tựa tựa nhau dường như cùng chung huyết thống, trên trán đeo băng bảo vệ có khắc ký hiệu làng Băng. Trong đó hai người là bên hông có giắt hai thanh kiếm, một vỏ màu tím, một vỏ màu đen, hai thanh này cấu tạo lại không giống.

Thanh có vỏ màu tím với chuôi kiếm gắn một viên ngọc phát ra ánh sáng từ sắc dịu nhẹ, cán kiếm xoắn lại tạo ra những vết hằn rõ rệt.

Thanh có vỏ màu đen lại là một thanh katana, chỉ có điều cán kiếm lại chiếm nửa chiều dài thân kiếm, nhìn qua trông giống như thanh kiếm bị chia làm hai ở giữa vậy.

Ba người này chính là Takitori biến ra, hắn sử dụng kỹ năng Đưa con của băng giá tạo ra hai phân thân như mình, chỉ điều chỉnh khuôn mặt khác đi chút xíu. Còn hai thanh kiếm thì thanh vỏ màu tím là Phệ hồn kiếm, thanh vỏ màu đen là Tắt sát kiếm hẳn đổi từ hệ thống.

Tên: Tắt sát kiếm

Cấp bậc: đỏ

Thông tin: Cường mẽnh, được làm từ hợp kim cứng nhất và dẻo dai nhất vũ trụ nhưng lại rất nhẹ và bền chắc trước mọi đòn tấn công. Có thể phóng to thu nhỏ tùy ý.

Kỹ năng đặc biệt: Bỏ qua phòng thủ phép thuật.

Kỹ năng ẩn: Nhất kích tắt sát. (50%)

Thanh kiếm có cấp độ cực cao, cộng thêm kỹ năng ẩn có 50% Nhất kích tắt sát, đã thế còn bỏ qua cả phòng thủ phép thuật nữa chứ, cái này mà rơi vào tay những người tu chân thì quả là chí bảo nha.

Hai thanh kiếm phối hợp lẫn nhau, một thanh đối phó linh hồn, một thanh chuyên về vật lý, chắc, còn ai là đối thủ của hắn nữa đây, hắc hắc.

Trở lại vấn đề chính, Takitori đặt tên cho hai phân thân kia là: phân thân mắt màu vàng là Itou, phân thân mắt màu đỏ đồng là Ri; hai phân thân này cũng là hai người giắt bên hông hai thanh kiếm của hắn, hắc hắc, có người mang đồ dùm ngu gì không sử dụng chứ.

Lần này tới làng Lá hắn có hai việc muốn làm: thứ nhất là tham gia náo nhiệt, thứ hai là Uế thổ chuyên sinh. Thuật này hắn rất có hứng thú, sau này ghét đứa nào thì tha hồ mà hành hạ không cần lo gì cả, hắc hắc.

“Tak, nhóm nhân vật chính về rồi kia!” Phân thân Itou bỗng nói với Takitori, tên hắn hiện tại là Tak – tách ra từ tên của hắn: Tak-Itou-Ri.

Hắn ngẩng đầu lên nhìn về cổng làng, quả nhiên có một đội ninja gồm ba đứa nhóc và một người thanh niên tóc trắng, mặt và mắt trái bị che đi.

Kakashi sau khi tạm biệt ba đứa nhóc thì biến mất, anh phải cấp tốc báo cáo cho Hokage những sự kiện trong quá trình làm nhiệm vụ, đặc biệt là ‘kẻ đó’ đã quay trở lại.

Ba đứa nhóc sau khi Kakashi rời đi đều chia tay trở về nhà, dù sao rời đi lâu như vậy cũng cảm thấy hơi mệt và nhớ nhà.

Takitori ánh mắt cũng chỉ lướt qua thân ảnh bọn Naruto rồi tiếp tục nhai thanh kẹo cầm trên tay. Ăn xong, hắn khoát tay “Đi thôi, ta muốn ăn thử món mì mà Narto cực kỳ thích nó như thế nào!”

“Được!” Itou và Ri đồng loạt gật đầu.

Vừa đi Takitori vừa lẩm bẩm “Không biết cuộc thi Chounin có gì đặc sắc hay không khi xuất hiện biến số là ta. Hắc hắc.”

Trong văn phòng của Hokage, một ông già ngồi đằng sau chiếc bàn rộng, đầu đội nón in chữ Hỏa, miệng ngậm tẩu thuốc khói bay tà tà, ánh mắt trầm ngâm nghe người thanh niên đối diện báo cáo nhiệm vụ.

Kakashi báo cáo tất cả, kể cả sự trở lại của ‘kẻ đó’, xong, anh đứng im nhìn Hokage Đệ Tam đợi ông suy nghĩ. Lát sau, Đệ Tam mới mở miệng nói “Lập tức thông báo đội Anbu nâng mức cảnh giới lên cao nhất!”

“Vâng ngài Đệ Tam!” Kakashi gật đầu rồi thuận thân rời đi, anh biết mức nghiêm trọng của việc ‘kẻ đó’ xuất hiện.

Đệ Tam ngồi trong trên ghế, ánh mắt rơi vào ba tấm hồ sơ thông tin các ninja thi tuyển lần này, trên ba tấm hồ sơ có ghi tên ba thí sinh: Tak, Itou và Ri.

Số từ: 930

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78: Trò Trẻ Con

Hôm nay là ngày thi đầu tiên của kỳ thi Chounin.

Vì không có việc gì làm nên Takitori dẫn theo hai phân thân đến phòng thi chờ, tiện thể tham quan nơi này một tí.

Khi đến nơi, trong này đã ngồi rất nhiều người, nhiều ninja từ các làng khác nhau đến tham dự kỳ thi: làng Âm thanh, làng Đá, làng Cỏ, làng Mây,...Ba người Takitori xuất hiện liền gây sự chú ý của tất cả, ánh mắt bọn họ không hề thân thiện gì.

Takitori liếc cũng không liếc lấy một cái, dẫn đầu đi qua một góc mà đứng, tay lấy ra một thanh kẹo xiên bắt đầu ăn.

Những ninja làng khác ánh mắt tập trung vào ba người họ, hay chính xác hơn là băng bảo vệ trán của họ. Băng của người là ký hiệu làng Băng – ngôi làng đã bị diệt từ lâu.

Những ninja làng khác chỉ chú ý một lát rồi bỏ qua ba người Takitori, dù sao bây giờ vẫn chưa bắt đầu cuộc thi, nếu gây lộn xộn có thể bị truất quyền tham gia, cho nên không người nào tiếp tục để ý, chỉ thỉnh thoảng có vài ánh mắt như có như không liếc qua bên này.

Thời gian trôi qua nhanh chóng, cũng đã gần kề với giờ thi.

Những thành viên của làng Lá cũng lục tục xuất hiện.

Đội 10 với thằng nhóc chỉ số IQ cao ngất ngưỡng - Nara Shikamaru, thằng mập nhưng ghét người nào gọi cậu ta là mập hay béo – Akimichi Choji và đối thủ cạnh tranh Uchiha Sasuke với Haruno Sakura – Yamanaka Ino.

Đội 8, con gái tộc trưởng dòng chính nhà Hyuga hay e thẹn – Hyuga Hinata, cặp đôi nhân cầu – Inuzuka Kiba và con chó Akamaru, kẻ điều khiển côn trùng nhìn phát tò mò nhưng rất hữu ích khi theo dõi một đối tượng – Aburame Shino.

Đội Gai – được thành lập một năm trước đội 7, 8 và 10 gồm Rock Lee – đệ tử của quái thú màu lam Maito Gai, Hyuga Neji – thuộc phân gia tộc Hyuga có nhiệm vụ bảo vệ cho Hyuga Hinata đến khi chết, Tenten – nữ ninja ước mơ trở nên vĩ đại như Tsunade một trong tam nin huyền thoại của làng Lá.

Khi con chó Akamaru đi vào thì nó bỗng xoay đầu nhìn Takitori rồi sau đó sủa lên với chủ nhân Kiba của mình. Inuzuka Kiba nghe thấy tiếng thú cưng của mình thì ngồi xuống, sau đó cậu nhóc mặt hơi biến sắc sang Takitori.

Takitori cảm giác được có người nhìn mình thì dừng ăn kẹo xiên lại, ngẩng đầu lên thì phát hiện có một thằng nhóc tóc xù, hai bệ má có hai vết màu đỏ như răng nanh, mặc áo khoác đang ôm một con chó màu trắng lom lom nhìn hẩn. Hẩn khẽ cười đáp lại, nào ngờ thằng nhóc sắc mặt tái nhợt xoay người chạy qua chỗ khác.

Hẩn khó hiểu, gãi gãi đầu, quay sang hỏi hai tên phân thân bên cạnh

“Bộ ta cười đáng sợ vậy sao?”

“Quý thần khiếp vía!” Itou nói.

“Thiên địa run rẩy!” Ri nói.

Takitori triệt để im lặng, có quá đáng như hai người nói không, nếu hiện tại có một chiếc gương trước mặt hẩn sẵn sàng soi thử, cứ làm quá đáng.

Đội thêm một tí nữa thì đội 7 cũng đến. Sau khi đến thì tay sai của Orochimaru - Yakushi Kabuto, đến làm quen. Tiếp theo là cảnh tên nhóc Naruto hét vang ‘Không chịu thua ai!’, sau đó là xung đột nhỏ với ba người nhóm ninja làng âm thanh.

Tiếp đến là giám khảo cuộc thi xuất hiện – Morino Ibiki, cùng với các giám khảo phụ. Ibiki lên tiếng cảnh cáo những ninja lộn xộn rồi thông báo hình thức thi lần thứ nhất là thi viết, lần thứ hai là thi theo nhóm. Trước khi thi viết thì mỗi người được nhận số thứ tự và ngồi đúng vị trí của mình để làm bài.

Takitori nhận số của mình và đến chỗ ngồi quy định, trong lúc chờ phát giấy thi thì hẩn nhìn cảnh tượng này hơi suy nghĩ ‘Giống như thi học kỳ ở Trái Đất quá nhỉ! Hắc.’

Phát giấy thi xong Ibiki thông báo luật lệ lần thi thứ nhất nhưng Takitori không quan tâm, hẩn thừa biết thành bại là ở cuối chót nên mấy thứ này nghe làm gì, lấy từ trong ngực ra một thanh kẹo xiên khác và ăn trong khi những người ngồi bên cạnh hồi hộp không thôi.

Trong khi những người khác cầm cúi làm bài hoặc vò đầu nghĩ cách thì Takitori và hai phân thân rất nhàn nhã, một người ăn kẹo hai người kia thì lau kiếm, trái ngược với bầu không khí căng thẳng trong phòng.

Ibiki ngay từ đầu đã phát hiện tình trạng ba người Takitori, suy nghĩ về lời căn dặn của Hokage Đệ Tam, thầm nói ‘Chẳng lẽ đã phát hiện ra rồi sao...nếu

vậy không lẽ là kẻ đó.’ Ánh mắt như có như không liếc Takitori và hai phân thân của hắn.

Takitori từ lâu đã phát giác ánh mắt của Ibiki, nhưng như vậy thì đã làm sao, cứ mặc kệ, việc hắn làm dù sao cũng chả chết ai.

Hết giờ làm bài, tất cả thí sinh đều hồi hộp chờ giám thị đưa ra câu hỏi cuối cùng.

Takitori khoe miệng hơi cong lên “Đến rồi sao!”

Quả nhiên, Morino Ibiki bắt đầu chuyển sang chơi trò tập áp lực. Vì bản thân Ibiki phụ trách phân tra khảo nên rất biết cách gây sức ép cho các thí sinh.

Chỉ sau vài câu nói, đã có vài nhóm bỏ cuộc, lễ bước chân chán nản rời phòng.

Takitori thu hết tất cả vào trong mắt, hắn thầm nói “Trò trẻ con!”.

Thế giới ninja đầy rẫy nguy hiểm chết chóc, nếu không có một tinh thần kiên cường, sẵn sàng hy sinh thì không thể nào sinh tồn được, mà với kẻ được mệnh danh là Quỷ diện yêu nhân như Takitori thì mấy cái trò này chỉ là rác rưởi, số ninja chết dưới kiếm của hắn đếm không hết đó.

Vì lẽ đó, hắn mang theo tâm trạng thường thức cuộc vui nhìn tràng diễn trong phòng.

Nhân vật chính vẫn là nhân vật chính, kết thúc cũng chán động như vậy. Chỉ thấy Naruto vỗ bàn cái rầm rồi tuyên bố không bao giờ từ bỏ, vậy là qua màn. Chắc, quả thật miệng lưỡi rất dẻo.

Ibiki nhìn đứa nhóc Naruto, gãi chỉ mỉm cười. Sau đó tuyên bố những ai còn ngồi trong phòng được thông qua lần kiểm tra thứ nhất.

Trong khi mọi người đang vui mừng với kết quả như vậy thì cửa sổ bỗng bị vỡ tung, rồi một bóng người nhảy vào, giăng một tấm màn lớn, trên đó ghi “Giám thị vòng hai Mitarashi Anko”.

Takitori mắt hơi sáng lên, vì sao? Rất dễ hiểu.

Anko mặc một chiếc áo khoác ngoài, một chiếc váy nhỏ, còn bên trong chỉ có mỗi bộ áo lưới nên khung cảnh rất ư là...hắc hắc.

“Giờ không phải lúc vui mừng, ta là giám khảo vòng hai, Mitarashi Anko. Chúng ta đi thôi!” Anko đứng dậy nói thiệt to.

“Xuất hiện cũng màu mè dữ.” Takitori thầm cười.

Số từ: 1324

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 79: Gaara Làng Cát

Địa điểm thi đấu vòng thứ hai: khu rừng chết.

Hiện tại, nơi đây đứng đầy thí sinh dự thi vượt qua được vòng một. Takitori và hai phân thân của hắn rất nhàn nhã ngồi trên một tảng đá to, ánh mắt phiêu hốt bất định nhìn về khu rừng chết.

Lát sau, Mitarashi Anko đưa ra luật thi vòng thứ hai. Mỗi đội nhận một quyền trục có ghi trên bìa mặt là ‘Thiên’ hoặc ‘Địa’, và trong vòng năm ngày phải lấy được quyền trục còn lại. Có thể sử dụng bất kỳ cách gì, miễn lấy được quyền trục đối phương, dù có giết toàn bộ cũng không ai nói gì.

Sau khi Mitarashi Anko đưa ra luật lệ thì lần lượt từng đội trưởng mỗi đội tiến vào khu vực giám khảo nhận quyền trục cho đội mình.

Takitori đi vào, nhận, đi ra. Phân thân Itou lập tức nhào tới, nhảy xung quanh hắn như đứa trẻ

“Nhanh nhanh, cho ta xem quyền trục ngươi nhận được nào.”

Takitori cười cười ném cho hắn quyền trục, tư thái bình thản chả có ý giấu diếm gì cả. Điều khiến tất cả mọi người đều thấy rõ, kẻ thì cười âm trầm, kẻ thì lắc đầu ngán ngẩm, có kẻ lại nghiêm mặt suy nghĩ gì đó.

“Ồ, là quyền chữ Thiên à.” Phân thân Itou nhận quyền trục thì la lên hấp dẫn sự chú ý của mọi người lần nữa.

Những đội có quyền trục chữ ‘Địa’ ánh mắt lập tức dán vào ba người Takitori, ánh mắt giống như nhìn những xác chết.

Mitarashi Anko nhìn ba người Takitori hành động nhưng không nói gì, trong lòng cô thì đang suy nghĩ đội ngũ kỳ lạ này. Ba người này hành động như vậy thì chỉ có hai trường hợp, một là tự tin vào thực lực bản thân nên không kiêng nể gì; hai là ngu ngốc không biết gì. Anko thiên hướng về trường hợp một hơn. Mặc kệ ra sao, chờ hoàn thành vòng thứ hai là biết kết quả thôi.

“Tất cả đã nhận được quyền trực của đội mình, vậy vòng thi thứ hai chính thức bắt đầu.” Anko quát to.

Takitori và hai phân thân giống như những đội khác, đi vào cổng của đội mình và bắt đầu tiến vào khu rừng.

“Hắc, hy vọng năm ngày này sẽ vui vẻ.” Takitori cười một cách hưng phấn

“Chạy mau!”

Phập phập phập

“A A A A A A A A”

Bịch bịch bịch

“Lại là quyền Thiên.”

“Coi nào, dùng làm mồi nhử cũng được mà, dù sao vẫn còn tới ba ngày nữa mà.”

“Đúng là vậy, nhưng hiềm nỗi hai ngày rồi mà toàn gặp lũ cầm quyền Thiên không, không may mắn cỡ đó chứ, ít ra phải có một đội cầm quyền Địa mới được chứ!”

“Ha ha, mới diệt có tám đội thôi mà. Tổng cộng 78 người vượt qua vòng một, tính ra là có 26 đội tham gia vòng thứ hai, mà chia làm hai thì mười ba đội giữ quyền Địa rồi, lo gì, giết mãi cũng gặp thôi.”

“Ồ, nói cũng đúng.”

“He he, vậy tiếp tục săn mồi thôi.”

“Tuân lệnh, ha ha!”

Những câu đối thoại trên là ba người Takitori nói với nhau trong hai ngày qua. Hai ngày, chỉ trong hai ngày, ba người, không, phải nói là hai phân thân đã giết tổng cộng tám đội tham gia thi đấu, tức mười sáu người, mà tám đội này không biết may mắn thế nào đều cầm quyền ‘Thiên’, điều này khiến phân thân Itou buồn bực không thôi.

“À, không biết những đội làng Lá cầm quyền trực gì ta?” Đang đi thì Takitori chợt hỏi

“Theo trong nguyên tác thì đội Naruto, Gaara cầm quyền Thiên, còn lại thì không nhớ” Phân thân Ri đáp lời hần

“Ồ.” Takitori gật đầu

“Vậy nếu gặp đội Naruto và chúng bạn của nó thì sao? Có giết luôn không?” Phân thân Itou nhanh nhẩu hỏi

Trả lời hần là cú cốc đầu của phân thân Ri

“Ngu, giết bọn nó thì lấy phim đâu ra mà xem.”

“Cũng phải ha.” Phân thân Itou mặt như tỉnh ngộ

“Có giết thì cũng đội thể chiến thứ tư đã rồi giết cũng không muộn.” Phân Thân Ri ánh mắt mỉm cười nhìn Takitori “Phải không bản thể?”

“Cần hỏi sao?” Takitori đáp

“Ha ha ha!” Ba người đồng thời cười vang cả khu rừng

“Không giết vậy nếu gặp bọn Naruto thì làm gì? Không lẽ rủ bọn chúng quay quần uống trà ăn bánh đầm đạo à?” Phân thân Itou hỏi tiếp

“Cái này thì tùy đi, xem tâm tình thế nào. Vui thì trò chuyện vài câu, buồn thì dợt vài cái là được rồi.” Phân thân Ri đáp lời Itou

“Được a!” Phân thân Itou hưng phấn “Hy vọng lúc đó tâm tình ta không tốt.”

“....”

Bỏ tay, có ai lại hy vọng tâm tình của bản thân lại không vui cơ chứ.

Cứ như vậy, Takitori tự kỷ một đường bước thẳng. Bỗng âm thanh nổ tung vang lên, khoảng cách không phải xa, xem ra là có người đang chiến đấu. Takitori và hai phân thân tinh thần hưng phấn phóng đi để lại những chiếc lá tung bay theo gió.

Càng đến gần, âm thanh chiến đấu càng rõ ràng, bước chân của Takitori càng nhanh.

Đứng trên một nhánh cây, Takitori liền trông thấy cảnh tượng chiến đấu đầy máu me phía trước, có hai đội ngũ đang chiến đấu với nhau mà một trong hai đội hẳn lại nhận biết – đội Gaara của làng cát.

Số từ: 1046

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Chiến Gaara

“Sa độn - Quan tài cát.” Gaara giọng đầy sát khí kết ấn tạo ra một chiếc quan tài cát bao lấy đối thủ của mình là đội trưởng nhóm ninja làng mưa.

Chiếc quan tài bằng cát bắt đầu vỡ vụn, kéo theo người bên trong xương cốt bị nghiền nát chỉ để lại những vũng máu văng tung tóe.

Hai ninja làng mưa còn lại cũng không tránh khỏi cái chết, bị Gaara hạ sát, dù đã cầu xin nhưng vô ích, tâm trí điên loạn của Gaara làm sao tha cho bọn họ được, thẳng nhóc này hận không thể giết hết bất cứ ai xuất hiện trước mắt mình.

Kankuro nhặt lên quyền trục chữ Địa của nhóm ninja làng mưa, sau đó khuyên bảo Gaara rời đi. May mắn là Gaara đã bình tĩnh lại chứ nếu không chắc đã giết luôn hai người Kankuro và Temari rồi.

Khi ba người Gaara chuẩn bị rời đi thì một câu nói khiến ba người hơi biến sắc

“Khoan đã nào, để lại quyền trục chữ Địa rồi hãy đi.”

Chỉ thấy có ba thân ảnh màu trắng nhảy từ trên cây xuống, trong đó có hai người hông đeo hai thanh kiếm khác nhau.

Kankuro và Temari lập tức cảnh giác, hai người không hề cảm nhận được khí tức của đối phương trước khi xuất hiện, như vậy nói rõ thực lực cả đôi phương cao hơn hai người họ nhiều.

Về phần Gaara thì thôi khỏi nói, nhìn cái mặt cười gần là đủ biết thẳng nhóc này lại muốn giết người rồi.

Takitori chả thèm để ý đến biểu tình của Gaara, hắn đang nhìn Kankuro, người giữ quyền trục chữ Địa của nhóm ninja làng mưa vừa đi tây thiên. Còn vì sao hắn không nhảy vào cướp luôn? Đơn giản là hắn đang chán mà thôi. Hắn thừa biết Kankuro sẽ không giao ra, miễn là Gaara còn đứng đây, Kankuro tin tưởng ninja đồng cấp không phải đối thủ của Gaara vì bên trong thẳng nhóc này có một con quái vật rất đáng sợ.

Nhưng Kankuro nào biết đối thủ của ba người cũng là một con quái vật khác, hơn nữa, con quái vật này ngay cả Cửu Vĩ gặp phải cũng đành cúp chín cái đuôi mà lui mất. Nói chung là không cùng cấp bậc với nhau.

Đáng thương là ba người Gaara không hề biết điều này, chứ không thì đã ngoan ngoãn dâng lên quyền Địa cho tên sát thần này rồi ấy chứ, hắc.

“Nào, lấy ra nhanh nào, bọn ta đang rất vội nha.” Takitori giọng điệu đầy vui vẻ, ánh mắt bình thản nhàn nhả chứng tỏ hắn chỉ đang trêu đùa thôi.

“Ta sẽ giết ngươi!” Gaara giọng đầy sát khí, hồ lô to tướng sau lưng đã bung nút tự khi nào không biết.

Takitori không đáp lại lời Gaara mà chỉ cười, đúng, hắn cười, cười rất vui vẻ.

“Ta xì thẳng nhóc bầm mắt này trước.”

“Ta chọn con nhỏ kia.” Phân thân Itou nở nụ cười rất đậm đàng, ngón tay chỉ vào Temari

“Vậy còn lại là của ta rồi.” Phân thân Ri cũng mỉm cười nhìn lấy Kankuro.

“Thế còn chờ gì nữa?” Takitori cười nói một câu, sau đó thân ảnh hắn biến mất.

Phanh

Gaara không biết làm sao, cả người bị đánh bay ngược trở về sau, lưng va vào thân cây phát ra tiếng kêu rõ to, chắc đau lắm.

Kankuro và Temari vẫn đứng đó, cả hai vẫn chưa phản ứng lại, sau đó năm phút, hai người mới xoay lại thốt lên

“GAARA!”

“Tốt hơn hết là tự lo cho mình thì hơn.”

Âm thanh bình thân truyền vào lỗ tai hai người khiến cả hai phát lạnh. Cảm giác nguy hiểm ngay lập tức xuất hiện, cả hai không chần chừ, hầu như cùng một lúc nhảy qua một bên.

Ngay tại chỗ cả hai vừa đứng có găm hai thanh kiếm chưa rút ra khỏi vỏ, hai thanh kiếm cắm vào đất gần như lút cán.

‘Nếu mình phản ứng chậm một chút thì...’ đây là tiếng lòng của hai người Kankuro và Temari.

Ánh mắt đầy tính đề phòng và cảnh giác cao độ nhìn hai người trước mắt này, Kankuro và Temari đều cảm thấy sợ hãi, khí thể phát ra từ đối thủ của họ thực sự kinh khủng, cảm giác như một con lũ quét đi mọi thứ vậy và không thể kháng cự lại.

Ở bên cạnh, tình hình của Gaara không khá hơn là bao, cậu nhóc liên tục ăn đòn từ Takitori, dù đã thi triển ra phòng ngự tuyệt đối nhưng tất cả chỉ vô dụng. Nắm đấm của đối phương như búa sắt, mỗi đấm như nặng cả ngàn cân đập nát cả phòng ngự tuyệt đối mà từ trước đến nay vẫn là niềm kiêu ngạo của Gaara. Điều này khiến Gaara nổi điên, sự nhục nhã này không thể chấp nhận được.

“Sa độn – Quan tài sa mạc!” Gaara gầm lên

Cát dưới chân Takitori bỗng bám lên chân và bao phủ hết người hắn.

“Khắc khắc, chết đi!” Gaara cười một cách điên cuồng, hai bàn tay nắm chặt lại với nhau

Tuy nhiên, đối phương vẫn không có chuyện gì xảy ra, vẫn bị cát bao phủ lấy toàn thân thể, nhưng...máu đâu? xương cốt đâu? Đáng lẽ tên kia phải bị nghiền nát thành cám rồi chứ? Chuyện gì xảy ra?

Vô vàn dấu hỏi đặt ra trong đầu Gaara nhưng không ai có thể trả lời giúp cậu nhóc.

“Hết rồi sao? Đây là chiêu cuối của thằng nhóc mất bầm nhà ngươi đó hả?” Âm thanh Takitori phát ra từ bên trong Quan tài cát khiến Gaara biến sắc.

Tiếp theo, trước ánh mắt đầy kinh ngạc của Gaara, quan tài bắt đầu sụp đổ trở về với cát bụi.

Takitori bước ra, phui phui cát trên người mình, bộ dáng tự nhiên lưu loát như không có chuyện gì.

“Thật yếu đuối.”

“TA KHÔNG TIN!” Gaara gầm lên, khuôn mặt bỗng nhiên biến dạng, xuất hiện lỗ tai to như đã thú được cấu thành từ cát.

Takitori thấy vậy liền nói “Muốn hiện ra chân thân sao Nhất Vĩ? Mặc dù ta cũng hiếu kỳ sức mạnh của người như thế nào so với Cửu Vĩ, nhưng hiện giờ chưa phải lúc.”

Bốp

Takitori thành linh xuất hiện sau lưng Gaara, bàn tay đánh vào gáy khiến cậu nhóc bất tỉnh nằm lăn ra đất.

Không phải hắn không muốn xem Nhất Vĩ Shukaku hình dáng như thế nào, nhưng nếu để Gaara biến thân ngay tại đây sẽ gây sự chú ý từ cao tầng của làng Lá, mặc dù hắn không ngại nhưng như vậy sẽ mất đi mấy màn thú vị phía sau, dù sao cũng không cấp thiết lắm.

Bỏ mặc Gaara bất tỉnh trên đất, Takitori đưa ánh mắt về phía trận chiến của bốn người kia.

Lúc này, Kankuro và Temari có khổ không nói nên lời, đối thủ của họ dường như chỉ muốn chơi đùa nên chỉ ra tay đến một mức nào đó thôi, vừa đủ để hai người tránh được một kích chí mạng, tuy vậy, trên cơ thể hai người đã xuất hiện những vết thương không nhỏ, máu thấm ướt đỏ cả người.

“Chơi vậy được rồi, mau lấy thứ cần lấy rồi đi thôi.” Takitori nhìn thêm vài lần rồi nói.

“Đã biết.” Hai phân thân đồng thời gật đầu, hai người họ cũng chơi đủ rồi.

Phanh phanh

Kankuro và Temari nhanh chóng bị hạ gục xụi lơ trên mặt đất, quyền trục chữ Địa trên người Kankuro bị phân thân Rì lấy đi và nhét vào trong ngực.

Trước khi rời đi, phân thân Itou nhảy mắt với Temari “Lần sau chúng ta chơi tiếp nhé baby.”

Temari tức muốn học máu, có điên mới muốn gặp lại người.

Takitori ánh mắt như có như không liếc về bụi rậm cách đó không xa, sau đó hần cũng hai phân thân nhún người rời đi.

Phía sau bụi rậm mà Takitori liếc mắt, đội số 8 - Hyuga Hinata, Aburame Shino, Inuzuka Kiba và chú chó nhỏ Akamaru – đồng loạt thở phào một cái. Ba người đã chứng kiến mọi việc từ lúc ban đầu nhóm Gaara cướp quyền trực chữ Địa từ nhóm ninja làng mưa, ba đứa được chứng kiến thực lực mạnh mẽ và sự tàn nhẫn của Gaara, nhưng điều làm cả ba khiếp sợ hơn là lại có người còn mạnh hơn cả Gaara, điều này khiến ba đứa nhóc luôn trong tình trạng thấp thỏm, sợ bị phát hiện không thôi. Phải đến khi ba người mặc trang phục trắng và ba người Gaara rời khỏi thì ba đứa mới dám cử động trở lại.

Ba đứa vội vã rời đi nơi nguy hiểm này mà không hề hay biết mọi hành động đều lọt vào trong mắt một người, người này không ai khác chính là Takitori. Hần cùng hai phân thân vẫn chưa rời đi mà nấp sau một tán cây quan sát tất cả.

Sau khi tất cả đã đi hết thì hần cũng rời đi với nụ cười trên môi. Rất huyền bí.

Số từ: 1675

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Giải Lao

Mấy ngày tiếp theo vẫn không có gì đặc biệt, đội chưa đủ hai quyền trực ‘Thiên’ và ‘Địa’ vẫn tiếp tục săn tìm đội khác, đội có đủ hai quyền thì tìm nơi tránh hết vài ngày còn lại hoặc ẩn thân đâu đó xem mấy đội khác đánh giết, chẳng hạn như đội của Takitori.

Bấy giờ, Takitori và hai phân thân đang ngồi chồm hòm trên cây xem phim. ‘Cảnh phim’ này nói về cuộc chiến giữa Orochimaru và Sasuke. Ba người vừa xem vừa bình luận, nếu có thêm nước ngọt và bóng ngó nữa thì hết ý.

“Ô, phun lửa rồi kìa, nhưng mà hựt rồi, tiếc quá.”

“Ây, đánh mạnh hơn nữa chứ. Đánh vào gáy ấy, không thì bên sườn kìa, đánh vào ngực làm gì, thằng ngu này.”

“Nữa, đã bảo đánh vào chỗ hiểm mới gây thương tích được. Đúng là ngu hết chỗ nói mà.”

Phân thân Itou vừa xem Orochimaru và Sasuke đánh nhau túi bụi vừa chỉ chỗ chê này chê kia. Không biết Sasuke mà nghe mấy lời của phân thân Itou có tức học máu không.

“Êc, cồ gì mà dài thấy bà, gớm quá, nước dãi tùm lum, đã vậy còn cạp vào cái cổ đầy đất của thằng nhóc kia nữa. Biến thái quá.” Phân thân Itou mặt như nôn mửa khi chứng kiến cảnh tượng Orochimaru ban chú ẩn cho Sasuke bằng cách cắn vào cổ thằng nhóc.

Nhìn cảnh tượng này thì hơi biến thái thật, nhất là Orochimaru kìa, cái lưỡi như rắn liếm liếm mặt mình, trông phát tởm. Tối nay chắc bỏ bữa rồi.

“Người không tham gia sao bản thể?” Phân thân Ri đột nhiên hỏi

Takitori không nhìn phân thân Ri, ánh mắt hần vẫn chăm chú vào cảnh trước mắt, miệng lại nói “Chưa phải lúc. Hiện tại ra tay vẫn còn sớm, đợi đệ tam bị Orochimaru giết thì hành động vẫn không muộn. Ta vẫn chưa lĩnh hội được hoàn toàn Mộc độn, do đó, ta cần người làm mẫu trước và Hokage Đệ nhất chính là nhân tuyển tốt nhất. Dù cho tên đó không phát huy được 100% thực lực trước kia nhưng có còn hơn không.”

“Vậy à.” Phân thân Ri gật đầu cũng không để ý đến, bản thể quyết định thế nào thì làm thế ấy đi.

--

Sau năm ngày, những đội lấy được hai quyền trực ‘Thiên’ và ‘Địa’ đều tập trung ở cổng ra khu rừng chết.

Tổng cộng tham gia vòng thi thứ 2 có 26 đội. Tám đội chữ ‘Thiên’ bị ba người Takitori giết, còn lại 5 đội chữ ‘Thiên’ (tính cả đội Takitori) và 13 đội chữ ‘Địa’. Trong năm ngày khu rừng chết, vài đội vì tính tò mò muốn biết bên trong quyền trực của mình là gì nên đã tự ý mở ra xem, kết quả bên trong khắc ấn ký của Jounin, và đội mở quyền trực trực tiếp bị loại vì vi phạm luật; và còn những đội khác không giữ được quyền trực của đội cũng bị loại nốt. Tóm lại sau vòng thi thứ hai, 26 đội tham gia chỉ còn lại 8 đội, trong đó, làng Lá chiếm một nửa, thi bao nhiêu qua bấy nhiêu; làng Cát – đội Gaara cũng có mặt; đội Takitori; làng âm thanh và làng mây.

Nhìn những khuôn mặt vui sướng còn trụ được tới giờ, Takitori cười nhẹ. Vòng thứ ba cũng là vòng thi cuối cùng mới quyết định ai sẽ là người ra đi, ai sẽ là người ở lại thăng cấp thành Chounin, tuy nhiên Takitori thừa biết lần thi này sẽ bị hủy bởi làng Cát và Orochimaru bắt tay nhau muốn hủy diệt làng Lá,

nhưng những việc đó không phải vấn đề Takitori quan tâm, cái hắn quan tâm chỉ có một – Uể thờ chuyển sinh.

Trước vòng thi thứ ba, các đội vượt qua vòng thứ hai được thư giãn ba ngày, sau đó sẽ chia bảng thi đấu giữa các Genin với nhau.

Tám đội, hai mươi bốn người tham gia. Chia ra làm năm lần đấu, chỉ cần qua được hai lần đấu đầu tiên, tức sáu người cuối cùng, là thành công.

Nằm dài trong ao suối nước nóng, Takitori thở ra một hơi thoải mái. Đây là lần đầu tiên hắn được ngâm mình trong suối nước nóng, quả thật không thể chê, nhiệt độ vừa đủ, chất khoáng trong nước khiến toàn cơ thể thư giãn thật thích, hắn chỉ muốn nằm đây luôn đến hết đời.

Hai phân thân Itou và Ri ngâm mình ở hai góc còn lại của ao, ánh mắt lim dim đầy hưởng thụ.

“Sau này có thất nghiệp ta sẽ mở một khách sạn suối nước nóng như thế này, vậy ta có thể thỏa thích muốn tắm ngày nào cũng được, hắc.” Phân thân Itou nói

“Ta đồng ý với người.” Phân thân Ri gật đầu

Takitori không nói gì, khoảng thời gian này thật yên bình làm hắn thả lỏng tâm tình của mình, nhưng hắn biết quãng thời gian này không kéo dài lâu, chưa nói đến việc thế giới ninja này đầy rẫy biến cố, nội việc tham gia tranh giữa các ứng cử viên của các vị thần là đủ đau đầu rồi.

Nhưng thôi, việc đến sẽ đến lo nhiều nhứt đầu thêm, cứ hưởng thụ cái yên bình ngắn ngủi này trước đã rồi tính sau.

Sau ba ngày thư giãn, Takitori và hai phân thân bước đến khu vực cho vòng thi thứ ba. Nơi thi đấu là một sân đấu tập của làng Lá được trưng dụng cho việc thi lên cấp lần này.

Số từ: 1002

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 82: Rung Động Toàn Trường

Ngồi trên tầng cao là hai kage của hai làng Lá và Cát. Xung quanh sân đấu là các giáo viên làng Lá cùng các thí sinh và đội ninja mặt nạ thú Anbu giữ an toàn cho lần thi này.

Trọng tài đi ra giữa sân nói lượt lệ vòng thi thứ ba và các cặp đấu vòng loại đầu tiên.

Các thí sinh lắng nghe trọng tài để biết đối thủ của mình là ai.

Đứng ở một nơi khác, ánh mắt Gaara đầy dữ tợn nhìn Takitori như muốn ăn tươi uống máu để trả thù lần nhục nhã ở khu rừng chết. Kankuro và Temari đứng hai bên Gaara cũng nhìn theo ánh mắt của Gaara, khi chứng kiến ba thân ảnh ác mộng kia thì mặt hai người tái nhợt, vội vã quay đầu nhìn hướng khác.

Takitori phát hiện ánh mắt Gaara hướng về mình, hắn ngược qua nhìn đối lại cậu nhóc, hắn cười một cái rất tự nhiên nhưng lại khiến Gaara suy nghĩ không kiềm chế nổi muốn nhảy qua giết luôn, may hai thành viên bên cạnh giữ lại.

Không để ý đến tình hình của nhóm Gaara, Takitori nhìn lại sân đấu nơi có cặp đấu đầu tiên, tuy không quá đặc sắc nhưng cũng tạm được. Hắn không chê nhàm chán, cứ thể thoải mái quan sát các trận đấu giữa các thí sinh.

“Cặp tiếp theo, Takitori của làng Băng vs Loff của làng Âm thanh!” Trọng tài tuyên bố cặp đấu tiếp theo khiến Hokage đệ tam trên đài cao dừng việc tán gẫu và nhìn về sân đấu, điều này khiến ‘Kazekage đệ tứ’ tò mò nhìn theo ánh mắt của Hokage đệ tam.

Takitori nhún người nhảy xuống mặt đất, đứng đối diện hắn là một ninja trùm kín mít chỉ chừa lại hai con mắt đen thui. Takitori liếc qua đối thủ một cái rồi không để ý nhiều nữa, ánh mắt lơ đãng nhìn xung quanh, điều này khiến đối thủ Loff của hắn nổi giận vì bị khinh thường.

“Bắt đầu.” Trọng tài phát còi

Takitori ngáp một cái, nhàn nhạt nói một câu khiến toàn bộ mọi người trừ hai phân thân của hắn sửng sốt

“Đầu hàng hoặc tàn phế! Chọn đi.”

Đối thủ Loff của hắn giận quá hóa cười “Ha ha ha, người vừa nói gì cơ? Ta mà lại...”

Nhưng Loff chưa kịp nói hết thì Takitori đã cắt ngang “Đã hiểu.”

Trong khi mọi người chưa hiểu ra làm sao thì Takitori khẽ vẫy một ngón tay, đúng chỉ một ngón tay mà thôi.

Rắc

Bất thành linh, Loff bị đóng băng ngay tức khắc, biểu tình trên khuôn mặt vẫn còn nguyên vẹn như trước, đối thủ của Takitori chưa cảm nhận được gì đã biến thành băng điều.

Toàn trường lâm vào im lặng, sau đó vỡ tung. Ai ai cũng khiếp sợ trước kết quả vừa rồi, ngay cả hai Kage ngồi trên cao cũng lộ ra vẻ ngoài dự đoán.

Hokage đệ tam như có điều suy nghĩ, ánh mắt chưa hề rời khỏi thân ảnh Takitori. ‘Kazekage đệ tứ’ ánh mắt lập lòe không biết suy nghĩ điều gì.

Mặc kệ tình hình xung quanh, Takitori chép miệng “Chắc, đã bảo đầu hàng mà không nghe, tự rước lấy khổ.”

Nói xong, hắn xoay lưng bước đi. Tầng băng điều từ từ vỡ ra để lại đối thủ Loff đã hôn mê, lớp da bên ngoài đã bị hủy. Các y sĩ vội vã khiêng Loff ra ngoài chữa trị.

Ánh mắt đầy kinh dị của các tuyển thủ tập trung lên người Takitori khi hắn trở lại bên cạnh hai phân thân của hắn.

Thần kinh thô như Naruto thì khỏi phải nói, đương nhiên là quyết tâm không chịu thua rồi, cả Sasuke và Rock Lee cũng y chang.

Những người khác thì đầy e ngại liếc lấy liếc để nhưng đều không nói gì, chỉ âm thầm cầu nguyện vòng sau không đụng độ tên này.

Những trận chiến tiếp theo cũng không có gì kịch tích cả đến khi hai phân thân Itou và Ri ra sân. Lần này các tuyển thủ qua được vòng loại âm thầm bổ sung hai phân thân Itou và Ri vào những kẻ không mong muốn đụng độ mấy vòng tiếp theo.

Hai phân thân thi đấu cũng làm ra kết quả không khác Takitori là bao, đối thủ của hai người đều tàn phế mà kết thúc. Không biết may mắn thế nào mà đối thủ của hai phân thân đều không phải làng Lá hay làng Cát, chắc, hên thật nhỉ.

Sau khi hai phân thân đánh xong trận của mình, Takitori liền cùng hai người rời đi, với hắn thì hôm nay không có gì đặc sắc cả, phải mấy vòng sau cơ vì thế hắn dẫn theo hai phân thân rời đi.

Sau vòng đấu loại đầu tiên thì các tuyển thủ qua được được nghỉ giải lao mấy ngày hồi sức.

Mấy ngày giải lao nhanh chóng qua đi.

Trong mấy ngày này, Naruto cũng đã gặp Jiraiya - một trong tam-nin huyền thoại, và được Jiraiya dạy cho thuật triệu hồi cùng vài phương pháp cường thân kiện thể khác.

Về phần Sasuke thì được Kakashi truyền cho Chidori, có vẻ như sự xuất hiện đầy mạnh mẽ của Takitori và hai phân thân khiến một kẻ lười như Kakashi cũng trở nên nghiêm túc một lần và truyền thụ Chidori cho Sasuke sớm hơn so với trong nguyên tác.

Mấy tuyển thủ còn lại cũng cố gắng mạnh mẽ hơn trong thời gian này, hy vọng bản thân sẽ không bị loại nhanh gọn.

Còn ba người Takitori thì sao, mấy ngày này bọn hắn đều ở trong khu suối nước nóng, có vẻ như cả ba bắt đầu nghiệm tắm suối nước nóng rồi.

Số từ: 1054

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 83: Chiến Rock Lee

“Tak đấu Rock Lee!”

Đứng ở khu chờ đợi, Takitori nghe người trọng tài gọi tên hắn ra sân. Hắn hơi bất ngờ trước đối thủ của mình, không ngờ sẽ gặp phải thằng nhóc ‘lông mày sâu róm’ này, bất quá, hắn sẽ không nương tay, hắn muốn xem thằng nhóc Rock Lee này tập luyện Bát Môn Độn Giáp đến mức nào rồi.

Nói về Bát Môn Độn Giáp, đây là một môn thể thuật rất mạnh, nếu mở hết tám cổng thì có thể nói là bất khả chiến bại, tuy nhiên, hậu quả của việc mở tám cổng là rất khắc nghiệt – sự sống của bản thân, cho nên phải cân nhắc kỹ càng trước.

Takitori chấp tay nhẹ nhàng hạ xuống đất, ánh mắt hờ hững đánh giá đối thủ của mình. Bên kia Rock Lee cũng đang dùng ánh mắt tương tự, à, ánh mắt tò mò ấy nhè không phải hờ hững đâu, cậu nhóc không sợ hãi mà lấy làm hưng phấn vì có một đối thủ mạnh mẽ.

Rock Lee lớn giọng tuyên bố muốn đánh bại Takitori, rồi cùng thầy của mình ‘Maito Gai – lông mày rậm’ đồng thanh tự sướng.

Takitori đầy vui vẻ nhìn hai thầy trò đằng xa, khoe miệng hân hoan cong lên, nhỏ giọng

“Quả nhiên không khác gì mấy, hắc.”

Ở kiếp trước, khi đọc Naruto thì mỗi đoạn hai thầy trò lông mày rậm này luôn làm hân tặc cười, giống như bây giờ vậy.

“Nào nào, đừng phân tâm nữa bắt đầu đánh nhau đi.” Takitori nói khi hai thầy trò ‘lông mày’ vẫn đang thút tha thút thít với nhau, dù là rất vui mắt nhưng hân thực chịu không nổi nữa, nổi cả da gà rồi.

Rock Lee điều chỉnh tinh thần ở vị trí cao nhất, dù đối thủ là ai thì cậu nhóc vẫn như vậy, một tinh thần thật đáng khen.

Takitori không thù thề, hân vẫn chấp tay mà đứng “Trực tiếp sử dụng Bát Môn Độn Giáp đi nếu không thì ăn đòn nó đấy nhé.”

“Ta biết ngươi rất mạnh, vì vậy ta sẽ cực kỳ nghiêm túc. Bát Môn Độn Giáp, Khai Môn! Mở!” Rock Lee âm thanh bình tĩnh

Khí thế bắt đầu dâng lên khi cậu nhóc mở cổng đầu tiên, sau đó, hai chân dậm mạnh xuống đất phóng đi.

Bánh

Thế tiến rất mạnh liệt, tốc độ cũng khá nhanh, bình thường tốc độ của cậu nhóc đã nhanh mà bây giờ mở Khai Môn thì càng nhanh hơn nữa. Nhưng...

“Không tác dụng.” Takitori dễ dàng né được đòn tấn công của Rock Lee làm cậu ta tấn công hụt

Rock Lee không bối rối, trực tiếp mở cổng thứ hai

“Hư Môn! Mở!”

Rock Lee lại tăng tốc độ thêm vài lần nhưng vẫn không có hiệu quả, dường như Takitori đọc được hướng đi của cậu nhóc và dịch chuyển nhẹ nhàng qua một bên tránh được.

“Sinh Môn! Mở”

...

“Thương Môn! Mở”

Mở liền bốn cổng, Rock Lee hiện tại toàn thân đã bao phủ bởi khí màu xanh nhạt, khuôn mặt biến màu thành đỏ tía, gân máu nổi lên gồ ghề.

Mọi người trên khán đài tất cả đều kinh ngạc, Kakashi nhìn sang Maito Gai đứng bên cạnh mình

“Rock Lee có thể mở được bốn cổng sao?”

Maito Gai cho Kakashi một nụ cười răng trắng sáng như thường lệ

“Nó đã luyện tập rất chăm chỉ.” Trong giọng nói kèm theo tự hào

Kakashi không để ý đến nụ cười của Gai, ánh mắt anh trở lại sân đấu, lòng thầm nghĩ ‘Tuy là mở được bốn cổng nhưng đối thủ Takitori kia vẫn không một chút biến đổi nào, tên này có thật chỉ là Genin không?’

Takitori vẫn ánh mắt hồ hững ấy, hân đánh giá Rock Lee hiện giờ, gật đầu khen một câu

“Rất tốt! So với đồng lứa thì nhóc ngươi là một trong những người mạnh nhất rồi đấy.”

“Phải không?” Rock Lee nhận được lời khen từ Takitori vẫn không vui vẻ vì cậu thấy được đối thủ của mình hoàn toàn chả có biểu hiện gì gọi là nghiêm túc chiến đấu, cậu nhóc hỏi

“Ngươi vẫn không muốn nghiêm túc sao?”

“Nghiêm túc? A ha ha, nếu ta nghiêm túc thì nhóc ngươi đã chết rồi.” Takitori không hề để ý nói

“Ta không tin.” Rock Lee gầm lên, rồi lao tới “Mộc Diệp Toàn Phong!”

Hàng loạt các chiêu thức đâm đá ‘túi bụi’ được Rock Lee thi triển như thiên la địa võng bao phủ lấy Takitori.

Tuy những đòn đánh rất nhanh và rất mạnh nhưng Takitori đều lấy những góc độ kinh ngạc mà né tránh được hết.

Đám trẻ và các tuyển thủ đứng trên khán đài nhìn cảnh này đồng thời nói trong lòng “Mạnh!”, cả khuôn mặt lầm lì như Sasuke cũng không khác gì mấy, chỉ có Gaara vẫn đầy sát khí như cũ.

Takitori nhìn Rock Lee vẫn đang ra đòn trước mặt, hẳn cảm thấy hơi chán nên nói

“Này, nhóc người cần thận nha, ta muốn đánh trả đó.”

Nói là nói vậy nhưng hẳn đâu để Rock Lee nghe hết, lựa chọn một kẻ hờ Takitori tung một đấm vào mạn sườn Rock Lee.

Bịch

Hự

Giống như bị một quả núi khẽ ‘hôn nhẹ’, Rock Lee bắn mạnh vào tường tạo ra những vết nứt to khổng lồ.

Rầm

“Rock Lee” Maito Gai là người phản ứng đầu tiên, anh ngay lập tức nhảy xuống đỡ cậu nhóc ra

“Đừng lo lắng, nhìn có vẻ thảm nhưng chỉ là trầy xước ngoài da thôi, quan trọng là di chứng sau khi mở bốn cổng của Bát Môn Độn Giáp kia.”

Takitori tốt bụng nói cho Maito Gai một tiếng, sau đó nhún người trở lại chỗ hai phân thân của mình.

“Tak thắng trận!” Người trọng tài vội vàng tuyên bố

“Rất đơn giản.” Takitori nhỏ giọng

Số từ: 1105

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Orochimaru

Kế tiếp, Takitori nhàn nhã ngồi trên khán đài nhìn mấy trận đấu tiếp theo, cũng không có gì hay ho trừ trận đấu giữa Hinata và Neji, ít ra được xem như là có chút thú vị.

Takitori thấy kết quả cuối cùng giống như trong nguyên bản thì lắc lắc đầu “Vẫn không thay đổi, không biết mấy trận kế thế nào khi có ba nhân tố không biết xuất hiện là chúng ta đây?”

Sau khi Hinata được khiến vào, Naruto làm một hồi âm ỉ mới dừng lại, đến lượt hai phân thân Itou và Ri cũng ra sân. Không biết là cố ý hay tình cờ, cả hai là đối thủ của nhau trong trận kế tiếp, tất cả mọi người trừ một người đều thờ phào và mỗi mắt mong chờ trận đấu này.

Tuy nhiên, hai phân thân Itou và Ri lại khiến mọi người thất vọng khi quyết định thắng thua bằng...oẳn tù tì. Cuối cùng, Ri chiến thắng khi ra kéo ăn bao của Itou, phân thân Itou một trận buồn bực vì số đen, rồi không vui vẻ mà bỏ quyền thi đấu.

Đối với kết quả như vậy, các thí sinh có phần tiếc nuối và nhẹ nhõm vì một kẻ mạnh đã bị loại, ai cũng không mong bản thân sẽ bị loại nhanh chóng và không có sức hoàn thủ như những đối thủ trước của ba người Takitori.

Ngày thi đấu hôm nay cũng kết thúc với tình tiết nổi bật là Naruto hạ gục Neji một cách hoành tá tràng. Hiện tại còn lại sáu người là Takitori, phân thân Ri, Naruto, Sasuke, Gaara và Temari.

Nhìn bốn thí sinh còn trụ tới giờ, Takitori nhếch môi, nếu hẳn đoán không lầm thì ngày mai sẽ bắt đầu sự kiện chính, còn nếu hẳn đoán sai thì...thôi vậy, hắc hắc.

Cùng hai phân thân trở lại nhà tắm suối nước nóng, Takitori dự định nghỉ ngơi thật thỏa thích trong ba ngày giải lao này, đây là thời gian ban tổ chức cho các thí sinh vượt qua được hai vòng đầu tiên, và với ba ngày này Takitori chắc chắn hai thằng nhóc Naruto và Sasuke sẽ rèn luyện kỹ năng mới của chúng cho thuần thục vì dù sao ngoài hai đứa ra thì còn lại đều là kẻ mạnh cơ mà.

Lượt đấu thứ 3.

Takitori mở màn đầu tiên, với đối thủ là Temari. Khi trọng tài công bố tên hai đấu thủ thì Temari lập tức bỏ cuộc. Đùa, cô nàng cũng không phải loại

cuồng tự ngược, biết rõ không đánh lại mà vẫn tham gia vào, trừ khi tình thế bắt buộc còn không thì đầu bị nhúng nước là cái chắc.

Takitori cười cười khi nghe Temari bỏ quyền thi đấu, hẳn cũng không có phản ứng gì lớn lao.

Tiếp theo là Naruto đấu với phân thân Ri.

Mới đầu Naruto rất hang hái, hồ to gọi nhỏ đã đòi, đến khi bị ăn hành ngập mặt mới ảo não chấp nhận thua cuộc. Phân thân Rik hi kết thúc lượt đấu của mình thì nhảy lên trở về vị trí bên cạnh hai người ‘đồng đội’ của mình, chờ trận đấu tiếp theo.

“Gaara vs Sasuke!” Trọng tài đọc tên cặp đối thủ cuối cùng.

Gaara sắc mặt lạnh lẽo bước xuống, đối diện cậu ta là Sasuke với khuôn mặt đầy nghiêm túc.

“Người không phải đối thủ của ta!” Gaara thả câu ngoan thoại đầu tiên và Sasuke chỉ cười lạnh đầy tự tin.

Rất nhanh chóng hai đứa nhóc lao vào đập nhau.

Sasuke liên tục kết ấn thì triển ra những thuật tấn công đơn giản để thử thực lực đối phương. Gaara rất nhẹ nhàng dùng cát như một tấm khiên bảo hộ khỏi những đòn tấn công của Sasuke.

Thăm dò không sai biệt lắm, Sasuke bắt đầu tung tuyệt chiêu đầu tiên.

“Hỏa độn – Hỏa cầu thuật!”

Một quả cầu lửa bán kính ba mét bay ra.

Gaara phẩy phẩy tay khiến cát chung quanh bọc lấy cơ thể cậu hình thành một quả cầu cát cứng chắc.

“Sa độn – Phòng ngự tuyệt đối.”

Ầm

Hỏa cầu và sa cầu va chạm phát ra tiếng nổ và khói bụi mù mịt.

Sasuke trong lúc nhìn kỹ màn khói mù thì bỗng biến sắc, lập tức phi thân tránh thoát.

« Sa độn – Quan tài chết ! »

Từ vị trí Sasuke mới tránh đi, những hạt cát chuyển động chụp lấy khoảng không, nếu bị bắt được thì tình hình không mấy tốt đẹp gì, điều này đã được chứng minh và Sasuke đã tận mắt chứng kiến trong vòng thi đấu thứ hai ở khu rừng chết. Một chiêu rất khủng bố.

Hai đứa nhóc trải qua vài chiêu nữa nhưng vẫn không gây thương tổn gì mấy. Nóng nảy, Sasuke quyết định sử dụng tuyệt chiêu mà thầy Kakashi đã truyền dạy cho cậu nhóc mấy ngày trước.

Hai tay kết ấn, sau đó chỉ thấy tay phải phát ra tiếng lách tách những tia lửa điện giống như ngàn con chim cùng hót.

« Lôi độn – Thiên điều ! »

Sasuke tay trái nắm lấy cổ tay phải đè xuống, xung quanh bàn tay phải liên tục phát ra tiếng chích chích. Hai chân vũ động, Sasuke lập tức lao tới.

Gaara không hề đem Thiên điều để vào mắt, cậu nhóc rất tự tin vào phòng ngự tuyệt đối của mình, dù đã có một lần nó không phải tuyệt đối nhưng không sao cả.

Cát lập tức bao lấy Gaara chờ đợi đối thủ lao đến.

Ầm

Ầm thanh va chạm vang lên, khói bụi lại mịt mù, mọi người trên khán đài im lặng chờ đợi kết quả.

Vụt

Thân ảnh Sasuke thoát khỏi màn khói, đôi mắt hơi to ra kinh hãi.

Chỉ có ba người Takitori là biết rõ chuyện gì xảy ra. Ngay sau khi Sasuke phá hủy tầng phòng ngự bằng cát và đánh trúng được cơ thể Gaara, ngay lúc đó, một phần cơ thể của Gaara biến đổi thành vĩ thú và nắm chặt cánh tay của Sasuke hòng bẻ gãy, may mắn Sasuke nhanh tay kết ấn thì triển thuật tấn công mới thoát ra được chứ nếu không thì cánh tay kia đã không còn. Tuy vậy, Sasuke vẫn rất kinh hãi khi đối mặt với tình huống này.

Sasuke thầm nói trong lòng ‘Cái thứ kia là gì?’

Phòng ngự bằng cát của Gaara tan ra, để lộ Gaara với một bên vai đỏ máu. Đôi mắt đỏ ngầu đầy sát khí, Gaara muốn giết người.

Hai đồng đội của Gaara, Temari và Kankuro nhìn thấy Gaara như vậy thì gấp lên.

Takitori nhếch miệng ‘Đến rồi!’

Âm

Trên đài cao nơi hai Kage đang ngồi bỗng phát nổ. Sự tình đột ngột xảy ra khiến mọi người hơi ngẩn ra, sau đó mới phản ứng lại.

“Hokage đại nhân!”

“Kazekage đại nhân!”

Hai thân ảnh lui ra khỏi vụ nổ, Hokage Đệ Tam ngưng mắt nhìn ‘Kazekage’ phía trước, miệng quát

“Là người!”

“Đã lâu không gặp, sensei!” ‘Kazekage’ mở miệng nói khiến mọi người bên dưới một trận kinh ngạc, đến khi ‘Kazekage’ gỡ tấm mặt nạ ra thì đồng thanh hét lên

“Orochimaru!”

Số từ: 1328

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 85: đòi Quà

Orochimaru tuy bị phát hiện nhưng không hề hoảng hốt, trái lại rất bình tĩnh, tên này sau khi gặp mặt Hokage Đệ Tam liền triệu tập bốn thủ hạ đứng ở bốn hướng tạo ra kết giới trên nóc nhà, chỉ có hai thầy trò Orochimaru là ở bên trong, xem ra một trận đại chiến không thể tránh được rồi.

Tình hình bên ngoài cũng không khá hơn là bao, khắp làng Lá bị hai con rắn khổng lồ do Orochimaru triệu hồi bị tàn phá. Nhiều đội ninja tập kết lại và chống trả, nhưng không chỉ có hai con rắn khổng lồ tấn công mà còn có cả ninja của làng Cát, có vẻ như làng Cát và Orochimaru đã bắt tay cho lần hành động này.

Bỏ qua tình hình chiến sự, bên trong khu trường học nơi diễn ra cuộc thi Chounin cũng đang có những trận chiến đấu kịch liệt. Gaara được hai đồng đội là Kankuro và Temari đưa đi do nhận thấy kế hoạch ban đầu định ra không phải như vậy và có thể Kazekage của mình đã không còn, vì vậy hai người phải đưa Jinjuriki là Gaara thoát đi an toàn.

Takitori từ lúc ban đầu đã luôn tập trung vào Orochimaru và Hokage Đệ Tam chưa hề rời đi, hắn phát tay nói với hai phân thân Itou và Ri

“Thực hiện hành động tiếp theo, không nên quá tay.”

Phân thân Ri và Itou gật đầu, Itou cười hắc hắc

“Cuối cùng cũng có việc vui để xem.”

Nói xong hai phân thân lác người biến mất tại chỗ, hai người đuổi theo Gaara với mục đích là Nhất vĩ Shukaku.

Hai phân thân rời đi, Takitori nhẹ nhàng bước đi về phía kết giới trên nóc nhà. Bỗng nhiên từ bốn phía xuất hiện bốn tên ninja mang mặt nạ thú đồng loạt tấn công hắn, bốn thanh vũ khí đồng thời xuyên qua thân thể.

Là đội Anbu của làng Lá.

Lúc này, thân thể đáng lẽ ra bị đâm bởi bốn thanh vũ khí phải có máu chảy ra nhưng không, thân thể của Takitori lại rất bình thường.

Bốn tên Anbu hiện tại hoàn toàn biến sắc vì bốn người không hề cảm nhận được sự tiếp xúc của vũ khí bản thân với cơ thể đối phương, có chăng chỉ là một hố sâu sâu thẳm.

“Chỉ với chút bản lĩnh như vậy cũng muốn giết ta, các người chết đi được rồi. Hừ!”

Chỉ với một tiếng hừ, bốn tên Anbu bị đông thành băng điêu ngay lập tức sau đó vỡ vụn tan biến trong không khí. Takitori nhìn cũng không nhìn, trong thế chiến thứ III hấn giết không biết bao nhiêu Jounin tinh anh, vì vậy với bốn tên Anbu chỉ là Jounin mạnh hơn bình thường chút không xứng được hấn đẽ vào mắt.

Cách đó không xa, một bóng người núp sau góc khuất nheo mắt nhìn về hướng này, chứng kiến bốn tên Anbu bị giết trong nháy mắt thì hơi đổi sắc mặt nhưng không nhiều, trong mắt càng nhiều thêm tia thèm khát sức mạnh của Taktiori.

Takitori đang bước chậm chậm bỗng quay đầu nhìn lại nơi góc khuất, điều này khiến kẻ núp trog bóng tối kia kinh ngạc, vội vàng lui đi. Takitori hơi cười nhạt thì thầm ‘Danzo, xem ra ngươi đã chú ý đến sức mạnh của ta rồi nhì. Hắc, có lẽ ta nên đến thăm ngươi một thời gian nào đó.’ Takitori cũng không để ý đến nữa, tiếp tục bước về phía kết giới.

Bên trong kết giới Orochimaru và Hokage Đệ Tam đang ôn lại chuyện cũ. Đứng bên ngoài là vài người từ đội Anbu, mấy tên Anbu này không phải thuộc hạ của Danzo mà nhận lệnh từ Hokage. Mấy người đang loay hoay không biết làm sao để phá cái kết giới này thì phía sau xuất hiện một người lạ mặt, các Anbu nhận ra được đây là thí sinh tham gia cuộc thi tuyển Chounin nhưng không vì vậy mà họ không kiêng dè vì người xuất hiện là Takitori, kẻ mà bản thân họ tận mắt chứng kiến một phần sức mạnh trong mấy vòng đấu và họ không dám chắc bản thân có thể chiến thắng được.

Mặt kệ các Anbu đang cảnh giác ở bên cạnh, Takitori đưa mắt nhìn hai người bên trong kết giới, lúc này hai người vẫn đang trò chuyện nhưng tình hình đã chuyển biến sau khi Orochimaru lộ đi mặt nạ hiện ra một khuôn mặt xa lạ.

Quan sát một hồi mà cả hai người bên trong vẫn chưa đánh nhau, Takitori bắt đầu bức bối, chỉ thấy hấn hơi lắc người một cái đã biến mất tại chỗ và xuất hiện ở bên trong kết giới. Điều khiến tất cả mọi người một trận kinh ngạc, phải biết kết giới do bốn người thủ hạ của Orochimaru tạo ra rất mạnh, mấy tên Anbu dùng hết tất cả thủ đoạn mà vẫn không làm kết giới rung rinh được một chút nữa là, vậy mà kẻ mới đến chỉ hơi lắc người đã chui vào được bên trong.

Hai thầy trò Orochimaru cũng chú ý tới tình huống này. Hokage Đệ Tam mày nhíu chặt, trong lòng của ông càng thêm chắc chắn một phần về thân phận thực của Takitori. Trái lại, Orochimaru mỉm cười với Takitori, trong đôi mắt tràn đầy hiếu kỳ

“Tak-kun, không ngờ tới ngươi có thể đi xuyên qua kết giới.”

“Không những đi xuyên qua kết giới, ta còn muốn lấy của ngươi một thứ.” Takitori mặt cười đáp lại Orochimaru

“Ồ, không biết ta có thứ gì khiến Tak-kun có hứng thú?” Orochimaru hỏi

Takitori nói ra đáp án khiến hai thầy trò Orochimaru đổi sắc mặt, Orochimaru là kinh ngạc còn Hokage Đệ Tam là kinh nghi.

“Uế thổ chuyển sinh!”

Số từ: 1053

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86: Lấy Được Uế Thổ Chuyển Sinh

Tuy rằng có điều kinh ngạc nhưng Orochimaru lại càng nhiều hứng thú hơn

“Ồ, Tak-kun lại quan tâm đến Uế thổ chuyển sinh? Không biết Tak-kun dự định đưa ra vật gì để trao đổi?”

Takitori nghe vậy tức thì cười lạnh, hấn nói

“Ai nói với ngươi là ta muốn trao đổi?”

Orochimaru nghe tới đây thì ngưng mặt, ánh mắt đầy nguy hiểm chăm chú lấy Takitori

« Vậy Tak-kun tính như thế nào ? »

« Ha ha ha » Takitori không nói gì chỉ cười, cười rất vui vẻ, sau đó ngừng lại giọng đầy giễu cợt

« Trong thế giới này còn chưa có vật gì mà ta chưa lấy được ? »

« Vậy sao ? Ta tự hỏi Tak-kun làm thế nào để lấy được Uế thổ chuyển sinh trên người ta đây ? » Orochimaru đáp lại bằng giọng khiêu khích

Takitori ánh mắt không đổi, đột nhiên thả ra một phần khí thể của bản thân. Ngay lập tức khiến hai thầy trò Orochimaru biến sắc, bình sinh tới giờ họ chưa gặp qua ai có khí thể mạnh tới mức này, chỉ riêng phần khí thể của đối phương cũng khiến họ cảm giác bản thân như bị sa vào vũng lầy, hoạt động rất khó khăn.

Đây mới chỉ là một phần khí thể của Takitori mà thôi, nếu hắn thả ra toàn bộ thì hai thầy trò Orochimaru chỉ biết đứng tại chỗ như cột đình mà thôi, như vậy đủ biết mức độ kinh khủng của Takitori, ngay cả hai nhân vật đã là cấp bậc Kage cũng không thể chống lại.

Takitori nhìn hai thầy trò Orochimaru đầu đầy mồ hôi thì cười cười, hắn mở miệng

« Vậy Orochimaru, bây giờ ngươi đã biết ta định làm thế nào rồi chứ ? »

Orochimaru không đáp lại mà Hokage Đệ Tam bỗng hỏi

« Ngươi là ai ? »

Takitori chuyển ánh mắt sang Hokage Đệ Tam, hắn nở nụ cười

« Ta là ai không phải Hokage ngài đã biết rồi sao. »

Hokage nhận được câu trả lời của Takitori thì mặt ngưng trọng, trong lòng chắc chắn thân phận của Takitori, điều này khiến ông càng lo lắng hơn không biết mục đích của đối phương đến làng Lá làm gì.

« Ngươi là Quỷ diện yêu nhân, KITORI ! » Hokage Đệ Tam trầm giọng nói ra thân phận của Takitori

Takitori cười hắc hắc, hắn lắc đầu « Đó là danh hiệu thời thế chiến thứ ba mà thôi, bây giờ ta không dùng tới nữa. »

Takitori xác nhận làm Hokage và Orochimaru mặt càng trầm. Danh tiếng của Quỷ diện yêu nhân KITORI trong thế chiến thứ ba không người nào không biết, biết đến người này không thể không kể đến trận chiến lấy một diệt mấy trăm ninja ưu tú của ngũ đại quốc, ngay cả các làng cử ra Kage cũng không thể bắt được trái lại còn bị đã thương rút lui. Với chiến công lừng lẫy như vậy ai cũng không muốn đối mặt.

Vậy mà hiện tại hung thần này lại xuất hiện tại làng Lá, điều này thật gay go như nghìn cân treo sợi tóc.

Đối với biểu hiện kinh hãi của hai thầy trò Orochimaru, Takitori chỉ cười nhạt, hắn nếu muốn xóa sổ làng Lá thì đã làm từ lâu chứ đợi tới bây giờ làm gì. Hắn hơi lắc đầu nói với Hokage Đệ Tam

« Yên tâm, ta hôm nay đến mục đích không phải là làng Lá. »

« Như vậy ngươi hôm nay đến để làm gì ? Không phải là rảnh rồi tới chơi đó chứ ? » Hokage Đệ Tam nghe mục đích đến không phải làng Lá thì hơi thờ phào nhẹ nhõm, ông thực sự biết nếu hung thần này quyết tâm xóa sổ làng Lá thì ông không thể ngăn cản được, dù có tập trung tất cả thành viên trong làng cũng chưa đủ để hung thần này giết nữa là.

Takitori cười cười chuyển sang Orochimaru nói

« Hôm nay ta đến chỉ có hai mục đích. Một, như Đệ Tam đã nói đó là do rảnh rồi nên tới chơi thôi tiện thể tham gia náo nhiệt. Hai là Uế thổ chuyển sinh. Chỉ có vậy thôi. »

Nghe được nguyên nhân Takitori đến làng Lá, Hokage Đệ Tam lập tức nhẹ nhõm. Còn Orochimaru thì hơi bất mãn nhưng không nói gì, ai bảo đối phương quá mạnh mẽ làm chi.

Rốt cuộc dưới dâm uy của Takitori, Orochimaru bắt buộc đưa ra Uế thổ chuyển sinh đồng thời đưa thêm tế bào của Hokage Đệ Nhất. Takitori không kiểm tra qua mà thu vào không gian nhẫn luôn, hắn tin Orochimaru sẽ không làm chuyện mờ ám gì.

Xong xuôi, Takitori mỉm cười lui ra khỏi kết giới, trước khi đi hắn còn vẫy tay tạm biệt nữa khiến mọi người có mặt một trận im lặng.

Đối với những việc diễn ra sau đó Takitori hoàn toàn không quan tâm, cái hắn muốn bây giờ là tìm nơi nào đó lánh nạn Uế thổ chuyển sinh. Nhưng trước tiên là phải tìm Danzo tính sổ, hắn vẫn chưa quên Danzo phái thủ hạ đánh lên hắn, tiện thể Danzo cũng có cái hắn muốn lấy, đó là những con mắt Sharingan.

Số từ: 940

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trái Nghiệm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 87: Gặp Danzo

Bước ra khỏi kết giới, ánh mắt hơi khép, Takitori đang liên lạc với hai phân thân của hắn xem mọi việc đến đâu rồi. Lát sau hắn mở mắt ra, hơi liếc sáng mấy tên ANBU đang đứng gần đó khiến bọn họ rùng mình một trận.

Không để ý đến độ cảnh giác của các ANBU, Takitori mở thần thức của mình ra bao trùm toàn bộ làng Lá.

Tất cả những gì có mặt trong làng đều xuất hiện trong thần thức của Takitori, hắn tìm một chốc rồi cười cười

« Cuối cùng cũng tìm được người, Danzo. »

Lắc mình biến mất trước mấy con mắt đầy kinh hãi của đám người ANBU, Takitori hiện tại đã xuất hiện trước mặt của Danzo ngay trong ‘hang ổ’ của hắn.

Đối với việc Takitori xuất hiện trước mặt mình, Danzo cũng rất kinh hãi nhưng hắn vẫn tỏ ra bình tĩnh

« Không biết Quý diện yêu nhân KITORI đến đây có việc gì ? »

Takitori nhìn nhìn Danzo, cười nhẹ một cái rồi hắn nói

« Đừng nói nhầm Danzo, ta không có thời gian chơi đùa với người. Không muốn chết thì thực hiện mấy yêu cầu của ta. »

Danzo không đáp lại mà chỉ nhìn chằm chằm Takitori, sau đó Danzo nói :

« Quý diện yêu nhân, dù trong thế chiến thứ ba người rất mạnh, mạnh đến nỗi khiến các Kage đều sợ hãi, nhưng như thế vẫn chưa đủ để khiến ta khuất phục. Người nghĩ có thể giết được ta ? »

Takitori nghe Danzo nói vậy thì bật cười, cười một cách càn rỡ, âm thanh chấn động không gian khiến bụi bay mịt mù. Hắn lắc đầu cười nói

« Danzo à Danzo, ta không biết người dựa vào cái mới tự tin như vậy ? Ta không giết được người ? Quả thật hiện tại có người ta không giết được, nhưng... người lại không nằm trong số đó. »

Hơi dừng lại vì cười bị hụt hơi, Takitori nói tiếp

« Hay là, người nghĩ một trong các cấm thuật của tộc Uchiha là Izanagi có thể cứu mạng người ? »

Danzo nghe đến đây thì lập tức biến sắc mặt, hắn không ngờ Quý diện yêu nhân lại biết được bí mật này của hắn, nhưng hắn còn chưa nói gì thì người trước mặt lại nói tiếp

« Ừm, quả thật thuật Izanagi này hơi phiền phức chút, nhưng cũng chỉ là phiền phức mà thôi. Mà, nếu ta muốn, người sẽ chết lúc nào không hay chứ đừng nói đến khởi động cái cấm thuật này. »

Nhìn khuôn mặt càng ngày càng xấu của Danzo, Takitori đưa ra một biện pháp

« Nếu người còn chưa tin thì chúng ta có thể thử một chút xem. Liệu người sẽ chết trước khi khởi động cấm thuật Izanagi hay sẽ sống sót qua lần này ? »

Rồi cũng không để cho Danzo kịp phản ứng, Takitori lập tức kết ấn.

Cánh tay phải kết băng và biến thành một lưỡi dao xanh biếc, rồi nó tức tốc lao đến mục tiêu là ngực của Danzo.

Danzo trông thấy Takitori không hề chừa thời gian cho hắn chuẩn bị đã tấn công liền thì rất kinh hãi, nhưng ngay lập tức bình tĩnh lại, dù sao hắn cũng sống đủ lâu, đủ kinh nghiệm trước những tình huống bất ngờ như thế này.

Danzo muốn lách người tránh lưỡi dao băng giá kia, nhưng hắn lại không thể động đậy được, dường như có thứ gì đó đã kiềm hãm cơ thể lại. Danzo biết đây là do người trước mặt gây ra, nhưng không có thời gian cho hắn tìm hiểu, nguy hiểm đã cận kề.

Danzo muốn phát động cấm thuật Izanagi ngay lập tức trước khi quá muộn. Bất quá, ngay khi hắn muốn động cánh tay phải thì mới phát hiện... cánh tay phải đã biến mất. Cũng vì vậy mà Danzo khựng người lại trong chốc lát.

Chỉ trong khoảnh khắc khựng người này của Danzo, lưỡi dao băng giá cũng đâm xuyên qua người hắn, máu bắn tung tóe nhưng Danzo không hề kêu lên một tiếng nào, mặc kệ miệng đã học máu và ngực bị xuyên thủng, hắn đưa ánh mắt khó hiểu dò đi vai phải của mình tiếp xúc với ánh mắt bạc lạnh lẽo đầy trêu chọc của người đối diện.

Danzo nhận ra cánh tay phải của hắn, cánh tay bó đầy vải trắng kia đang lơ lửng phía sau Takitori, hắn thốt ra vài tiếng

« Ra là thế. »

Rồi thân thể từ từ ngã về sau, ngay trên vũng máu của bản thân.

Takitori vùng vẫy cánh tay lưỡi dao dính đầy máu của mình, sau đó biến nó trở về như cũ. Hắn bước đến cạnh thân thể Danzo hiện tại đang nằm trong vũng máu.

« Thế nào ? Ta nói không sai chứ ? »

Danzo mở miệng thều thào

« Quả nhiên là danh bất hư truyền, Quỷ diện yêu nhãn không hổ là Quỷ diện yêu nhãn. »

Takitori ngồi xồm xuống, mắt đối mắt với Danzo

« Đây là chuyện tất nhiên, ngươi không cần khen ta như vậy. Mà ta cũng không còn sử dụng cái danh hiệu đó nữa rồi. »

Danzo kho khùng khục, mỗi lần ho là một búng máu lại bay ra khỏi miệng hắn, tuy vậy hắn lại cười, cười rất vui vẻ

« Ha ha, ngươi rất mạnh, nhưng như thế ta càng vui vẻ... »

Takitori khó hiểu ngheo đầu sang một bên

« Ta mạnh thì liên quan gì đến ngươi mà ngươi vui vẻ ? »

« Ha ha, vì...ngươi sẽ trở thành nô tài trung thành nhất của ta. Haaa !! »

Ngay khi nói xong câu đó, con mắt bên phải đang quấn băng bông rách toạt, lộ ra bên trong là một con mắt đỏ ngầu, trong mắt hình chiếc phi tiêu bốn cạnh đen tuyền đang chậm rãi xoay tròn.

« Kotoamatsukami ! »

Takitori không hề phòng bị ngay lập tức bị trúng chiêu, ánh mắt hắn đờ đẫn.

Danzo trái lại cười càng vui vẻ hơn trước, rốt cuộc hắn cũng phản công thành công.

Kotoamatsukami, một ảo thuật bá đạo trên từng hạt gạo trong truyện Naruto. Đây là ảo thuật của Uchiha Shisui, một thiên tài của tộc Uchiha. Ảo thuật này mạnh mẽ điều khiển tâm trí người bị dính phải mà ngay cả người đó cũng không nhận ra mình đang bị điều khiển.

Uchiha Shisui là bạn thân của Uchiha Itachi, Shisui hiểu và thông cảm cho những gánh nặng mà Itachi phải chịu đựng. Sau cuộc tấn công của Cừu Vỹ, những người đứng đầu làng Lá nghi ngờ gia tộc Uchiha đứng sau thao túng. Chính việc này đã đẩy tình hình trở nên cực kỳ căng thẳng. Với mong muốn tránh một cuộc chiến nổ ra, Uchiha Shisui đã chủ động đến gặp Hokage đệ tam và xin ông cho phép anh làm người theo dõi những hành động của gia tộc Uchiha. Nhận thấy không thể ngăn cản được cuộc chiến, những người đứng đầu làng Lá đã sắp xếp để Uchiha Shisui sử dụng ảo thuật Kotoamatsukami của mình lên người đứng đầu gia tộc Uchiha – Uchiha Fugaku.

Tuy nhiên kế hoạch này chưa được thực hiện thì Danzo Shimura đã lật kèo. Vì đã tâm muốn sở hữu đôi mắt Mangekyou Sharingan của Shisui, Danzo đã hẹn gặp Shisui và gài bẫy cướp đi con mắt phải của Uchiha Shisui. Khi họ tiếp tục ý định lấy đi con mắt trái, Shisui đã trốn thoát.

Lo lắng rằng ảo thuật của mình không thể cứu vãn cuộc chiến, Uchiha Shisui đã hẹn gặp Uchiha Itachi và giao lại con mắt trái của mình cho Itachi với lời nhắn nhủ “Xin hãy bảo vệ làng lá...và danh dự của gia tộc Uchiha” và gieo mình xuống sông tự tử. Hành động này của Uchiha Shisui cũng đã giúp Uchiha Itachi thức tỉnh đôi mắt Mangekyou Sharingan.

Trước khi chết Uchiha Shisui cũng viết một bức thư tuyệt mệnh gửi cho những người đứng đầu gia tộc Uchiha về việc chấm dứt ý định đảo chính nhưng họ không thể hiểu được điều này và kế hoạch vẫn được tiếp tục. Điều này dẫn đến việc Uchiha Itachi một mình giết cả gia tộc Uchiha.

Số từ: 1484

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 88: Triệu Hồi

Danzo sau khi đoạt được con mắt Mangekyou Sharingan phải của Uchiha Shisui liền gắn lên con mắt phải của mình và dùng băng vải che dấu nó không cho người khác phát hiện cho tới nay.

Cũng vì vậy mà lão có tự tin đến vậy dù đối mặt với kẻ có hung danh hiển hách như Takitori.

Trở lại hiện tại, Takitori hai đờ dẫn vẫn ngồi xổm bên cạnh Danzo nằm trong vũng máu.

Danzo khuôn mặt đắc ý, lão ra lệnh

“Mau đỡ ta dậy.”

Takitori lúc này vươn tay ra đỡ Danzo dậy, rồi trong lúc Danzo không hề phòng bị, hấn đập lão một phát khiến lão trở lại sàn nhà thêm một lần nữa.

Danzo chật vật ngồi dậy, lão hiển nhiên không ngờ Takitori sau khi bị trúng ảo thuật cực mạnh này lại không hề gì.

“Thế nào? Kinh ngạc lắm có phải không?”

Takitori hai mắt đã không còn đờ dẫn như lúc này, trái lại đôi mắt của hắn lại hiện ra sáu viên cầu ngọc, ba đen ba bạc và tròn mắt màu bạc đầy yêu dị. Đây chính là Mangekyou Sharingan của hắn.

Takitori ngay từ đầu đã biết ngoài những con mắt Sharingan trên cánh tay phải thì Danzo còn một con Mangekyou Sharingan cực kỳ lợi hại của Uchiha Shisui dấu ở con mắt phải của lão.

Chính vì vậy, hắn đã đổi từ hệ thống năng lực Kotoamatsukami lẫn cách giải thuật này vào Mangekyou Sharingan của mình. Cũng vì thế mà hắn mới không sợ gì đối mặt với tên Danzo xảo quyệt này.

« Vậy, bây giờ người đi chết được rồi nhỉ ? »

Giọng Takitori không còn vui đùa như trước mà lạnh lùng nói.

Danzo không nói gì mà cũng không kịp nói gì thêm, một bàn tay đã xuyên thủng tim của lão, kết thúc cuộc đời của một trưởng lão làng Lá tại đây.

Rút ra tay, lau sạch máu dính trên đó, Takitori móc ra con mắt Mangekyou Sharingan và đối với hệ thống cộng thêm một đồng Sharingan từ cánh tay của Danzo đã cắt ra lúc nãy nữa.

Nói lại, lúc này khi Danzo còn đang nói chuyện với Takitori thì hắn đã âm thầm sử dụng không gian lĩnh vực lên Danzo, vì thế khiến lão không thể động đậy được, rồi trước khi lão khởi động cấm thuật Izanagi thì hắn đã lấy đi cánh tay phải một cách không tiếng động. Chính vì thế mới có những chuyện tiếp theo.

Giải quyết xong Danzo, Takitori đang định rút lui thì âm thanh từ hệ thống vang lên

Ting Ting Ting

“Cảnh báo !”

“Chủ nhân lưu ý, hiện có một sức mạnh không thuộc thế giới này đang tác động vào chủ nhân. Xin chủ nhân cho ý kiến diệt trừ hay tiếp nhận?”

Takitori ngẩn ra.

Sức mạnh không thuộc thế giới này? Vậy là thuộc thế giới khác ày hả? Mà sức mạnh này là gì?

“Hệ thống, nguồn sức mạnh này là gì?”

“Vui lòng đợi trong chốc lát!!!”

Tít

Tít

Tít

“Đã phân tích xong!”

“Thưa chủ nhân, đây là sức mạnh không biết.”

Hệ thống đưa ra câu trả lời khiến Takitori đen mặt. Làm màu cho đã rồi phán một câu xanh rờn: Không biết.

Không biết thì người nói bà nó đi là không biết, bày đặt phân với chả tích. Nguyên rủa lão già thần sức mạnh bày đời bất lực.

Takitori mặc sức rủa xả lão già thần sức mạnh một hồi, đến khi âm thanh của hệ thống thông báo mới khiến hắn ngừng lại

“Thưa chủ nhân, theo sự phán đoán của hệ thống thì nguồn sức mạnh này thuộc một phần của thần thông không gian.”

“Nghĩa là sao?” Takitori không hiểu lắm

“Nghĩa là, đây có thể là một lời triệu hồi chủ nhân đến thế giới của nguồn sức mạnh này.”

Takitori ngần ra

Triệu hồi?

Khoan khoan, hình như hần có đọc qua mấy truyện liên quan đến triệu hồi thì phải, hình như...

“Cảnh báo! Nguồn sức mạnh đang tăng dần. Xin chủ nhân quyết định hủy diệt hay chấp nhận?”

Âm thanh hệ thống vang lên cắt đứt hồi tưởng của Takitori, hần hơi do dự một chút nhưng sau đó quyết định.

“Hệ thống, nguồn sức mạnh có gây hại gì với ta không nếu ta chấp nhận nó?”

“Chắc chắn không, thưa chủ nhân!”

“Tốt” Takitori gật đầu “Vậy ta chấp nhận lời triệu hồi.”

Ting

“Xác nhận. Đang tiến hành xuyên qua không thời gian, xin chủ nhân đứng yên.”

Takitori nghe hệ thống nói vậy liền đứng yên.

Sau đó, một bức họa lục mạng tinh (ngôi sao sáu cánh) xuất hiện dưới chân Takitori. Đột nhiên nó tỏa sáng đột ngột bao trùm lấy toàn bộ cơ thể Takitori, sau đó Takitori từ từ biến mất, ánh sáng cũng biến mất như chưa từng xuất hiện.

Cùng lúc đó, cách nơi này khá xa hai phân thân Itou và Ri đồng thời xoay đầu nhìn về hướng Takitori vừa biến mất, miệng lầm bầm

“Đi rồi. Ngươi yên tâm, chúng ta sẽ tiếp tục kế hoạch.”

Takitori trước khi biến mất đã kịp thông báo với hai phân thân của mình mọi việc thông qua cảm ứng linh hồn, và kế hoạch sau này để hai phân thân thực hiện khi hần không có mặt ở đây.

Cả hai phân thân Itou và Ri xoay đầu lại nhìn lấy một con quái vật toàn thân là cát, phía sau nó là một chiếc đuôi phe phẩy cũng bằng cát nốt, đây là Nhất Vĩ Shukaku.

Số từ: 1052

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 89: Thế Giới Mới

“Xuất hiện đi.”

Một ông già ăn mặc lộng lẫy hơi bẩn tí, đang đứng đối diện một vòng tròn bên trong là hình ngôi sao sáu cạnh phát sáng rực rỡ, tay phải cầm một cây trượng gỗ, đầu trượng phình to xù xì.

Ông già cầm cây trượng quơ đi quơ lại như làm phép, miệng luôn kêu gào ‘Xuất hiện’, ‘Xuất hiện đi’.

Và rồi, từ trong màn sáng ngôi sao sáu cạnh xuất hiện một bóng người.

Ông già trông thấy vậy thì càng mừng rỡ, hét to.

“Đến rồi. Thời khắc huy hoàng của ta đã đến rồi.”

Sau đó, ánh sáng từ ngôi sao sáu cạnh biến mất để lộ ra diện mạo người vừa xuất hiện trong thế giới này.

Phạm Linh một tay che mắt vì chưa thích nghi kịp với ánh sáng chớp nhoáng vừa rồi. Đợi một hồi, cậu cũng bỏ tay xuống và đưa mắt quan sát xung quanh.

Đối diện Phạm Linh là ông già lụm thuộm, ồm, hình như đang nói thứ quý gì đó mà cậu nghe không hiểu gì hết, nhưng cậu đoán ông ta là người đã triệu hồi cậu đến đây. Đúng lúc này hệ thống liền nói

Ting

“Phát hiện thế giới mới! Đang cập nhật ngôn ngữ bản địa! Xin chủ nhân chờ trong chốc lát!”

Phạm Linh đành phải đứng đó chờ, trong khi ông già trước mặt cứ ba la bô lô thứ gì đó nghe điếc cả tai.

Bỗng, mặt ông già kia co rúm lại và tái nhợt đi. Người cong lại, tay phải buông cây trượng rơi xuống đất, sau đó hai tay bóp chặt lồng ngực mình, miệng há to hô hấp cật lực.

Phạm Linh trông thấy vậy liền biết không ổn, bước lên một bước định đỡ lấy ông ta, ai ngờ ông ta chộp lấy tay cậu, miệng cố gắng nói nói ngắt quãng thứ gì đó. Sau đó tắt thở, chết.

Phạm Linh đầu đầy dấu hỏi, không biết thứ quái gì xảy ra nữa.

Tự xưng triệu hồi cậu tới nơi này, một thế giới xa lạ. Một ông già lạ hoắc ba la bô lô gì gì đó, rồi tự xưng ngã đùng ra chết. Ài, thật khó hiểu.

Ting

“Đã cập nhật thành công! Đang truyền tải ngôn ngữ và thông tin cần thiết trong thế giới này cho chủ nhân. .tít. .tít. .tít. .Xong!”

Hệ thống mi cập nhật cũng ‘nhanh quá’, đợi ông già kia chết toi thì mới xong. Phạm Linh thầm nói trong lòng nhưng cũng không lâu vì cậu phải ‘tiêu hóa’ thông tin hệ thống đưa cho.

Lát sau, Phạm Linh đã biết đây là đâu.

Đây là thế giới của ma pháp và các pháp sư. Cụ thể hơn với các fan của manga thì đây là thế giới Fairy Tail.

Thật không biết may mắn của Phạm Linh như thế nào lại đi vào đúng thế giới này, vậy là tiết kiệm được một lần lựa chọn thế giới du hành rồi.

Phạm Linh thở một hơi rồi hỏi hệ thống

“Vậy hệ thống, ông già kia tại sao lại chết? Bệnh tim sao?”

“Vâng thưa chủ nhân. Theo sự chuẩn đoán của hệ thống thì người này có tiền sử bệnh tim, và vì vừa rồi quá kích động dẫn đến bệnh tình tái phát gây ra cái chết tất nhiên.”

Phạm Linh ngẫm nghĩ một hồi, nói

“Hệ thống, có thể biết được những lời ông già kia đã nói trước khi chết không?”

Phạm Linh đang nghĩ nếu ông già kia có chuyện cần giúp thì cậu sẽ ra tay vì dù sao ông ta cũng triệu hồi cậu đến thế giới này, dù không biết ơn cho mấy nhưng dù sao đang rảnh nên đành vậy.

“Được, thưa chủ nhân.”

Sau đó hệ thống liền truyền vào đầu những lời nói của ông già đã chết cho Phạm Linh. Lúc này cậu đã hiểu lúc trước ông ta nói gì.

Thì ra, ông già này tên Parallax, một pháp sư có tiếng của vùng này, vùng đất gần thành phố Magnolia.

Nếu bạn chưa nhận ra thì thành phố Magnolia là vị trí hội Fairy Tail. Vâng, thật ‘trùng hợp’.

Trở lại chuyện của ông già Parallax, ông ta sinh sống trong một ngôi làng cũng gần nơi này, và nó hiện tại đang bị tấn công bởi một sinh vật không biết tên.

Bởi vì đây là một ngôi làng nghèo nên không đủ tiền mời các pháp sư về giúp đỡ. Còn về Parallax, mặc dù ông ta là một pháp sư nhưng ông không phải một pháp sư mạnh mẽ nên không thể giúp được gì cho làng.

Lúc đầu, ông Parallax là một học giả nổi tiếng và chỉ trong một tình huống đặc thù ông ta đã trở thành pháp sư, tuy nhiên do không có hứng thú với việc tập luyện ma pháp nên năng lực pháp sư của ông chỉ thuộc loại bình thường. Việc ông ta thích làm là thu thập các quyển sách cổ và tìm hiểu về những chuyện trong quá khứ.

Trong một lần tình cờ, ông ta đã tìm được một quyển sách ma pháp cổ, thuật triệu hồi. Tuy không hứng thú với ma pháp nhưng ông ta lại cực yêu thích tìm tòi những tư liệu đã mất nên đã đọc qua quyển sách ma pháp này.

Đó là lý do vì sao Phạm Linh được triệu hồi đến thế giới này, ông già Parallax đã dùng số ma lực không nhiều của mình để tạo nên một ma pháp triệu hồi một người khác đến đây để nhờ giúp đỡ, nhưng không ngờ do quá kích động nên bệnh tim tái phát và từ vong.

Nhìn qua những điều này, Phạm Linh không biết nói gì hơn, nhìn thi thể ông già Parallax cậu thờ dài một hơi, tay vung lên. Một ngọn lửa bắt đầu thiêu đốt thi thể ông Parallax thành tro tàn bay theo gió tiêu tán trong không trung.

Nhìn vào những hạt bụi tro bay tán loạn, Phạm Linh cảm khái, đời người quả thật rất ngắn ngủi, sống dù danh tiếng cỡ nào thì lúc chết cũng cô đơn mà đi chẳng mang theo gì. Phạm Linh lúc này đang trong trạng thái mà người ta gọi là thương cảm, một trạng thái hiếm khi xuất hiện của một vị thần, dù cậu là một vị thần chưa được công nhận nhưng vẫn là một vị thần.

Khi một kẻ đã bước lên con đường một vị thần thì những cảm xúc của bản thân sẽ dần phai nhạt đến mức nhỏ nhất, chúng không biến mất mà chỉ hiếm khi xuất hiện mà thôi. Một vị thần nếu không còn cảm xúc thì kẻ đó chỉ là một thực thể có sức mạnh mà thôi.

Lắc lắc đầu bỏ qua mấy chuyện thương cảm này, Phạm Linh xoay người rời khỏi nơi này, cậu hướng đến ngôi làng của ông già Parallax để giải quyết sinh vật không biết tên ấy.

Số từ: 1278

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 90: Sinh Vật Lạ.

Đi được một quãng đường không dài, trước mắt Phạm Linh là một ngôi làng không lớn không nhỏ, và hiện tại khắp nơi trong làng đang bị tàn phá bởi một sinh vật kỳ lạ.

Sinh vật này đầu hồ, tay khi, vuốt gấu, vảy bò sát, chân voi, đuôi sư tử và sau lưng còn một cặp cánh dơi nhỏ nữa.

Thật không biết nên gọi sinh vật này là thứ gì, Phạm Linh chỉ lắc lắc đầu rồi nhảy vọt qua cổng làng.

Hiện tại, ngôi làng này bị tàn phá hầu như chẳng còn công trình nào còn nguyên vẹn, nếu hấn đến trễ thêm chút nữa chắc ngôi làng đã bị xóa sổ luôn rồi. Chưa kể, những người dân thôn làng số thì chết, số thì bị thương nằm la liệt, còn lại những người tay không tất sát chạy lung ta lung tung.

GRÀO

Sinh vật lạ đang thỏa sức tàn phá thì phát hiện một kẻ đang chạy tới chỗ nó, nó cũng không để ý lắm chỉ vung trao tới tấn công như mấy lần trước nó làm mà thôi.

Nhưng lần này nó lại bất ngờ khi kẻ mới đến đỡ được đòn tấn công vừa rồi, thậm chí còn tấn công lại nó nữa. Điều này càng khiến nó thêm nổi giận.

Phạm Linh không hề để ý đến sự phẫn nộ của sinh vật kia, hấn chỉ đang nghĩ nên giết nó hay chỉ đánh tàn phế mà thôi.

Ừm, suy nghĩ thật kỹ trong ba giây, hấn quyết định làm thịt sinh vật này. Đã quyết định nên Phạm Linh chuẩn bị ra chiêu kết liễu, đúng lúc này hệ thống lại nhảy ra phàn một câu khiến hấn phải đổi sang chiêu khác

“Ting! Kích hoạt nhiệm vụ ẩn ‘Giải cứu thôn làng gặp nạn!’ và ‘Sinh vật phép thuật!’.”

“Hệ thống gợi ý cho chủ nhân: hấp thụ sinh vật phép thuật để hoàn thành nhiệm vụ!”

Ừm? Phạm Linh hơi nghi hoặc một chút, hệ thống kích hoạt nhiệm vụ ẩn thì không nói làm gì vì lâu lâu hệ thống sẽ thông báo với hấn như thế, nhưng cái kỳ lạ ở đây là gợi ý của hệ thống. Mấy lần trước hệ thống đưa ra nhiệm vụ ẩn có thấy nói năng gì đến gợi ý đâu cơ chứ.

Phạm Linh hỏi hệ thống ngay

“Hệ thống, sao lần này lại có gợi ý? Mấy lần trước lại không có?”

“Đing! Thưa chủ nhân, nhiệm vụ ‘Sinh vật phép thuật’ có nhiều cách hoàn thành khác nhau và phần thưởng nhận được cũng khác nhau. Hệ thống đưa ra gợi ý để giúp chủ nhân đạt được phần thưởng lớn nhất mà thôi!”

“Nói thế nghĩa là, nhiệm vụ này có mức độ hoàn thành í hả?” Phạm Linh nói

“Vâng thưa chủ nhân.”

Phạm Linh không nói gì thêm, hắn cũng không có ý làm khác gọi ý của hệ thống vì hắn tin nó, từ trước tới giờ hệ thống chưa lừa hắn bao giờ cả.

À, tất nhiên là lần hắn đầu tiên du hành kia thì khác, đó là do lão già thần kia biên soạn hệ thống phải nói như vậy chứ không phải hệ thống muốn như vậy.

Mọi việc không có gì khác nữa, Phạm Linh lấy đà nhảy một cái lên thẳng độ cao ngang với đầu của sinh vật kia.

Sinh vật lạ kia thấy kẻ mới tới kia nhảy lên đứng đối diện với nó, ánh mắt nhìn nhau, nó gào lên một tiếng rồi há mồm rõ to toang nuốt chửng kẻ này.

Phạm Linh đối với hành động của sinh vật lạ này không quan tâm lắm, nó càng đến gần thì chết càng nhanh mà thôi.

Đội sinh vật lạ này đã tiến gần sát nút thì Phạm Linh mới hét lên mấy tiếng

“Siêu cực bí kỹ - Nuốt cả trời đất!”

Và rồi, toàn thân Phạm Linh tỏa ra một lực hút đầy khủng bố như lỗ đen vũ trụ nuốt lấy mọi thứ.

Về phần tại sao hắn lại hô to lên như vậy, ngay cả kỹ năng tên đơn giản là Hấp thụ cũng bị đổi thành dài dòng thì chỉ vì...hắn chợt nghĩ ra trong manga chiến đấu, mấy nhân vật khi đánh nhau toàn phải hô to mấy chiêu thức lên đầy ư, hắn cũng muốn làm thử một lần cho biết cảm giác nó như thế nào, có sướng hơn không? Hắc hắc.

Không cần để ý đến Phạm Linh đang giả vờ ngẫu, kỹ năng Hấp thụ này xuất hiện bất thành linh khiến sinh vật lạ không kịp trở tay, mà nó cũng tiến quá gần nên dù có trở tay cũng không kịp.

Nếu so về kích thước giữa Phạm Linh và sinh vật lạ kia thì giống như kiến so với voi, nhưng hiện tại, một con kiến đang ‘nuốt’ lấy một con voi mà không có việc gì cả.

Cơ thể sinh vật lạ dần dần biến mất vào trong cơ thể của Phạm Linh. Đến khi hai bàn chân hoàn toàn chui vào cơ thể của hắn thì hắn mới ợ một cái giống như ăn nó vậy, đến đây, ngôi làng mà hắn đang đứng cũng thoát nguy hiểm xóa sổ.

Đing

“Nhiệm vụ ‘Giải cứu thôn làng gặp nạn!’ hoàn thành! Phần thưởng: 100.000 điểm trải nghiệm.”

“Nhiệm vụ ‘Sinh vật phép thuật!’ hoàn thành! Đánh giá: cấp A. Phần thưởng: Kỹ năng biến hình, kỹ năng đặc thù của thú cưng tăng cấp, 500.000 điểm trải nghiệm.”

‘Biến hình, kỹ năng này cho phép người sử dụng biến thành bất cứ vật gì, con gì, thứ gì mà người sử dụng nhìn thấy hoặc nhớ rõ trong đầu. Ngoài ra, phép biến hình còn phụ thuộc vào độ dẻo dai của cơ thể người sử dụng, tức cơ thể càng mạnh biến hình càng lâu, càng giống như bản chính’

Phạm Linh nghe hệ thống thông báo phần thưởng thì hơi vui một xíu, cái kỹ năng Biến hình này cũng rất hữu dụng nữa, hắc. Hắn đang có ý định thử phát xem thế nào nhưng chợt nhận ra xung quanh không biết từ khi nào đã xuất hiện một đám người.

Nhìn tổng thể mà xem thì có lẽ đây là người dân ngôi làng và họ có ý định cảm ơn đây mà, nhìn vào những đôi mắt kích động kia thì biết.

Nhưng Phạm Linh hoàn toàn không muốn nhận sự cảm ơn của họ, dù sao hắn chỉ muốn đáp trả lại việc triệu hồi hắn tới thế giới này của ông già đã mất mà thôi, dù cho ông ta có mục đích của mình nhưng hắn không bận tâm.

Nhìn nhìn lại một lượt những người dân, hắn hơi lắc đầu rồi lắc mình biến mất để lại những tiếng kinh hô của dân làng.

Cách ngôi làng không xa, trên một ngọn đồi Phạm Linh đã lấy xuống mặt nạ - thú biến hình của hắn, hắn định thử kỹ năng biến hình mới nhận được xem thế nào.

Hấp

Một thân ảnh không lồ xuất hiện ngay tại chỗ Phạm Linh đứng, đây không phải là sinh vật lạ mà hắn vừa giải quyết khi nãy đó sao. Hóa ra thứ đầu tiên mà hắn quyết định biến thành là con sinh vật lạ vừa rồi, dù sao cũng mới gặp nên chưa quên ngay được.

Hoạt động cơ thể vài lần, Phạm Linh cảm thấy hoàn toàn không có gì không thoải mái cả, ngoại trừ chưa quen hình dáng mới nhưng không sao, đây chỉ là thử kỹ năng mà thôi.

Hấp

Phạm Linh biến sang thứ khác.

Mặt tròn, mắt xếch, lông mi dài, mũi tinh xảo, đôi môi non mềm mọng đỏ, tôn lên toàn bộ khuôn mặt xinh đẹp tuyệt mỹ, tinh khiết không gì sánh được. Nhưng nhìn lại, lại tự dung phát hiện vẻ quyền rũ, mị hoặc vạn sinh. Toàn thân mặc một chiếc váy siêu ngắn màu đỏ như lửa bó sát người, lộ ra thân hình

xinh đẹp nóng bỏng cùng với những đường cong vô cùng uyển chuyển của nàng. Gò tuyết trắng nhạo nghề vươn thẳng, dường như muốn xé toạc y phục. Eo nhỏ và dài, xuống dưới mướt mà vênh cao, phối hợp cặp đùi dài trơn mềm. Bề ngoài đã có thể đốt lên ngọn lửa nguyên thủy trong lòng đàn ông.

Ừm, hình tượng lần này là một mỹ nữ sắc nước hương trời, kiều sa mà đầy dụ hoặc, Phạm Linh không khỏi công nhận cái kỹ năng biến hình này quá tuyệt vời, hắc.

Hắn đang nghĩ nếu mà mấy tên biến thái có được cái kỹ năng này thì...hắc.

Phạm Linh cũng chỉ giữ hình dáng mỹ nữ này trong chốc lát, hắn cũng không phải loại thích biến thành nữ dù cảm xúc hắn đang dần phai nhạt nhưng đàn ông vẫn là đàn ông.

Sau khi biến thành vài thứ khác để tăng độ thuận thực của kỹ năng Biến hình, Phạm Linh biến trở lại hình dạng của bản thân và nhặt mặt nạ đeo lên mặt như cũ, rồi hắn lướt đi về một hướng ngẫu nhiên.

Số từ: 1658

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 91: Fairy Tail

Vài ngày sau, Phạm Linh đã đặt chân đến thành phố mà hầu hết những kẻ xuyên việt đều muốn đến, thành phố Magnolia, nơi đặt trụ sở của hội pháp sư ồn ào nhất thế giới này, Fairy Tail.

Lúc này, Phạm Linh đã thay cho mình một bộ quần áo vừa thoải mái vừa hợp với thể giới này. Vì hắn thích màu đen nên tông màu chủ yếu của bộ trang phục này là màu đen tuyền, nhưng cũng có vài chỗ trang trí màu sắc khá hợp mắt nên nhìn cũng không đến nỗi nào.

Vì làm ra bộ này mà hắn đã tốn kha khá tiền cộng với công sức góp nhặt nguyên vật liệu cho thợ may nữa, nhưng bù lại kết quả rất vừa ý hắn.

Trên đường đến thành phố Magnolia thì Phạm Linh cũng đã tìm hiểu được bây giờ là thời gian nào.

Hiện tại là năm X750, tức Makarov Dreyar đã trở thành hội trưởng đời thứ ba của Fairy Tail, và những nhân vật chính trong truyện như Natsu Dragneel, chú mèo xanh Happy, Lucy Heartfilia, Gray Fullbuster, Erza Scarlet, v.v...còn chưa xuất hiện.

Hay nói cách khác là cách cốt truyện chính còn một quãng thời gian là mấy chục năm nữa.

Dù sao đã tới thế giới này thì nên đi đây đi đó cho quen thuộc đỡ phải lần sau quay lại mà cứ như lần đầu đến thì mệt.

Dễ dàng tìm đến hội Fairy Tail vì ở thành phố này nó rất nổi tiếng, Phạm Linh đi qua vài con phố là đến nơi.

Đứng trước tòa nhà trụ sở Fairy Tail, hắn thầm nói ‘Ta đến rồi, Fairy Tail!’.

Mở cánh cửa bằng gỗ và bước vào. Đập vào mắt Phạm Linh là một quán bar cực ồn ào, người cười kẻ nhón nháo rất lộn xộn, mọi thứ đều rối tung cả lên.

Khi Phạm Linh vừa bước vào thì không gian lập tức yên tĩnh, tất cả mọi người có mặt đều dừng việc đang làm lại và quay sang nhìn hắn, sau khi nhìn kỹ là người lạ thì tất cả tiếp tục việc đang làm dở của mình, hoàn toàn bỏ mặc đến kẻ xuất hiện đến là hắn.

Điều này khiến Phạm Linh có chút xấu ngại nhưng chỉ trong tích tắc mà thôi. Hắn nhìn vào đám đông đang quây tung bùng trước mắt này, cố tìm kiếm cho mình người hắn muốn tìm.

Sau giây lát, hắn đã tìm được.

Một ông già lùn tịt đang ngồi trên quầy bar, tay cầm ly bia to tổ chẳng uống ừng ực. Mục tiêu đã tìm thấy, Makarov Dreyar, hội trưởng đời thứ ba của hội pháp sư Fairy Tail. Makarov lúc này tóc chưa bạc mà còn vài phần đen, trên mặt đã có vài nếp nhăn.

Phạm Linh từ từ tiến đến chỗ Makarov và nói

“Xin chào, ngài là hội trưởng của Fairy Tail!”

Ông già Makarov ngẩng đầu lên nhìn hắn rồi trả lời

“Đúng vậy, cậu tìm ta có chuyện gì hả chàng trai trẻ?”

“Không có gì, tôi chỉ muốn vào hội mà thôi. Tên tôi là Link, Link Pak.”

Phạm Linh đáp.

(Bắt đầu từ đây main sẽ gọi là Link)

Ông Makarov không chút do dự gật đầu

“Được, ta đồng ý.”

Dù đã lường trước được việc này nhưng Link vẫn có chút ngạc nhiên vì ông Makarov đồng ý nhanh đến vậy nhưng hắn cũng phục hồi lại rất nhanh.

“Vậy tôi thật sự cảm ơn ngài, hội trưởng.”

Sau đó là màn thông báo của hội trưởng Makarov đến tất cả các thành viên Fairy Tail đang có mặt về thành viên mới là Link, và tiếp đó là tổ chức ăn mừng.

Link được hội trưởng đích thân xăm biểu tượng lên vị trí hắn chọn là lưng của mình, màu hình xăm là tự chọn nên hắn chọn màu đen, màu hắn thích.

Từ bây giờ, hội pháp sư Fairy Tail đã có thêm một thành viên nữa.

Thời gian chờ đợi ai.

Hơn ba mươi năm trôi qua thong thả.

Trong khoảng thời gian này, Link được mọi người gán cho cái biệt danh ‘Kẻ cuồng nhiệm vụ’ vì kể từ khi gia nhập vào hội, bất kể nhiệm vụ là gì bất kể cấp của nó như thế nào bất kể nội dung nhiệm vụ ra sao, từ nhỏ đến lớn hắn đều làm.

Hầu như 90% nhiệm vụ của hội hắn đều làm sạch sành sanh. Đến nỗi tất cả thành viên phải nhờ hội trưởng Makarov đứng ra cầu xin hắn làm ít lại, khoảng một tuần một lần vì những thành viên khác không còn nhiệm vụ nào để làm nữa.

Như thế đủ để biết hắn ‘cuồng’ nhiệm vụ như thế nào rồi.

Mà Link cũng hơi ngại một chút vì hành vi của mình. Thật ra lúc đầu hắn không hề có ý định giải quyết toàn bộ nhiệm vụ của hội, nhưng đến khi nhận tờ nhiệm vụ thứ nhất thì hệ thống liên thông báo nhiệm vụ của hội cũng là nhiệm vụ của hệ thống.

Vậy là, Link hai mắt liên tục tỏa sáng còn hơn cả ánh sao trên trời nữa. Với hắn bây giờ những tờ nhiệm vụ trước mắt không còn là những tờ nhiệm vụ bình thường nữa, mà là hàng loạt điểm trải nghiệm đang treo tòng teng trước mắt.

Bao sao hắn không cuồng lên cho được. Dù cho nhiệm vụ đơn giản nhất chỉ là bắt vài con thú nhỏ và phần thưởng hệ thống đưa ra cũng ít điểm nhưng thịt muỗi vẫn là thịt mà, gom góp lại cũng khá khá lắm chứ.

Từ đó, hắn mới điên cuồng mà làm nhiệm vụ bất kể ngày đêm, bất kể cấp bậc của nhiệm vụ (mới đầu chỉ được làm từ cấp A trở xuống do hắn chưa phải pháp sư cấp S, nhưng sau này được chứng nhận thì chơi tất).

Mới đầu hội trưởng Makarov còn khuyến khích, cổ vũ hắn nữa cho đến khi hắn làm gần như hết tất cả nhiệm vụ thì mới khóc lóc cầu xin hắn thương tình cho những đứa ‘con’ tội nghiệp của ông không có thu nhập nào.

Thậm chí để Link giăm bốt ‘cướp nhiệm vụ’ của thành viên khác, hội trưởng còn quyết định để Link lên pháp sư cấp S sớm, pháp sư cấp S đã có thể làm nhiệm vụ trên cấp A: S, SS, SSS.

Mà mỗi nhiệm vụ cấp S trở lên thì thời gian hoàn thành nó cũng dài hơn tạo điều kiện Link không còn ở hội để mà ‘cướp nhiệm vụ’ nữa. Một mũi tên trúng hai con chim.

Đối với chuyện này Link cũng không nói gì, vừa đỡ gánh nhiệm vụ vừa có phần thưởng lớn, đúng, những nhiệm vụ cấp S trở lên, à không, nên nói là tất cả nhiệm vụ không phân cấp bậc với hắn chỉ là những phần thưởng chờ được nhận mà thôi.

Chuyển qua chủ đề khác, cũng trong khoảng thời gian này Link đã nâng cấp kỹ năng Hấp thụ để có thêm hiệu ứng khác là mỗi khi hắn hấp thụ thứ gì thì hắn sẽ tạm thời có được sức mạnh hay khả năng của thứ đó, nhưng sức mạnh hay khả năng chỉ sử dụng được một lần duy nhất mà thôi.

Link đã mất khoảng ba triệu điểm trải nghiệm để nâng cấp cái kỹ năng này, nhưng bấy nhiêu cũng xứng đáng. Bây giờ hắn có nói là cái gối phản dame 100%, tức, đánh hắn chỉ như đánh vào gối không có tác dụng gì cả mà lại còn nhận lại chính đòn vừa đánh của mình nữa.

Ngoài kỹ năng Hấp thụ được mọi người biết đến như là phép thuật của Link thì họ không còn biết gì thêm về những sức mạnh khác của hắn. Phải nói hắn đã giữ bí mật rất tốt.

Một ngày này, khi mặt trời đang tỏa ra những tia nắng ấm áp vào buổi sáng thì trên một con đường đất đỏ, một thanh niên với trang phục tông màu đen

chủ đạo đang bước chậm rãi, hai tay chấp sau lưng đằng sau tấm áo choàng, khuôn mặt ẩn đằng sau chiếc mặt nạ cũng màu đen nốt chỉ khác là trên mặt nạ có những hoa văn đơn giản giống như vết cào của con thú nào đó.

Chiếc mặt nạ che hầu hết khuôn mặt của người thanh niên chỉ chừa lại miệng đang ngậm lấy một cọng cỏ tươi xanh mon mơn, trong cổ họng lại ngâm nga giai điệu bài hát không biết tên.

“Hệ thống, thông tin bản thân!”

Số từ: 1576

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Kẻ Đáng Sợ

“Hệ thống, thông tin bản thân!”

Người thanh niên này không ai khác chính là Link, ừ, ai chả biết.

Ting

Tên: Phạm Linh.

...

Cấp độ: 230. (Hư Thần)

EXP: 5.69%

Công pháp: Thiên hợp địa pháp quyết.

Huyết thống: Cương thi (đỉnh cấp)

Kỹ năng phụ trợ:

-Cường hóa (đỉnh cấp)

-Hấp thụ (nâng cấp: tạm thời có được sức mạnh hay khả năng của thứ vừa nuốt và chỉ sử dụng được một lần duy nhất)

-Biến hình

-Pháp tắc không gian (trung cấp năng lực: không gian cầm cố, không gian cắt lát, không gian lĩnh vực, không gian băng toái, thuần di)

-Luyện được tông sư

-Luyện khí tông sư

-Chế trận tông sư

-Đưa con của băng giá

Vật phẩm đang sử dụng: nhẫn không gian (cao)

Trang bị: Phệ hồn kiếm (tử sắc)

Thú cưng: Biến hình thú. (ấu thể), tên: Tiki.

Điểm trải nghiệm: 465,952,000.

Thế giới đang du hành: Fairy Tail

Tên thay thế: Link Pak

Nghề nghiệp: Pháp sư hấp thụ

Hiện tại Link đang thực hiện nhiệm vụ của hội, nhiệm vụ cấp S: ‘Tiêu diệt hắc hội Slogania.’

Nói sơ về hắc hội này, đây là một hội mới thành lập cách đây không lâu nhưng nó rất nhanh nổi tiếng, đương nhiên là tiếng xấu. Hội Slogania được thành lập bởi ba pháp sư cấp S và vài thành viên khác, tuy số lượng thành viên không nhiều nhưng đều là những pháp sư khá mạnh. Hội này hoạt động chủ yếu ở rìa phía Tây vùng đất Fiore.

Hắc hội Slogania bị đưa vào danh sách các hội nguy hiểm vì các phép thuật của các thành viên trong hội này sử dụng.

Phép thuật ‘Hiển tế’

Đúng như tên gọi, các thành viên của hắc hội Slogania vì muốn nắm giữ sức mạnh lớn hơn nên chúng sẵn sàng hiển tế người sống cho vị thần tối cao của chúng, Hắc Thần Lovia.

Tính đến nay, số người bị hắc hội Slogania hiển tế đã lên đến ba chữ số, đây quả thật là một chuyện cực lớn, vì thế hội đồng phép thuật đã đưa ra nhiệm vụ tiêu diệt hắc hội Slogania cho tất cả hội pháp sư trên toàn vùng đất Fiore.

Nhưng hầu hết tất cả những pháp sư tiếp nhận nhiệm vụ này đều một đi không trở lại, chỉ còn số ít sống sót trở về, tuy nhiên họ chỉ sống tiếp được vài ngày cũng qua đời do di chứng sau cuộc chiến với hắc hội Slogania.

Trong một lần vô tình, Link đã nhìn thấy tờ nhiệm vụ này bị che lấp bởi những tờ nhiệm vụ khác, và không chút do dự nào hắn tiếp nhận mặc kệ sự ngăn cản của hội trưởng Makarov.

Lý do ?

Đơn giản là phần thưởng hệ thống đưa ra quá hấp dẫn với hắn chứ sao nữa.

‘Nhiệm vụ tiêu diệt hắc hội Slogania, phần thưởng : ba lọ kinh nghiệm tiên cấp. Đồng ý hay không ?’

Một lọ kinh nghiệm tiên cấp là một trăm triệu điểm trải nghiệm, ba lọ là ba trăm triệu. Tổng số điểm trải nghiệm mà hắn để dành được đến bây giờ còn chưa đạt đến năm trăm triệu nữa.

Chưa kể một lọ kinh nghiệm tiên cấp có thể tăng cấp độ trong hệ thống lên khoảng chục level, vậy nếu uống hết ba lọ thì không phải tăng ba chục level sao ?

Đối với một kẻ xuyên việt nói chung và Link nói riêng thì còn điều gì hấp dẫn hơn là tăng sức mạnh bản thân lên một tầm cao mới đây. Một câu nói rất phù hợp với những kẻ xuyên việt như Link : ‘Có sức mạnh là có tất cả !’

Chính vì vậy, Link đã nhận nhiệm vụ này. Hắn cũng không quá lo lắng lắm về nhiệm vụ này, một phần là tự tin vào bản thân, phần khác cũng là tự tin vào bản thân. Tóm lại là hắn tự tin bản thân sẽ không có chuyện gì, hết.

Trở lại thời điểm ban đầu, Link lấy ra một tờ giấy mà trên mặt nó có ghi địa điểm mục tiêu hắn cần đến, hắc hội Slogania.

Dưới dãy núi Phượng Hoàng, Link ngồi đầu nhìn lên dãy núi đồ sộ này, đây là một trong những dãy núi lớn nhất vùng Fiore. Thu tầm mắt trở về, Link nhún người bay lên ngọn núi nhất.

Cách đó không xa, trong một khu rừng sâu thẳm, một tòa nhà đầy rêu xanh cổ trung nằm gọn trên một cây cổ thụ to chà bá. Bên trong vọng ra những âm thanh khó hiểu, giống như những lời cầu nguyện, cũng có thể là tiếng ngáy, ai biết được.

Cửa sổ ở nơi cao nhất của tòa nhà, một ông lão với áo choàng màu xám, khuôn mặt gầy gò, da dẻ như vỏ cây, hai tay hơi run cầm lấy một tờ giấy, từ ánh sáng mờ nhạt chiếu vào ta có thể đọc được vài chữ đầu tiên

KẺ NGUY HIỂM ĐANG ĐẾN !

Kẻ nguy hiểm ? Phải chăng đang nói đến...

Sau khi đọc xong tờ giấy thì ông lão áo choàng xám mới hô to dù giọng có hơi khàn một chút.

"Người đâu?"

Cánh cửa mở ra, một người trong chiếc áo choàng bước vào, hơi cúi người

"Hội trưởng."

"Mau gọi Frank và Salas đến gặp ta!" Ông lão hội trưởng nói

"Vâng!" Người kia đáp và bước ra ngoài để lại ông lão được gọi là hội trưởng hơi trầm tư

Chỉ chốc lát sau, cửa lại mở ra và có hai người bước vào. Bên trái là một thanh niên với áo choàng đỏ đậm, còn bên phải là một người trung niên với áo choàng xanh lam thẫm màu.

Sau khi bước vào, hai người chỉ nói hai tiếng "Hội trưởng" rồi thản nhiên ngồi vào ghế ở giữa phòng.

Ông lão hội trưởng cũng không nói gì, chỉ vung tay lên khiến tờ giấy đang cầm trong tay bay về phía hai người vừa mới đến.

Người thanh niên bắt lấy xem rồi đưa trung niên bên cạnh xem, từ đầu đến cuối khuôn mặt không có gì thay đổi. Người trung niên xem xong thì ngược đầu lên hỏi ông lão hội trưởng

"Tin tức này chính xác chứ?"

"Chính xác!!" Ông lão hội trưởng gật đầu

"Vậy kế tiếp làm thế nào?" Người trung niên hỏi

Ông lão hội trưởng suy nghĩ một chút rồi nói với người trung niên

"Salas, người cùng Frank lập tức đi ngăn chặn kẻ kia, ta sẽ thực hiện nghi thức đó."

Người đàn ông trung niên gọi là Salas gật đầu tỏ vẻ đồng ý, chỉ có người thanh niên tên Frank hình có điểm bất mãn nhưng cũng không nói gì.

Đang lúc hai người Frank và Salas chuẩn bị rời đi thì một âm thanh khiến cả ba người trong phòng giật thót

"Này, ta đến rồi khỏi cần đi!"

"Ai?" Salas và Frank đồng thời hô lên khi quay về hướng phát ra âm thanh.

Ngồi chễm chệ trên cửa sổ, một người bí ẩn lạ lẫm với chiếc mặt nạ kỳ lạ, hai tay vòng trước ngực, miệng ngậm một ngọn cỏ. Ánh mắt của kẻ vừa xuất hiện khiến ba người tại hiện trường có chút khó chịu, ánh mắt đánh giá một món đồ vật.

"Người là ai?" Ông lão hội trưởng rất bình tĩnh hỏi

"Được rồi được rồi, ta không thích lãng phí thời gian nói chuyện ba xàm, mục đích ta đến đây là diệt hội của các người, hắc hội Slogania." Kẻ bí ẩn phẩy phẩy bàn tay

Thanh niên Frank cười to:

"Ha ha ha, người nói muốn tiêu..."

Nhưng thanh niên Frank chưa nói xong lập tức cảm miệng vì nếu nói nữa sẽ chết không kịp ngáp. Bởi vì kẻ bí ẩn kia không chờ hắn nói xong mà ra tay ngay tức thì.

Kẻ bí ẩn há miệng, từ trong đó một luồng hấp lực ào ra. Lực hút này mạnh đến nỗi tất cả đồ đạc trong phòng đều bị hút vào trong.

Ba người ngay lập tức thi triển pháp thuật chống lại vì cảm giác đầu tiên họ cảm thấy là 'sợ hãi'.

'Nếu bị hút vào trong đó chắc chắn sẽ chết.'

Đây là tiếng lòng của ba người, cho nên ba người dùng tất cả sức mạnh của bản thân ra mà chống đỡ. Đúng vậy, là chống đỡ chứ không phải tấn công vì họ đã thử rồi nhưng không có tác dụng gì cả. Tất cả thủ đoạn tấn công của họ đều bị hút vào trong 'lỗ đen' trong miệng kẻ bí ẩn kia và biến mất không tăm hơi. Trái lại lực hút lại mạnh hơn một phần nên họ dừng ngay ý định tấn công.

"Chỉ có vậy à? Ta tưởng phải mạnh hơn chứ? Thôi vậy, kết thúc nhanh gọn lẹ còn về." Kẻ bí ẩn nói với giọng hơi thất vọng khiến ba người trước mặt tức không nói được gì.

Ngay lúc này, cả căn phòng bỗng nhiên biến đổi. Những vết nứt lần lượt xuất hiện, tiếp theo là từng mảng từng mảng tường bong ra và biến mất trong 'lỗ đen' đáng sợ kia.

Thanh niên Frank bị một mảng tường va phải khi bị bong ra và đồng thời bay vào 'lỗ đen' với nó chỉ để lại âm thanh kêu gào tuyệt vọng

"KHÔNGGGGGG....."

Điều này càng khiến hai người còn lại lạnh người hơn nữa, hai người vận tất cả sức bình sinh đang có mà cố gắng tìm một cơ hội thoát thân trong vô vọng.

"Tới các người!" Kẻ bí ẩn sau khi 'nuốt' thanh niên Frank thì quay sang nói với hai người còn lại

"Không..không được..xin đừng...."

"Người sẽ chết không từ tế...AAAAAAAAAAAA...."

Kẻ bí ẩn chỉ cười xòa đối với mấy tiếng chửi rủa ấy. Sau khi giải quyết xong ba người này, kẻ bí ẩn liền giơ hai tay lên, miệng quát:

"Không gian ngưng kết! Không gian bùng nổ! Không gian phục hồi!"

Toàn bộ tòa nhà biến mất giống như chưa từng xuất hiện, chỉ để lại một khoảng trống như bằng chứng có chuyện đã xảy ra tại đây.

Hoàn tất mọi việc, kẻ bí ẩn mỉm cười "Xong!"

'Đing! Chúc mừng chủ nhân hoàn thành nhiệm vụ: Tiêu diệt hắc hội Slogania. Thưởng ba lọ kinh nghiệm tiên cấp.'

Âm thanh lạ vang lên chứng minh kẻ bí ẩn này là ai, vâng, là Link nhân vật chính của chúng ta. Vỗ tay.

Số từ: 1977

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Trải Nghiệm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.